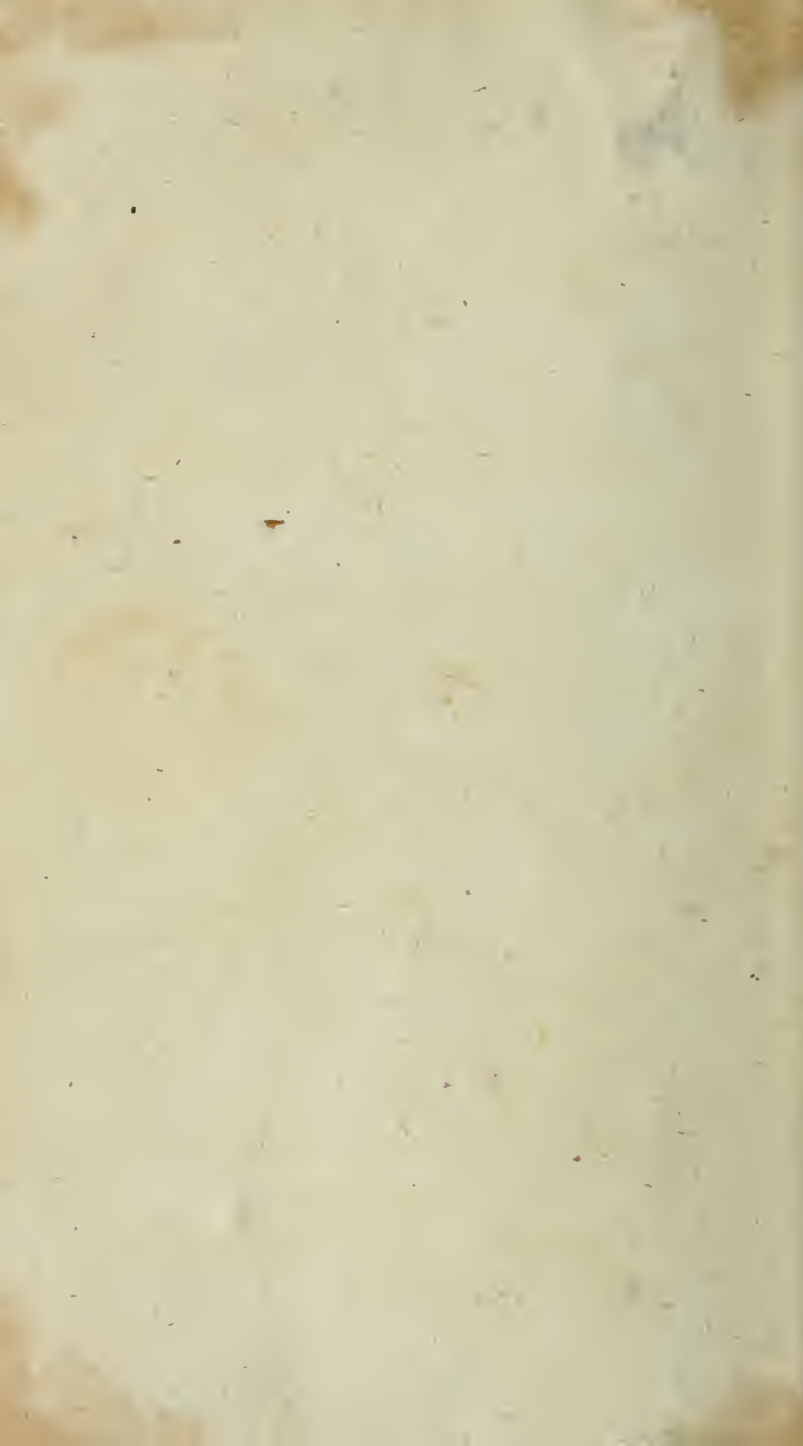

Bd. 110.

Dubbi 24 Cl 874.8
vi

THEOPHILI CHRISTOPHORI
HARLES

SUPPLEMENTA

AD

INTRODVCTIONEM

IN

HISTORIAM LINGVAE
GRAECAE

TOMVS PRIMVS.

JENAE
IN BIBLIOPOLIO ACADEMICO

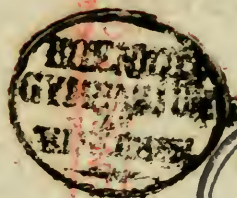
1804.

STATEMENTS

MEMORANDUM

Z
7021

H3
1792
suppl.
t.1

1122690

SUPPLEMENTA
AD
INTRODVCTIONEM IN HISTORIAM
LINGVAE GRAECAE.

AD PROLEGOMENA.

Ad pag. 1. not.

Alexandri Politi, graecar. litter. in Pifano Lyceo Professoris — oratio de litterar. graec. necessitate, in Pifano Gymnasio, a. cIoIoCCXXXIII. publice habita. *Gottlob Aug. Jenichen* recensuit, et singularia quaedam de Alexandro Polito adiecit. Lipsiae 1757. 4.

Tib. Hemsterhus. orat. de L. Gr. praestantia, ex ingenio Graecorum et moribus probata; in eius et Valkenarii orationibus, iunctim editis Leidae. 1784. 8. — *Pet. Gierding* diss. de studio L. Gr. linguae lat. praemittendo. Hauniae. 1791. 8.

Niemeyer über die Lesung griechischer Dichter, zur Entdeckung der stufenweisen Ausbildung moralischer Begriffe, Ein Beytrag zur Methodik des Unterrichts. Halae Saxon. 1792. mai. 8. — M. Jo. Ge. Purmann, Rect. Pr. über den Geist der griechischen Dichter. Francof. ad Moen. 1775. et 1777. 4.

Ad pag. 5. lin. 17.

Corrige *Dutens*, eiusque libro add. Discourses on different subjects by the Rev. *Richard Polwhele*, The II. edit. To which are added two Discourses and an Essay. London. 1791. II. voll. 8. Ille autem in altero adiuncto sermone: Essay on the comparative Learning and Morality of the ancients and moderns, omnino nec tamen firmis adlatis vtens argumentis, recentiorem aetatem litterariam praefert cum antiquissimae tum vero ei, qua regnantibus Elisabetha atque Anna floruerunt in Anglia litterae. Sine vlla igitur haesitatione Miltonum Homero, Camoens Virgilio, Cornelium, (Corneille) Racinum, Shaksparium, et Otwagum Aeschilo, Sophocli atque Euripidi, Molierium et Congrevium Aristophani ac Plauto, Popinum et Boilauium Horatio atque Iuvenali, Clarendonum Thucydidi, Lytteltonum Xenophonti, Dauilam Liuiio, Macchiauellum et Gibbonum Tacito praefereudos opinatur. In architectura quidem et arte sculptoria antiquiores praestitisse recentioris aetatis artificibus, in reliquis autem doctrinis artibusque

que antiquitatem a recentiore nostra aetate esse superatam iudicat et pro tripode quasi edicit.

Moderatius et curatius iudicat D. *Jenisch* in *Vorlesungen über die Meisterwerke der griechischen Poesie, mit besonderer Hinsicht auf die poetische Meisterwerke der neu-europäischen Litteratur. In II. Theilen. Erster Theil. Berol. 1805. mai. 8.*

Ad pag. 6. lin. 3.

Conf. *Ant. Schori* liber aureus de ratione docendae discendaeque L. Gr. Noua editio adornata a *Fried. Wilh. Jonathau Dillenio. Stuttgart. 1780. 8.*

Jo. Jac. Simon, Prof. in vniuers. Treuerica etc. Pr., quo L. Gr. aduersus quorundam anteceptam opinionem vindicatum ibat. Augustae Treuiror. 1787. 4.

Knetschke Pr. de lingua graeca haud raro doctorum culpa discentibus inuisa. Zittau. 1792. fol.

M. G. C. Oertel, Rectoris quondam scholae Neostad. ad Aissum, Pr. de causis L. Gr. in scholis discendae. Norimbergae 1768. 4.

J. K. F. Wernlein Pr. Ueber die Mittel, den griechischen Sprachunterricht auf Schulen zu erleichtern. Neostad. ad Aissum. 1795. 8.

Et tamen quidam, nomine prudenter non addito, ausus est studium L. Gr. et L. ex scholis exterminare, in: *Blattschrift an die deut-*

Jchen Fürsten, die lat. und griechische Sprache aus den Schulen zu verbannen. Cöthen. 1790. 8.

Ad cl. *Brehmii bibliographisch. Handbuch etc.* (de quo libro paullo inferius sermo erit,) part. I. pag. 594. sqq. et pag. 408. sqq.

Ad pag. 7.

Cel. *Alter in Lips. allg. Litt. Anzeiger a.* 1801. no. 51. p. 292. nuntiauit, *Demetrium Alexandridem* conscripsisse historiam Graecorum inde ab antiquissimis vsque ad nostra tempora. III. voll. 8. —

Add. *Lawätz Handbuch für Bücherfreunde etc.* tom. I. part. I. pag. 599. seqq.

Ad pag. 9. sub. fin.

Corrige ita de *Saxii Onomastico*: Pars *sexta* prodiit 1788. — Pars *septima et vltima*, cum indice omnibus partibus communi. 1790. — Pars *octava*, eaque mutato auctoris consilio postrema, in recensendis recentissimi aevi scriptoribus eruditis occupata, prodiit nuper a. 1805.

Idem vir de republica litteraria optime meritus opus illud maius in compendium rededit, huius sententiae: *Onomastici litterarii epitome, tam historiae vniuersae, quam reliquarum artium fidei aestimandae reatrix; siue fasti scriptorum veteris et medii aevi verisimilibus, quantum fieri poterat, accuratioribusque subinde, quam in prima editione, temporum notis; nec non paulo maiori numero digesti.* Ultraiecti ad Rh. 1792. 8.

Ad

Ad pag. 11. lin. 12.

Ex *Baylii* Dictionaire, (cuius noua editio in minore forma promissa est,) selegit anonymus quidam in libro: *Peter Bayle Historisch-kritisches Wörterbuch, deutsch übersetzt im Auszuge etc. Lübec. 1779. et 1780. tom. I. II. et in alium ordinem redegit in tom. I. capita, quae ad Theologos pertinent, in II. autem tomo graecos et rom. poetas. Pari modo L. Henr. Jacob philosophos ex eo seligere coepit. Halae. 1797. I. tom.*

*Lycée, ou cours de Litterature ancienne et moderne, par J. F. Laharpe. tom. I — VII. an. VII. (1799.) Paris. ap. Agasse. In tom. I — III. persequitur auctor antiquam litteraturam. T. I. agitur cap. 1. de Aristotelis arte poetica; cap. 2. de Longino $\pi\epsilon\rho\iota$ $\delta\psi\upsilon\omicron\upsilon\varsigma$; cap. 4. sectt. 2. de poetis epicis graecis ac lat. cap. 5. de tragoedia veterum. T. II. cap. 6. de comodia veterum, cap. 7. de lyrica poesi vet. Graecorum ac Romanorum; cap. 8. de idylliis; cap. 9. de satyra, sect. 1. et 2. de epigrammatibus sect. 5. cap. 10. de elegiacis et eroticis poetis. Lib. II. de eloquentia; lib. III. de historia et philosophia. A libro IV. incipit litteratura Franco-Gallorum. Ad Germanorum vsus accommodare hoc opus, vitiis aequae ac virtutibus conspicuum (V. Jen. A. L. Z. a. 1800. nr. 106 — 108.) instituit *Eichstadius*, versione vernacula, quae compendium operis, cum multis annotationibus et correctionibus interpretis, continet.*

Com-

Commodum historiae Litteraturae gr. compendium est *Jo. Aug. Kienäcker Handbuch der Geschichte der griechischen Litteratur. Berolini. 1802. 8.*

Nouum opus incepit cl. *Brehm.*

Bibliographisches Handbuch der gesammten neuern, sowohl allgemeinen als besondern griechischen und römischen Litteratur. Von Georg Niklas Brehm, Prof. der Philosophie zu Leipzig. Erster Theil. Allgemeine griechische u. römische Litteratur. Lips. ap. Casp. Fritsch. 1797. m. 8. — Zweiter Theil. Besondere griechische Schriftstellerkunde. ib. 1800. Ex priore parte huc potissimum pertinent sectio I. de libris, in quibus historia vel omnis Graeciae Latinae, vel singularum gentium singulorumque hominum est exposita; sect. IX. de libris ad notitiam et litteraturam utriusque linguae spectantibus; sect. XII. de subsidiis et via utriusque linguae discendae docendaeque, et sect. XV. de libris, in quibus siue vet. auctorum enarratur vita, siue illorum scripta atque edd. indicantur, siue catalogi editt. aut manuscriptorum exhibentur, siue de libris editis aut versionibus iudicatur. — In altera parte recensere coepit secundum ordinem scriptorum graecorum alphabeticum recentiores potissimum editiones ac versiones librosque, in quibus varia ratione memorati graeci auctores emendantur, explicantur aut illustrantur. — *Aug. Matthiae* prolus. de historia litterarum graecarum secundum aetates ac tempora sua descri-

scripta, in Miscellaneis philologicis, vol. I. part. 2. Altenburg. 1803. 8. pag. 217. sqq.

Ad pag. 15. not. *). lin. penult.

Lege *Ikenii*, et pag. 17. not. lin. 16. leg. *Rhenferdii*. — *Fried. Gottlieb Rinck* diss. de linguarum orientalium mira conuenientia cum graeca. Regiomont. 1788. 4. *Gerbrandi Bruining* tractatus de Graecorum aliorumque populorum originibus, earumque anteriore termino cataclysmo, in Actis literariis societatis Rheno-Traiectinis. tom. III. Lugd. B. et Traiecti ad Rhen. 1801. 8. p. 227 — 397. Huc praecipue pertinent §§. LV — LXIV.

Ad pag. 13. not. fin.

In nouis miscellaneis Lipliens. vol. VII. part. I. pag. 99 — 157. exstat *J. P. S.* (*Süßmilch*) specimen glossarii harmonici graeco-phoenicii; sectio I. exhibens voces, quarum conuenientia materialis et formalis cum orientalibus est manifesta et certa; tum in part. II. pag. 215 — 247. speciminis glossarii graeco-phoenicii quae restant. In praef. ad prius specimen pag. 101. promisit plura specimina, tum ex graeca, tum ex germanica et anglica linguis petita; et, ceterum, ait, eo tantum vsque hunc laborem continuabo, quo vsque eum ad propositam demonstrationem, linguas nimirum europaeas, graecam imprimis et germanicam, veluti matres reliquarum, Sarmatica, seu Slaunonica excepta, vtpote quae mihi plane ignota, in orient-

ta.

talibus contineri, necessarium existimauero. — Enimuero, num ad exitum rem perduxerit, nescio; saltem in reliquis nouorum miscell. Lips. partibus continuationem non reperi.

Ad pag. 21. not.

Add. *Fabricii* B. Gr. vol. VI. lib. IV. c. 37. pag 198. et lib. VI. cap. 40. ibid. pag. 685. sq.

Ex lingua *Ammonitarum* seu potius *Cuttitarum*, quae pars fuisse dicitur stirpis Ammonitarum, post multas migrationes ac mutationes factas, ortam esse linguam graecam, demonstratum, scilicet! iuit *Philippus Allwood* in: *Litterary Antiquities of Greece*, as developed in attempt to ascertain Principles for a new Analysis of the Greek Tongue, and to exhibit those Principles as applied to the Elucidations of many Passages in the ancient History of that Country. To which are added Observations concerning the Origin of several of the literal Characters in use among the Greeks. Lond. 1800. 4. At quam lubrica sit ista opinio, quam inanis ille labor, bene docetur in ephem. litter. Gotting. 1800. nr. 188.

Ueber Griechenlands älteste Geschichte und Sprache. Ein Versuch von Wilh. Friedr. Hetzel, (Prof. tum Giefs. nunc Dorpatensis,) Leucopetrae et Lips. 1795. 8. Ingeniose quidem, saltem operose atque copiose v. c. demonstrare quasi adnitus est, originem L. Gr. esse Semiticam, h. e. colonos Semitarum n. Pelegitarum, qui graece Πελασγοί

γὸι dicti essent, eam circ. tempora Isaaci patriarchae primos ex Asia intulisse in Graeciam. Conf. *Jo. Fried. Fscheri* Animaduersionum ad *Jac. Velleri* Grammaticam, *specimen primum*. Lips. 1798. 3. pag. 5. sqq., vbi multa is collegit, docteq. exposuit de litteris graecis, earum numero, origine, figuris, nomine, scriptura, huiusque variis generibus, vi et potestate etc.

Quando litterae *cursuuae* s. minusculae adhiberi coeperint, dubium adhuc est. Illam quidem inscriptionem, quae a. 1745. inter rudera Herculanensia eruta, et exhibita in *Pitture antiche d' Ercolano* p. 54. tom. II. *cursuuis*, vti aiunt, litteris nigris et rubris in pariete exarata, notatur spiritibus et accentibus, spuriam et fictitiam esse, manumque prodere recentissimam, monet *cl. Villoison* in epistolis Vinariensib. Tiguri, 1785. 4. pag. 106. et 120., qui antea secus senserat in *Anecd. graecis* tom. II. p. 145. sq. Inprimis *cl. Schow* in charta papyracea graece scripta musei Borgiani p. 111. sq. fidem et antiquitatem inscriptionis illius pluribus iisque grauib. oppugnat argumentis. Ante Titi tamen tempora in vsu fuisse litteras *cursuuas*, hodie non negatur. Sic eiusmodi litteras, sed ductus extemporales, (nos Germani vocant eos *Gekrizzel*) olim adscripserant classarii Pompeiani aliue columnis gypsatis areae exercitationibus militum destinatae in castro militari, iuxta portam Pompeianam sito, annoque 1767. detecto, (v. *Ge. Henr. Martini* *das gleich-*

gleichsam auflebende Pompeii etc. Lips. 1779. 8. p. 139. sq.) Docte et copiose illud monumentum et illarum litterarum antiquitatem vsumque explicuit cel. *Murr*, in opusculo (II. plag.): *Specimina antiquissima scripturae graecae tenuioris seu cursivae, ante imp. Titi Vespasiani tempora*, ex inscriptionibus extemporalibus classiariorum Pompeianorum exhibet cum earundem explicatione *Christoph. Theoph. de Murr*, cum tabula aenea, Norib. 1792. min. fol.

Varia graecarum litterarum specimina, tabulis inscripta aeneis, proponuntur in: *The Origin, and Progress, of writing*, as well hieroglyphical as elementary; illustrated by engravings taken from marbles, Mssts and charters ancient and modern, etc. by *C. Th. Aistle* Londini. 1784. 4. et in: *An analytical Essay on the Greek Alphabet*, by *Richard Payne, Knight*, Londin. 1791. mai. 4. cum XI. tabulis aeneis, quod opus valde laudatur in ephem. litter. Gotting. a. 1792. plag. 196. pag. 1962. lqq.

Ad pag. 22. lin. 2.

Sigea siue lapidis *sigeensis* inscriptio, commentario *Chishuli* illustrata, repetita est a *Muratorio* in *Nouo thesauro* inscriptt. tom. IV. p. 2103 — 2117. item in *Franc. Hesseli* praefationis adpendice, stella 7. ad *Gudii* Inscriptiones, 1751. fol. — Lucem quoque illi accendere studuerunt *Mich. Maittaire* in *disseratiuncula in sigeam inscriptionem* p. 180 —

185. inserta eius Miscellaneis graecorum aliquot scriptorum carminibus, Londini 1724. 4. et *Sam. Barker* in litteris ad *Wassium* datis: *A. Letter to Mr. Wasse, concerning a Passage in the Sigean Inscription*, et in Bibliotheca. litterar. Londin. 1724. 4. nr. X. Acute expendit illam *Ric. Bentleius* in epistola franco-gallica, quam proposuit ccl. *Saxius* in tom. II. Actorum literar. societatis Rheno-Traiectinae, Lugd. Bat. et Traiecti ad Rh. 1795. 8. nr. 1., praemisso *Saxii* nuncio et admonitione de *Richardi Bentleii* epist., qua *Chishullianae* inscriptionis, vt vulgo dicitur, *Sigeae* interpretatio expenditur.

Ad pag. 22. lin. 5.

Amyclaeam inscriptionem *Payne* in libro antea memorato fictitiam esse pronuntiat, atque censor illius in ephem. Gotting. litt. efficit quidem ex *Paynii* argumentis, illam a *Fourmontio* esse ex pluribus inscriptionibus et aliquot fragmentis compositam. Neque aliquid eorum, quae *Fourmont* *Amyclae* vidisse se iactitavit, reperit ibidem *Hawkin* in itinere suo; contra cum *Fauvel* existimat, *Fourmontum* omnia finxisse. v. eph. litter. Gotting. a. 1792. p. 1965. et a. 1800. p. 1806.

Ad pag. 22. lin. 11.

Sive in recent. ed. *Fischeri* animaduerss. tom. I. pag. 24. Add.

Dissertation sur une ancienne Inscription Grecque relative aux Finances des Atheniens, contenant l'état des Sommes, que fournirent
pen-

pendant une année, les Tresoriers d'une Caisse particulière. Par M. l'Abbé *Barthelemy*, Garde du Cabinet des medailles etc. Paris. 1792. 4. v. Addenda ad tom. II. part. 2. p. 517. sq. et *Casaubon*. animadu. ad Athen. X. p. 453.

Add. Petr. Ger. Duckeri diss. praeside Kyril. Mich. van Goens ventilatam de Simonide, Ceo. Trai. ad Rh. 1768. 4. cap. IV. p. 72. sqq.

Ad pag. 23. §. 5.

Quomodo vocabula graeca ex alia lingua, aut ex graecis latina et germanica per transpositionem litterarum orta fuerint, ingeniose, nec raro audacter et contorte infinitis paene exemplis demonstrare adnifus est M. *Car. Fried. Guil. Kadisch* in: *Deutscher Monatschrift*, m. Maio, Lips. a. 1799. p. 27. sqq. — *Jo. Arn. Kanne* ausführlicher Erweis der Verwandtschaft des Teutschen und Griechischen, Lips. 1802. mai. 8.

Ad pag. 25. lin. 24.

Sic etiam ortae sunt diuersae linguae in Caucaſo. Vid. D. *Jac. Reinegg's* — *Allgemeine historisch-topographische Beschreibung des Kaukasus. Aus dessen nachgelassenen Papieren gesammelt und herausgegeben von Fr. Enoch Schröder*, part. I. Gotha u. St. Petersburg 1796. 8. conf. *Gothan. ephem. litter.* a. 1797. plag. 22. pag. 202. sqq.

Ad pag. 28. sqq.

De rhythmo Graecorum liber singularis, Oxon. 1738., cuius auctor est *Guil. Cleauer*,
epi-

episcop. Cestriensis, qui etiam, nomine suo non praefixo, edidit: Decretum Lacedd. contra Timotheum Milesum, Oxon. 1777. 8. —

Foster on Greek accents. Londin. 1762. 8. — melius *ibid.* 1765. 8. in cat. bibl. Alkew. pag. 5. — *Car. Phil. Mich. Snell vom Ursprunge der griech. Accente. Giessae.* 1776. 4.

Antiquitatem accentuum graecorum, qui hodie sunt in vsu, docte arguteque, at frustra, defendere conatur auctor opusculi: On the Prosodie of the Greek and Latin Languages. Kosbon 1796. 8. conf. *Villoison* comm. ad §. 7. memoratam, qui laudauit locum *Augustini* Quaest. in Genes. I. qu. 162. tom. III. pag. 515. Antwerp., vnde patet, accentus et spiritus tum ad discernenda vocabb. notatos esse.

Jo. Walker crit. pronouncing Dictionary of the english Language in a key to the classical pronounciation of greek and latin proper Names-concl. with Observat. on the greek and latin Accent and Quantity etc. Lond. 1798. 8.

On the Prosodies of the Greek and Latin Languages. Lond. 1796. 8. In legendis graecis auctoribus non secundum metrum aut prosodiam, sed secundum accentus pronuntiandum, nec accentus omittendos esse contendit auctor; agit de accentuum antiquitate, quam ad Platonem vsque refert; vulgarem tamen accentus rationem mutat, veteresque, putat, in pronuntiatione et toni et quantitatis habuisse rationem. Enimvero

nero multa adfert, quae incerta sunt, aut diu reiecta meliusue explicita. In adpendice refutare studuit *Primatt.* qui scripsit lib. *accentus rediuiui*, et accentus quidem defendit, sed in poetis legendis metricam declamationem arbitratur esse necessariam. Contrarium statuitur in: *Metronariston*, or a new Pleasure recommended in a Dissertation upon a Part of Greek and Latin Prosody. Londini. 1797. 8. Contra accentuum usum pro metrica declamatione acriter pugnat et, Mekerchi libro de veteri ac recta pronuntiatione L. Gr. atque Vossii libro de poematum cantu potissimum usus, et de Mekercho, Patricio Bruggensi, qui pluribus locis erat legatus et in legatione Londini. 1591. mortuus, de eiusque libro copiosus, multa lectu digna collegit. De utroque lib. v. ephem. litt. Gotting. 1798. nr. 188. p. 1872. sqq.

Linguam gr. non pronuntiandam esse secundum accentus, bene docuisse dicitur *D. Henry Gally* in libro, cuius censura legitur in *Critical Review*, a. 1797. Febr. p. 159. sqq.

De vera sermonis graeci enuntiatione vsuque accentuum v. quoque *Daves* in *Miscellan. criticis*, sect. III. p. 56. sq. et *Burgesff.* in adpend. ad illam sect. p. 506. sqq. edit. Lips. a me curatae; passim quoque de vi et potestate, forma, origine, cognatione, ac permutatione litterarum syllabarumque ab utroque agitur.

De pronuntiatione et prosodia, de syllabis et vocabulis mutis, de diphthongis et conso-

sonantibus, de accentibus, eorumque antiquitate et necessitate variaque illorum ratione ac mutatione per totum librum I. docte acuteque disputat cl. *Godofr. Hermann* in parte prima, de emendanda ratione graecae grammaticae. Lips. 1801. 8.

Accentuum doctrinam diligenter persequutus est *Fried. Volgang. Reizius*, Professor quondam Lipsiens. in prolesion. inscriptis *profodiae graecae accentus inclinatio*, pars I. Lips. 1775. epimeton partis primae, et pars II. ibid. 1782. 4. — reculae sunt praefixo hoc indice: *De profodiae graecae accentus inclinatione scribebat Fried. Volg. Reizius*. Ad ditum est eiusdem carmen: saeculum ab inuentis clarum. Editio repetita, curante *Wolfio*. Lipsiae. 1791. 8. adde *Montfaucon* in noua Diplom. p. 480. sq. et quae cl. *Alter* in: *Ueber Georgianische Litteratur*, Wien 1798. p. 55. sqq. et de usu accentuum aliorumque signorum in codd. mssis attulit.

Aristophanem Byzantium, ann. circiter CC. ante Christum, Olymp. 145. florentem, accentuum, h. e. signorum inuentorem fuisse, ad imitationem notarum musicarum, iam adfirmavit *Vossius*, auctoribus Apollonio et *Arcadio*. Atque Musice et Grammaticae olim fuerunt coniunctissimae, et Graecorum amor cantus reddidit ipsam eorum linguam laeuio rem; conf. *Arnaud* comm. sur la prose grecque, in Mem. de l'Acad. des B. L. tom. XLI. 393. 398. *Vossii* fidem suspectam habuit *Primmattius* in *Accentibus reduiuis* p. 46. Sed

Bur-

Burgess. ad Dawesii miscell. crit. p. 501. ed. Oxon. f. p. 420. ed. Lips. Vossio maiorem tribuens fidem, putabat, *Arcadii* libros περιτόνου τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου καὶ περὶ ἐνρέσεως τῶν προσωδιῶν, qui inediti lateant in codd. bibl. Paris. posse litem dirimere. Neque Burgess. errasse, postea clare cognouit docuitque cl. *Villoison*, qui ex duobus illis codd. in epistol. *Vinariens.* pag. 115. sqq. ca, quae hanc litem dirimerent, depromsit et graece formulis typographicis curauit describenda. In codd. autem Paris. 2102. ac 2603. haec est inscriptio: Ἀρκαδίου περὶ τῆς τῶν τόνων ἐνρέσεως καὶ τῶν σχημάτων αὐτῶν, καὶ περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων. Idem V. D. obseruat, *Arcadii* opus nihil aliud esse, nisi Herodiani τῆς Καθόλου ἐπιτομὴν, et multa in hanc sententiam de vsu accentuum, spirituum etc. antiquo praeclare docteque dixit collegitque.

Ad pag. 28. fin.

Conf. *Dan. Peuceri* commentar. differentium apud Graecos vocum, potissimum ex Ammonio, Lesbouacte et Philopono collectus et locupletatus. Dresdae. 1749. 8. — Collectio vocum, quae pro diuersa significatione diuersum accentum accipiunt; auctore *Cyrillo*, vel potius *Philopono*, in usum scholae Lugd. Batavae. ed. altera. Lugd. B. 1751. 8. conf. Fabr. B. Gr. VI. p. 321.

Ad pag. 29. §. 7.

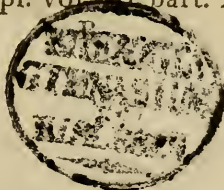
Philopappus Huralthospitaliorum fratrum; seu Apologeticum pro veteri ac germa-

mana linguae graecae pronuntiatione, ex hodierna Cacophonia in priscam Euphonia facile vindicanda. Ad clariss. vir. D. Mich. Hospitalium etc. Edit. secunda emendatior et auctior. Basileae, typis Leonhardi Ostenii. 1587. 8. pag. 16. et 19. dedit auctor exempla locaque, quomodo pronuntianda sint.

De pronuntiatione litterarum graecarum, maxime vocalium ac diphthongorum, *Rhodomannus*, Erasmi tuitus rationem, longam scripsit adnotationem ad Quintil. Calabr. VI. 246. pag. 359 — 361. ed. J. Corn. de Paw.

D' Ancillon de pronuntiatione vocalis Ἠτα quaerit, num ut *E* laxum, an ut ἰᾶ pronuntiarī debeat? in Miscellan. Lips. a Pezoldio curatis, tom. VIII. Lips. 1718. 8. obs. CLXVI. pag. 57. sqq. et contendit pluribus, antiquos ἦ pro *e* longo habuisse ac pronuntiasse, adhuc temporibus Constantini M., nec nisi circa V. aut VI. saeculum aerae christianae mutationem fieri coepisse. *Fischer*. quoque in animaduerss. ad Welleri gramm. gr. spec. I. p. 21, ubi plura de hac controuersia collegit, praefendam censuit Erasmiā vocalium pronuntiationem. — cel. *d'Ansse de Villoison* comm. de pronuntiatione, accentuatione et prosodia L. Gr. antiquae, in *Manuel de la Langue gr.* s. Enchiridio L. Gr. an. X. repet. a *Millino* in Magasin encycl. tom. V. 7me. ann. nr. 20. p. 456 — 481. et latin. in epitomen redacta in cel. *Beckii* comment. societ. philol. Lips. vol. III part. I. p. 36 — 40.

Enim

Enimuero fac, illam esse antiquissimam vniueque veram, hoc tamen certum esse existimo, nos nescire, plurimos certe haud recte tenere veram legitimamque pronuntiationem. Cuius aures, licet Reuchlinianae consuetudini haud adfuetae, non offenduntur dura illa et vasta, immo agresti vocc. αὐτὸν, σαυτὸν etc. pronuntiatione, ex ore multorum quidem Erasmanorum saepe diducto effusa? — Huc quoque referri possunt *Grainville* dissertat. sur les divers rythmes employés par les premiers poètes dramatiques de la Grèce, in *Magazin encycl.* (1801) a. VI. tom. V. nr. 17. p. 51 — 58. et *P. J. Barthez*, *Medic. nouvelles Recherches sur la Déclamation théâtrale des anciens Grecs et Romains.* Ibid. a. VI. (1801.) tom. V. nr. 13. p. 209 — 224. De vtraque comm. v. *Beckii* comment. soc. philol. Lips. vol. III. part. I. p. 40. sqq. ibid. part. II. pag. 344. memoratur ex *Nouo Mercurio germanico*, a. 1802. part. VIII. Aug. p. 254. sqq. comm. de *Neograecis*, et primum quidem de pronuntiatione linguae eorum et doctrina. Defenditur hodierna L. Gr. pronuntiatio; neque Graecos recentiores antiquos litterarum sonos amisisse, immo mollius exprimere. etc.

Ad pag. 32. §. 8.

Lin. 10. sq. corrige: de praepositionibus et aliis eiusmodi generis grammaticorum signis notisque.

Ad

Ad pag. 32.

Quaestionem et litem, quot casus nomina apud Graecos habeant, et de qua multus est Perizonius ad Sanctii Mineruam, *Euerh. Scaevdus* in animaduerss. ad Sanctii Min. in edit. nouissima Ultraiectina, a. 1795. 8. pag. 84. ita diremit: „aliud est de casuum *vi*, aliud de terminatione quaerere. De *vi* casuum si quaeratur, adparebit, plures esse, quam *quinque* casus apud Graecos, quin et apud ipsos Latinos plures, quam sex septemue poni posse; at nihil certius est, quam *quinque* tantum casuum *terminationes* dari in lingua graeca.” Memorat idem paucis ante annis editam *Valentini Slothouveri* diatriben de origine et causis casuum praesertim in graeca et latina lingua. —

Hemsterhusii *) placita de analogia linguae gr. et ad origines illius inuestigandas vberius explanarunt Lennep. et Valckenarius. Prieris libellus inscriptus *J. D. a Lennep*, eloquentiae et L. Gr. in acad. Groeningana Prof. in *analogiam linguae graecae*, cui praemissa eiusdem viri docti oratio de linguarum analogia, sine anni nota, sed foedissimis mendis commaculata, prodiit in min. 8. et in titulo profare dicitur Londini, — Parisiis, — Bruxellis, — Lugduni Bat. — Ultraiecti ad Rhenum etc. Postea correctius editus est, ommissa oratione, at Valkenarii egregiis obseruatt.

B 2

etc.

*) Conf. *Ruhnkenii* elogium Tiberii Hemsterhusii, pag. 40. sqq. ed. II. Lugd. B. 1789. mai. 8.

etc. praemissis, et cruditis Scheidii animaduerſ. ſubiunctis, huius ſententiae:

L. C. *Valckenarii Observationes academicae*, quibus via munitur ad origines graecas inueſtigandas, lexicorumque defectus reſarciendos; et *Jo. Dan. a Lennep* Praelectiones academicae, de analogia linguae graecae, ſive rationum analogicarum L. Gr. expoſitio. Ad exempla MSS. recensuit, ſuasque animaduerſiones adiecit *Euerhard. Scheidius*. Traiect. ad Rhen. 1790. mai. 8. Add. quae idem *Scheidius* in prolegom. ad *Lennepii* Etymologicum L. Gr. de origine vtriusque linguae et primis vocabulorum ſtirpibus docte ingenioſeque obſeruauit. Ab illo tempore viri docti vel in praeceptis L. Gr. grammaticis vel in ſingularibus libris illam *Hemſterhuſio-Lennepianam* diſciplinam, (neque tamen aliis viris graece doctis antea plane incognitam,) vel adoptarunt vberiusque illuſtrarunt, vel hinc inde pauliſper immutarunt aut oppugnarunt. Conf. ſobrium *Hermannii* de illo nimio iuſtoque ſubtiliore originationis gr. ſtudio iudicium in libri de emendanda ratione gr. grammaticae parte prima p. 125. ſq.

D. G. Sharpe ſcripſit *Origin and ſtructure of the Greek Language* 1767., qui a pronomine *ἐγω* omnia deriuauit vocabula; contra hunc diſputauit *D. Guil. Vincent* in: *The origination of the greek verb. etc.**) Is autem

*) V. Addenda ad *Introd. tom. II. part. II. p. 318. ſqq.* vbi quarumdam recentiorum gramm. notitiam adieci.

tem censuit, omnia verba gr. suas inclinationes s. terminaciones debere verbo ἐώ, in eiusque locum postea successisse ἐπι et ex ἐώ deinceps etiam ortum esse pronomen ἐγω.

Horne Tooke in libro edito: Ἑπεα πτερόεντα, or *Diuersions of Purley*. Lond. 1786. demonstratum iuit, duas tantum ab origine fuisse partes orationis, nomina et verba, vnde deriuata essent aduerbia et coniunctiones, omnesque particulas esse vocabula certae significationis; cuius operis, multis excursibus, etiam politicis, et controuersis cum anonymo quodam, qui scripsit *Cassander's Strictures on Mr. Tooke's* ἐπ. πτερ. onusii, nouam editionem III. tom. 4. parari, cognoui ex *Intelligenz-Blatt der J. A. L. Z.* a. 1800. nr. 96. col. 301.

Quo facto *Vincent* ea, quae in suo priore libro scripserat, vberius subtiliusque et vero argutius explicuit firmareque studuit in: *The Greek verb analysed*. An Hypothesis in the source and structure of the Greek Language, and of Language in general, is considered. By *W. Vincent*, D. Lond. 1795. m. 8. conf. ephem. litt. Gotting. 1796. plag. 6. pag. 55. sq.

Thomas Beddoes, medicus, in adpendice ad suas *obseruations on the nature of demonstratiue euidence — and reflexions of language*, Londin. 1793. 8. de Batauorum studio graecae originationis inuestigandae refutat disciplinam doctrinamque etymologiae *Hemsterhusio-Lennepianam*, vel ideo parum pro-

probabilem, quod homines rudes eam, quae putatur, linguae gr. vocabulorumque formandorum ac firuendorum quasi metaphysicam scientiam habere haud potuerint. Idem contra Hemsterhusium suumque popularem Monboddø contendit, non verbum, sed nomen fuisse stirpem et veluti fundamentum orationis ac vocabulorum. Denique Tookium vindicat ab aliorum crimine, in eiusque it sententiam, linguam duabus principibus constare partibus, nomine et verbo, reliquasque orationis partes vocat particulas, ex illis formatas.

Idem fere contendit, *Thom. Günther Browne* in: *Hermes unmasked or the arts of speech, founded in the Association of words and ideas; with an answer to Dr. Vincent's Hypothesis of the Greek verb.* Lond ap. Payne 1795. min. 8. et in continuatione. *Hermes unmasked.* Letter III. and. IV. containing the Mysteries of Metaphysics,; *ibid.* ap. Ridyway. 1796. min. 8. atque contra *Vincentium Harrisumque*, auctorem operis: *Hermes, or inquiry concerning vniuersal grammar*, etiam in linguam translati germanicam ab *Ewerbeckio*, (*Hermes oder philosophische Untersuchung über die allgemeine Grammatik, aus dem Englischen übersetzt von Christ. Gottfr. Ewerbeck; nebst Anmerkungen und Abhandlungen von Fried. Aug. Wolf und dem Uebersetzer*, Halae Sax. tom. I. 1788. 8. alter tomus nondum adspexit lucem;) secundum Hartleyanam cognitionem

f. theoriam adfociationis idearum demonstrare conatur, quomodo ex vnico nomine verbum cum reliquis orationis partibus fit profectum. Add. *Fabricii* B. Gr. vol. VI. pag. 605. sqq. et quae ibi adscripsi.

Ad pag. 36. not. *)

At *ionicam* linguam siue dialectum antiquissimam, quae etiam in Homeri carminibus deprehenditur, esse a recentiore diuersam, est notandum.

Ad pag. 38. lin. antep.

Scribe: 1766. — Praeter ea de *dialectis* diligenter scripserunt, aut multa collegerunt aliosque VV. DD. laudarunt *H. Stephanus* in comm. docto de atticae linguae seu dialecti idiomatibus, subiuncto Glossariis duobus, ab illo editis, 1575. fol. — *Christ. Theophilus Nigrinus* in diss. de causis dialectorum, speciatim graecarum. Leucoreae, 1702. — *Rich. Bentley*. in diatr. de dialecto attica, qualis initio et progressu temporis fuerit, in resp. ad censuram Boyle §. XII. pag. 174. sqq. et pag. 219. sq. atque §. XIII. pag. 221. sqq. de recentiore dialecto attica, secundum *Lenepii* interpretat. eius edit. Phalar. epp. subiunctam, — rec. in *Bentleyi* opusculis philolog. Lips. p. 526. sqq. — *J. Jac. Ferber*. in diss. inscripta: Suspiciones historico-technicae de dialectis graecis ex consideratione originum migrationumque graecarum nationum collectae. Vitebergae, 1709. 4. — *Fischer*. in Anim-

Animaduersſ. ad Velleri grammt. gr. I. pag. 28 — 56. et deinceps de diuerſis ſingularum ſyllabarum litterarumque formis, dialectis ac mutationibus.

Ad pag. 39. lin. vlt.

Eiusdem *Sturzii* Pr. III. Gerae, 1793. et IV. ibid. 1794. 4. — *Pag. 40. lin. 1. add. ſiue ſecundum meam edit. cap. 36. vol. VI. p. 164. ſqq.*

Pag. 41. lin. 11. §. 10. leg. ſenſum, - et lin. 24. add. ſecundum meam Fabr. B. Gr. edit. vol. VI. cap. 39. pag. 271. ſqq. Cl. *Hermann* lib. ſaepius laudato adiecit et ex codd. duobus Auguſtanis primus euulgauit graece 1) *Herodiani* fragmentum *περὶ ἡμαρτημένων λέξεων*, quae pars eſt eius libri, ex quo excerpta habemus Phrynicho et Moeridi adiecta, 2) fragmentum lexicī graeci, ſiue, vt *Hermann* in praefat. pag. XV. ſuſpicatur, *Nicephori Gregorae* technologiam grammaticam, 3) libellum de conſtructione verborum, 4) praecepta de proſodia, ex *Herodiano* aliorumque ſcriptis grammaticorum veriſimiliter hauſta. — Excerpta ex *Grammatica Georgii Lecapeni* dedit ex cod. Moſquenſi cl. *Matthaei* in *Lectionibus Moſquenſib.* vol. I. pag. 55. ſq.

Ad §. 11. pag. 43. not. **)

Plura de pluribus Aldinis grammaticorum veterum collectionibus obſeruata et vberibus expoſita ſunt in *Fabricii B. Gr. meae* edit. lib. IV. cap. 39. vol. VI. p. 295. — 299.

Ad

Ad pag. 46. lin. 5.

Noua multoque locupletior atque emendatior *Fischeri* animaduersif. editio prelo postea est emissa inscriptaque: *Animaduersionum ad Jac. Vellerii grammaticam graecam-specimen I.* Lipsiae. 1793. — *Specimen II.* ib. 1799. — *Speciminis III. pars prior* post mortem *Fischeri*, ab hoc tamen iam prelo parata, curante *Kuinoel*, ib. 1800. mai. 3. Idem graece doctiss. *Kuinoel* partem supplebit posteriorem.

In eadem pag. lin. 50. leg. concinnarant.

Ad pag. 47.

In catalogo *Bünau.* tom. I. vol. III. cap. 3. de lingua gr. pag. 1799. sqq. permulti enumerantur libri atque editiones, huc pertinentes. — Nubem grammat. graec. excitauit *Lawätz* in *Handbuch für Bücherfreunde* etc. tom. I. part. I. p. 407. sqq.

Cl. Brehm in *Bibliograph. Handbuch*, part. I. pag. 491. sqq. recenset haud paucas grammaticas gr. recentiores. — Grammaticae gr. variae, a *Nic. Glykys* ex *Joannina*, Venetiis ante an. 1793. typis expressae ex eius catalogo citantur in *Lipf. Allg. Litt. Anz.* a. 1799. nr. 67.

In *Fabricii B. Gr.* vol. VI. cap. 59. p. 271. sqq. exhibetur catalogus grammaticorum gr. vett. atque editionum; tum pag. 582. sqq. sequitur index recentiorum grammat. graec. a me auctus, et in fine voluminis VI. dedi supplementa quaedam. Quapropter in quarum-

rumdam recentiorum grammaticarum commemoratione acquiescam. — Propter libri raritatem memoranda sunt: *Graecae linguae Rudimenta*, praeter hactenus edita singulari et diligentia et breuitate in puerorum usum conscripta, *Ludouico Lopadio* autore. Adiecimus et *Cebetis Thebani Tabulam*, Graece et Latine; h. e. totius humanae vitae elegantissimum typum, quo studiosis non linguae tantum, sed mentis quoque simul formandae materiam exhibeamus, minime negligendam. Basileae M. D. XXXVI. 8. — Item *Ἐπιτομή Γεωργίου Γεθαυμήρου περὶ τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν, καὶ Σχηματισμοὶ τῶν χρόνων*. Penitius caetera, quae libellus hic continet, versa plagella docebit. *Colon.* ex officin. Eucharrii. 1536. 8. — *Jehne* grammatica, in *Introd.* p. 47. memorata, primum exiit prelo a. 1732. dein emendat. et auct. Hamburg. 1790. 8.

(*Jaroslai Schimidt*, Gorzensis Profess. physices,) *Anleitung zur griechischen Sprache, zum Gebrauch der studierenden Jugend in den K. K. Staaten.* Pars I. pro classibus inferioribus. Vindob. apud Trattnern. 1780. 8. — Eiusdem institutionum grammaticarum L. Gr. pars altera, continens supplementa grammatica, Chrestomathiam graecam, Lexicon hermeneutico-analyticum, in usum scholarum Austriacarum. Viennae, typis Jo. Th. Nobilis de Trattnern, 1781. 8. pro classibus rhetoricis ac poeticis.

De (*Haffii* Prof. Regiomontani) *Versuch einer griechischen und lateinischen Grammatologie etc.* v. add. ad tom II. part. II. *Introduct.* in hist. L. Gr. p. 519. *Seuere* de eius conatu et ratione demonstrandi iudicauit cl. *Hermann*, vestigiis *Reizii*, Prof. quondam. Lips. praeceptoris sui, vt plurimum infestens, in libro saepius laudato, pag. 124. sqq. in libro II. cap. I., in quo de *Hemsterhusiana* aliorumque ratione explicandae gramm. aperte sentit. In illo libro toto *vulgaria* praecepta ratioque docendae discendaeque grammaticae gr. sagaciter acuteque emendantur et fere immutantur. Index autem libri hic est:

Godofredi Hermanni de emendanda ratione graecae grammaticae, pars I. acced. *Herodiani* aliorumque libelli nunc primum editi. Lipsiae. 1801. mai. 8. In huius partis libro I. in capp. XXII. agitur de elementis, in libro II. qui absoluitur XXXII. capp. de partibus orationis. In vltimo capite exhibet auctor indicem verborum irregularium, et a praeceptis opinionibusque aliorum grammaticorum frequenter facit discessionem.

Elementa etymologica L. Gr. in vsum tironum, succincte edita a *J. J. Malero*, Carolsruhae. 1750. 8. — reuisa, aucta, emendata a *W. F. Wucherer*, P. P. O. ibid. 1796. 8.

Vollständige griechische Sprachlehre. Eine berichtigte und vermehrte Auflage der zu wenig geschätzten Märkischen Grammatik; mit den gelehrten Bemerkungen mehrerer Sprach-

Sprachforscher, insbesondere der Herren Prof. Reitz u. Ilgen. Herausgegeben v. D. Friedr. Hülsemann, Rector des Johann. zu Lüneburg. I. Band, welcher den Elementar- und etymologischen Theil enthält. — II. Band, welcher den Syntaktischen Theil, mehrere Anhänge und ein vollständiges Register enthält. Lips. 1802. min. 8.

Jo. Christ. Struchtmeyeri Rudimenta L. Gr. maximam partem excerpta ex Jo. Verwey noua via docendi graeca. Ad systema analogiae a Tiberio Hemsterhusio primum inuentae, ab eruditissimis vero summi huius viri discipulis latius deinceps explicatae effinxit et passim emendauit Euerard Scheidius. Accessit etiam Euer. Lubini clavis L. Gr. Editio secunda. Zuthphen. 1797. 8. Prima editio comparuit 1784. Scheidius in altera ed. contulit Vrsini, Clenardi, aliorumque obseruatt. vt loca quaedam emendaret aut suppleret; librum autem tertium plane immutauit et adcommodauit doctrinae analogiae Hemsterhusianae.

Buttmani grammatica gr. (v. Addenda ad tom. II. part. 2. p. 519.) iterum, aucta et tota noua, prodiit Berolini. 1799. 8. conf. ephemer. litter. Gotting. a. 1799. nr. 208. inprimis Jen. A. L. Z. a. 1801. nr. 155. p. 289. sqq. Contra illam quidem Jen. censuram Buttmann amplissimis verbis defendit se in Intelligenz-Blatt der Jen. A. L. Z. a. 1801. nr. 147. p. 1182 — 1189. sed censor ibid. a p. 1189 suum tuetur firmatque iudicium.

Trendelenburgii grammatica gr. (Anfangsgründe der griechischen Sprache,) primum edita est Dantischi 1782. 8. et mutato primo f. inscriptionis folio, Dessau. 1785. 8. — tum emendatior et omnino fere immutata prodiit, Lipsi. 1788. 8. cum praefatione longa lectuque dignissima de natura, structura et conformatione coniugationum graecarum maxime secundum disciplinam Hemsterhusio — Lennepianam. Tertium emendat. Lipsi. 1790. et quartum, ibid. 1796. 8.

Trendelenburgii rationem et doctrinam sectatus est M. Guil. Lange, in: *Griechische Sprachlehre nach ihrem wesentlichen Inhalte und Herrn Prof. Trendelenburg Theorie der griechischen Coniugation*. Lipsiae. 1791. mai. 8. — Contra oppugnarunt eam Jo. Primisser in *Gedanken über das von Trendelenb. vorgeschlagene System der griechischen Coniugation*, Lipsi. 1795. 8. — et Jo. Heinr. Philipp Seidensticker über die griechische Coniugation, in *Aufsätzen pädagogischen und philologischen Inhalts*. Helmstädt. 1795. 8. Nec probare illam videtur Hermann l. c. pag. 124. qui Primisseri peritiam L. Gr. ingeniumque laudat.

Hemsterhusii, Valkenarii, Lennepii, Scheidii, Trendelenburgi Primisserique praecepta opinionesque modo adoptavit, modo examinavit, modo noua ratione amplificauit cel. Guil. Fried. Hezel in: *Ausführliche griechische Sprachlehre; nebst Paradigmen der griechischen Deklinationen und Kon-*

jugationen in Tabellen. etc. *Weiffenfels und Leipzig*. 1795. 8. cum tabb. XXXV. in obliquo folio.

Tum in eiusdem: *Kürzere Griechische Sprachlehre für Schulen, nebst vollständigen Paradigmen der Neun- und Zeitwörter in 35 Tabellen*, *ibid.* 1799. 8. cum XII. tabulis in obliquo folio; maior pars, nempe etymologica, est epitome maioris grammaticae Hezelianae, a M. Soldano facta; minus vero probatur censori, nescio, cui? in *Erlang. Litter. Zeit.* a. 1799. nr. 207. — In iisdem ephem. litt. eiusd. an. nr. 83. feuerius iudicatur de libro:

Versuch einer neuen Behandlung der griechischen Coniugation und Declination. Ein Handbuch zum leichtern Verständnisse der griechischen Autoren. Halae. 1799. m. 8.

Grammatik der griechischen Sprache für gelehrte Schulen, von M. Jo. Gottlob Gräffe Conrect. des Lyceums zu Wittenberg. Lipf. 1800. m. 8. II. tom.

M. Ludw. Hörstel, öffentl. Lehrers der griech. und lat. Sprache, der Geschichte und Geographie am Katharineum zu Braunschweig, *Formenlehre der griechischen Sprache. Zum Gebrauche beym 1sten Cursus der griech. Sprache.* Bremae 1800. m. 8. Nouam quorundam doctrinam nimis sectatur; multa tamen bene pertractat, iudice V. D. in ephem. litter. Gotting. a. 1799. nr. 208.

Griechische Sprachlehre verfasst von Jo. Heinr. Kistemacker, Prof. der Philo-
lo-

logie zu Münster. Münster. 1791. 8. conf. Jen. A. L. Z. a. 1797. n. 195. m. Jun. p. 728.

Griechische Sprachlehre von J. Chr. Fr. Wetzel, Rector des Lyceums zu Prenzlau. Lignit. et Lips. 1798. 8. Laudatur in bibl. noua vniuers. germ. Kilon. vol. 45. part. II. fasc. 7. p. 472. sqq.

Neues Lesebuch zur leichtern Erlernung der griechischen Sprache, von Ch. Stolzenburg, Rector zu Anclam, mit Anwendung der Hemsterh. Valken. Lemnepischen Grundsätze und einem vollständigen Wortregister nach der neuen Theorie der griechischen Conjugation eingerichtet. Erste Abtheilung. Lips. 1800. 8. Commendatur liber in Jen. A. L. Z. nr. 295. p. 143. sq. m. Oct. a. 1802.

Aliae grammaticae gr. memorantur in Fabr. B. Gr. et Brehmii Handbuch etc. locc. citatis.

Tres graece scriptas grammaticas adhuc indicabo :

In lingua vulgari: Γραμματικὴ Ἑλληνικορωμαϊκὴ, περιέχουσα τοὺς Κανόνας τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας etc. Veron. 1782. 8. Θησαυρὸς Γραμματικῆς; συντεθεὶς μὲν, ὡς οἶοντε, ἐυμεθόδως παρὰ τοῦ ἐπιστημονικωτάτου ἱατροφιλοσόφου Κωνσταντίνου Καραϊωάννου etc. cum additamentis et exemplis adiectis, editus cura Polyzoos Kontu, (τοῦ ἐν ἱερεῦσιν ἐλαχιστοῦ Πολυζῶη Κόντου, διδασκάλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.) Budae vol. I. 1796. vol. II. 1797. 8. conf. ephem. litt. Götting. a. 1797. plag. 185. pag. 1802. sq. Non est grammatica in

vsu

vsum tironum; sed secundum rationem antiquiorum Grammaticorum, praecipue Theodini Gazae confecta, constat VII. sectionibus et quaelibet sectio diuisa est in ἐδάφια s. paragraphos. Quinque vero declinationes numerantur et vndecim coniugationes. etc. add. cel. *Alter* in Lips. A. L. Anz. a. 1800. nr. 47. pag. 465. sq.

Παιδαγωγὸς, ἢ πρακτικὴ Γραμματικὴ παρὰ Στεφάνου Κομμητᾶ, τοῦ ἐκ Φθίης. Vindobon. ap. Franc. Anton. Schraimbl. 1800. mai. 8. In lingua gr. docta est scripta et in IV. distributa libros. Bini adiecti sunt dialogi, ex optimis auctoribus collecti.

Pars quodammodo Grammatices est, in qua magnam partem de vsu et significatione particularum agitur: Σπλάγγχρον Γραμματικῆς ἢ περὶ μορίων- συγγραφὴν μετὰ πόνου πολλοῦ, καὶ ἀρίστη τάξει συντεθεὴν παρὰ τοῦ λογωτάτου κυρίου Ἀνανίου Αντιπαρίου, καὶ διδασκάλου τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει ἐλληνικῆς Ἀκαδημίας. Nūn πρῶτον τύπῳ ἐκδοθὲν ἀναλώματι τοῦ — πατριάρχου ἱεροσολύμων — Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἐν ἔτει σωτηρίῳ, αΨΞδ' (1764) ἐν ἐτιησίῳ παρὰ Αντώνιῳ τῷ Βόρτολι. in 4.

Tesoro della Lingua greca volgare ed Italiana, opus postumum P. Alexii de Somavera, capucini etc. edit. a P. Thoma Parisino. Paris. 1709. 4. mai. — Idem P. F. Thom. Parisinus edidit. *Nouvelle methode pour apprendre les Principes de la Langue Grecque vulgaire etc.* Paris. 1709. 8. mai. De utroque libro v. Acta erudit. a. 1711. m. Aug. p.

345 — 348. — Institut. L. Gr. vulgaris auctore *Petr. Medocac.* Rom. 1752. 4.

Ad §. 12. pag. 49.

Add. *Lawätz Handbuch etc.* I. part. I. p. 429. sqq. — *Deuarii* libell. a *Reu/manno* editus, iterum prodiit, aut, quia nullae accesserunt emendatt. nouum forsan titulum tantummodo accepit, Lipsiae. 1795. 8. — Hic quoque memorandae commendandaeque sunt, critico praesertim, duae cl. *Everwini Wassenberghii*, ling. gr. et antiqq. gr. Prof. in academia Franequerana ord. dissertatt. philologico-criticae, quarum *prior* inscripta est: de transpositione, seu saluberrimo in sanandis veterum scriptis remedio, quae loca confusa, facta traiectione, restituuntur, quam, -exercitii academici gratia conscriptam et exemplis e *Tyrtaeo*, *Theognide*, *Moscho*, *Xenophonte*, epistolis *Socraticis*, ipsoque adeo *N. T. petitis* ornatam - defendet *E. Evkema*, Franeq. 1786. 4. — *posterior* autem: de nominibus hominum et locorum propriis librariorum culpa aliisue de causis in veterum scriptorum libris frequenter oblitteratis aut vitiatis. Quam - exemplis e *Theognide*, *Apollodoro*, *Dionysio Periegeta*, *Plutarcho*, *Longo*, *Cicerone*, *Velleio*, *Hygino*, *Gellio*, *Horatio*, *Propertio*, *Martiali* petitis ornatam - defendet *Petrus Greidmus*, d. 12. Jun. 1790. 4. *ibid.* de qua conf. *Jen. A. L. Z.* a. 1795. nr. 28. p. 221. sqq.

Inter vetera syntaxeos gr. compendia quondam laudabantur: — Syntaxeos graecae, quatenus a latina differt, compendium editum a *Jo. Casp. Suizero*. Tiguri. 1651. 8. — Ratio syntaxis apud Graecos, selectioribus ex nouo maxime Foedere, et ecclesiae primitiuae patrum monumentis illustrata exemplis, vsuique L. Gr. studiosorum destinata a *J. Casp. Suizero*, Tigurino. Tiguri. 1651. 8. — Syntaxeos graecae compendium, in quo ex Posseliana repetuntur ea potissimum, quae Latini vel non habent, vel a Graecis habent; annotatis hoc fine ad marginem interdum etiam Graecifimis circiter LX. opera et studio *M. Tob. Echarti*, scholae senat. Numburg. Rectoris. — iterum excus. — Lips. 1653. 8. — Syntaxis graeca, in vsum scholarum, ex optimis autoribus collecta et concinnata a *M. Jo. Nendorfo*, scholae Gossariens. Rect. Ad-dita est doctrina de tonis seu accentibus eiusd. autoris; item tractatus *Mat. Marci Dabercusii* de dialectis Graecorum. Editio altera, priore emendatior. Goslar. 1655. 8.

Ad pag. 50. §. 13. lin. 7. sqq.

De Budaeo et eius variis libris rarioribus, praecipue de commentariis L. Gr. variisque eorum editionibus vberius egit *Freytag* in adpar. litter. tom. I. p. 375. sqq. maxime de commentariis p. 379. sqq., qui secundam editionem prodiisse adnotat Basil. 1550. fol. et forte, ait, eadem et vna est editio, quam *Jo. Ludolph. Bünemann.* in catal. MSS. et librorum

rum rariss. p. 46. *Coloniae* 1550. prodiisse affirmat. Enimuero haec *Coloniensis*, quam ipse habeo, editio diuersa est et in fronte et in calce a Basileenfi. Inscriptio Colon. haec est: *Commentarii L. Gr. Guil. Buddaeo*, consiliario aulico supplicumque libellorum in Regia Magistro, *auctore*. Infra symbolum typogr., circa quod legitur *symbolum Sanitatis*, scriptum exstat: *Coloniae, opera et impensa Joannis Soteris. an. MDXXX. mense Martio. Cum gratia et priuilegio imperiali ad Sexennium*. In folio secundo sequitur epistola Budaei ad regem Franciscum graece scripta, Paris. 1529; tum index vocc. graec. locupletior, quam antea esset, factus, inque ordinem redactus meliorem; postea index latin. vocc. quae subinde in hisce comment. explicantur. Illos indices excipiunt commentarii, in quorum sine legitur Budaei epistola gr. τῶν νέων τοῖς τῶν ἐλληνικῶν λόγων ἐΦιεμένοις. Denique in vltima pagina insigne idem Soteris typographicum, paulisper tamen diuersum ab eo, quod et in fronte libri et in *Fr. Roth. Scholtzii* thesauro symbolorum et emblematum. (typograph.) sect. 44. nr. 449. cernitur.

Ad pag. 50. sub. fin.

Zeunii operam in emendando locupletandoque Vigeri - Hoogeveen. libro positam acrius culpauit *Hoogeveen*. in libello: *Zeunii* animaduerss. in Franc. Vigeri de praecipuis L. Gr. dictionibus librum, ad iustam exami-

nis lancem reuocatae, Leidae. 1781. 8. et varias nouasque inferuit obſſ. His uſus eſt, adiectis nouis emendationibus, Zeune in altera editione: *Vigerus* — de praecipuis L. Gr. dictionibus liber; cum animaduerſſ. *Henr. Hoogeveen*, quibus adiunxit et ſuas *J. Car. Zeune*. Edit. altera auctior et emendatior. Lipſ. 1789. 8. — cum Hoogenenii et Zeunii animaduerſſ. edidit et auxit *Godofr. Hermannus*. Lipſiae 1802. conf. nou. bibl. vniuerſ. Berol. vol. 81. part. II. faſc. 5. — 8. a. 1805. pag. 504. ſqq.

Conf. etiam *Eberh. Gottlob. Glandorfii* Pr. I. Idiomatica graeca, qua ratione ſint in ſcholis tradenda, idoneamne ſuaſerint *Vigerus* et editores *Vigeri*. Onoldi. 1782. 4.

Ad pag. 52. §. 15. lin. 2.

In vol. VI. m. edit. pag. 680. ſqq. — De *rhythmo* et *metris* Graecorum adhuc memorandi ſunt: *Iſaac. Voſſius* de poematum cantu et viribus rhythmi. Oxon. e theatro Sheldon. 1672. mai. 8. — Anonymi de rhythmo Graecorum liber ſingularis, in uſum iuuentutis collegii Aen. Naſ. etc. Oxon. 1789. — Inprimis commendandi ſunt.:

Godofredi Hermanni de metris poetarum graecorum et romanorum libri III. Lipſ. 1796. mai. 8. (conf. ephem. litt. Lipſ. a. 1796. plag. 29. pag. 281. ſqq. et Gotting. a. eiſd. p. 2049.)

Eiuſdem *Handbuch der Metrik*. Lipſ. 1799. 8. (conf. ephem. litter. Gotting. a. 1799. p.

475. sqq. et de utroque opere Jen. A. L. Z. a. 1800. nr. 568. p. 705. sqq.)

Huc quoque referri potest: *Christ. Guil. Ahlwardti Pr. Bemerkungen über einige Stellen griechischer Dichter*, (in hoc Pr. iambi quidam in nonnullis Aeschyli locis emendantur,) *vorzüglich in Rücksicht des Sylbenmasses*. Oldenburg. 1801. 4. conf. censuram in *Beckii comment. soc. phil. Lipsiens. I. part. 2. p. 204. seqq.*

Ad pag. 55. §. 16. lin. 6.

Accessit *Adami Franc. Kollarü ad Petri Lambecii commentarior. de augusta bibl. caes. Vindobon. libros VIII. supplementorum liber primus posthumus* Vindob. 1790. fol.

Ad pag. 56. med.

Multorum codd. adpendicem ad Zanetti catal. s. graecam D. Marci bibliothecam etc. dedit cel. *Villoison* in *Anecdotis graecis*, tom. II. p. 247 — 249. — Inprimis commendanda est *Jac. Morelli* bibliothecae regiae D. Marci Venetiarum custodis bibliotheca MSta graeca et latina. Tom. I. Bassani. 1802. mai. 8.

Haud paucos codd. gr. memorat *Franc. Anton. Zacharias* in *Itinere litterario per Italiam ab a. 1753 — 1757*. Venetiis. 1762. 4.

Ad pag. 57. fin.

Assermannus in *bibl. orientali Clementino-Vatic. I. Romae. 1719. fol.* dedit catal. codd. graecorum p. 513. bibliothecae Papae Pii II. et pag. 598. *Abrahami Massad Maronitae*.

Ad

Ad pag. 68. lin. 5.

Add. supplementa ad Notitiam breu. I. pag. 16. sqq. et de catalogis potioribus pag. 27. sqq. ac part. II. p. 475. sq. — Typographos prae ceteris notatu dignos recensent *Struuius* et *Iuglerus* in Biblioth. histor. litterariae selecta, tom. III. Jen. 1765. mai. 8. p. 2087. sqq. 2140. sqq. 2172. — 2257.

Ad pag. 74. fin.

De *Danis*, etiam philologis atque antiquariis, v. *Alberti Thura*, Laurentii Fil. *idea historiae litterariae Danorum*, in duas partes diuisa, quarum prior Danorum linguam, scholas, gymnasia, academias, collegia academica, honores academicos, Professores, studiosos, bibliothecas, bibliothecarios, typographeas, et bibliopolia breuiter recenset; posterior studiorum in Dania per duo ferè saecula posteriora originem, progressum et fata complectitur. Hamburgi. 1725. 8. inprimis p. 529. sqq. de Danorum meritis in linguam graecam et graecos auctores. — Catalogum Virorum doctissimorum, in graecis litteris optime versatorum laudeque eruditionis florentium, posse, si opus sit, valde augeri, nemo negabit; nec vero vllius famae laudique omissione illorum nominum detrahetur.

Ad. pag. 75. lin. 8.

Corr. emendandis,

Ad

Ad pag. 78. lin. 11.

Dawesii miscellanea critica recudi feci, Lipsiae. 1800. mai. 8. — Praeter ea commemorare iuvat libros quosdam, in quibus graeci quoque auctores critice tractantur.

Dissertationes selectae criticae de poetis graecis et latinis, nempe *Jac. Palmerii* Κριτικὸν ἔπιχειρημα pro Lucano contra Virgilium ex scriniis J. Berkelii; *A. F. Ren. Rapini* comparatio Homeri et Virgilii e Gallico in Latinum translata; *D. Blondelli* comparatio Pindari et Horatii; *Jac. Tollii* poetarum latinorum cum graecis comparationes, nempe Pindari et Horatii, Theocriti et Virgilii, Apollonii et Ouidii, Petronii et Virgilii, Senecae et Sophoclis. Omnes simul recensuit et edidit *Janus Berhelius*, Abr. fil. Lugd. in Bat, 1707. 8.

Gotefridi Richteri, Bernsbacensis, specimen observationum criticarum in varios auctores graecos et latinos. Jenae 1713. 8. A pag. 76. critice is persequitur loca 1) in *Origenis* philosophumenis, 2) in *Aeliani* varr. historis, 3) in *Callimachi* fragmentis, a Rich. Bentleio collectis, 4) in *Menandri* et *Philemonis* reliquiis, a Clerico congestis.

Theodori Seltii, Vefaliensis, specimen observationum miscellanearum. Lugd. B. 1718. 8.

Aug. Matthiae Observationes criticae in Tragicos, Homerum, Pindarum etc. Gottingae. 1789. min. 8. In annalibus litter. Helmstädt. 1789. m. Aug. pag. 160. sqq. laudatur quidem auctor; plura tamen loca vel vindican-

gan-

cantur a crisi Matthiae, vel aliter explicantur et corriguntur. — *Eiusdem* Obseruatt. in quaedam poetarum graecorum loca, in *neuem Magazin für Schullehrer*, edit. a Ruperto et Schlichthorst, tom. III. part. 2. Breaeae. 1795. 8. In eodem promptuario sunt variorum VV. DD. obseruatt. ad var. auctores gr. aut emendationes passim editae collectaeue.

Museum Turicense aperuit Jo. Jac. Hottingerus, volum. primi tomus prior. Tiguri. 1782. 8. — tom. posterior, ibid. eod. anno. Huc pertinent Jo Jac Steinbruchelii ep. super loco difficili Sophoclis et Obsl. ad Euripidis Hecubam, atque J. Jac. Zimmermanni vindiciae Anaximandri et Anaximenis.

Musei Oxoniensis litter. fascic. secundus, quo continentur aliae Corrayii emendatt. in Hippocratem, Thomae Gray in Platonem obseruatt., Jac. Burnet in Herodotum, supplementum Tyrwitti edit. Aristotelis de A. P. et alia; prodiit Londini. 1797. 8. de I. fasc. v. Add. ad. Introd. II. 2. p. 521.

Jo. Bapt. Casp. d'Ansse de Villoison epistolae Vinarienses, in quibus multa veterum scriptorum loca emendantur ope librorum ducalis bibliothecae, Tiguri. 1785. 4.

Jo. Henr. Just. Köppen Pr. Animaduerss. in scriptores gr. exhibet etc. Hannou. 1787. 8.

Christiani Friderici Matthaei (olim Professoris vniuersitatis Mosquensis, in praesenti P. P. O. Witebergenf.) *Lectiones Mosquenses. vol. I.* Lipsiae. 1779. 8. In hoc volumine I. continentur: 1) Jo. Chrysofostomi ho-

homilia quaedam; 2) Specimen catenae ineditae ad IV. Evangelistas; 3) Excerpta ex anonymi libello medico; 4) Exc. ex grammatica *Georg. Lecapeni*; 5) Notitia codicis *Columellae* et ad eius librum X. ex eodem V. L. 6) *variae* lectiones ad *Aratum*; 7) *variae* lectt. ad *Cleomedis* librum I. de meteoris. — *Volum* II. eod. anno; in eo sunt: 1) *Seueriani* oratio quaedam; 2) *Gregorii Thessalon.* (Palamae) dialogus, qui inscribitur *Theophanes*; 3) Scholium *Theodori Studitae*; 4) *Fragm. Gregori Nazianzeni*; 5) Specimen scholiorum in *Psalms*; 6) Interpretatio symboli; 7) glossarium paruum in epistolas apostolorum; 8) *varr.* lectt. ad *Plutarchi* lib. de placitis philosophor. 9) animaduerss. ad modo laudatum glossar. in epp. apostolorum.

Multorum graecorum auctor. loca emendantur, corriguntur, vindicantur, vel illustrantur et explicantur in *Actis litterariis societatis Rheno-Traiectinae*. Lugd. B. tom. I. 1793. — tom. II. 1795. — tom. III. 1801. 8.

Gilbert Wakefield *Silua critica*, siue in auctores sacros profanosque commentarius philologicus. Cantabr. Partt. I. — III. 1789 — 1792. Londini. part. IV. et V. 1795. — 1795. 8. Sagacitas ingenii aequae celebratur, ac nimium emendandi, praecipue loca noui foederis, studium culpat. Atque *Wak.* coniecturas in N. T. examinare coepit cel. *D. Henr. Car. Alexand. Haenlein*, Theol. Erlang. in Pr. quorum sextum, s. Examinis curarum criticar. atque exeget. *Gilb. Wakef.* in libros

N. T. partic. VI. stricturas in euangel. Matthaei continens prodiit. Erlang. 1803. 4.

Jo. Steph. Bernhordi, Reliquiae Medicocriticae. Editit *D. Christi. Godofr. Gruner*. Jenae. 1795. 8.

Gotthold Ephr. Lessing, Reliquiae philologicae etc. (*philologischer Nachlass über griechische und römische Schriftsteller*;) adpendicis loco additae sunt libro: *G. Ephr. Lessings Leben, nebst seinem noch übrigen litterarischen Nachlass* — — von dessen Bruder *Karl Gott helf Lessing*, part. I — III. Berol, 1793 — 1795. in part. III. nr. 2. p. 252. sqq. Emendantur aut explicantur illustranturque loca graeca Homeri in *Odyssaea* et *Batrachomyomachia*, in *Aeschyli Agamemnone*, *Euripidis Ione*, in *Musaeo*, *Xenophontis Cyropaedia*, *Luciano*, *Plutarcho*, in *Gale opuscul. mythologicis*, *Diogene Laertio*, *Demetrio Phalereo*, *Suida*, *Themistio*, et *Eustathio* in comm. in *Homeri Iliada*.

Quae *Lessing*. passim in scriptis suis in scriptores gr. et latin. commentatus erat, ea collegit *Reichenbach*. latine vertit ediditque et inscripsit:

Gotth. Ephr. Lessingii Obseruatt. criticae in varios scriptores graecos atque latinos ex operibus eius collectae atque in ordinem redactae a *Frid. Jac. Reichenbachio*, Art. M. et scholae Thom. Lips. coll. V. Berolini. 1794. 8.

Illustrantur aut emendantur e graecis auctoribus loca *Aristotelis*, *biographi anonymi Sophoclis*, *Clementis Alexandrini*, *Eusebii*

bii in Chronico, Ignatii, Joannis apostoli in Apocal. Constanti Manassis, Pausaniae, Petri apostoli, Plutarchi, et Suidae.

Analecta philologica, auctore *Jo. Arn. Kanne*. Lips. 1802 4. Continentur 1) *Themistoclis* epp. criticè explicitae; 2) epigrammata graeca; 3) disputatt. de mysteriis Orphicis.

Frid. Guil. Ehrenfried. Rostii, Rectoris scholae Thomanae, Pr. Analectorum criticorum in varios scriptorum graecorum locos fasciculus. Lips. 1802. 4.

Miscellanea philologica. Edidit *August Matthiae*, Gymnasii Altenburg. Director. Altenburgi. vol. I. part. I. et II. 1803. 8.

De *Gruteri* thesauro critico aliisque libris criticis egi in Notitia breuiore. pag. 50. sqq. et in supplement. I. pag. 39. sqq., vbi ad p. 44. adnoto, me interea nactum esse tomum septimum. Francof. ap. viduam Jonae Rosae. 1654. 8. In inscriptione dicitur *Lampas — tomus septimus, qui recens caeteris accessit, ex otiosa bibliothecarum custodia erutis a Jano Grutero*. Enimuero huius tomii auctor non est Gruterus, sed ingratus eius discipulus, *Jo. Philipp. Pareus*, nec aliud quidquam, praeter obseruatt. criticas in Plautum continet, et in Gruterum inuectiuas.

Nubem scriptorum criticorum excitatam reperies in catal. bibl. *Bünau*. tom. I. vol. III. p. 1875 — 1883. et de arte critica, cap. XV. pag. 1884. sqq.

Ad §. 19. pag. 79. sqq.

In lin. 7. leg. *memoranda*. — De *Philoxeni* etc glossar. v. Introd. II. part. I. pag. 404. — De Etymolog M. aliisque v. Fabric. B Gr vol. VI pag. 598. sqq. — Et de Glossariis ab H. Stephano, Bonau. Vulcanio et Labbeo editis, Fabric. ib. p. 635. sqq. — Etymologica et Lexica graeca varia in typograph. *Nic. Glykis* ex Joannina, Venetiis ante an. 1798. excusa, nominantur in eius catalogo, excerptaque leguntur in Lips. A. L. Anz. 1799 nr. 67. — De *Varni Phauorini* Lexico etc. Fabric. l. c. pag. 648. sqq.

Ad pag. 80. med.

Saxius in Onom. II. p. 159. „*Etymologici*, ait, *Magni* incertus auctor circiter a. Chr. 990. vocabulorum sermonis graeci causas indagasse et collegisse fertur. Mihi saltem *Suida* recentior, et *Thoin. Wartono* in praefat. ad Theocritum p. XV. not. I. a. dom. clo. forte antiquior visus est.” Idem plura de incerta auctoris aetate, et de cod. f. apographo bibl. Ultraiectinae disserit. Conf. *Mitscherlich*, in Lips. *allg. littr. Anz.* a. 1800. nr. 157.

Pag. 81. lin. 22. leg. pag. 512.

Pag. 82. De *Stephani thesauro* huiusque duplici editione aliisque lexicis recentior. v. *Fabr.* l. c. pag. 651 — 677.

Ad pag. 83. fin.

Hederich primum edidit *Lexicon suum manuale* etc. a. 1722. *Hederico-Ernestin.* Lex. ma-

manuale gr. prodiit quoque cura *Will. Young.* Londini. 1755. 4 v. *Osmont* Diction. typogr. I. p. 359. — auctum a *Tho. Morell* Lond. 1778. 4. — cura *M. Wendleri* ed quarta, auctior et emendatior. Lipsiae et Londini 1796. mai. 8. — Ex Hed. - Ernest. Lexico maximam partem ortum esse videtur *M. Christi. Zimmermanni* ill. Gymn. Stutgard. Prof. nouum Lexicon manuale graeco - latinum et latino - graecum in vsum scholarum etc. Stutgard. 1771. mai. 8.

Ad pag. 84. lin. 5.

Vollbeding suppleuit auxitque Lexicon suum in: 1) *Geographisch. Zusätzen und Erläuterungen zum gr. deutsch. Handwörterbuch.* Lipsf. 1787. 8. — 2) *Supplementen, Emendationen u. Berichtigungen etc.* Lipsf. 1788. 8. 3) *Deutsch - griechisch. Handwörterbuch.* ib. 1790. 8.

Cel. Schneider, Prof. Francofurt. ad Viadrum, egregium condidit Lexicon, ab aliis minoribus valde diuersum. *Kritisches griech. - deutsches Handwörterbuch beyrn Lesen der griech. profanen Scribenten zu gebrauchen.* Züllichau. et Lipsf. pars. I. 1797. — pars. II. 1798. m. 8. in praefat. ad part. II. critice persequitur litteraturam lexic. multorum graecorum. *F. Guil. Riemer* id contraxit cum inscriptione: *J. G. Schneiders Kleines griech. deutsches Wörterbuch, ein Auszug aus dessen größerm.* I. Sect. A. - L. Jenae. 1802. mai. 8. — *J. Gottfr. Haas* edidit Lexicon graeco - german.

man. (*Vollständiges griech.-deutsch. Wörterbuch etc.*) diligenter confectum, in quo multa ad geographiam et historiam antiq. pertinentia adtulit, et ad originationem atque significationem vocc. linguam quoque hebraicam comparavit, II. partt. Lipsf 1796. et 1801. conf. Jen. A. L. Z. a. 1797. nr. 252.

Jo. Frid. Jac. Reichenbach, Conr. scholae Thomanae Lipsf. *Allgemeines griech.-deutsches Handwörterbuch zum Schulgebrauche.* I. Band. A—K. Lipsf. 1801. 8.

Quod is in praefatione ad tom. I. in Schneideri Lexico gr. plura desiderabat, et culpabat, Schneid. prudenter et modeste se defendit, in *Intellig.-Blatt der Jen. A. L. Z.* nr. 145. m. Aug. a. 1801. p. 1166. sqq.

Haafii et Reichenbachii Lexica recensentur copiose et comparantur tam inter se, quam cum Lex. Schneideri, multis adspersis doctis animadversionibus; eadem multis locupletantur, vocabulorum significationibus ex auctoribus gr., quorum loca citantur, in *Lipsf. Jahrbuch der neuesten Litteratur* a. 1802. scid. 211. et 212.

Bentoti Lexicon τριγλωσσον. Vindob 1791. commendatur in Wieland. nouo Mercurio germ. 1802. part. VIII. m. Aug.

In catal. Nic. Glykys. Venetiis 1793. 8. citatur *Lexicon Georgii Constantini*, in scholis Graecorum frequens: Δεξικὸν Γεωργίου τετραγλωσσον, ἑλλην. ῥωμαϊκ. ἰταλ. λατιν. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ πορτόλῃ. 1757. — Γεωργίου τετραγλωσσον, περιέχον δηλαδὴ τὰς τεσσάρους δια-
λε-

λέκτους, ἑλληνικὴν περὶ τὴν, ἢ τοὶ ἀπλὴν γραικὴν, λατινικὴν καὶ ἰταλικὴν· πρῶτον μὲν συνταχθὲν καὶ φιλοπονηθὲν, καὶ εἰς φῶς ἀχθὲν σπουδῇ καὶ πόνοι Γεωργίου Κωνσταντίνου, ἐξ Ἰωαννίνων· νῦν δὲ ἀυξήθην καὶ προσθήκη 1785 λέξεων καὶ πλουτισθὲν πολυείδεσιν ἱστορ. καὶ μυθολογ. εἰδήσεσιν ἐν Βενετίᾳ. 1786. tom. I. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. min. fol. Est opus admodum imperfectum. Conf. cl. *Alter* in Lips. A. L. Anz. nr. 184. m. Nov. 1800 col. 1815. qui animaduertit, tomum II. nondum in lucem emissum esse; priorem editionem fuisse repetitionem Varini Lex. cum additamentis Constantini, Joannienfis, Venetiis circa 1786. mortui; tertiam quoque comparuisse editionem; atque *Anthymum Gazem* plenum Lexicon gr. antiquae et recentioris linguae, quod copia vocabulorum omnia alia superet, esse editurum. Add. eundem cel. *Alter* ibid. a. 1801. nr. 31. p. 290. sq. de nouo promisso Lex. gr. III voll. forma max. — Atque *Anthymus Gazis*, archimandrita, edidit Prospectum Lexici gr. promissi, Vindob. 1801., quem in compendium contractum, suisque obsl. instructum reddidit cl. *D'Ansse de Villoison*. (Extrait du Prospectus, écrit en grec vulgaire, d'un Dictionnaire grec etc.) in *Millin* Magasin encyclop. VIII. an. (1802.) tom. I. nr. 2. p. 214. sqq. et inde pauca sunt excerpta in *Beckii* comm. soc. philol. Lips. vol. III. part. I. pag. 146. sq.

Λεξικὸν ἀπλορωμαϊκόν, Γερμανικὸν καὶ Ἰταλικόν. *Neu griechisches Deutsch - Italienisches*

sches Wörterbuch. Herausgegeben von D. Karl Weigel. Lips. 1796. mai. 8.

Vtissilinus et doct. liber est: *Lexicon technologiae Graecorum rhetoricae. Congessit et animaduersionibus illustravit Jo. Christi. Theoph. Ernesti, Philos. Prof. Lips. Lipsiae. 1795. mai. 8.*

Non solum ad opera Hippocratis, sed etiam reliquorum medicorum graecorum facilius legenda riteque interpretanda, immo ad rectam aliorum auctorum gr. et gr ipsius linguae intelligentiam plenissimum opus est:

Oeconomia Hippocratis alphabeti serie distincta; in qua dictionum apud Hippocratem omnium, praesertim obscuriorum, vsus explicatur et velut ex amplissimo penu deponitur, ita vt *Lexicon Hippocrateum* merito dici possit. *Anutio Foefio, Mediomatrici medico, authore. Francofurti. ap. Andr. Wecheli heredes, Claud. Marnium et Jo. Aubrium. 1588. fol.*

Ad §. 20. pag. 91.

Aliquot eiusmodi collectiones plene recensentur in Reliquiis aliquot libror. libellorumque ex bibl. *J. A. Rieggeri, Eq. scrin. I. Vindob. 1784. 12. p. 66. sqq.*

De veteribus *Gnomicis* diligenter agitur in libro inscripto: *De veterum poetarum sapientia gnomica, Hebraeorum in primis et Graecorum, commentatus est Ulricus Andreas Rhode. Hauniae. 1800. 8. add. suppl. in tom. II. Introduct. etc. part. II. p. 522.*

Σκόλια

Σκόλια, hoc est, *carmina conuiuialia Graecorum* metris suis restituta et animaduersionibus illustrata, praemissa disquisitione de hoc genere carminis. Edidit *Carol. David. Ilgen*, philos. et LL. OO. P. P. O. in acad. Jenensi. Jenae. 1798. 8. Conf. *neue allgem. deutsche Bibl.* vol. 58. part. II. fasc. 7. a. 1801. p. 469. sqq.

Quae in *Fabricii B. Gr.* vol. IV. lib. III. cap. 32 pag 415. sqq. de Anthologia gr eiusque antiquis collectoribus, Meleagro, Philippo, Agathia, Constantino Cephalo, Maximo Planude, et de editionibus etc. collegi et disputavi, ea hic repetere nolo. Praeclara tamen supplementa atque emendationes suppeditauit cl. *Chardon-la Rochette* in *Magasin Encyclopedique.* Paris. tom. I. et II. IVme année et tom. II. V^e année. Multa etiam rectius meliusque docuit et historiam epigrammatum graec. tam scriptorum quam editorum concinnauit, et de Meleagro reliquisque antiquioribus collectoribus docte egit cl. *Frider. Jacobs* in prolegomenis ad Anthologiae graecae tomum VI. siue animaduerss. in epigrammata anthologiae gr. vol. I. partem priorem. Quae quidem h. l. tantummodo commemorare sufficiat. — Cura enim et diligentia cel. *Jacobs* Brunckiana editio multo ornatio, eruditisque animaduerss. instructa, rescissis tamen carminibus Gnomologicorum, Anacreontis, Sapphus, Erinnae, Callimachi, Theocriti, Bionis, Moschi aliisque, quae ad Anthologiam non pertinent, prodiit:

Anthologia graeca siue poetarum graecorum lusus. Ex recens. Brunckii. Tom. I.—IV., qui textum epigrammatum graecum continent, Lipsiae. 1794. 8. — tom. V. qui indices complectitur. a. 1795. — tom. VI—IX. a. 1798. — 1800., qui comprehendunt notas et peculiarem quoque habent inscriptionem: *Frider. Jacobs* animaduersiones in epigrammata anthologiae graecae, secundum ordinem Analectorum Brunckii, vol. I. pars I. et pars secunda, 1798. — vol. II. pars I. 1799. — pars II. 1800. 8. — vol. III. pars I. (siue Anthologiae tom. XI.) 1802. 8. (*v. Brehm. bibliogr. Handbuch.* tom. II. pag. 84. sqq.) — Idem V. D. ediderat Emendationes in epigramm. Anthologiae Graecae. Lips. 1793. 8. v. Addenda etc. ad Introd. p. 322. sq. — Saepius sub prelo sudauit: *Nouus graecorum epigrammatum et poematum delectus* cum noua versione et notis, opera *Th. Johnson, A. M.* in usum scholae Etonensis. Londini; edit. tertiam a. 1706. 8. citauit *Fabr. B. Gr.* vol. IV. p. 448. vbi v. not. — ed. octauam emendatioram a. 1740. 8. ipse habeo, et ed. decimam a. 1767. alicubi indicatam vidi. Adiecit quaedam Anacreont. et Theognid. Moschi amor. fug. et Pythag. A. C.

Hugon. Grotii versionem, a multis desideratam laudatamque tandem in lucem protulit *Hieron. de Boschi*, et inscripsit:

Anthologica graeca cum versione latina Hugonis Grotii, edita ab Hier. de Bosch. Vltraiect. tom. I. 1795. mai. 4. pag. VII—XX. sunt

sunt Hug. Grotii prolegomena ad hanc Anthologiae editionem. Textus est Wechelianus hinc inde refectus, idemque ordo. Versio Grotii laudatur in ephemerid. Gotting. litter. a. 1795. plag. 196. — tom. II. ibid. 1797. continet libr. II. et III. Anthol. Planudeae. Bosch non probat Brunckii mutationes, quarum multas correctae ed. Aldina. a. 1521. reiicit. Conf. ephem. litt. Gotting. a. 1797. nr. 152. p. 1525. sqq. — tom. III. ibid. 1798. continet reliquam partem Anthol. Planud. cum versione Grotii, et IV. mantissas, n. II. adpendices Aldi et II. Stephani cum Gruteri inscriptionibus aliisque singulatim repertis et editis. Conf. Jen. A. L. Z. a. 1799. nr. 306. et 307. ac Gotting. ephem. litter. a. 1799. p. 2021. sqq. Inprimis de tribus tomis cel. *Chardon-la-Rochette* in Magasin encyclop. VI. an. Messidor a. 8. p. 304. sqq. et *Beckii* comment. societ. phil. Lips. tom. I. p. 107 — 125. vbi Chardonii Rochettii censura Boschianae edit. latine versa, est repetita. — tom. IV. complectetur emendationes atque animaduersiones VV. DD. in gr. Anthol. et inedita epigrammata ad Ald. edition. cum varr. lectt. cod. Heidelberg. (nunc Parisini.)

Opuscoli Postumi di Giouanni Paolo Riccolui, continenti 1) saggio sulla critica poema del sign. Alessandro Pope, tradotto dall' Inglese in versi sciolti. 2) *Dissertazione souera l'Antologia, o sua Raccolta di Epigrammi Greci.* 3) *Lezione accademica souera Menandro, et i frammenti delle di lui commedie.*

4) *Homeri Batrachomyomachia* Latino atque Italo metro reddita. Corredati di varie critiche annotazioni. In Torino, MDCCCLXXVII. (1777. hanc anni notam prae se fert meum exemplar, alibi citatum a. 1762. réperis) nella stamperia reale. in 4. *Riccolui* in diss. de Anthol. LX. epigrammata, et tria in lectt. acad. de Menandro dedit cum lat. et italica versione, atque interdum illustravit notis.

Epigrammi tratti dal greco, dall' abbate *Carlo Felici*, Professore di belle Lettere, in offic. Seminarii Frascati. 1787. 8. sunt CXLV. epigr. italice versa.

Frid. Jacobs V. Cl. acceperat ab *Vhdenio* XXII. epigrammata, adhuc inedita, ex cod. olim Vaticano descripta, eaque publicavit, ac pag. 137 — 204. emendavit illustravitque in libro: *Animadversiones criticae in Callistrati statuas et Philostratorum imagines. Accedit descriptio nondum edita Anaglyphorum in templo Apolloniadis*; siue, *Exercitationum critic. in scriptores vett.* tom. II. Lips. 1797. 8.

Epigrams translated in to english Verses from the Original gréek and selected from the Compilation of Rich. Fr. Ph. Brunck, publ. at Strasburg. 1775. Londini. ap Robinsons. 1789. min. 8. cum notis. v. the monthly Review for April. 1792. p. 381. sq. et *neue Biblioth. der sch. Wissensch. u der Künste*, tom. L. part. I. p. 175. sq. — Plura epigrammata germanice versa sunt ab *Herdero* iam laudato, — a *Toblero* in: *Schweizerischen Museum*, an. 1785. p. 788. sqq. a. 1786. p. 574. sq. a.

1787. p. 992. sqq. — a *Cludio* in: *Bibliothek der alt. Litt. u. Kunst*, part. I. et III. — a *Tonning* et *Sonntag* in: *Quartalschrift für ältere Litter. und neuere Lecture*, a. 1784. III. Quart. et a. 1785. fasc. VI. a *Sonntagio* in: *Zur Unterhaltung für Freunde der alten Litterat.* fasc. I. Rigae. 1790. 8. p. 9. sqq. p. 77. sqq. p. 104. sqq.

Com. de Vargas full' Epigramma grecò. Siennae. 1790. 8. — rec. *ibid.* 1796. 16. et in eiusdem *Opera Italiane*, Turini, apud Mich. Angel. Morum. 8. tom. III. — In linguam german. conuersus est libellus: *Ueber das griechische Epigramm. Ein Versuch von Eduard Romeo Grafen von Vargas; aus dem Italienischen übersetzt von F. H. Bother.* Berol. et Stettin. 1798. 8.

Ennius Quirinus Visconti in libro: *Inscriptioni Greche Triopee, ora Borghesiane, conuersioni et osseruationi*, Romae. 1794. 4. Quinque epigrammata, maximam partem ex rom. cod. Anthol. ineditae adiecit, quorum postremum, ab *Antiphilo* confectum, emendauit censor, (cel. *Eichstädt*.) in *J. A. L. Z.* a. 1796. nr. 61. m. Febr. col. 488. Atque *Fiorillo*, qui nouam earumdem Inscriptionum curauit edit. cuius index est: *Herodis Attici quae supersunt*, adnotationibus illustrauit *Raphael Fiorillo*, bibl. régiae acad. Georg. Aug. a Secret. etc. Lips. 1801. mai. 8. eadem et alia edita epigr. emendauit exposuitque. — Omis-
sis aliis collectionibus atque edd. memorandae sunt: — *Anthologia selecta* ad vsu-
studio-

diofae italicae iuuentutis. Liburni. 1755. 8. (64. pagg.) Continet 102 epigr. editore Jo. Bapt. Zemobettio. — *Anthologia minor* s. florilegium epigrammatum graecor. ex *Anthologia Planudea* et *Brunckii Analectis* selectorum, adiectis vers. lat. Hug. Grotii, auctore Jo. Arn. Kanne, Hal. Sax. 1799. 8.

Sagaces in *Antholog. gr.* animaduers. scripsit Ludou. Purgold in *Obss. criticis in Sophoclem, Euripidem etc.* Jen. 1802. 8. cap. 18. p. 277. sqq.

Sed ne nimis extra oleas vagari videar, h. l. tantum adhuc commemorabo egregia acuteque scripta:

Analecta critica in Anthologiam graecam, cum supplemento epigrammatum maximam partem ineditorum. Collégit Imm. G. Huschke. Jenae et Lips. 1800. mai. 8.

Ad pag. 98. fin.

Cononis narrationes; *Ptolemaei* historiae ad variam eruditionem pertinentes; *Parthenii* erotica gr. cum notis variorum et suis emendatius edidit, ac de eiusdem nominis veteribus scriptoribus praefatus est L. H. Teucher. Lips. 1794. 8.

Ad pag. 104. lin. 8.

Graecorum chirurgici libri. Sorani lib. de fracturarum signis. Oribasii duo de fractis et luxatis, e collectione Nicetae. Ed. Anton Cochius. Florent. 1754. fol.

Ad

Ad pag. 105. med.

Historicorum Graeciae principum perditorum, (n. Theopompi, Ephori, Philisti, Anaximenis, Callisthenis, Clitarchi etc.) fragmenta editurus est *Georg. Frid. Creuzer*, Prof. Marburg. et consilium suum exposuit in *Beckii* comment. soc. philol. Lips. II. 2. p. 555. sqq.

De scriptoribus historiae *Byzantinae*, edit. et nouis accessionibus v. *Fabr. B. Gr.* vol. VII. p. 513. sqq.

Notatu digna quoque sunt, et rariora inuentu:

Leonis Allatii Συμμικτα s. opusculorum graecorum et latinorum vetustiorum ac recentiorum, libri duo. Edente, nonnullis additis, *Bartoldo Nihusio*. Colon. Agripp. 1653. 8.

Ad pag. 108.

Anecdota graeca, quae ex Mss. codd. nunc primum eruit, Latio donat, notis et disquisitionibus auget *Ludouic. Anton. Muratorius*. Patau. typis seminarii. 1709. 4.

Ad pag. 110. med.

Anthologiam graec. poet. iterum edidi multo auctiorem etc. *Baruthi*. 1792. 8.

Ad pag. 111.

Noua Chrestomathia tragica, graeco-latina. Edita a *Jo. Car. Volborth*. Gottingae. 1776. min. 8. Insunt Aeschyli Choephorae,

So-

Sophoclis Electra, Euripidis Electra et Senecæ Agamemnon.

Frid. Andr. Stroth Aegyptiaca seu veterum scriptorum de rebus Aegypti commentarii et fragmenta, Graece. pars I. Gothae. 1782. pars II. 1783. 8.

Siue delectum et ordinem particularum spectes, siue interpretationem, commendanda est *Köppeni Anthologia: Griechische Blumenlese, mit erklärenden Anmerkungen, herausgegeben von Joh. Heinr. Just. Köppen etc.* III. part. Brunsvig. 1785 — 1787. 8. Lectu digna est introductio in historiam linguae, dialectorum et poeseos Graecorum, parti III. praemissa.

Tetralogia Dramatum graecorum, Aeschyli Agamemnon; Sophoclis Oedipus rex; Euripidis Phoenissae; Aristophanis Concionatrices. In usum scholar. (cur. *F. A. Wolf*.) Halae Sax. 1787. 8.

Gilbert Wackefield Tragoediarum delectus. tom. I. Hercules furens, Alcestis, Euripideae, et Trachiniae, Sophoclea. tom. II. Jon, Euripidea; Philoctetes, Sophoclea; et Eumenides, Aeschylea. In usum scholarum. Londini. 1794. mai. 8. Est critica edit. scholis minus apta. cf. Jen. A. L. Z. a. 1796. tom. IV. p. 660. sqq.

Εκλογαὶ ἱστορικαί. Selecta principia Historicorum, Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, Polybii, illustres loci. Plutarchi vitae Demosthenis et Ciceronis. Delectu, praefatione, adnotatione, discipulorum insti-

tutioni accommodauit *Dan. Wittenbach*, Hist. Eloq. Litt. gr. et lat. in illustri Athenaeo Amstel. Prof. Amstelod. 1794. 8. cum eruditiss. adnotatt. quae p. 337. incipiunt. conf. *Ephem. litt. Gotting. a. 1796. plag. 63. pag. 628. sqq.*

Extraits des differens Auteurs grecs à l'usage de l'école roy. militaire avec la Traduction françoise et les explications grammaticales des mots par *J. Fr. Vauwilliers*. Paris. 1786. 12. voll. VI.

Historiae mythologicae Chrestomathia gr. ex ipsis auctoribus gr. excerpta, collecta, digesta. Pars prima, Argiuor. Thebanor. Cretensium et Atticorum historiam mythologicam tribus particulis complexa. Scholasticae et academicae iuuentutis in usum edidit *Cr. Sahl*. Hafniae. P. I. II. 1790. 8.

Griechische Anthologie, aus den besten Dichtern gesammelt, nach den Dichtungsarten geordnet, und mit litterarischen Notizen begleitet. Für Gymnasien und Akademien. Herausgegeben von M. Fried. Rambach, Prof. der Alterthümer bey der Königl. Akademie der bildenden Künste etc. Berol. 1796. m. 8. Laudatur in noua vniuers. Bibl. germ. vol. 30. part. I. fasc. 3. a. 1797. p. 176. sqq.

Ἀναλεκτα ἑλληνικὰ ἥσσονα siue *collectanea graeca minora*, cum notis philologicis, ad usum tyronum accommodata, (per *Andr. Dalzel*.) Lond. ap. Murray. 1787. 8. — Ed. II. emendat. Edinb. 1792. 8. — Conf. *Gotting. ephem. litt. an. 1792. nr. 192. p. 1926. sqq.*

Illa recudi fecit et paruum lexicon analyticum adiecit *J. Godofr. Grohmann*, A. M. et Philos. Prof. in acad. Lipsiensi. Lipsiae. 1797. mai. 8.

Ab eodem *Dalzelio* edita sunt Ἀναλεκτα μέγιστα, siue collect. gr. mai. ad usum iuuentutis acad. tom. I. complect. excerpta ex variis orationis selectae scriptoribus cum notis philol. quas partim collegit partem scripsit *And. Dalzel.* Edinb. ed. II. emendatior. 1789. mai. 8. — tom. II. complectens excerpta ex variis poetis. Edinb. et Lond. 1797. 8.

Ἑλληνικὰ seu antiquissimae Graecorum Historiae res insigniores usque ad primam Olympiadem cum geographicis descriptionibus, e scriptoribus graecis collegit, digessit et usui secundae classis scholarum accommodavit. — *M. Car. Godofr. Siebelis.* Lipsiae. 1800. 8.

Μουσῶν ἀνθῆ, s. poetiarum graecar. carmina et fragm. edidit, earum vitas, animaduers. et indices adiecit *A. Schneider.* Giefsae. 1802. 8.

Ἐκλογαὶ ποιητικαὶ, s. carmina gr. selecta. In usum scholar. collegit et indic. instruxit *Aug. Matthiae.* Altenburg. 1802. 8.

Neues Lesebuch zur leichtern Erlernung der griechischen Sprache von *Ch. Stolzenburg*, Rector zu Anclam. Mit Anwendung der Hemsterhuys - Valkenaer - Lennepischen Grundsätze und einem vollständigen Wortregister nach der neuen Theorie der griechischen Coniugation eingerichtet. Erste Abtheilung.
Lips.

Lips. 1800. 8. conf. Gothan. ephem. litter. a. 1801. plag. 41. pag. 535. sq.

Eclogae physicae historiam et interpretationem corporum et rerum naturalium continentes, ex scriptoribus, praecipue graecis, excerptae, in usum studiosae litterarum iuventutis a Jo. Gottlob Schneider. volumen I. textum exhibens. Jenae et Lips. 1801. mai. 8. In II. sectiones diuisum est opus vtilissimum, secundum ordinem in compendiis suetum; textus est saepius, vel ex codd. correctus. Conf. ephem. litt. Gotting. a. 1801. plag. 27. p. 266. sqq. alter tomus continet notas et indicem.

Memorare adhuc iuvat Anthologiam, a Neandro contextam, atque tam ab vtilitate, quam raritate commendabilem: Ἀνθολογικὸν — — *Anthologicum graeco - latinum*, h. e. insigniores flores seu sententiae, decerptae ex Hesiodo, Theognide, Pythagora, Phocylide, Arato et Theocrito, omnibus poetis vetust. et sapientissimis, et in locos prope biscentum digestis, cum expositione, vsu et accommodatione singulorum in margine. His access. III. libelli ex scriptis Platonis, Xenoph. Plutarchi et Iustini-mart. confecti, per Mich. Neandrum. Basil. per J. Oporin. 1556. 8.

Alias eiusmodi chrestomathias gr. recentiores refert Brehm in *bibliograph. Handbuch*. I. p. 671. sqq.

Collection des auteurs grecs classiques, cont. Discours grecs choisis de diuers Orateurs par M. l'Abbé Auger. II. Voll. Paris. 1788.

Di-

Diuers Traités de Lucien, Xenophon, Platon et Plutarque, accompagnés de Sommaire François et des notes sur le Text, publiés par M. l'Abbé *Gail*. ib. eod. anno. — Thèocrite, Bion, Moschus et autres, appelés vulgairement petits poètes, publiés par le même. ibid. 1788. m. 12.

In *Soirées littéraires* (quae est bibliotheca verborum quorundam antiquiorum ac recentiorum opusculorum, atque antiq. commentationum in fasciculis, singulis XIV. diebus apud Honnert et Morin in min. forma f. 18. a. 1796. edi coepta,) sunt in I. sectione antiquae litteraturae, interprete *Coupé* in IV. tomis cum generali inscriptione: *Collection des poètes Grecs*. singuli autem tomi solent quoque separatim edi et inscribi: 1) *Opuscules d'Homère*, (n. hymni cum fragmentis et baltheum s. Zona Veneris; item Venus ac Mars a Vulcano deprehenfi,) *Traduction nouvelle*. par Monf. L. *Coupé* II. part.. 2) *Oeuvres d'Hésiode* I. vol. 3) *Oeuvres de Theognis et Phocylide*, I. vol. etc. Versio est in or. profaica, sine vllis notis.

Ad fin. prolegomenorum. pag. 111.

Schummelii et Schluteri notit. de version. germanicis praestitit cl. *Degenii* studium operaque in conficienda illarum Litteratura:

Litteratur der deutschen Uebersetzungen der Griechen von Jo. Fried. Degen etc. tom. I. II. Altenburgi. 1797. sq. — *Nachtrag etc.* Erlangae. 1801. 8.

Ad

Ad pag. 115. de SIBYLLA.

Ad sect. 2. lin. 8.

Sambethe. conf. *Lambec.* comm. de bibl. Vindob. VIII. p. 91. sqq. vbi copiosus est de libris sibyllinis.

Ad sect. 4. Xisti Betuleii edit. prodiit Basil. 1545. 4. quam recensui ad *Fabr.* B. Gr. I. p. 258. (in Introd. in hist. etc. est vitium typograph. 557. et leg. 257.) — *Carmina Sibyllae Erythraeae*, in quibus resurrectio corporum, mutatio saeculorum, dei aduentus ad iudicium, praemia ac supplicia hominum describuntur, in linguam latinam ad verbum translata. Scholiis, quae ad Grammaticam attinent, additis. *Paraclesis* item ad graecarum litterarum studiosos etc. Cracouiae excusum per *Florian. Vnglerium.* 1523. 8.

Ad pag. 114. lin. 7.

Freitag in adparatu litter. III. p. 85. sqq. dubitat, edit. Paris. a. 1589. exstare. v. *Fabr.* B. Gr. l. c. pag. 259. At censor illius vol. I. *Fabr.* in ephem. litt. Norinberg. a. 1791. nr. 29. *Freitagii* dubitationem eo tollit, quod *Obsoroeus* in fine dedicat. optat, vt omnes, qui eum iuissent, in h. edit. deus clementer in istis gallicanis furoribus saluos et incolumes praestet, et ab iisdem cito liberet. Ex quo censor (*Jäger*) colligit, quum a. 1599. illi furores fuissent sedati, omnino a. 1589. scribi debuisse, adeoque exstare illius anni editionem.

Ad pag. 114. sect. 5.

Rarissimum est *Opusculum de vaticiniis sibyllarum*, cum figg. ligno incis. in fine: *Finis opusculi de vaticiniis sibyllarum. Impressum Oppenheim* (procul dubio a Jac. Koebel ante annum 1490.). De hoc opere et alio opusc. cum multis figg. ligno incis, constante duobus probabiliter foliis: *Les dicts des douze Sibiles* in fol min. s. l. et a. in calce: *Cy finissent les dicts de douze Sibiles*, et de Sibyllis ipsis copiose agit *Gottthelf Fischer in Beschreibung einiger typographischen Seltenheiten etc. Erste Lieferung. Mainz. 1800. 8. pag. 75—85.* — *Van Dale de oraculis ethnicis. Amstel. 1685. 12. pag. 459. sq.* *Fontenelle Reponse a l'Histoire des Oracles. Argenter. 1707. 8.* — *Oudin in comment. de scriptor. — eccles. tom. I. col. 142. sqq.* — *Blüh-dorn de oraculorum graecorum origine et indole.* — De versionibus *anglicis*, aliisque libris, in quibus agitur aut in vtramque partem disputatur de sibyllinis oraculis et in Britannia sunt excusi, v. *Brüggemann View etc. p. 3. sqq.* et in supplement to the View etc. pag. 5. — *Jo. Floderi* diss. indicans vestigia poeseos Homericae et Hesiodicae in oraculis Sibyllinis, in *Stofschii museo critico*, vol. I. fasc. I. pag. 16—47. — *De Vaticiniis Sybillarum. Basil. ap. Andr. Cratand. 1519. 4.*

Ad pag. 116. lin. 16.

Sunt quoque in *Clerici Opp.* philosophicis, tom. II. ed. a. 1695.

Les

Les diuins Oracles de *Zoroastre*, ancien philosophe, interprétés en rime françoise par *François Habert*. Paris. 1558. 8. — *Zoroastri oracula*. gr. Stanleius in comm. ad Aeschylum partim explicuit, partim illorum correxit tectum.

Cl. *Tychsen* de reliquiis religionis Zoroastreae apud gentes peregrinas, sect. I. de *Zoroastre*, eius scriptis et opinionibus, in commentatt. Gotting. societatis doctrinarum, 1793. 4. Is arbitratur, Zoroastrem fuisse natione Medum, qui iam ante Cyri tempora nouam introduxisset religionem, antiquitatem scriptorum Zoroastri ab Anquetilio editorum defendit, neque tamen ea omnia, aut maxime praecipua esse censet, neque ex iis Zoroastrem posse omnino cognosci. Negat, Zoroastrem docuisse Monotheismum; contra ea putat, eum statuisse duo rerum principia, bonum alterum, alterum malum. — In commentatt. II. (v. Gotting. ephem. litter. a. 1794. plag. 65.) agit idem de religionum Zoroastr. apud exterarum gentes vestigiis, n. apud Iudaeos, Christianos, Graecos, Syros Christianos et Mahomedanos.

Quae ab eruditis Britannis de *Zoroastre*, *Hermete*, *Trismegisto* atque *Sanchoniathone* scripta editaque sunt, ea recenset *Brügge-mann* in *View etc.* pag. 6. sqq. et in *Supplement etc.* pag. 5. sq.

Ad pag. 118. sect. 4. de HERMETE.

Rarissimis libris est adnumerandus: *Mercurius Trismegistus* de vnitate et potestate dei, latine translatus a *Marfilio Ficino*. In calce: *Impressus Ferrarie per Magistrum Andr. Galum ciuem Ferrarie*. — Anno M. CCCCLXXII. (1472.) 4. v. cel. *Panzeri* A. T. I. p. 395. nr. 5.

Ad pag. 120. lin. 15.

De *Cyranide* conf. omnino *Prosper Marchand* in *Dictionaire historiq.* tom. II. Hagae Com. 1759. fol. pag. 1 — 8. vbi quoque de duabus agitur edit. rarissimis.

De *Asclepio* v. *Fabr. B. Gr. I.* p. 12. §. IX. et cap. VIII. pag. 62. sqq.

Ad pag. 121. sect. 3.

Orus Apollo de hieroglyphicis notis, e versione *Bernardini Trebatii*. Basil ap *Frobenium*. 1515. 4. (*Panzer. A. T. VI.* pag. 194.) — *Orus Apollo Niliacus* de hieroglyphicis notis a *Bernardino Trebatio* Vicentino latinitate donatus, a *Chonrado* (sic) *Peutinger* *Frobenio* communicatus. Basileae. ap *Jo. Froben.* m. Febr. 1518. 4. in *bibl. publ. Norica.* v. cl. *Panzer* l. c. pag. 204. nr. 216. qui eidem edit. adhaerere notat *Jo. Franc. Pici* *Mirandulae* libros II. *physicos* 1. de adpetitu primae materiae, 2. de elementis; eiusd. *rhetoricos* duo de imitatione ad *Petr. Bembum*; *P. Bembi* libr. de imitatione. Sed censor operis *Panzer.* cl. *Müller* in *ephem. litt.* Erfurt a. 1800. nr.

nr. 25. animaduertit, in suo exemplo Pici ac Bembi scripta deesse, neque in fronte nec in fine nominari, ideoque arbitratur, illa scripta fuisse tantum exemplo Panzer. a bibliopega adiuncta.

Ad pag. 122. lin. 1.

Adde, illam edit. romanam, *Hori Apollinis selecta hieroglyphica*, esse repetitam gr. ac lat. Romae apud C. Vallietum, sumt. J. Fransechini, cum figg. 1606. 8. — Sub finem §. 5. — Hieroglyphes, trad. du Grec par *Jean Baptiste Requier*. Paris. 1779. 12.

Ad pag. 123. sect. 3. lin. 4.

Leg. quam Fischer. non vidit.

Pag. 124. lin. 2. scr. Brunnerus. — et lin. 9. corr. 1686.

Ad pag. 125. lin. 5.

Idem Fischer. quintum edidit, et denuo recensuit Palaephatum, Lips. 1786. mai. 8. — Ab eodem Fischero edita est in programmate a. 1799. 4. euulgato, *Interpretatio latina libelli Palaephati de incredilibus, auctore Angelo Cospio*. — Germanice verterunt Meinecke, Quedlinb. 1774. 8. et Jo Dav. Büchling. additis obseruat. mythologicis, Halae Sax. 1791. mai. 8.

Ad §. 6. SANCHONIATON.

Ad. pag. 127. sect. 4.

Sanchoniatonis narratio de ortu mundi comparatur cum narratione mosaica a Fulda

E

in

in *Pauli Prof. Jenens. Memorabilibus*, Lips. 1792. vol. II. nr. 4. Idem existimat, in Sanchon. narratione Porphyrium, Philonem Byblium et Eusebium multa mutasse atque intexuisse; praecipue Philonem nomina Phoenicia male mutasse in Graeca. conf. *Salisburg. Oberdeutsche Litt. Zeit.* 1792. nr. 128. pag. 804. sq.

Ad pag. 127. lin. ult.

Orpheum superstitem fuisse excidio Troiae, negat *Tywhitt* ad *carm. de lapidib.* p. 6. not.

Ad. pag. 129. sub. fin.

De Argonauticis nuper praeclare meritus est cel. *Schneiderus*, Prof. Francof. ad Viadrum: Ὀρφεὺς Ἀργοναυτικά. *Orphei quae vulgo dicuntur Argonautica.* Ex libris scriptis et coniecturis virorum doctorum suisque aucta et emendata interpretatus est *Jo. Gottlob Schneider*, Saxo. Jenae. 1803. m. 8. gr. cum eruditis notis, maximam partem criticis. In epistola nuncupatoria primum moderate respondet *Ruhnkenio*, qui Schneideri sententiam, in *Analectis criticis fasc. I. p. 51. sqq.* propositam, acriter impugnavit in altera epistolar. criticar. edit., tum pag. XXVII. subscribit Heynii iudicio, auctorem carminis fuisse poetam Alexandrinae aetatis, qui ex carminibus Argonauticis vetustioribus variis materiam poemati sui generis elegerit ita, ut fabulas antiquissimas et a vulgari narratione diuersas immisceret, nec omnes tamen nar-

rationis partes ad insum inter se concentum, sermone etiam antiquissimi poetae Orphei tempora simulante atque imitato, callide redigeret. etc. — Pristinam eius sententiam paullo post ad fin. sect. 6. adtuli.

Ad §. 7. ORPHEVS.

Ad pag. 130.

Tres hymni Orphici e codd. mssis primum in lucem editi sunt notisque criticis illustrati a *Gilberto Wakefield*, in *silua critica*, part. IV. p. 248. — 255. (Londini. 1795. 8.) Primum tamen hymnum paullo ante esse quidem euulgatum in libello, anglice scripto, *de Mysteriis*, adnotat *Wakef.* sed, vt idem quoque iudicat, negligenter exaratum mutilumque et coniecturis magis adhuc deprauatum.

Specimina hymnorum XLIX a *G Cp. Toblero* germanice versorum, in *Schweizerischen Museum*, vol. I. a. 1785. nr. 9. et vol. II. nr. 2. — Septimum hymnum germanice vertit *Conr. Gottlob Anton* in: *Treue Uebersetzung. lateinischer, griechischer u. hebräischer Gedichte, in den Versarten der Originale.* Lips. 1772. 8. pag. 125. sq. — Item in linguam german. transtulerunt *H. in Jouem Hohl* in *kurzem Unterricht in den schönen Wissenschaften*, Chemnit. 1772. 8. — *H. in valetudinem Cludius* in *Bibl. der alten Litteratt. v. Kunst.* part. III. pag. 49. et tres hymnos *Lenz* in

Gotting. *Musenalmanach* a. 1790. — Inni di *Orfeo*, esposti in versi volgari (per *Ant. Terogades*.) Neapoli. 1778. 8. — Sex Hymni *anglice* versi a *Guil. Dodd*, additi eius interpretationi *anglicae* Callimachi. Londin. 1755. 4.

Ad pag. 131. sect. 6.

Burette in Mem. de l'Acad. des Inscr. tom. X. pag. 262. sqq. — *Charakteristik der alten Mysterien etc.* Francof. et Lips. 1787. 8. conf. *Annal. litter.* Helmstad. m. Jul. 1789. pag. 55. sqq. — The mystical Initiations or Hymns of *Orpheus*, translated from the original greek; with a preliminary Diss. on the Life and Theology of *Orpheus*. By *Th. Taylor*. London. Payne, 1787. 8. — De *Orpheo* atque de mysteriis *Aegyptiorum*, auctore *K. Lycke*. Hafniae. 1786. 8. — Orphicos versus et fragmenta poetarum graec. a scriptoribus ecclesiastic. citata examinavit atque correxit *Jo. Jortin* in: Remarks on ecclesiastical History. Londini. 1751. 8. vol. I. p. 500 — 528. — Quaedam *Orphei* loca emendantur et explicantur in *Ric. Dawes* Miscell. crit. ed. Burgess. p. 495. — in *Steph. Westoni* libro: *Hermesianax etc.* Lond. 1784. 8. p. 115. sqq.

De fragmentis *Orphicis* ad astronomiam et agri culturam spectantibus, comment. auctore *Car. Gotthold Lenz*. Gottingae. 1789. 8. Ad illa refert fragm. haud pauca colligitque ex carm. "Ἔργα καὶ ἡμέραι, quod vero *Alexandrinum* quemdam pœtam habuerit parentem.

tem. Pari modo astronomica et astrologica colligit, ad quae refert carm. *Δωδενάτηρις* et *περὶ σεισμῶν*, quod posterius vulgò in fronte praefert nomen *Hermetis Trismegisti*, ideoque abest ab Orphicorum collectionibus; at Brunck, Fabricii iudicium sequutus, sub *Orphei* nomine in *Analectis* III. 1. sqq. prodire iussit. Lenz propter mentionem prognosticorum de intestinis terrae motibus, et tremorum terrae frequentiore suspicatur, auctorem, poetam Alexandrinum, vixisse sub imperatoribus romanis, quum crebri terrae motus per Asiam atque Italiani multas prostrassent vrbes. — De Geographia Argonautarum *Schönemann* scripsit commentat. *Gottinae*. 1788. 8.

M. Jo. Christ. Guil. Gerlach, Gothani, disp. de hymnis Orphicis. *Gottinae*. 1797. *Gerl.* existimat, ab Alexandrino quodam hymnorum Orphicorum alios fuisse interpolatos, alios confectos; neque vero vel interpolatos ipsum Orpheum habuisse architectum. Demosthenes quidem H. in *Δίκην* (H. 61.) tribuit Orpheo, et Euripides in *Alceste* v. 968. sqq. prouocat ad H. Orphei. Enimvero id solummodo probat, hanc tum fuisse vulgarem sententiam aut traditionem. Quod Pausanias loquitur de genuinis hymnis, sequitur, vt alii habiti sint spurii, quos Vossius opinatur auctorem habuisse Onomacritum. Verum is Musaeo supposuit oracula, non Orpheo hymnos. Atqui spurios ab iis, quos habemus, fuisse diuersos, ex eo patet, quod

quod, quae Pausanias ex iis seruauit, in nostris non inuenimus. Ex *Pausania* IX. 30 manifestum fieri videtur, illum nosse antiquos hymnos Orphicos. Fieri igitur potuit, ex hymnis vtriusque generis, quos nouerat Pausanias, quaedam in iis, quos habemus, fuisse conseruata; antiquiora autem, etiam in hymno in "Ἐρωτα, per interpolationem obscuriora nec satis cognita explorataque esse reddita. Alii accesserunt serius; alii etiam exstiterint tempore Pausaniae, qui hunc lauerint; sed plura aliaque leges in cit. disp. Gerlachii, qui praeterea singulos hymnos critice persequitur. Plures igitur deinceps exstiterint *poetae Orphici*, h. e. poetae, qui ad imitationem Orphei eiusmodi componerent hymnos, qui, postea collecti, in fronte praefixum habuerint nomen Orphei. In qua collectione primum locum obtinuerint, qui vel reuera essent vel haberentur, Orphei hymni, at probabiliter interpolati, mutilati auctiue. Quo fieri potuit, vt, iam antiquioribus temporibus, omnes illi collecti perperam vnico tribuerentur Orpheo. Nec mirum id videbitur, quum, idem accidisse Hesiodo in catalogo, Aesopo, Anacreonti, etiam Dauidi, regi Iudaeorum, aliisque, hodie praetereat neminem. Add. *Fried. Snedorf.* libell. de Hymnis veterum Graecorum, Hafniae, et Lips. 1786. 8. vbi pag. 48. sqq. docte disputat de Orpheo, eius hymnis, horumque probabili ortu formaque, et de quorundam argumento. Ille pag. 51. sq. opinatur, hymno-

rum

rum Orphicorum collectionem, quam hodie habemus, ex carminibus diuersorum poetarum, diuersis temporibus viuentium, ab incerto quodam, fortasse post Christum natum, conflatam esse, in qua idem ille multis etiam locis carmina ipsa mutarit. *Orphici*, ait, sunt vocati, non, vt putat *Souchai* *), quod ipsam Orphei doctrinam continerent, sed, vt multae fabulae, quas Aesopus ipse non fecit, Aesopicae vocatae sunt, quod is inuentor eius generis fuit; sic *hymni Orphici* dicti sunt omnes ii, qui ad imitationem illius hymnorum et ad eundem vsum scripti erant.

Ad pag. 132. lin. 6.

Cel. Schneider in carminum Pindaricorum fragmentis pag. 76. ex Pindari fragmento, collato cum scholiaste Apollonii ad Argonaut. I. 61. et cum Orph. Argonaut. v. 168. sqq. demonstrari posse censet, auctorem Orph. Argonauticorum ad sequiorem aetatem pertinere, in quibus eadem de Caeneo leguntur, quae scholiastes Apollonii et Plutarchus in comp. Stoicor. et poet. p. 237. a Pindari ingenio ficta atque excogitata esse perhibent.

Slothouwer scripsit notas criticas in Orphei carm. v. Add. ad Introd. II. 2. p. 321. — *Jo. Toup.* in Emendat. in Suidam et Hesychium in tom. I—III. passim plura Orphei loca emendat. add. *Brüggemann View etc.* pag. 11.

Ad

*) In Memoires de l'Acad. des J. et B. L. tom. XVI.

Ad §. 8. de MVSAEO.

Ad pag. 132. sect. 4. lin. antepen.

Bandinius in Iuntar. typogr. annal. II. p. 87. meminit quidem edit. Oppiani Juntinae a. 1515. sed *Musaei* additi nullam facit mentionem. Contra pag. 147. recenset ed. Juntin. *Musaei* gr. ac lat. cum Orpheo et Homeri *Batrachom.* gr. 1519. 8, et pag. 234. ed. *Hesiodi, Theognidis, Sibyllae* carmin. *Musaei, Orphei ac Phocylidis*, per Bened. Juntam. 1540. 8.

Rarior est collectio, in qua singulae quidem partes suam habent inscriptionem, atque clausulam cum insigni typographico, et cuilibet praefatus est Frobenius, sed per omnes partes series paginarum haud interrupta est servata. 1) *Homeri Batrachomyomachia*, gr. et lat. p. 1 — 31. — 2) *Musaeus de Ero et Leandro*, gr. et lat. p. 33 — 63. — 3) *Agapētus* de officio regis ad Justinian. Caesarem, gr. et lat. p. 65 — 101. sequitur *Hippocratis iusiurandum*, cum lat. Nic. Perotti interpretat. — 4) *Galeomyomachia*, h. e. felium et murium pugna, tragoedia graeca; p. 105 — 127. In calce singulorum libellorum legitur: apud Joann. Frobenium in inclyta Germaniae Basilea, mense Jan. M. D. XVIII. (1518.) 8. Meo exemplo praemissa est alia collectio, eod. ann. ibid. excusa, coniuncta cum superiore, sed quae peculiarem habet paginarum seriem: *Aesopi Phrygis* vita et fabellae, cum lat. interpret. *Gabriae graeci* fabellae
XLIII.

XLIII. — cum lat. interpr. Ex *Aphthonii* exercitamentis de fabula gr. et lat., de fabula ex imaginibus *Philostrati* gr. et lat. Ex *Hermogenis* exercitam. de fabula, Presciano interprete. In calce: Basil. ap. I. Frob. m. Jan. 1518.

Musaeus cum fabb. Aesopi, Homeri *Batrachom.* aliisque. Basil. 1554. 8. et multo saepius.

Musaeus gr. et lat. inter Poetas gr. minores *Radulphi Wintertoni.* Cantabr. 1655. 1652. et saepius, recent. Lond. 1712. 8.

Lusus amatorius, siue poema de Herone et Leandro, e graeca in latinam linguam translatum; cui aliae (tres scil.) acced. nugae poeticae. Auctore C. B. (*Carolo Blake.*) Londini. 1694. 4.

Musaeus gr. ac lat. inter Poetas min. graecos selectos et emendatos, cum vocc. difficultiorum explicatione grammatica, in usum scholarum. Londini. 1739. 8.

Ad pag. 134. med.

Musaeus — cum versione lat. et italica, cum praef. de variis Musaeis et de auct. *Musaeo* (quem Neapoli ortum, sub Theodosii imp. vixisse opinatur,) cum notis et V. L. priorum editt. — edidit Francesco *Mazarella.* *Furao.* Neap. 1787. m. 8.

Car. Frid. Heinrich primum edidit Specimen animaduersionum in Musaei carmen de Herone et Leandro. Gottingae. 1792. 8. — dein ipse recognouit contextum et eruditius instruxit adnotationibus *Musaei de Herone*

et

et *Leandro carmen*, gr. Hannouer. 1795. min. 8. In prooemio egit copiosius de poetae aetate incerta, quam tamen adligat saec. aut II. aut III. aut IV.; tum iudicat de carmine eiusque virtutibus, denique disputat de origine fabulae amatoriae de Herone et Leandro. Docta censura, adspersis quorundam locorum interpretationibus atque emendationibus, legitur in Jen. A. L. Z. a. 1795. m. Nov. nr. 325. itidemque de Musaei aetate agitur.

Musaei carmen — nouiter emendauit et notas adiecit L. H. Teucherus. Lips. 1795. 8.

Les Amours de Léandre et de Héro, poème de *Musée* le Grammairien; traduit en françois, avec le Texte grec, la Version Latine, des Notes critiques et un Index, par J. B. Gail, Professeur de littérature grecque au Collège de France. L' an IV. (1796.) Paris mai. 4. conf. Lips. ephem. litt. a. 1796. m. Aug. nr. 66. et Jen. A. L. Z. a. 1797. nr. 24. m. Jul. vbi quaedam carminis loca emendantur aut explicantur. — Héro et Léandre, poème traduit du Grec, orné de 9. fig. en couleurs, par *Delencourt*. Argentor. 1802. 4.

De versionibus v. ad Fabr. B. Gr. I. pag. 135. — *Blankenburg* ad Sulzer. Theorie etc. tom. II. pag. 508. — De germanicis in specie *Degen*. l. saepius cit. Hic adnotare iuuat *german. vers. Comitiss Christi. de Stollberg*, in eius *Gedichten aus dem Griechisch*. pag. 254 — 272. — *Fürchtegott. Christiani. Fuldae*, versibus hexametris. Lipsiae. 1795. 8. —

Hero

Hero und Leander, aus dem Griechisch. des Musaeus. Basil. ap. Thurneysen. 1784. 8.

Der nächtliche Schwimmer, oder Hero u. Leander, eine Reliquie für Liebende, von Musaeus. Ronneburg. et Lips. 1799. 8. — Est metrica versio, at libera, cum adnotatt., in quibus Musaei carmen modo laudatur, modo reprehenditur. In adiuncta commentat. de arte auctoris gr. poetica iudicatur.

Multas versiones anglicas copiosius refert *Brüggemann* in *View etc.* p. 12. sqq. et *supplem.* p. 6. n. *Chstphori Marlow*, in eius: *The Sestiad.* 1595. — it. Lond. 1598. 4. — *Marloe's Hero and Leander*, cum I. libro *Lucani.* 1600. 4. — *Ge. Chapman*, Lond. 1606. 1616. 1629. 4. — *verff. anglicis cum adnotatt.* in *textum gr. auct. Robert. Stapylton.* Oxon. 1645. 4. et *Londini.* 1647. 8. — *Thom. Höy*, cum versione libri I. *Ouid. de arte amandi.* Lond. 1682. 4. — *Laurent. Eusden*, in *Dryden Miscellany Poems.* Lond. 1716. 8. vol. VI. p. 266. rec. *Glasgae.* 1750. 8. — *Stirling.* Lond. 1728. 12. — *R. Luck*, additis quibusdam poematibus latinis. Lond. 1756. 8. — *G. Bally.* Lond. 1747. 8. — *J. Slade.* Lond. 1753. 8. — *Franc. Fawkes*, cum *verff. Anacreontis, Sapphus, Bionis, et Moschi.* Lond. 1760. 12. p. 294—321. — *anonymi,* Lond. 1774. 4.

In *Mem. de l'Acad. des Inscr.* vol. IV. sunt *de la Nauze*, *Remarq. sur l'Hist. d'Hero et de Leandre;* — atque in VII. vol. *Nic. Mahu-*

hudel Reflex. critiq. sur l'Hist. de Hero et de Leandre.

§. 9. HANNO.

Ad pag. 136. sect. 1. fin.

Ex *Strabone* I. p. 47. colligit *Penzel* ad versionem *Strabonis* german. I. pag. 401. sqq. *Hannonis* aetatem referendam esse ad tempora ante bellum Troianum.

Ad pag. 137. sect. 4. et 5.

The Voyage of *Hanno*. Translated and accompanied with the greek Text. (cum notis *Vossii* ac *Gesneri*.) Explained from the Accounts of modern Trauellers; defended against the objections of Mr. *Dodwell* *) and other Writers, and illustrated by maps from *Ptolemy*, *Danuille* and *Bougainuille*. By *Thomas Falconer*, A. M. Tellow of C. C. C. Oxon. 1797. mai. 8. Textus gr. is est, qui in *Hudsoni Geogr. min.* legitur. *Falconerii* vero methodus ordoque in comment. culpatur in ephem. litter. Gotting. a. 1798. nr. 4. p. 28. sqq. *Jen. A. L. Z.* 1799. nr. 225.

Cl. Conr. Mannert in *Geographie der Griechen und Römer.* part. I. ed. II. Norinbergae. 1799. 8. pag. 47. sqq. — *Vossii* ac *Dodwelli* rationes refutat, et *Hannonis* expeditionem,
nar-

*) *Dodwelli* diff. neque subtilis est criticaque; neque argumenta contra dissentientes certa habentur riteque probata.

narratione Scylacis comparata, colligit, factam esse tempore eo, quo primi reges in Persia regnabant, et plura acute doctèque disputat de Hannonis periplo, quem genuinum esse docet.

Fr. Mich. Vierthaler in Beyträgen zur Geographie und zur Geschichte derselben, part. II. Salzburg. 1798. 8. docte et copiose agit de Hannone eiusque periplo, et de iudiciis atque hypothefibus Bongainuillii, Campomanis, Mannerti, (secundum I. edit. Geographiae,) atque Heerenii etc. — Falconerii et Vierthaleri libros argumentaque vberius recenset Brehm, in Bibliographisch. Handbuch etc. part. II. pag. 469—478. idemque memorat Car. von Knoblauch, (mortui a. 1794.) über die Ankunft der Karthager auf der Insel der Gorillen, ein Fragment aus einem künftigen Kommentar über Hannos Periplus, im neuen teutschen Merkur. m. Jan. Lips. 1792. — Add. Rennel in: The geographical System of Herodotus etc. *) sub finem p. 719. sqq. cum tab. geographica.

Epimenidem, Cretensem, de quo multae fabulae sunt narratae, ante Homerum vixisse, fuerunt, qui traderent. Sed multo serius eum fuisse in viuis, alii fusius ostenderunt. At de eius vrbe patria, aetate, arte diuinandi, et quando Athenas venerit, ad illam urbem, Cylonio pollutam piaculo, lustrandam atque purgandam, (praeunte Platone de Legi-

*) v. infra ad §. 40. p. 291. de Herodoto.

gibus I. tom. VIII. pag. 41. edit. Bipont.) magnus est dissensus apud veteres non minus, quam recentiores; quae de re eiusque scriptis, quae a veteribus commemorantur, vberius disputavit *Fabric.* in B. Gr. I. p. 30. sqq. et iis, quae ego ibidem latius exposui, addi debent *Grabneri* de Epimenide, Athenarum lustratore, animaduersiones antiquariae, ad *Diogen. Laert.* I. cap. X. §. 3. Misena. 1742. 4. — *Meiners* in historia doctrinarum in Graecia, tom. I. pag. 45. *Barthelemy* in Voyage du Anachars. tom. I. not. 2. in adpend. in primis *Car. Frid. Heinrich*, (publ. doctor Magdalen. scholae Breslau.) qui primum elegantem eruditamque comment. *Ueber Zeit, Absicht und Folgen der Berufung des Epimenides nach Athen*, inseruit *Biblioth. artium* etc. (*Bibliothek der schönen Wissenschaften und freyen Künste*,) vol. 46. part. I. Lips. 1797. pag. 1. sqq. vbi p. 12. sq. de loco Platonis citato agit, et *Diogenis Laertii* rationes probat, *Epimenidem Athenas venisse Olymp. XLVI. I. ante Chr. nat. 596.* Postea singularem doctumque conscripsit libr.: *Epimenides aus Kreta, eine kritisch-historische Zusammenstellung aus Bruchstücken des Alterthums. Nebst zwey kleinen antiquarischen Versuchen.* Lips. 1801. m. 8. de quo libro v. ephem. litter. Gotting. 1800. m. Dec. nr. 205. p. 2043. sqq. *Jahrbuch der neuesten Literatur.* Lips. 1801. nr. 113. m. Jan. p. 165. sqq. et *Jen. Allg. Litt. Zeit.* a. 1801. m. April. nr. 117.

Ad sect. II.

Ad pag. 139. sqq. §. 2. de HOMERO.

Vt omni paene, ita etiam nostra aetate inquisitio de Homero eiusque carminibus, quaenam eum habuerint auctorem nec ne? de eorum aetate, scriptura, interpretatio etc. adeo vexauit viros doctos, et in tot diuersas traxit partes, vt omnium eorum, quae ab vtraquae parte disputata sunt, commemoratio me ab instituti ratione multum abduceret. Tot etiam excitatae sunt tragodiae et vero tempestates, vt fluctibus componendis me imparem lubentius profiterer, quam vt maris quasi procellis me committerem. Neque vacat, omnes referre nedum recensere editiones et libros libellosque huc pertinentes. Atqui forsitan aliquando plura dicere atque colligere fas erit in Supplementis ad Fabricii bibl. graecam. Quae cell. Heyne, Wolf, Vossius, alique viri docti recentiores de Homero disputarunt, multaque alia iam collegit cl. *Brehm in Bibliothographischem Handbuch etc.* part. II. pag. 584 — 752. Ad interpretationem quoque et historiam Homeri facere possunt, quae viri docti in Jen. A. L. Z. a. 1797. nr. 397. et 398. m. Dec. et a. 1803. nr. 123. sq. protulerunt. — Ad aetatem Homeri definiendam fuerunt, qui provocarent ad *Certamen inter Homerum et Hesiodum*; at enim id exstitisse inter Rhapsodos Homeri atque Hesiodi, et tale certamen musicum aut canticum fuisse in in-

fu-

fula Delo, ac Raphsodorum laborem opusque esse hymnum homericum in Apollinem Del. opinatur et probatum in *Car. Frid. Hemrich* in Specimine antiquario de certamine Homeri atque Hesiodi, adiecto eius libro supra laudato: *Epimenides aus Kreta etc.* Lips. 1801. m. 8.

Ad pag. 143. not. de Hymnis.

V. ad *Fabr. B. Gr. I. p. 541. sqq.* — *Du puy* in obss. crit. in Homeri H. in Cererem, in Mem. de Litter. des Inscr. vol. XLVI. Paris. 1795. multas Ruhnkenii emendat. atque correctiones improbauit, Ruhnkenio, ut videtur, haud probaturo illius emendationes atque admonitiones. — Italice versi sunt tres hymni in Venerem, cum Orphei, Sapphus et Procli in illam hymnis in: Traduzione dal Greco. Florent. 1790. m. 8 — *Hymni Homerici* cum reliquis carminibus minoribus Homero tribui solitis et *Batrachomyomachia*. Addita est *Demetri Zeni* versio *Batrachomyomachiae* dialecto vulgari, et *Theodori Prodromi Galeomyomachia*. Textum recensuit et animaduersionibus criticis illustravit *Carol. David. Ilgen*, (tum Prof. Jenensis, in praesenti Rector Scholae Portensis.) Halis Saxon. 1696. mai. 8. *) Praeclara, erudita longaue censura

*) In prolegomenis negat, extitisse Homerum et confecisse Iliada ac reliqua carmina, sed opinatur voc. "Ὅμηρον idem esse ac 'Αοιδόν, poetam, cantorem carminum, praecipue he-

sura est in noua bibl. artium bonarum etc. (*-Neue Bibl. der schönen Wissenschaften und freyen Künste,*) vol. LIX. part. I. pag. 107. sqq. Lipsiae. 1797. 8. — Censor potissimum H. in Cererem latius persequitur, et plura eius loca emendat aut illustrat: contra Ilgenium et Nic. Ignarrum, qui edidit Emendationes H. homerici in Cererem, Neapoli 1784. mai. 8. disputat, censetque, illum hymnum ab Homero quidem esse compositum, sed a Rhapsodis ex aliorum in Cererem Hymnis, quales scripserunt Pamphus, Musaeus, Eumolpus, Errechteus, Lasus, Archilochus, Pindarus, Bacchylides atque Aristocles, valde interpolatum. — In eadem biblioth. vol. LXV. part. I. p. 41. sqq. a. 1801. est longa doctaque censura libri egregii: *Animaduersiones in hymnos homericos*, cum prolegomenis de cuiusque consilio, partibus, aetate, *Aug. Matthiae*. Lipsiae. 1800. mai. 8.

Add. *Beckii* comment. societ. philolog. Lipsiens. I. part. I. p. 133. sqq. — *Waardenburgii*, Lingensis, Gymn. Profess. prolusio: *Observatt. criticae ad aliquot hymnorum homericorum loca*, 1801. v. ephem. litt. Gotting. a. 1801. nr. 207. pag. 2071. sq. — *Einige Vorschläge zu Verbesserungen im Homerischen*

roicorum aut epicorum, simul citharam pulsantem; eiusmodi cantorem incepisse illa carmina, alios continuasse, alios absoluisse etc. quae quidem omnia, acute excogitata, in coniecturis posita sunt.

fchen Hymnus auf den Apoll. von F. C. Matthiae, Rect. et Prof. Grünstadt. 1792. 8. (add. Neues Magazin für Schullehrer, tom. I. part. I. p. 129. sqq.) Auctor hymnum illum, interpolationum plenum, censet, constare octo fragmn. multos versus, iudicat, esse spurios, alios transponit et emendat. Sed dissentit eius frater in prolegomm. ad laudatas Animaduersiones §. 5. p. 16. sq. — Hymnus in Apollinem Delium, versibus heroicis in linguam german. a F. A. Eschen conuersus, exstat in Wieland. neuem teutschen Merkur, part. VII. m. Jul. 1793. p. 222. sqq. Batrom. a Com. de Stollberg in Deutsch. Museum, m. Mart. 1784. 8. Ibid. mens. Nou. 1780. eiusd. versio hymn. in Cererem. Idem VII. hymnos liberius vertit german. in Schillerischen Musenalman. Tubingae. 1799. — in Berlinisch. Blättern, m. Mart. 1798. et in Lyceum der schönen Künste, vol. I. part. 2. — XXX. Hymnen, verdeutscht von Chr. Grafen zu Stolberg, in eius Gedichten aus dem Griech. Hamburg. 1782. 8.

Ad pag. 144. lin. 3. sqq.

Longini iudicium, Odysseae Iliada esse praefereendam, examinat improbatque Gräffe in neuem Magazin für Schullehrer etc. Gotttingae. tom. II. part. I. pag. 41. sqq. a. 1793.

Ibid. ad §. 3. lin. 2. corr. adiri.

Editiones Homeri, versiones, aliaque scripta ad illum pertinentia, quae in M. Britannia

nia prodierunt, enumerantur a cel. *Brüggemann* in: A View of the english editions, translations and illustrations etc. pag. 14 — 41. et in eiusdem Supplement to the View etc. p. 7. sqq. — Diligentem earum editionum, quae criticum vsus habere possunt, enumerationem, vel potius sagacem recensitionem instituit cel. *Heyne* in prolegomenis ad tomum III. suae edit. pag. III — XXXV. Quare h. l. opera in colligendis supplementis collocanda supersedere licebit. Monente autem cel. *Heynio* critici vsus sunt edd. Florentina, Aldina secunda, aliqua ex parte Argentina prima, tum Romana, Adr. Turnebi, et Henr. Stephani, qui lectionis inde vulgatae auctor est habendus, classicae autem non nisi duae, Romana et Florentina.

Ad. pag. 147. lin. 16.

„Perperam memorari, ait *Heyne* p. XIX. l. c. edit. Basil. 1531. aut 1535. nunc comper- tum habeo, et esse primam omnium Basil. editionem 1535. Haec ducta est ex Argenter. 1525. aut 1534.”

Ibid. lin. 26.

Corrige M. D. XXXV.

Ad pag. 148. lin. 4. et 5.

Edition. *Basil.* 1543. nullam fuisse censet cel. *Heyne* l. c. pag. XX.

Ad pag. 153. lin. 11.

Commoda est editio. — *Hom. Ilias*, ex recens. Sam. Clarkii. In vsus scholarum et

academiar. edidit, notas adspersit, — clauem adiecit *Aug. Herm. Niemeyer*. Halae Sax. vol. I. 1778. — vol. II. 1781. 8. — Editio II. emendatior et auctior vol. I. 1784. vol. II. 1792. 8. Clavis adhuc desideratur.

Ad pag. 153. lin. 21.

Homeri Odyſſea et Batrachomyomachia in vſum ſcholarum; editio *Fr. Aug. Wolfii* altera, priore emendatior prodiit Halae. 1794. 8., in qua edit. cel. W. multa loca mutauit. v. *Jen. A. L. Z.* a. 1795. nr. 167. m. Jun. — Idem vir doctiſſ. nouam plane Homeric. carminum recenſionem inſtituit, et in Prolegomenis multa, quae ad Homerum, eiusque carmina, ad hiftoriani atque antiquitatem initiaque artis ſcribendi, num hanc calluerit *Homerus* et ipſe ſcripſerit carmina, ad rhapsodos, ad collectionem et hiftoriam antiquiſſimarum recenſionum etc. pertinent, erudite, ingenioſe acuteque diſputauit. Inſcriptio generalis eſt: *Homeri opera omnia ex recenſione Fr. Aug. Wolfii, tomus prior.* Tum ſequuntur prolegomena, quae etiam ſeparatim emi poſſunt, inſcripta: *Prolegomena ad Homerum, ſiue de Operum Homericorum priſca et genuina forma variisque mutationibus et probabili ratione emendandi, ſcripſit Frid. Aug. Wolfius, vol. I. Halis Saxon. 1785.**) Illa denique excipit *Ilias*, gr. cum

*) Pag. XXI. §. 7. init. „Illud, inquit, mihi vnum propoſitam fuit praecipue, vt textum
Ho-

cum peculiari inscriptione: *Homeri Ilias*. Ex veterum criticorum notationibus optimorumque exemplarium fide recensita. volum. I. Rhapsodiae I—XI. Vol. II. Rhapsod. XII. — XXIV. graece. Halis Sax. 1794. m. 8. *) Conf. longam de illa edit. narrationem in: *Neue allgemeine deutsche Bibl. Anhang zum 1 — 23. Band, 3te Abtheil.* 1798. p. 497. sqq. Jen. A. L. Z. a. 1796. m. Jan. nr. 33 et 34. ephemer. litter Gotting. a. 1795. plag. 136. et Magaf. encycloped. a. III. part. 10.

Homeri Ilias ad codicem Vindobonensem graece expressa. Recensuit *Franc. Car. Alter*, Professor Gymn. Vindobonens. vol. I. Vindobonens. 1789. mai. 8. Pag. 614. sqq. cl. Alter enumerat vitia codicis Vindob., ad quem express-

Homeri ad normam eruditae antiquitatis emendarem, atque eum verbis, interpunctione, accentibus prope talem exhiberem, qualis ex recensione olim probatissimis refectus, si tantum sperare fas est, Longino alicui seu alii veteri critico, qui copiis Alexandrinorum perite moderateque vti sciret, satis placiturus fuisse videretur.

*) In *Wielandi teutsch. Merkur.* part. III. a. 1796. m. Mart. p. 328. sqq. sunt anonymi *Zweifel über die in den Wolfischen Prolegg. zum Homer aufgestellte Hypothese*; atque cel. *Sainte-Croix* Refutationem: *Refutation d'un Paradoxe litteraire de Mr. Wolf, sur les Poësies d'Homere.* Paris. 1798. 8. edidit; haec germanice versa: *S. Croix Widerlegung des Wolfischen Paradoxons über die Gedichte Homers.* Aus d. *Französischen.* Lipsiae. 1798. min. 8.

pressa est illa editio, ad edit. Clarkii emendata. — vol. II. Ilias — *latine* expressa, cum varietate lectionis ex codd. Vindobon. ib. 1790. 8.

Homeri Odyſſea, graece, nouis curis expressa. Recensuit *Fr. Car. Iter*, Prof. L. Gr. philof D. Acc. Batrachomyomachia, Hymni, ceteraque poemata, Homero vulgo tributa; cum varietate lectionis ex codd. Vindobonens. Viennae. 1794. mai. 8. Secundum cod. gr. n. LVIII. apud Nessel. et num. CLXXXIX. ap. Lambec. recensuit *Alter V. C.* textum Odyſſ. et in praef. diligenter reliquorum codd. Vindob. Homer. exhibuit notitiam aliasque subiecit obſſ. grammaticas atque criticas. Pag. 602 — 1011. variae codd. Vindeb. lectiones in edit. odyſſeae Vindobon. leguntur.

Ὅμηρου Ἰλίας καὶ Ὀδυσσεΐα. Ἐστὶν ἀληθῶς βασιλικὸν πρᾶγμα ἢ Ὅμηρου ποιήσις. Ἐξ ἐργαστηρίου τυπογραφικοῦ Ἀκαδημίας τῆς ἐν Ὁξονίᾳ. Ἐπει αὐτό. (1801.) Iliadis tom. II. Odyſſeae tom. II. cum varr. lectt. et Porſonus sua addidit de nonnullis lectt. iudicia, suas emendationes et ex cod. Harlei. membr. scholiis atque correctionibus margini adscriptis instructo, iam a Bentleio negligenter collato, vnde Porſonus omnes lectt. atque emendatt. enotauit. v. cl. *Beckii* comment. societ. philol. Lipsf. III. 2. p. 361. sq. — Ibid. p. 363. sqq. est accurata recensio edit. eximiae *Heyniana*e, laboris multorum annorum, adhibitis editt. et libris scriptis aliisque subsidiis litterariis; in his

his scholia atque lexica, in Homerum recens edita, quorum magna pars nondum ad vtilitatem lectionis Hom. erat collata, sed ad fructum carminumque intelligentiam atque interpretationem plena, diligenter sunt consultata. Inscriptio haec est:

Homeri carmina cum breui annotatione. Acc. variae lectt. et obseruatt. veterum Grammaticorum cum nostrae aetatis critica. Curante C. G. Heyne. tom. octo. Lipsiae et Londini. 1802. mai. 8. Quaedam exemplaria et chartae bonitate praestant, et ornata sunt 28. figg. f. parergis ex aere expressis. Contextui graeco, (nam latina versio seorsim est in tomo III. reposita,) sunt praeter potiolem vulgatae lectionis varietatem et digammi aeolici (de quo in tomo VII. in excursu II. pag. 708. sqq. copiose agitur,) notationem, subiectae breuiores notae ad verborum sensum paucis declarandum; criticae et exegeticae animaduersiones, separatim a vol. quarto sunt positae, longiores autem disputationes excursibus conclusae, et singulis voll. addita sunt supplementa, potissimum e scholiis Victorianis. Quae in singulis voluminibus contineantur, ea iam indicata sunt in *Beckii* commentar. l. c. — Inprimis notandi sunt excursus II. et reliqui in tomo VIII., in quibus de Iliade, eius partibus ac rhapsodiarum compage, de Iliadis argumento et partibus, de rhapsodis et Iliade per rhapsodias decantata, de Homero, num Iliadis, quam nunc habemus, auctor fuerit, quod negatur, aliisque

que rebus erudite acuteque saepe contra vulgatam sententiam differitur. *)

Homeri Ilias prima, gr. et lat. ex rec. Sam. Clarkii, adiect. clavis Sam. Patrik. Ed. noua. Hauniae. 1802. 8.

Homeri Ilias, rhapsod. I—VI. graece cum not. german. et indice vocc. in vsum scholarum, edid. Cp. Cr. Brohm. Stendal. 1786. 8.

Ad pag. 154. lin. 15.

Collatio textus Iliadis Wolfiani cum eo, quem recens edidit — *de Villoison*, auct. *A. L. Umme*, in *Schul-Magaz.* I. 2.

Ibid. lin. 16.

Scr. Romae 1517. fol. cura *Jo. Luscaris.*

Ibid. lin. antepenult.

De Porphyrio, conf. *Ge. Heur. Nöhden*, comment. de Porphyrii scholiis in Homerum, Gotting. 1797. 3. Is in cap. II. decem
enum-

*) Plura de iis, quae in his Excurſibus expoſita ſunt, et alia diſertius diſputauit cel. *Heyne*, in commentar. de antiqua Homeri lectione indaganda, diiudicanda et reſtituenda 1796. in comm. ſoc. reg. ſcient. Gotting. vol. XIII. pag. 159. ſqq. In ſententiam Wolfii Heyniique nuper tranſiit cel. *Schneider* in praef. ad Orphei Argonaut. p. XXVIII. ſqq. per partes Rhapsodiar. oſtendendo, auctores carminum Homericorum fuiſſe diuerſos, atque in odyſſea multo ſeriorem auctoris aetatem vitamque hominum inuentis et moribus cultiorem agnoſci.

enumerat copioseque describit codd. msstos, in quibus Porphyrii scholia supersunt. Add. cel. *Heyne*, tom. III. edit. in prolegom. sect. III. p. LIII. sqq. de scholiis in homerica carmina, lexicis et glossariis.

Ad pag. 156. lin. 3.

Multo emendatiora ac pleniora *Joannis Tzetzae* Antehomerica et Posthomerica e codd. edidit et commentario instruxit *Fridericus Jacobs*. Lips. 1793. m. 8. conf. ephem. litter. Gotting. 1795. plag. 104. pag. 1041. sqq., vbi etiam in textu gr. quaedam emendantur.

Ad pag. 156. med.

In edit. Basil. *Eustathii etc.* omissus est Deuarii index, et breuior loco eius substitutus auctore *Sebast. Guldenbeck*. — Epitome quasi, at minus sollerter apteque confecta, est *Κερας Ἀμαλθείας*. — *Copiae cornu* s. Oceanus enarrationum homericarum, ex *Eustathii* in eundem commentariis concinnatus, *Hadriano Junio* auctore. Basil. 1558. fol.

Ad pag. 157. lin. 3.

Rhapsod. Δ siue lib. V. ibid. 1793. Rhapsod. Ζ — I. siue lib. VI — IX. Dresd. 1794. etc. — Odyss. Rhaps. A. siue liber I. Thoruni. 1794. 8. etc.

Ad pag. 158. lin. 7.

Com. de Stolberg, vertit german. hymnos XXX. — *Batrachom.* cum minoribus hy-

hymnis homericis, in *Blüthen griechischer Dichter*; übersetzt von F. K. L. Freyh. von Seckendorf. Vinar. 1800. 8. — *Batrachom.* versio germ. Jo. Henr. Woltersdorf. Hamburg. 1784. 8. — *Batrach.* gr. lat. et ital. Venet. 1744. 4. v. *Pactoni bibli. degli autori-volgar.* tom. III. p. 16. sq. — *Dé quibusd. Batrachom.* edd. v. supra ad I. de Mulaeo.

F. A. Eschen, versio hexamet. german. (*Der Froschmäusekampf aus dem Griechischen*.) in *Bisleri Berlin. Blättern.* a. 1798. 2tem Vierteljahr. p. 374. sqq.

Ad pag. 159.

Multas versiones recentiores recenset *Brehm* l. c. p. 618. sqq. v. etiam *Addenda*, in tom. II. part. 2. *Introd.* p. 325. sq. — *Hom. Werke*, übersetzt von J. Hein. Vofs. vol. I—IV. Altonae. 1795. 8. cum figg. et tabb. geographic. de quo opere praeclaro multus est *Brehm.* p. 620. sqq. — edit. II. nouis curis castigata. *Regiomont.* 1802. IV. voll. 8. cum pluribus tabb. aeneis. v. *Beck.* comment. soc. philol. *Lipf.* II. part. 2. p. 277. sqq.

Dacieriae versio gallica repetita est *Geneuae.* 1779. IV. voll. 8. — *Rochefortii* versio *Iliados* et *Odysseae* gallica recusa est *Paris.* 1781. II. voll. 4. — *Paul. Jer. Bitaubé* versio prodiit quoque *Paris.* 1787. 16. XII. voll. cum figg. — *Iliade*, traduction nouvelle en Prose, par Mr. *Denis le Brun.* cum textu graeco. *Paris.* 1776. 12. vol. II. etc. — *Iliade*, trad.

trad. en vers françois, par Mr. *Dobremes*. Paris. vol. I—III. — Opusc. d'Homere, vers. a *L. Coupé*. Paris. II. voll. 1796. 18. In prolegomm. agit de hymno veterum, antiquissimo carminum genere, et de Batrachom. Homeri, quam etiam vertit. Idem addidit notitiam commentatorum vett. Homeri.

Ad pag. 160.

De versionibus *anglicis* et *italicis*. *lin. 2.* corr. 1715 — 1720. Singulas editt. enumerat *Brüggem.* in *View* etc. p. 26. et in *Supplement* p. 8. memorat recent. ed. with additional notes critical and illustrative by *Gilb. Wakefield*. Lond. 1796. 8. XI. voll. add. *Brehm* l. c. p. 645. sqq. *Wakef.* in *introduc.* praemissa *Odyssaeae* animaduertit, *Popium* linguam gr. minime calluisse, latinae autem vix eam habuisse cognitionem, quae sufficeret ad vulgarem lat. versionem recte intelligendam, multaque culpat. Praefixa quoque *Popii* comment. *Essay on the Life of Homer.* *Thom. Parneltum*, (nat. *Dublini.* 1679. mort. 1713.) *Popii* familiarissimum, habuisse dicitur auctorem. — *Scot*, versionis *Popianae* auctoritatem imminuturus, edidit: *An essay towards a translation of Homer's Works in blank verse, with notes by Jos. Nicol.* *Scot*, M. D. *Londini* 1755. 4. at censores multa reprehenderunt. v. *eph. litt.* *Lips.* 1755. nr. 70. — *Elegans* quidem, at iusto liberalior versio metrica *Iliados*, *Odyssaeae* et *Batrachom.* est facta a *Guil. Cowper.* *Lond.* 1791.

4. II. tom. — Ed. II. — with copious Alterations and Notes, (*W. Cowpert*,) prepared for the Press by the Translator, and now published with a preface by his *Kinsman*. Lond. 1802. IV. voll. 8.

Ad pag. 160. lin. antepen.

De versione *Cesarotti*, (cuius tom. IX. et vlt. prodiit Patau. 1794. et noua ed. tom. I. Venet. 1795. 8.) conf. *Stephan. Arteaga Lettere- al sign. G. B. C. intorno alla Traduz. di Omero dell' Abb. Cesarotti*. 1787. 8. — Comica *Odyssæe* parodia, s. *Omero* trauestito est *L. Odyssea di Omero*. trasportata in ottaua rima da Monsignor *Bali Gregorio Redi Aretino*, in *Redi Opp.* Venet. 1751. vol. I. repet. Turini. 1790. 1792. II. voll. 8. v. *Pactoni Bibl. cit.* p. 14. sq. (qui pag. 11. sq. pariter recenset *L' Iliade Giocosa* del Sig. *Gio. Franc. Loredano*, Nobile Veneto: publicata da *Henr. Giblet Cavalier*, (sub quo nomine latet ipse *Loredanus*.) Venet. 1653. 12. — ed. III. 1654. — ed IV. a. 1602. et 1686. 12. et sec. edit. quartam in *Loredani Opp.* vol. V.) add. *Jen. A. L. Z.* 1793. m. Jan. nr. 23. p. 132. sq. et *neue Bibl. der sch. Wiss.* vol. 49. part. I. p. 147. sq. — *Homers Iliade, trauestirt nach Blumauer*. I. Band. *Weissensfels u. Leipzig*. 1796. 8. miserum opus esse dicitur in *Jen. A. L. Z.* a. 1796. m. Oct. nr. 312. — De versione *Iliados Hispanica*, versib. hendecasyllabis, auct. *D. Inatio Gorgia Malo*, *Matrit.* 1788. 1789. III. tom. 8. u. *Neue Bibl. der sch. Wissen-*
sen-

Jenssch. Lips. 1794. vol. 51. part. II. p. 327. — et *ibid.* p. 326. de versione *Polonica* II. lib. I—VIII. auct. F. X. *Dmochowski*. Warsou. 1790. 8. — *Rhaps. I.* in linguam *Bohemicam* transl. a. *Jo. Negedy*. Pragae. 1802. 4. — in ling. *Danicam* versif. hexametris a *Jo. Baggesen* in *Scandinauifkt Museum.* tom. I. *Hau-niae.* 1798. p. 8—55.

Ad pag. 161. lin. 1. et 2.

Scr. *Raymundo Cunichio*, cuius versio recusa est *Vindobonae*, (*Neoburgi.*) 1802. mai. 8. — *F. X. Allegre*, *Homeri Ilias* lat. carmine expressa, ed. Romana venustior et emendatior. *Romae.* 1788.

Ad pag. 165. med.

Nur eine Ilias, nur ein Homer, von Bouterweck, in: Akademie der schönen Rednerkünste, angefangen von G. A. Bürger, fortgesetzt durch eine Gesellschaft von Gelehrten. I—IV. Stück. Berol. et Gotting. 1797. 8. in partic. quarta. Ex compositione totius carminis eiusque partium colligit unitatem negatque, opus esse plurium hominum ingeniorumque. Secus sentire, aut omnino negare, *Homerum* calluisse artem scribendi, *Wood*, *Wolfium*, *Merian*, *Heynium*, *Ilgenium*, aliosque, iam vidimus, atque *Brehm*, l. c. copiosus est in librorum et commentationum, quae huc pertinent, recensione. *Add. Fabr. B. Gr. I. pag. 352. sqq.* — Quod in *Homero* nulla fiat litterarum, quamquam sunt,

sunt, qui id negent, aut epistolarum mentio, id quidem argumentum ad artem scribendi Homero abnegandam, haud validum esse videtur. Homerus enim ipse non narrat historiam, sed in vtroque carmine homines, qui diu antea vixerunt, et quos ignorasse litteras artemque scribendi facile concesserim, agentes inducit, et cogita homines summae auctoritatis atque dignitatis, etiam imperatores medii aevi, barbarie grassante, qui ignorarunt vel nomen suum scribere, et tamen ars scribendi iam diu inuenta erat. Heroes igitur homerici, si litteras pingere nesciuerunt, ab Homero, quamquam ipse artis scribendi haud expers fuerit, litteras scribentes induci non potuerunt. — Breuitatis studio pauca adhuc excitabo scripta iudiciaque recentiora. *Merian* in *Quaest. si Homere a écrit ses Poèmes*, in *Mem. Acad. Berol.* pro a. 1783. et 1789. p. 515. sqq. 4. et a. 1795. suam sententiam, Homerum ipsum non consignasse scripto poemata sua, corroborare adlaborauit. — *Cl. Böttiger* in *neuem teutsch. Merkur* 1796. part. II. p. 133. sqq. über die *Erfindung des Nilpapyrs u. seine Verbreitung in Griechenland* amplecti videtur *cl. Wolfii* sententiam. — Contra ea *Mannert* in: *Geographie der Griechen u. Römer*, part. VI. fasc. 3. *Norinbergae*. 1802. 8. in libro octauo de situ antiquae Troiae, aliquoties contra *Lecheualier* adsentitur *Pocockio*, atque existimat, ab uno tantum homine *Iliada* esse compositam, a senioribus autem hinc inde

de corruptam atque interpolatam, et artem scribendi inter Graecos asiaticos, praeter nonnullorum opinionem, fuisse antiquiorem. — In the transaction of the Royal Irish Academy, vol. IV. Dublin. s. a. in sectione: Polite Letters, est comment. *Edw. Ledwich*, in Il. VI. *σήματα λυγρὰ*. Falsum esse scepticismum, scribit, si quis dubitet, scripturam s. litteram esse intelligendam, e contrario fuisse alphabetum Pelasgicum et Phoenic. a Cadmo mutatum, epistolam Bellerophonti missam fuisse exaratam antiquioribus et obsoletis litteris s. signis (in old obsolete Letters.) — Atque ex Il. VI. *Jo. Godofr Amelang*, Woodii et Meriani iudicia potissimum impugnans, in libr. *von dem Alterthum der Schreibekunst in der Welt, besonders in Briefen, und insbesondere von der Correspondenz in Homer*. Lips. 1800. m. 8. in sect. II. p. 15. sqq. efficit, Graecis heroicae aetatis innotuisse scribendi artem; *σήματα* esse etiam litteras, et *λυγρὰ* non ad scribendi difficultatem, sed ad effectum tristem spectare, et alia ad tuendam suam sententiam adfert argumenta. In sect. III. p. 119. sqq. quaerit de Troiae euerfionis tempore, quod ponendum statuit intra a. MLIX. et M. a. Chr. h. e. Davidis et Salomonis aetate. Plura ex illo libro protulerunt censores in *ephem. litt. Gotting.* 1800. nr. 185. p. 1846. sq. et in *Beckii comm. soc. philol. Lips.* I. 2. p. 279. sqq. — *ibid.* p. 283. sqq. vberius recensetur liber, in quo antiquitas artis scribendi et carminum Homeri de-

fen-

fenditur: *Die Erfindung der Buchstaben-Schrift, ihr Zustand und frühester Gebrauch im Alterthum. Mit Hinsicht auf die neuesten Untersuchungen über den Homer. Von J. Leonh. Hug. Prof. theol. Friburgensi. Vlm. 1801. 4. adiecta tab. aen. Add. Leipz. Jahrbuch der neuesten Litterat. p. 72. sq. de arte scribendi apud Graecos antiquissimos. — H. W. A. de Marées, Prof. Gymnas. Berol. in Versuch über die Cultur der Griechen zur Zeit des Homers. Nebst einigen geographischen Anmerkungen zu Rob. Woods Versuch über das Originalgenie des Homer. Berol. 1797. min. 8. p. 84. sqq. ostendit, Homerum tenuisse artem scribendi, suaque carmina litteris consignasse. — Ueber Homer's Sprache, aus dem Gesichtspunkt ihrer Analogie mit der allgemeinen Kinder- und Volkssprache von Jo. Jac. Heinr. Nafst, Prof. Gymnasii Stuttgardt. 1801. 8. Conf. ephem. litt. Gotting. a. 1802. p. 1487. sq. — Ex Hom. igitur Il. 2. 168. 169. vbi Bellerophon per Proteum dicitur missus ad regem Lyciorum cum tabulis, in quibus hic rogatur, vt illum interficiat, aliis videtur probabile, ante Homerum litterarum quidem in ligno sculpturam fuisse cognitam. V. Gotthilf Fischer in Essay sur le monumens typographiq. de Jean Gutenberg, Mayençais, Inventeur de l'Imprimerie, à Mayence l'an 10. p. 14. qui citat Martorellum de regia theca calamaria cum additament. Neap. 1760. 4. et ad Augustin. Rode libr. 1800. recens. in ephem. litt. Gotting. 1801. nr. 91. —*

In iisdem Lipf. comm. l. c. pag. 277. ex *Sebaldi Fulconis Jo Rauii* Orationibus II altera de poeseos hebraicae prae Arabum poesi praestantia, tam veritatis, quam diuinæ maiestatis religionis in veteri cod. sacro traditæ argumento, altera de poeticae facultatis excellentia et perfectione spectata in tribus poetarum principibus, scriptore *Jobi, Homero* et *Ossiano*, *) habitis publice — Lugd. B. 1300 mai. 8. ea, quae ad Homeri laudem atque commendationem pertinent, potissimum excerpta leguntur.

Ad pag. 168. lin. 10.

Recherches sur la vie et les écrits d'Homere, traduites pour la première fois, de l'anglais de *Thom. Blackwell*. — par *J. N. Quatremère*. Roissy à Paris. a. 7. in 8. conf. Magasin encyclop. tom. V. 4. an. nr. 18.

Ad pag. 171. lin. 18.

Köppenii erklärende Anmerk. tom. IV. 1791. — tom. V. 1792. tomum vltimum, qui post mortem Koeppenii desiderabatur, promissit *C. F. Heinrich*, qui duorum priorum tomorum nouam curauit edition. Hannou. 1794. et 1795. 8. — In censura partis IV. in *Jen. A. L. Z.* a. 1793. m. Febr. nr. 41. p. 323. sqq. de scuto homerico, quod multorum VV. DD.

*) *Homerus* et *Ossian*. quoque comparantur in lib. mensura: *Horen*, a. 1795. part. X. pag. 86. sqq.

DD. etiam nostra aetate diligentiam atque ingenium exercuit, disputatur eiusque describuntur partes. — In *Essays by a Society of Gentlemen at Exeter*. Exet. et Lond. 1796. m. 8. est comm. de scutis Herculis ap. Hesiodum et Achillis ap. Homerum. Prius putat auctor, esse antiquius, et vertit vtriusque poetae descriptionem; atque aliorum diiudicat interpretationes; ait, neutrum illorum scutorum non posse considerari tamquam opus arte factum. Conf. censor. in ephemer. litt. Gotting. a. 1797. pag. 393.

Ad. pag. 172. lin. 7.

Jo. Henr. Vofs über Homers Ocean, in *Promptuario Gotting.* (Gott. Magazin,) 1780. Idem in versione Homeri german. supra laudata et alibi geographiam homericam explicare atque illustrare sustinuit. Magna etiam controuersia praesertim in M. Britannia, est orta de Troia, eius situ et regione tam homerica, quam hodierna. Woodii, le Cheualier, (de quo v. etiam *Add.* in tom. II. part. II. *introduc.* p. 326.) Bryanti, (qui negauit, Troianum bellum fuisse, et Troiam ipsam Homericam existisse vnquam, ideoque multos nactus est aduersarios,) Wakefieldii, Dalaway, Morriti, Vincentii, Choiseul Gouffier opiniones scriptaque, horumque versiones, item Mülleri et Car. Gotth. Lenzii libros recenset *Brehm* l. c. p. 673. sqq., de quibus alio loco plura dicentur. *Add. Thom. Falkoner* Remarks on some passages in Mr. Bryan-

Bryant's Publications respecting the War of Troy. By the Edition of the Voyage of Hanno. Oxon. 1799. 8. — *Guil. Franklin* Remarks and Observations on the Plain of Troy, made during an Excursion in June 1799. Lond. 1800 4. — et *Beckii* comm. citt. I. 1. pag. 125. sqq. et 1. 2. p. 512. ac *Schluchhorst* comm. über die Gränzen der mythischen und historischen Geographie und den Begriff der Homerischen in *Wielandi* neuem teutschen Merkur. a. 1791. part. XII. p. 430. sqq. — Add. de geograph. antiqua acutis obss. cel. *Vossii* in *Musen Almanach* 1789 — in neuem deutschen Museum, 1790. — in comm. ad vers. suam germ. Virg. Eclog. ac Georgic. pluribus locc. et in *mytholog. Briefen*, atque alibi. — Post ea, quae a me ad *Fabricii* B. Gr. et in *Introd.* iam indicata sunt, scripta maioris minorisque molis, quae ad intelligentiam aut interpretationem Homeri aut inquisitionem carminum variorumque locorum criticam pertinent, largâ adhuc seges colligi potest, nec spernendam vim congesserunt cl. *Brehm* et *Brüggemann* II. citt. ad quos ablego lectores Homeri cupidos. Quapropter in paucorum commemoratione acquiescam. — A Series of Letters. By the Rev. *William Tasler*. A. B. Second ed. 1793. 8. Maximam illorum partem occupat inuestigatio, num Homerus habuerit scientiam anatomiae, quod multis rationibus argumentisque confirmatur. Praeterea agit auctor de pestilentia in Achiuorum castris, de *Nepenthe* Homeri, quod inuen-

tum aegyptiacum et potum, opio commixtum, fuisse putat. — De aliis similis argumenti libellis, et *Millini* libro, de Mineralogia Homeri, gallice scripto, Paris. et Argent. 1790. 8. eiusque versione germ. cum correction. *Frid. Theod. Rinckii*, Regiomonti et Lips. 1793. 8. v. *Brehm* l. c. p. 709. sqq. — III. Pr. *Ch. F. Matthaei*; insunt scholia inedita ad Il. I. Dresdae. 1786. 4. — *Frid. Guil. Hezel*, in *Schriftforscher, einem Sonntagsblatt*, fasc. I. part. II. Giefsae. 1791. 8. contulit Homerum cum scriptoribus sacris V. T. et quidem comparat 1) illorum mores ritusque; 2) illorum dictionem vsunque loquendi; 3) illorum philosophiam. conf. ephem. litt. Erford. a. 1792. scid. VI. p. 41. sqq. — *C. P. Conz* in: *Weitere Bemerkungen über die ältern Vorstellungen vom Schicksal, Nothwendigkeit und Strafgerechtigkeit, in Stäudlini Magazin für Religions- Moral- und Kirchen-Geschichte*. Gotting. 1801. 8. p. 187 — 215. persequitur potissimum opiniones effataque Homeri atque Senecae. — In: *Auserlesene Abhandlungen, philosophischen, aesthetischen, litterarischen Inhalts, aus den Memoir. de l'Institut national, oder auch andern Jahrbüchern gelehrter Akademien übersetzt und mit einigen Anmerk. begleitet von Karl Adolph Caesar, Prof. in Leipzig*. Lips. 1802. m. 8. sunt, nr. 2) eine Abhandlung über die Sitten u. Gebräuche der Griechen zu den Zeiten des Homers, von *P. K. Levesque*, ex Feithio, Wood et Koeppen. nr 3) eiusdem *Lev.* über den

den Homer, ex Mem. de l'Instit. nat. des Sc. et Arts. tom. II. p. 22 — 37. primum de poetis agitur ante Homerum, qui huic viam quasi munierunt, Oleno, Orpheo, Pampho, etiam Amphiarao et Daphne, Tiresiae filia, tum de Orobantio, Troezene orto, denique de Homero eiusque carminibus epicis. — M. Stolz disp. de ingenio Homeri. Lund. partic. I. a. 1789. — II. et III. a. 1790.

Ueber die Homerischen Gleichnisse, ihre Uebereinstimmung und Abweichung von den Gleichnissen neuerer Dichter; über ihr Eigenthümliches und Behandlung bey Erklärung derselben. Nebst einer Beyspielsammlung der wichtigsten Homerischen Gleichnisse und Erläuterungen derselben von Jo. Fried. Wilhelm Egen. Magdeburg. 1790. 8. conf. Allgem. deutsche Bibl. vol. 112. part. 1. Kilon. 1792. p. 259. sqq. — Christoph. Dahl, gr. linguae P. P. O. diss. de natura similitudinum ex Homero, resp. G. Backman, spec. I. Vpsal. 1791. — G. W. C. Starke, Rect. scholae Bernburg. Pr. Ueber einige Gleichnisse des Homers etc. (Rhapsod. V. Odyss.) Bernburg. 1795. 8. et in Ruperti ac Schlichthorst Magazin etc. s. commentatt. philolog. vol. V. Bremen. 1797. 8. Alia eiusdem comment. s. continuatio eiusd. argumenti in Bürger. Akademie der Schönen Redekünste. II. 1. Gotting. 1798. 8. — De πᾶσι et characteribus Homeri in Iliade disputat Guil. Tindal, A. M. et Rector Billingsford. in Norfolk, in: Iuvenile Excursions in Litterature and Criticism. Col-

Colchester. 1791. 12. sect. II. nr. 1. — *M. Matth. Norberg* disp. resp. *Engeström*, de lingua et doctrina Homeri. Lund. 1796. 4. — De libris *Longini* deperditis, ad *Homerum* pertinentibus, v. *Ruhnken* in diss. de *Longino*, praemissa editioni *Long.* a *Toupio* curatae, §. 14. p. 57. sqq. — *M. Gustav. Gado- lin*, LL. OO. et gr. Prof. disp. respondente *Jo. Castrén*, homerica nonnulla animae nomina explicans. Abo. 1801. — *J. G. Berndti* Lexicon homericum, seu index copiosissimus vocabulorum rerumque omnium formularumque dicendi complurium, quae in tota *Homeri Iliade* occurrunt, adiecta subinde interpretatione germanica in usum tironum adcommodatus. tom. I. Stendal. 1795. mai. 8. — tom. II. 1796. Grauis censura est in *Kilon.* noua bibl. germ. vniu. a. 1798. vol 40. part. 2. fasc. 7. pag. 458. sqq. — *M. Jo. Sal. Schweiggeri* (in praesenti Profess. Gymn. *Baruthini*,) tres doctae diss. de *Diomede Homeri*. *Erlangae*. 1800. 8., de quibus plura leges in cel. *Beckii* comment. soc. phil. *Lipf.* I. 2. p. 152 — 158. — Sed haec sufficiant, ne nimis verbosus esse videar.

Ad pag. 173. lin. 7.

The *Iliad* of *Homer* engraved by *Tho. Piroli* from the compositions of *John Flaxman*. *Rom.* 1793. 54. tabb. *Flaxmanni* homericas tabulas *Iliadis* repetere *Berolini* coepit *Wachsmannus* Multo tamen rariora sunt exempla tabularum *Flaxmanni* ad *Odyssseam*. —

Ho-

Homer nach Antiken gezeichnet v. Heinr. Wilh. Tischbein — mit Erläuterungen v. Christian Gottlob Heyne, Gottingae. 1801. m. fol. fasc. I. Ilias, tabb. aen. maiores VI. et plures minores — fasc. II. Odyſſea, tabb. mai. VI. et minor. plures. De quo praestanti opere v. ephem. litt. Gotting. a. 1801. nr. 16. p. 155. ſqq. in primis longam et diligenter scriptam notitiam de pictis tabb. aequae ac eruditae cel. Heynii commentat. in Beckii commentat. soc. philol. Lips. I. part. 2. pag. 291 — 512. vbi quoque p. 511. ſqq. de iniqua operis censura in Lips. allg. Litt. Anz. a. 1800. nr. 189. p. 1857. ſqq. et nr. 190. p. 1865. ſqq. atque responsionibus s. vindiciis, ibid. 1801. nr. 75. p. 721. ſqq. ac nr. 76. p. 729. ſqq. atque in neuem teutschen Merkur a. 1801. part. 3. pag. 218. ſqq. agitur.

Ad pag. 175. §. 3. de HESIODO, sect. 2.

De certamine Hesiodi cum Homero, et de scholis cantantium in Graecia von Car. Frid. Heinrich, supra ad pag. 139. laudatum.

Ad pag. 176. sect. 3. nr. 2. et 3.

Conf. Addenda ad Introd. etc. II. 2. pag. 326. ſqq. Laudatus Heinrich doctam conscripsit commentat. *Ueber ein Hesiodisches Bruchstück, den Schild des Herkules, in: Neue Bibl. der schönen Wissensch. etc. tom. 56. part. II. Lipsiae. 1795. p. 195 — 325. et adfirmavit, scutum Herculis esse ex duobus, iisque diuersis*

lis fragmentis compositum, nec ea fragmenta ex vno eodemque carmine mutua esse sumta. Idem, *Theogoniam*, suspicatur, ab alio potius antiquo poeta, quam ab Hesiodo, esse compositam. Add. cel. *Eichstädt in kurzgefasstem Handwörterburch über die schönen Künste von einer Gesellschaft von Gelehrten*, tom. I. p. 594. coll. cel. *Heinrich l. c.* p. 203. sq., qui etiam in adp. I. ad libr. mem. *Epimenides aus Kreta etc.* pag. 163. arbitratur, ἀτάλογον γυναικων, (de quo v. ad *Fabr. B. G. I.* p. 578. sqq.) carmen ad aetatem poeseos Hesiodae referendum et per partes festis musicalibus decantatum, sic formam suam accepisse.

Ad pag. 177. sect. 4. lin. 6.

Editio Hesiodi, Mediolani, per Anton. Zartottum. 1485. fol. est ficta. v. cel. *Panzer A. T.* vol. II. p. 47. nr. 225.

Ad pag. 178. lin. 19.

Hesiodi O. et D. Nicolao Valla interprete, (cum eodem poemate graeco, at seorsim.) Basil. ap. Jo. Froben. m. Febr. 1518. 4. vide *Panzer. A. T.* VI. p. 204. nr. 217.

Ad pag. 179. lin. penult.

Item Lipsiae per Jac. Thanner. 1503. 4. Colon. 1510. 4.

Ad pag. 182. lin. 15.

Wintertoni ed. iam comparuit 1628. — Editio Lond. 1739. priorem partem edit. Winter-
ter-

tertonii, omiffis Wintertonii obff. in Hesiodum, continere dicitur.

Ad pag. 183. lin. 3.

Lege auctarii. — Schreuelii editio etiam recusa est, Londini 1659. 8. Cantabrig. 1672. 8. — *Hesiodus*, gr. et lat. cum vocum difficiliorum explicatione grammatica, ac tabulis aeri incisis etc. in Poetis minoribus graecis selectis et emendatis, in vsum scholarum. Londini, 1728. 1759. 8.

Ad pag. 186. med.

Hesiodi O. et D. cum indice analytico et exegetico. Strengnes in Suecia 1776. 8. — *Hesiodi* scutum Herculis, cum Grammaticorum scholiis graecis. Emendauit et illustrauit atque praemissa praef. ad C. G. Heynium edidit *Car. Frid. Heinrich*. Vratislaviae 1802. m. 8. Consuluit quoque edit. doct. codicem Vratislauensem. Conf. *Beckii* commentar. societ. philol. Lips. III. 2. p. 370. — Ἡσιόδου ἔργα καὶ Ἡμέραι. *Hesiods Tagwerk*, mit erklärenden u. krit. Anmerkung. u. einem Wortregister von *W. Lange*. Lips. 1790. 8. — Ἡσιόδου Ε. καὶ Η. *Hes. moralische u. ökon. Vorschriften* von *L. Wachler*. Lemgou. 1792. 8. cum obf. et indice. — *Hesiodi O. et D.* in vsum auditorum, adiecta lectionum, quae alicuius momenti videbantur, varietate, edi curauit *Birgerus Thorlacius*, etc. Hauniae. 1801. 8. — Scutum Herculis, gr. in *Koeppenii griech. Blumenlese*, part. I. p. 97 — 146. cum introduct.

duct. multisque notis egregiis. Conf. *Brehm bibl. Handbuch*. II. p. 522. sqq., vbi variorum recentiores versiones recensentur, et Addenda ad Introd. II. 2. p. 526. sq. — *Hesiod. Gedichte, ins Deutsche* (versibus hexametris) *übersetzt, nebst Ep. blämen* (varii generis et pretii, ad interpretationem atque intelligentiam Hesiodi parum facientibus,) *von Chr. Heinr. Schütze*. Hamburg. et Kilon. 1797. 8. — In linguam gallicam translata sunt Hes. opp. a C. L. *Coupé*. Paris. 1796. et in *Coupé Collection de Poètes grecs*. 12. — Item in *Soirées littéraires* passim per partes I—IV. Paris. 1796. 8. De anglicis verss. aliisque ad Hesiodum pertinentibus lib. vide *Brügge-mann*. View etc. p. 42. sq.

Ad pag. 188. lin. 11.

Dav. Ruhnken, obsl. criticae in Hes. in *Epistolis crit.* ed. II. Lugd. Bat. 1732. 8. — *Heyler* de scuto Herculis, Pr. Grunstadt et Worms. 1734. 4. — De Theogonia, ab Hesiodo condita, *Heyne* in commentatt. soc. Gotting. tom. II. p. 125. sqq. et *de la Barré* in *Mem. de l'Acad. des Inscrip.* tom. XVIII. 1. sqq. — De Hesiodo cl. *Henr. Car. Abr. Eichstädt*, in *Handwörterbuche über die schön. Künste von einer Gesellschaft Gelehrten*, tom. I. part. I. Lips. 1795. 8. — *Jacobs* de mytho quodam in *Bibl. der alten Litterat. u. Kunst*, part. X. p. 48. sqq. — *Jo. Casp. Frid. Manso* in *Nachträgen zur Theorie des Sulzers*. tom. III. part. I. Lips. 1794. 8. —

C.

C. F. Heinrich de scuto Herculis in *N. Bibl. der schön. Wissensch.* 56. II. p. 195. sqq.

Ad pag. 189. §. 4. de ARCHILOCHO,

Ad sect. 4. lin. 2.

Ap. Henr. Stephan. ed. II. 1566, 12. tom, II. p. 576. sqq. — in edit. VI. graeco-latina H. Steph. — locupletata. Ebroduni, ex societate Heluet. Cald. 1624. 12. p. 630. sqq. — In *Selectis ex Homeri Odyssea, Hesiodo etc.* ed. II. Eton. 1777. 8. — *Fragm. in Brunckii editione Anacreontis mai.* Argentor. 1786. 8. — *Scolia in Ilgen carmin. conuiualib. Graecor.* p. 179. sqq. 189. sqq. — *Fragmenta quaedam sunt germanice versa a Christi. Com. de Stolberg, in Gedichten aus dem Griechischen übersetzt.* Hamburg. 1782. 8. et a *Jo. Georg. Herder. in zerstreuten Blättern; collect.* II. edit. II. Gothae. 1796. 8.

Ibid. ad sect. 6.

Aug. Matthiae coniecturae et emendatt. in *Ruperti ac Schlichthorstii promptuario s. neuem Magazin für Schullehrer,* tom. III. part. 2. Breae. 1795. 8. — *Ibid. in tom. II. 1. p. 246. sqq. J. F. Ch. Jedelii animadu. in epigr. quoddam Archilochi, de voc. difficili ἐντός.*

Ad

Ad pag. 192. §. 5. de TYRTAEO.

Ad lin. 13.

Corr. *Dahl*, cuius continuat. a. 1790, tertia part. Vpsal. 1800 prodiit. Add. Τυρταίου ἄσματα. I cantici di *Tirteo* tradotti ed illustrati da *Luigi Lamberti*. Paris. et Argent. an. 9. (1801.) 8. Lambert. italicae metricae interpretationi adiecit latinam solutam, et quasdam *Brunkii* atque *Klotzii* animaduersiones. — *Tyrtaei* elegias cum pluribus carminibus *Bionis*, *Moschi*, *Anacreontis*, *Theocriti* etc germanicis versibus reddidit *F. C. L. lib. Baro de Sechendorf*, in *Blüthen griechischer Dichter* etc. *Vinar.* 1800. 8. — *Bothe* germanice vertit in *Probe einer Verteutschung von Popens Versuch über den Menschen.* Berol. 1793. — The War-Elegies (IV) of *Tyrtaeus*, imitated and addressed to the People of Great Britain with some Observatt. on the Life and Poems of *Tyrtaeus*. By *Henry James Pye*. Lond. 1795. 8. *Pye* exemplum suum imitatione felici, et, quantum fieri potuit, ab illo parum discedente adsequi studuit. —

Ad §. 6. ALCMAN.

Ad pag. 193.

V. ad §. 4. ad pag. 189. de *Stephan.* editt. *Lyricor.* — *Stauerer.* ad *Cornel. Nep. XV. 6. 2. pag. 426. ed. II. mai.* plures adfert *Alcmoeones*, in historia vera illustres, quorum varietas viros doctos in errorem abstulit.

Ad

Ad §. 7. ALCAEVUS.

Ad pag. 195. sect. 5.

De scolio in laudes *Harmodii etc.*

Id cel. *Ilgen* in ed. *Σκόλια* h. e. carmina conuivialia etc. Jenae. 1798. 8. diuidit pag. 46. sqq. in quatuor scolia, n. X — XIII., diuersa, et copiose disputat de Hipparcho eiusque interfecto-ribus, Harmodio atque Aristogitone, et quae caussa caedis ac quis euentus fuerit; p. 58. sqq. ostendit, quatuor illa scolia vulgo, at perperam, pro vno haberi a viris doctis; pag. 60. sq. iudicat, si uerus sit Callistratus auctor, eum non nisi istius cantunculae esse, quae incipiat *Χίλταθ' Ἄρμόδι* (scolii XIII. ap. *Ilgen*). Tum IV. illa scolia graece reddit, emendat, acute docteque explicat. *Fragmm.* sunt quoque in *Jacobs Anthol. gr.* — *J. G. Herderi* comm. de Alcaeo in eius *Terpsichore*. Lübec. 1790. 8.

§. 8. SAPPHO.

Ad pag. 199. lin. 7.

Himerius in orat. I. §. 4. p. 528. sqq. ubi v. *Wernsdorf*, Sapphus epithalamium (*Σάλαμον*,) s. odam nuptialem in Venerem valde laudat eiusque argumentum et rationem describit. — *La Faonide*. Inni ed Odi di *Saffo*, tradotti dal testo greco in metro italiano, da G. J. P. A. Londini. Molini 1792. 4. — *Abrah. Gottlieb Raabe*, P. P. extraord. Pr. Inter-

terpretatio odarii Sapphici in Venerem. Lips.
1794. 4.

---

§. 9. SOLON.

Ad pag. 203. sub. fin.

Expositio versuum Solonis et aliorum quorundam, (*Minnermi, Tyrtaei, Callinói*) latina et commentatio de his *Joachimi Camerarii*. Lipsiae. f. a. 8. pag. 165. in fine alterius comment. subscripsit anno *Christi Jesu MD. LI.* (1551.) *Cal. Octobr.* Pag. 148. idem adnotavit, in init. alterius comment. in Solonis elegiam, a Demosthene citatam, de causis, quae adferunt exitium regnis et magnis civitatibus, a Phil. Melanchthone conuersam, se alios versus ante annos VIII. adiunxisse orationi suae de bello suscipiendo et gerendo contre Turcas. — Quatuor carm. german. vertit *Christ. Com. de Stollberg* in suis carminibus supra laudatis.

Ad §. 12. AESOPVS.

Ad pag. 208. lin. 13.

Wernsdorf. in tom. V. Poetarum latin. minor. part. 2. prolegg. pag. 666. not. z. ex *Ausonii* epist. 16. ad Probum suspicatur, *Titianum* (de quo p. 663. sqq. agit,) inter Romanos forte primum fuisse, qui *Babrii* fabulas in profam reduceret,

Ad

Ad pag. 210. lin. 30.

Cum iis, quae ad *Fabr.* pag. 639. init. scripseram, confer, quae *Blankenburg* in suppl. ad *Sulzeri Theorie etc.* I. p. 550. col. b. Lips. 1796. mai. 8. pro Lessingio disputavit. — Rara est edit. *Aesopi fabulae* latino carmine, per Dominicum de Nivaldis una cum filiis. Monterejali (Mondiui.) 1481. fol. vide *Panzeri*. A. T. II. pag. 146. et ad *Fabr.* I. p. 642. not. sub. fin.

Ad pag. 214. med.

Büchlini edit. iterum auctior et emendat. Halis Sax. 1799. 8. prodiit. — Δισώπου βίος καὶ μύθοι, ἑλληνιστὶ μετὰ προδηκῆς τῆς Χρηστογησίας Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου. Venet. ex typogr. Nic. Glykys. Ex catalogo librorum illius typographi. 1793. u. Lips. *allg. litter. Anzeiger.* 1799. nr. 67. — *Aesopi fabb.* (ed. *Appelberg.*) Lund. 1787. 8. *Aesops Fabeln, aus dem Griechisch. übersetzt, und mit erklärenden Anmerkungen begleitet. Nebst dessen Leben nach d. Meziriac.* (auctore *J. F. W. Motz.*) Lipsiae. 1794. 8. — Nouveau choix de Fables d'*Esope*, divisé en trois Parties, dont les deux premières sont traduites interlinéairement en latin et en françois, avec notes grammaticales. A l'usage des Ecoles centrales. Par *J. P. Gail*, Prof. de littérature grecque au collège de France. 9e volume de la collection in 8°. Servant d'Introduction au Cours Grec. à Paris, chez l'Auteur. l'an 7. in 8. — Antea autem editi fuerunt: Les trois Fa-

Fabulistes; *Esopé, Phèdre et la Fontaine*, par *Chamfort et Gail*. Paris. l'an. V. f. 1797. 8. tom. III. Singuli tamen separatim quoque vendi solent. Tom igitur I. continet *Esopé*, grec et latin, traduit en Français par *J. B. Gail*. Graecus textus est repetitus ex edit. Basil. 1550. Acc. XXVIII fabulae, quas *Roche-
fort* ex cod. bibl. regiae primus euulgauit in *Notices des Msts.* tom. II. p. 687 sqq. notisque illustrauit. Gallica versio fabularum, recens inuentarum, proficiscitur a *Roche-
fort*, veterum vero a *Gailio*, cuius versio est vt plurimum fida. — *Les Fables d'Esopé* trad. du Grec. Nouv. Ed. augm. de la Trad. des fables de *Lockmann*, par *Cholet et Mulot*, (addito *Auberti* serm. de ratione legendarum fabularum) Paris. 1791. 8. — *Les Fables d'Esopé* mises en français avec le sens moral en quatre vers et des figg. à chaque fable. Ed. revue, corr. et augm de la vie d'*Esopé* et les *Quatrains* de *Benferade*. Paris. 1798. 12. — *Funfzig aesopische Fabeln, in Versen und Prosa* von *K. Lang*. Erlangae. 1786. 8. — *Erlesene aesopische Fabeln, mit Anwendungen, Lehren u. eingedruckten Kupfern, insbesondere, zum Gebrauch für die Jugend; auch Aesops Leben und Schicksale mit Anmerk.* von *J. H. M. Ernesti*. Nurnberg. 1790. 8. — Germanice quoque verterunt fabb. *Aesop*. anonymus, Hauniae et Lipsi. 1763. rec. 1782. 8. — alius Lipsi. 794. 8. (quae versio culpatur in noua bibl. vniu. germ. Kilon. vol. XVII. part. II. fasc. 7. p. 442. sqq. a. 1795.) —

et

et Bremer, Quedlinburg. 1781. 8. — De versione fabb. *Aesop. Bohemica*, Pragae. circ. a. 1487. 4. v. cl. Panzer. A. T. IV. p. 54. ex *Câr. Ungari* neuen Beyträgen zur alten *Gesch. der Buchdruckerkunst in Böhmen* et V. D. in Lipsf. *Allgem. litt. Anzeig.* a. 1800. nr. 119. p. 1168. — De aliis recent. versionibus, imitationibus aliisque scriptis ad Aes. fabb. pertinentibus v. quoque *Brehm bibliograph. Handbuch*, tom. II. pag. 55. sqq.

Ad pag. 215. lin. 10.

Add. *Brüggemann View* etc. pag. 48. sqq. ac *Supplem.* p. 15. sqq. *Frid. Jacobs* de *Aesopo* eiusque fabb. in *Nachträgen zu Sulzers Theorie* etc. tom. II. part. 2. et addenda ad *introd.* II. 2. p. 527.

Ad §. 13. PHALARIS.

Ad pag. 216. sect. 3. fin.

J. C. Wolf. in praef. ad *Libanii epp.* ed. mai. sub finem suspicatur, *Libanium* videri epistolarum Pseudo-Phalarid. architectum.

Ibid. sect. 4.

Epist. — a *Franc. Aretino* in latin. translatae. Paris. 4. f. a. v. *Panzer* A. T. II. pag. 271. nr. 5. et p. 11. nr. 8. de edit. *Messanae*, 4. f. a. — tum tom. I p. 337. nr. 448. de ed. *Colon.* f. a. typis *Jo. Koelhof de Lubeck.* fol. —

H

ibid.

— ibid. pag. 413. nr. 85. de ed. Florent. per Anton. Francisci, Venetum. 1487. 4. etc.

Ad pag. 217. sect. 4. fin.

Lettres de *Phalaris*, Tyran d'Agrigente, trad. du Latin de *Fr. Accolti*, dit *l'Atin*, et publiées par *Th. Beauvais* P. Desenne. Paris. 1797. 8. — XI. epp. germanice vertit *Stockhausen* in collectione variar. epistolar. Helmstadt. 1768. 8.

Ad pag. 219. sect. 7. fin.

De *Ariphrone*, vetusto quidem, sed incertae aetatis poeta, eiusque scolio, quod etiam recepi in Anthol. gr poet. ed. rec pag. 89. v. *Fabr.* l. c. pag. 111. in primis *Ilgen*, in carminib. conuiual. Graecorum, p. 120. sq.

Ad pag. 224. lin. 2.

F. G. Fischer edidit Theogn. gr. et germanice vertit. Altenburg. 1739. 8. etc — Specimen versionis germanicae metricae (vers. 184.) dedit, additis obseruatt. criticis atque exegeticis, *Goth. Sam. Falbe*, Prof. et Rector collegii Gröning Stargard. in Pomeran. 1799. in prolusione quadam scholastica. — *Vlric. Andr. Rohde* de vett. poetarum sapientia gnomica supra laudata, pag. 277. sqq. et p. 281. sqq. de *Theognide*, *Phocylide*, *Simonde* aliisque gnomis poetis.

Ad

Ad pag. 224. §. 18. de PHOCYLIDE, sect. 2.

Rhode libr. mem. pag. 281. not. suspicatur, Phocylid. fuisse *Chium*, ex quinti fragmenti parodia quam cecinit *Demodocus Leirius*, (v. Brunckii *Analecta* II. 56.) cui sane, ait, multum ex acumine peribit, nisi in Phocylidem retorta fuit.

Ad pag. 224. sect. 3. lin. 12.

Georg. Calixtus de immortalitate animae, cap. IV. §. 6. et 7 Phocylidem, opinatur, fuisse hominem christianum, qui vt deorum cultoribus sententias suas faceret acceptiores, Phocylidae eas supposuisset.

Ad pag. 225. lin. ult.

Phocylidis carmina e S. S. illustrata, edit *Henr. Bonick*. Lips. 1710. 8. — *Abriss einer Religionslehre des Plato, Denksprüche des Phocylides, der Pythagoreer und Kle-anths Gesang auf Gott. Aus dem Griechischen für Freunde der Religion übersetzt von Ludwig Hörstel, Doctor der Philosophie und Philologie am Katharin. zu Braunsch. Hannover. 1798. 8. conf. ephemer. Gotting. litter. a. 1798. nr. 50. — Reflexions sur ce qu'a pu être le Phocylide, dont nous avons les sentences, d'après un Mst. de l'abbaye de St. Remy de Rheims; par Mr. Vincent, in Journ. des Savans, ed. Haagae Com. 1788. X. p. 1965. sqq.*

Ad §. 19. ANACREON.

Ad pag. 229. sect. 4. lin. 14.

Sylloge carm. poet. gr. lyricor. ab *H. Stephano* curata, prodiit edit. II. in cuius tomo II. exhibentur carmina Anacreontica. 1560. 18. cum epistola nuncupatoria ad Phil. Melanchthonem scripta.) — tum 1566. (in qua ed. p. 430. sqq. leguntur quaedam *H. Stephani* castigatt. in Anacreontem.) et saepius. — Editio VI. Ebroduni. 1624. 12. (de *Stephan.* editt. vid. ad *Fabric. B. Gr. II. p. 70.*)

Ad pag. 229. lin. penult.

Edit. *Dacieriae*, *Fabri* fil. prelo exiisse *Paris.* 1681. 12. narrat *cel. Chardon-la Rochette* in *Notitia* paullo post laudanda p. 37. Anno tamen 1682. lucem adspexerunt *Anacr. poemata: Les Poesies d'Anacreon et de Sappho* trad. de Grec en François, avec des Remarques. Par *Mademoiselle le Fevre.* *Paris.* 1682. 12. teste *cenfore*, qui versionem non minus quam *notas Dacier.* valde laudat, in *Actis erudit. a. 1683. m. Scept. p. 402. sq.*

Ad pag. 230. lin. 7.

De rara *Rancei* edit. vide doctam *diff. s. Notice de l' Edition grecque d'Anacreon*, donnée par l'*Abbé de Rancé* en 1639. par *Chardon-la Rochette*, in *Magasin encyclop. Ve année, tom. 6.* Primum *causam extremae raritatis huius edit. enarrat vir doct. quod n. Ranceus*, postquam nomen professus est et
 feue-

seu erioreni vitam degere coepit inter monachos ord. de la Trappe, omnia combussit exemplaria. Tum inscriptionem edit. Ἀνακρεόντος Τηίου τὰ μέλη, μετὰ σχολίων Ἀρμάνδου Ἰωάννου Βουζιλλιηρίου ἀρχιμανδρίτου. Paris. ex typogr. Jac. Dugast- ad oliuam R. Stephani. 1659. 8. atque epistolam nuncupatoriam ad Richelieu, patrem purpuratum, et alia praemissa recudi fecit. Dein operam Rancei eiusque laudat scholia, quae noua luce, textu e cod. Palat. emendato nouisque notarum accessionibus adiectis, digna censet, atque exempla quaedam cum versione francogallica reddit, idemque, quomodo noua editio curari possit, doctum dat specimen. Quae noua dicitur edit. a. 1647. ea tantummodo nouam accepisse mutato primo folio illi videtur inscriptionem. Insuper plura alia, quae historiam et illius editionis et ipsius Rancei illustrent, scite docteque adnotat. — Edit. *Corn. de Paw.* sunt exemplaria, quae in titulo praese ferant a. 1755., sed est editio a. 1752. fronte tantum libri mutata.

Ad pag. 230. lin. 28.

Scr. 1695.

Ad pag. 231. lin. 10.

Barnes. edit. tertia, Londini. 1754. 8. rec. *ibid.* 1742. 12. — et *Lami* ed. sine accentibus cum latina eodem versuum genere interpretatione prodiit Florent. 1742. in 12.

Ibid.

Ibid. lin. 26.

De tertia eaque locupletiore *Fischeri* ed. et aliis rebus v. Add. ad Introd. II. 2. p. 323.

Ad pag. 233. lin. 2.

A Spaletto cod. illum, quondam Vatican. nunc Parisiensem minus diligenter collatum esse, docuit, et curatiorem dedit collationem *Leuesque* in Notices et Extraits de Mssts. de la Biblioth. nationale etc. tom. V. Paris. an. VII mai. 4.

Ad pag. 233. lin. 25.

In singulari folio legitur: „opus absolutum est in regio Parmensi typographieo. 1785. Cal April.” — Exemplaria edit. Bodon. ibid. formam habent 8. et 6. — Confer *Jo. Christoph. Amadutii* epist. ad *Joh. B. Bodon.* qua emendatur et suppletur comment. de Anacreontis genere eiusque bibliotheca. ibid. min. 8.

Ad pag. 234. lin. 11.

Briegeri ed. excusa est 1787. Add. *Ōdi di Anacreonte e di Saffo*, recate in versi italiani da *Franc. Saverino de Royati*. Collae (oppido in Toscana.) 1783. II. tomi. 8. cum textu graeco et multis obseruatt. ac nonnullis editoris poematibus.

Odes d'Anacréon traduites en François avec le text grec, la version latine, des notes critiques et un discours sur la Musique grecque; par *J. B. Gail*. Avec estampes et odes

odes mifes en mufique etc. Paris. a. VII. (1799.)
 4 — Iterum in forma minore ac parabiliore.
 Paris. 1801. IV. voll in 18. Verſio gallica
 antea iam facta et edita fuit in *Gail* Colle-
 ction des Auteurs grecs classiques in vol. I:
 Paris 1788. 12. et ſeparatim cum notis criti-
 cis etc Paris 1794 8. — *Anacr.* gr. cum ver-
 ſione metrica. notisque in lingua Ruſſica ſcri-
 ptis. Petroburgi. 1794. 4 ed. nitida. — *Anacr.*
 carm ex duobus codd Palermi ſervatis emen-
 data cum verſ. italica. Inſcriptio libri haec
 eſt: *Le Canzioni di Anacreonte tradotte dal*
Greco in verſo ſciolto da Mariano Vulgua-
nera, (Panormitano, qui ſaec. XVI. vixit, v.
 Mongitor. bibl. ſiculam, II. pag. 44. ſq. vbi
 eius verſio Mſta iam citatur, ſed in hac ed.
 primum e Mſt. euulgata eſt,) Palermo del-
 la R. Stamperia. 1795. 12. — *Anacr.* carmi-
 na et fragmenta, gr. cum notis edidit *Ludou.*
Henr. Teucherus. Lipſ. 1799. 8. Baſis eſt ed.
 H. Stephani; ſed ſaepe reſcriptae ſunt alio-
 rum interpretum et propriae emendatt. Ordo
 odarum eſt mutatus: hinc primum poſitae
 ſunt odae, quae genuinae Anacreontis ha-
 bentur; tum ſequuntur eae, quae ab aliis
 interpretibus aliis tribui ſolent poetis. conf.
 Jen. A. L. Z. a. 1799. m. Dec. nr. 406. col. 751.

Ad pag. 235. lin. 3.

Anacreonti quae tribuuntur carminum
 paraphraſis, (libera, ſed elegans,) elegiaca,
 auctore *J. H. Hoeuſt.* Dordraci. 1795. 8.
 (conf. ephem. Lipſ. a. 1796. 8. plag. 58.) —
 Eius

Eius *Hœuft* tentamen Anacreonteum alterum, s. Anacreontis, quae dicuntur, odaria totidem versibus et eodem metro latine reddita. ib. 1797. m. 8. — *Anacr. odaria*, latine conuersa et illustrata, auctore *Beni. Frid. Schuieder.* Pr. I—IV. Halis Sax. 1782. — 1784. 4. — Odes d' *Anacr.* trad. nouvelle en vers, (par *Anson.*) Paris. 1795. 8. — 1801. 12. De aliis tum omnium tum quarumdam odarum versionibus a Germanis, Italis aliisque factis v. praeter *Fabr. B. Gr. II.* p. 101. sqq. *Brehm bibliogr. Handbuch. II.* p. 65. sqq. Hic addere iuuat: *Anacreon u. Sappho von C. A. Overbeck.* Lubec. et Lips. 1800. 8. Perturbata contortaque verborum structura, ab ingenio linguae germ. aliena, in aliquot diariis litter. culpatur. — *Anakreons auserlesene (55) Oden, und die zwey noch übrigen der Sappho. Mit Anmerkungen v. Carl Wilh. Ramler,* (curante *G. L. Spalding.*) Berol. 1801. min. 8. Conf. ephem. Gothan. litter. a. 1801. nr. 72. p. 590. sqq. — Odes of *Anacreon*, in to english Verse, with Notes by *Th. Moore.* Lond. ap. Stockdale. 1800. 4. cum imitationibus *Anacr.* in diuersis linguis. — *Ilgen* in *Scolis - Graec.* dedit nr. 34. p. 185. sq. et explicuit scolion *Pseudanacreont.* quod inter *Anacreontica* edita exstat nr. XV. quinque versiculis auctum.

Ad pag. 235. sect. 6.

M. Matth. Norberg, LL. OO. et gr. Prof. resp. *Teynér* disp. vita *Anacr.* Lund. 1801.

Ad

Ad §. 20. SIMONIDES.

Ad pag. 237. *fin.*

Quatuor Simonidis scolia edidit, emendavit explicuitque cl. *Ilgen* inter Scolia Graecorum pag. 215. sqq. Sed Scolion XLI. adulterinum esse docet p. 221. sqq. — De Simonide erudite agitur, et plura illius poemata germanice vertuntur, atque illustrantur in *Wieland. attisch. Museo*, tom. IV. fasc. 22. pag. 56—98. Lips. 1802. — Simonidis dictum, ὅτι ἀνδρὰ ἀγαθὸν μὲν ἀληθείας (supple δεῖ) γενέσθαι χαλεπὸν, χέρσι γὰρ καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετραγώνου ἀνεὺ φόγου τετυγμένως, Protagoras apud *Platonem* in dial. *Protagoras* p. 348. ed. *Muelleri* memorat. Cur vero τετραγώνος, (v. etiam *Julian.* in *Caesar.* p. 385. ed. *Spanhem.* et *Suid.* voc. τετραγώνος,) dictus sit, *Herm. Hugo* de prima scribendi origine cap. 29. p. 575. ed. *J. Trozii*, ex eo sustinuit explicare, quod Hermeae s. Mercuriales staturae quatuor angulis s. quadratae fuerint formatae et Hermes deus siue inventor quatuor artium, litterarum, Musicae, artium palaestrarum et Geometriae haberetur. Contra *Frid. Jos. Grulich* in comment. Ἄνηρ τετραγώνος qualis fuerit apud Graecos. *Neostad.* ad *Orlam* 1792. 4. intelligit virum constanti animo praeditum, qui, nulla conditionis ratione habita, quantum fert natura humana, nec a virtutis tramite deflectit, nec vlllo vitae casu se ita moveri patitur, vt beatam animi aequalitatem abiciat.

ciat. conf. *Pauli Bibl. v. Anzeigen kl. Schriften.* tom. III. part. 5. Jenae. 1792. p. 54. fqq.

Ad §. 21. PYTHAGORAS.

Ad pag. 238. sect. 1.

De aetate *Pythagorae*, num tempore *Nu-
mae* vixerit, et de alio *Pythagora* *Lacedae-
monio* vide etiam *Stauer.* ad *Corn. Nepot.*
XV. 2, 2. not 3. edit. min.

Ad pag. 240. not. lin. 6.

Leg. cap. 24. pag. 661. fqq. et add. Heini
*diff. gallice scriptam, v. Windheim in Göt-
tingische philosoph. Biblioth. vol. III. part. 5.*
*pag. 385. fqq. et part. 6. p. 481. fqq. esse ger-
manice versam. In fine adde, Sturzii libell.*
iterum prodiisse Gerae. 1798. 8.

Ad pag. 242. fin.

*Contenta: De litteris graecis ac diphton-
gis, et quemadmodum ad nos veniant: Ab-
breuiationes, quibus frequentissime Graeci
vtuntur: Symbolum Apostolorum: Oratio
dominica et duplex salutatio ad beat. Virgi-
nem: Euangelium D. Joannis euangelistae:
Carmina aurea Pythagorae: Phocylidis poe-
ma ad bene beateque viuendum. Omnia
haec cum translatione latina. Introductio
perbreuis ad hebraicam linguam. Hagenau.
ex academia Thom. Anselmi. f. a. 4. v. censor.
in Salisburg. ephem. litter. a. 1799. nr. 90.*
m.

m. Jul. pag. 213. — *Pythagoricarum sententiarum libellus*. Collectore C. R. (h. e. Cunrado Rittershusio.) Altorf. 1610. 8. Collectae sunt sententiae ex Jamblichō, Stobaeo, Porphyrio, Plutarcho, Photio et Diogene, adspersis interdum lectt. varr. et coniecturis aut explicationibus. Sequitur epistola *Pythagorae ad Hieronem*; denique *aurea carmina Pythag.* gr. subiecta D. Henr. Smetii latina versione. Is vero libellus est pars altera ed. Ritterhus. libri inscripti: *Malchus* de vita Pythagorae, nunc primum ex Mss. in lucem editus a Cunr. Rittershusio, IC. et Prof. Norrico, cum eiusd. notis. Altorf. 1610. 8.

Ad pag. 245. sub. fin.

Pythag. A. C. germanice versa a Linkio, Altorf. 1780. 4. — ab *Hoerstelio*; v. supra ad p. 225. de Phocylide. — gallice, a *Prilly*. Par. 1793. 8. — *Hierocles*, german. versus a *Jo. Ge. Schultefs*. Tiguri. 1778. 8. — The Commentary of *Hierocles* upon the golden Verses of the Pythagoreans, now first translated from D. *Warrens* edition; (Lond. 1742. 8.) by *William Rayner*, A. B. Printed at Norwich, sold by Longmann in London. 1797. 8. v. *Brüggemann* Supplement etc. p. 79. et Monthly Magazine a. 1798. m. Mart. nr. 29. pag. 220.

Ad pag. 246. sect. 6.

Del Vitto Pitagorico etc. i. e. de vita Pythagorica, quae medicinae loco est, Sermo
An-

Antonii Coechii. Venet. 1744. mai 12. v. noua acta erudit. m. Mart. 1748. pag. 152. fqq. — *Bened. Mozzo* de vetustissimis philosophis (Thalete et Pythagora) ab atheismi crimine vindicandis commentar. etc. Matr. 1800. 4. — Voyage de Pythagore en Egypte, dans la Chaldée, dans l'Inde, en Creta, à Carthage, à Marseille et dans les Gaules; suiuis de ses Loix politiques et morales. Paris. vol. I—VI. an. VII. (1799.) m. 8. cum tabb. geogr. Est imitatio itinerar. Anachars. a Barthemy scripti, eiusque architectus nominatur *Muréal*; sed impari facta successu. Omnia igitur, quae antiquioribus, inprimis Pythagorae temporibus varia ratione videntur memorabilia, sunt enarrata a Pythagora, qui interdum philosophatur more nostrorum philosophorum. Ingeniose quidem eruditeque multa dicuntur; at haud pauca, quae falsa sunt aut incerta, ficta dubiaque immiscentur. v. ephem. litter. Gotting. 1799. plag. 159. — Id opus coeptum est edi in linguam germ. conuersum, additis quibusdam correctionibus, (neque tamen omnes errores semper correcti sunt ab interprete,) Chemnit. part. I. 1800. 8. v. ephem. litter. Gothan. 1801. nr. 46. p. 369. fqq. — Id opus est retractatum atque in compendium redactum, nonnullaque rectius veriusque narrata, multa tamen vel vtilitatis vel oblectationis causa potius, quam vt adcommodata essent ingenio antiquitatis, immixta sunt in nouo libro: *Pythagoras und seine Zeitgenossen*.
Ein

XENOPHAN. PARMENIDES 125

Ein dramatisches Gemälde der grauen Vorwelt. Chemnit. partt. I. et II. 1801. min. 8.
Nondum absoluta est historia Pythagorae. *V. Beck.* comment. soc. philol. Lips. III. 1. pag. 181. et 186.

Ad §. 25. de XENOPHANE.

Ad pag. 252. sect. 1. lin. 1. leg. Quando.

Ad pag. 253. lin. 9.

Idem Fülleborn in *Beyträgen zur Geschichte der Philosophie, Züllichau, und Freistadt.* 1791. 8. part. I. nr. 3. agit de Xenophanis systemate, et Aristotelis librum, *Xenophanis etc. decreta*, pertinere censet ad Xenophanem. — *G. L. Spalding* commentar. in primam partem libelli de Xenophane, Zenone et Gorgia. Berolin. 1793. 8.

Ad §. 24. PARMENIDES.

Ad pag. 253. sect. 1. lin. 4.

Olymp. LXXIX. (79.) tamquam verior lectio in Diogene Laertio vindicatur a Fülleborn, in prolegg. ad collectionem fragmentorum: Παρμενίδου λείψανα. *Fragmente des Parmenides, gesammelt und erläutert v. G. Gust. Fülleborn in Beyträgen etc.* paullo ante laudatis, part. VI. conf. ephem. litter. Gotting. 1796. plag. 2. pag. 21. sqq. et Jen. A. L. Z. 1796. m. Mart. nr. 28. p. 652, sq. —

Idem

Idem Fuellebornii sententiam, poema Parmenidi tributum, et a Sexto Empir. *περὶ φύσεως* a Simplicio autem *περὶ τοῦ νοητοῦ* citatum, vnum esse idemque; praeterea quaedam supplet aut corrigit.

Ad pag. 254. sect. 2. fin.

Discipulos habuit *esotericos* atque *exotericos*. v. *Buhle* disp. de libris Aristotel. exotericis et acroamaticis, pag. 103. sq. tom I. Opp, Aristotel.

Ad pag. 254. sect. 5. lin. 3.

Contra Tiedemann. quaedam monet, idemque nonnulla Parmenidis, Heracliti, Leucippi, Empedoclis aliorumque philosophorum placita acute explicat censor in *Jen. A. L. Z.* a. 1794. m. Sept. nr. 500. pag. 684. sqq. — *Ant. Conti* Illustrazione del Parmenide di Platone, con una dissertazione preliminare, (in qua etiam differit de ipso Parmenide philosopho etc.) Venet. 1745. 4. conf. *Windheim* philosoph, Biblioth. vol. III, pag. 523. sqq.

Ad §. 26. OCELLVS LVCANVS.

Ad. pag. 256. lin. 4.

Dargensii edit, iterum prodiit, Paris. 1795. 8. cum *Timaeo*, II, voll. ap. Deteruille,

Ad

Ad pag. 258. sect. 4. fin.

*Ocellus von Lukanien Betrachtungen über die Welt, Nebst einer Erklärung der schwersten Wörter und einem griechisch-deutschen Wortregister von H. W. Rotermond, Pastor zu Horneburg. Lipsiae, 1794. 8. Edit. haec baud laudatur a criticis. — Maiorem laudem consequutus est M. Aug. Frid. Guil. Rudolphi, qui primum disputationem, praefide Matthaei, P. P. O. ventilauit: Adornandae editionis *Ocelli Lucani* ratio et observationum maxime criticarum ad eum specimen. Witteberg. 1794. 4. — dein ipse curauit nouam edit. inscriptam: *Ocellus Lucanus* de rerum natura, graece et ad fidem librorum mstorum et editionum recensuit, commentario perpetuo auxit et vindicare studuit A. F. Guil. Rudolphi, LL. AA. M. et Gymn. Zittau. Director. Lipsiae. 1801. 8. In praef. editor critice recensuit editt. Vfus autem est variis lectt. a Siebenkeesio ex cod. Vatic. collectis. Praeterea adiecit disquisitionem de antiquitate libelli, quem, contendit, scriptum esse ante Platonem, esse genuinum, nec Ocellum fuisse purum et germanum Pythagoricum, Num tamen adeo antiquus sit liber, dubitat, adlatis rationibus, censor in eph. litter. Gotting. a, 1801. nr. 158. Add. *neue deutsche Biblioth.* vol. 71, part. 2. fasc. 8. a. 1802, pag. 494. sqq. vbi censor multa corrigit, Ocelli loca explicat, aliaque animaduertit. — In *Füllebornii Beyträgen zur Gesch. der Philosophie*, part. X, Jenae, 1799. 8. ex-*

exstat 1) *Ocellus* — über den Ursprung der Welt, übersetzt und erläutert von Bardili. 2) *Ocell* — über die Gesetze, ein Fragm. aus dem *Stobaeus*. 3) *Geist des Ocellus*, conf. dissentientes interdum censores in Jen, A. L. Z. a. 1799. nr. 7. et in Erlang. L. Z. 1800. nr. 55, vbi plura Ocelli loca emendantur aut illustrantur, Quaedam etiam loca aliter explicantur, et, libell. Ocelli fuisse genuinum, nondum omnino certum esse atque exploratum, declaratur in Kilon. noua bibl. germ. vniuers. vol. 50. part. 2. fasc. 5. pag. 310. — Ricerche sulla Patria di Ocello Lucano dell' *Vt. Giliberti*, Neapoli, 1790. 8.

Ad §. 28. AESCHYLVS.

Ad pag. 262. sect. 3. lin. 6.

Noua edit, melior prodiit: Theatre des Grecs par *Brumoy*, Nouv. ed. enrichie de très belles gravures et augmentée de la traduction entière des pièces grecques, dont il n'existe que des Extraits dans toutes les éditions précédentes et des comparaisons, d'observations et de remarques nouvelles par MM. de *Rochefort* et du *Theil*, et par M***, Paris, XIII. voll, a. 1785—1789. 8. — *Levesque* de tribus poetis Graecorum tragicis et de cyclo epico, ex quo tragici hauserunt fabularum ideas, in Mem. de l'Institut National des sc. et des Arts, tom. I. Paris. a. VI.

Ad

Ad pag. 262. sect. 4. init.

Notitiam cod. 2785. saec. XV. qui continet Prometheus, VII ad Thebas et Persas, dedit et varr. lectt., quarum vero paucae sunt admodum memorabiles, pauciores vero codici propriae, *De Vauvillers* in Notic. et Extraits des Mssts de la Bibl. nationale, Tom. IV. an. VII. (1798.) mai. 4. nr. IX. X. XI. p. 89. sqq.

Ad pag. 263. lin. penult.

Scr. a. 1745.

Ad pag. 264. lin. 11.

Vol. III. Choëphorae, Eumenides et Supplices. Halis. Sax 1794. commentar. 1797 — Noua, nec tamen aucta edit ib. III. tom. 1799. sqq. — Idem cel. Schütz Aeschyli tragoed. VII. denuo recensere coepit, vsus editt. Porsoni ac Wakefieldii, variis cod. Gudiani lectt. a Kulenkampio ed. Paw. adscriptis, et obseruatt. Spanhemii ad oram ed. Stanlei. notatis, multis autem locis recepit, in choris potissimum, Hermanni emendationes; textui subiecit versionem latinam. vol. I. II. Halis 1800. mai. 8. *C. Fr. Beckii* comment. soc. philol. Lips. vol. II. part. I. pag. 166. sq. et *Erlang. litterat. Zeit.* a. 1801. nr. 108. — Nouam *Aeschyli* tragoed. recensione ex codd. Askew instituit et splendidam curauit edit. *Rich. Porson*, Prof. litt. graec. Cambridg. Glasguae in aedib. acad. 1795. fol. gr. sine praef. notisque. Multa loca, sed in

prioribus tantum plagg. emendasse s. tentasse dicitur. v. ephem. litt. Gotting. a. 1797. pag. 974 sqq. et de hac aliisque recent. editt. librisque varii generis ad emendationem aut interpretationem Aeschyli tragg. spectantibus *Brehm in bibliograph. Handbuch.* II. p. 16. sqq. — *Aeschyli Tragoediarum reliquiae*, quas ad Londinensis quidem editionis fidem, sed exhibitarum in ceteris editt. nec non in quibusdam Msst. exemplaribus, lectionum varietate diligenter ponderata, recensuit, notis illustravit, ac denuo edidit *Frid. Jo. Ga. de la Porte du Theil.* Pars prima, superstites septem tragoedias exhibens. Tom. I. et II. Paris. typis reip. anno III. (1795.) 8. — *Théâtre d'Eschile*, trad. en François avec de notes philolog. et deux Discours critiq. par *F. J. G. de la Porte du Theil.* Première Partie, contenant les sept Tragédies entières. tom. I. II. ibid. 1795. 8. Textui nonnullae criticae animaduerss. et Scholiaetae explanationes subiectae sunt: commentarius autem philolog. et duae commentatt., in quibus etiam ordinis fabularum mutati rationem redditurus est, adhuc desiderantur. Plura leges in *Beckii* comment. laudatis II. 1. p. 168. sqq. et in *Jen. A. L. Z.* a. 1797. m. Jul. nr. 241. — Nouam Aeschyli edit. parat cl. *Godofr. Hermann.*, ediditque: *Aeschyli Eumenides*, Specimen nouae recensitionis Tragoediarum *Aeschyli.* Lips. 1799. 8. mai. Multa correxit. conf. eph. litter. Gotting. a. 1799. pag. 477. sq.

Ad pag. 265. lin. 7.

Quatuor tragoedias, Prometh. vinctum, VII. contra Thebas, Persas et Eumenides, in german. linguam, metricè transtulit *Frid. Leopold. Comes de Stolberg*. Hamburgi 1802. mai. 8. cum XVI. fabb. aen. — Prometh. vinctus versibus germ. redditus cum prooemio et adnotatt. in *Wieland Attisch. Museo*. tom. III. fasc. 3. pag. 339. sqq. Lucern. 1799. mai. 8. — *Aeschylus, Sieben gegen Theben v. Wilh. Süvern*. Hal. Sax. 1799. mai. 8. — *Agamemn. germ. vertit Halem in Deutschen Museo, m. Aug.* 1785. 8. et e noua recensione in Opp. suis dramaticis. Berol. 1794. — *Persae*, germ. vers. cum introductione et obss. in *Wielandi. Attisch. Museo*, vol. IV. fasc. I. Lips. 1802. 8. — *Potteri* versio tragoediarum. Aesch. anglica prodiit. Norwich. 1777. 4. — ed. II. correct. cum notis. Londini, 1779. 8. II. voll. v. *Brüggemann View* etc. p. 76. sqq. de edd. atque versionibus anglicis.

Ad pag. 265. sect. 6.

Conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 328. sqq. — Considerations sur les trois poètes tragiques de la Grèce par *Pierre Charl. Levesque* in Mem. de l'Institut. nation, des sc. et Arts pour l'an IV. etc. tom. I. Paris. a. VI. mai. 4. nr. 13. — In *Car. Frid. Heinrich* epistola disputantur nonnulla de Aeschylo poeta scenico, obscuro quidem, sed satis ab Atheniensibus intellecto. Wratislau. 1800. 4. Contra

Jacobs praefat. ad Exercitatt. criticas in scriptor. vett. tom. I. pag. IV. qui, „quae, aiebat, de scena recitata, ab ipsis Atheniensibus magis interdum auribus quam mente accepta, nec minus scenici adparatus, quam ingenii caussa laudata esse suspicor, „defendere studuit Aeschylum. Sed in *Gothan. ephem. litter.* 1800. nr. 62. p. 508. sq. *Jacobs* sententia, non satis intellecta, vindicatur atque explicatur: *Heinrichs* tamen epistola atque inuestigatio caussarum, cur Aeschylus ab Atheniensibus intellectus fuerit, est laudata. — *Jacobs* in *Animaduerss. in Euripidis tragoedias passim sex Aeschyli loca emendauit* — Idem de Aeschyllo iudicauit in *Nachträgen zu Sulzers allgem. Theorie der schön. Künste*, tom. II. part. II. Lipsiae. 1793. 8. — *Godofried. Hermann* obs. criticae, (eaeque paullo audaciores,) in quosdam locos Aeschyli et Euripidis. Lipsiae. 1798. 8. — *Chr. Godofr. Schütz*, Pr. carmen Aeschyli antistrophicum stropharum transpositione restitutum. Jenae. 1800. fol. — In *Beckii* comm. soc. phil. Lips. II. 2. pag. 279. sqq. collectae sunt ex variis libris Obseruatt. criticae in Aeschylum: — in vol. III. part. 1. exstant *Cour. Beni. Meisneri* obseruatt. criticarum in Aeschyli *Prometheum vinctum*, partic. prima. — et in part. II. p. 351. laudantur *Compositions from the Tragedies of Aeschylus* deligned by *J. Flaxmann*, engrav. by *Th. Piroli*. 51. tabb. — in vol. 1. part. II. p. 204. sqq. recensetur *Chr. W. Ahlwardt*, *Gymn.*

Oldenb. Prof. et Rect. Pr. *Bemerkungen über einige Stellen griechischer Dichter, vorzüglich in Rücksicht des Sylbenmasses.* Oldenburg. 1801. 4.

Ad §. 29. GORGIAS.

Ad pag. 268. nr. 4.

Duae Gorgiae Oratt. gallice versae ab *Athan. Auger* cum *Isocratis* opp. Paris. 1781. 8. voll. III.

Ad §. 30. EPICHARMVS.

Ad pag. 269. sect. 3.

Epicharmi Ἐπιχάρμου citat *Suidas* in voc. Κουδάζεσαι. — De *Epicharmo* breuiter commentatur, eumque facit *Siculum*, et *Doricis* maioribus, qui ex *Peloponneso* in *Siciliam* abiissent, ortum esse, vnde etiam *Syracusanus* dicatur, censet *cl. C. Gail*, in *Magas. encyclop.* tom. IV. 6me an. nr. 14. p. 216. sq.

Ad §. 51. PINDARVS.

Ad pag. 270. sect. 2. lin. 13.

Attamen in *Essays* by a *Society of Gentlemen* ad *Exeter.* *Exeter.* et *Lond.* 1796. m. 8. est *apologia* *Pindari*, eum non *mercedis* *cupidine* ductum *cecuisse*; addita *interpre-*
ta-

tatione od. XI. Pythicae et II. Isthmicae. sed Pyth. XI. 63. sq. nondum est locus e codd. omnino correctus.

Ad. pag. 273. lin. 24.

Scr. ope mel. — Nouam ed. III. voll. constantem curauit cel. *Heyne*: *Pindari carmina* cum lectionis varietate et adnotatt. iterum curauit *Chr. Gottl. Heyne*, vol. I. Gottingae. 1798. mai. 8. — vol. II. pars I. Interpretatio latina et scholia in Olympia; eod. a. — vol. II. pars II. scholia in Pythia, Nemea et Isthmia; eod. a. — vol. III. pars I. — carminum Pindaricorum fragmenta, et *Godofr. Hermanni* comment. de metris Pindari; eod. a. — vol. III. pars. II. Indices III. confecti a *Raphaele Fiorillo*; subiecta *Godofr. Hermanni* epist. ad *C. G. Heyne*. a. 1799. — Simul edita sunt graece *Pindari carmina*: scholis habendis iterum expressa, curante *C. G. Heyne*. Gotting. 1797. min. 8. Nouam plane recensionem dare non conatus est *V. C.* aperte falsa tantum correxit: notas auxit, in his autem ex suis Additamentis consilio apta reposuit, potissimum tamen verba, et vim viamque carminum explicuit. In praefat. codd. atque edd. critice enarrantur. In scholiis basis est ed. *Beckiana*, (cuius tom. II. Pythia et Nemea complectens, prodiit Lipsiae. 1795. 8. sine notis,) sed lima adhibita: ordo fragmentorum est immutatus, addito indice scriptorum, in illis citatorum. *Hermanni* oomm. de metris, ad artem metricam, prae-

ci-

cipue Pindari, perquam utilis est, in eaque multa Pindari loca mutantur atque emendantur. — *Pindari carmina.* Vpsal. 1796. 8. — *Pindars Sentenzen. Eine Sammlung moralischer Gedanken aus Pindars Sieges-Hymnen ausgehoben, mit Anmerkungen begleitet, und mit einem Wortregister versehen von V. H. Lauts.* Lips. 1797. 8. *Pindari carm.* l. in Pfaumidem, s. Olympicorum quartum, cum commentarii specimine edidit *J. W. Süvern*, litter. humanior. cultor. Lemgou. 1796. 8. — *Fragm. quoddam ex Paeonibus reddidit ex codd. cel. Heeren* in ed. *Stobaei*, part. II. tom. I. pag. 8. sq. fragmentum VIII.

Ad pag. 276 sub. fin.

Leg. Vauvilliers — add. *Introd.* II. 2. pag. 350. — *Idem Vauv.* de odis quibusdam Pindaricis, illarumque metris *Isthm.* IV. *Nem.* VIII. (hac quidem metro suo reddita,) *Nem.* IV. et *Olymp.* VII. acute eruditeque differit, easque francice vertit in *Mem. de Litter. de l'Acad. Paris. des Inscr.* vol. XLIV. a. 1795. — *J. G. Gurlitt.* plures odas germanice vertit, additis notis, in *Wiel. deutsch. Merkur.* a 1785. et 1786. atque in *Wiedeburg human. Magazin.* — Nonam *Pyth.* odam vertit. *G. C. Tobler*, in *Schweiz. Mus.* IV. part. V. — *Pindari od. IV.* explicuit et metricè vertit *v. Humboldt* in *Genz. neuer deutsch. Monatschrift.* 1795. m. Nov. p. 173. sqq. — *Pindari carm.* in ital. versus transtulit, (censoribus

bus haud plaudentibus,) *Anton Jerocades*. Neapoli. 1790. 8. (v. Jen. A. L. Z. a. 1795. nr. 28 m. Febr.) — In linguam gallicam, (en prose poetique) *P. L. C. Gin*, Paris. 1801. 8. cum notis, in quibus etiam mythologia Homerica cum Pindarica comparatur. Translation of all the Pythian, Nemean and Isthmian Odes of *Pindar*, except the 4th and 5th Pythian Odes, and those odes, with have been transl. by the late *Gilb. West*. — by *J. Noamster*. Lond. 1791. 8. — *Wagner*, Symbolae ad Pind Argonautica interpretanda. Lüneburg. 1794. — *Steph. Artéaga* (mort Paris. d 28. Sept. 1799.) Carta a *Anton. Bonz.* sopra la filosofia di Pindaro, Virgilio, Horazio y Lucano, que sirve de respuesta á un articulo de cierto Diaristo Hollandes. Madrit. 1789. 8. — *J. Fryckstedt* diff resp. *J. H. Olin* de digressionibus Pindari. Vpsal. 1790. 4. — *A. Matthiae* obs. criticae in Tragicos, Homerum, Apollonium, Pindarum etc. Gotting. 1789: 8. — An historical and critical Account of the most Eminent classic Authors in Poetry and History. — by the Rever. *Edward Manwaring*. Lond 1757. 8. p. 120. sqq. — *Frid. Astii* Obseruationes et coniecturae in Pindari carmina: specimen I. in *Beckii* comm. societ. philol. vol. II. part. I. p. 1. sqq. — Specimen II. ibid. vol. III. partic. 2. pag. 193. sqq. — Ibid. vol. II. part. 2. pag. 351. sq. recensetur germanica prosaica versio octaui carm. Isthmici Pindari, composita a *C. F. Heinrich*, Prof. Gymn Wratisl., quae exstat
in

in lib. menstruo inscripto, *Kronos*, in *Archiv der Zeit*, ed. a *Fr. Rambach*. mens. Aug. Sept. Oct. 1801. pag. 287 — 298. — *Select Odes (of Pindar and Horace)*, and *Miscellaneous Poems*, accomp. with some orig. Poems, accomp. with notes crit. histor. and explanatory by *W. Foster*. Lond. edit. II. voll. III. 1790 — 1795.

Ad pag. 284. sect. 6.

Anaxagoras aus Klazomene und sein Zeit-Geist, eine geschichtl. Zusammensetzung, in *Fülleborn Beyträgen zur Geschichte der Philosophie*. Jenae 1799. 8. part. X. nr. 8. Eruditio quidem cl. *Cari*, (qui iam 1796. scripsit *Pr. de Anaxagorae theologiae fontibus*, in 4.) laudantur; sed ratio, quomodo Anaxagoras potiores suas notiones ab ingenio aevi sui sumserit mutuas, et vicissim reddiderit ad fructum vsunque sui temporis efficaces, non omnino certa habetur, et quaedam mera probabilitate, ita fieri potuisse, niti videntur censori in *Kilon. bibl. germ. vniu. vol. L. part. 2. fasc. 5. pag. 311.* — Idem cl. *Carus* in *Fuellebornii opere citato*, part. IX. Jen. et Lips. 1798. pag. 58 — 141. scripsit criticam exercitat, *über die Sagen von Hermodimus aus Klazomene*; a quo Anaxagoras mitia quidem doctrinae suae de *mente*, supremo numine, accepisse videtur. v. ad *Fabric. B. Gr. vol. II. pag. 646. sq.* — Ibidem memoravi *Tiedemanni* sententiam

tiam atque expositionem; ab illo tamen in quibusdam dissentit censor in Jen. A. L. Z. a. 1794. nr. 500. m. Sept. p. 688. et in eodem diario litt. a. 1799. nr. 7. pag. 50. sqq. iudicatur de *Cari* crit. exerc. laudata. — *G. de Vries* exerc. de Homoeomeria Anaxagorea. Traiecti ad Rhen. 1692. 4. — *Anaxagoras en Système*, qui prouve l'immortalité de l'ame par la matière du chaos, qui fait le magnetisme de la terre, par *M le Baron de Ramjay*. Hagae. Comit. 1778. 8.

Ad pag. 284. lin. vlt.

Protagoras der Sophist, über Seyn und Nichtseyen, nach dem Theaetet des Plato; ein Beytrag zur Geschichte der Philosophie, von C. Nürnberger, Prof. der Philosoph. und Prorector am Archigymnas. zu Dortmund. Dortmund. 1798. 8. Cl. auctor acute defendit Protagoram contra Platonem, qui eum non intellexisset. In quibusdam tamen defenditur Plato a censore in Kilon univ. german. bibl. vol. L. part 2. fasc. 5. pag. 511.

Ad §. 40. HERODOTVS.

Ad pag. 289. lin. 15.

Editionem, Reizii morte interruptam, continuauit *Godofr. H. Schäfer*, vol I. pars posterior. Lips. 1800. 8. (conf. Jen. A. L. Z. a. 1802. nr. 217. m. Aug.) — Noua recog-
ni-

nitio textus ex recensione Wesselingii, comparata Larcheri Gallica, et Reitzii edit. IV. priorum librorum curante eod. doct. *Schaefero* facta, habet inscriptionem: *Herodoti Halicarn.* historiarum libri IX. ex optimis exemplaribus emendauit ac notas criticas adiecit *God. H. Schäfer*, tom. I. Lips. 1800. m. 8. gr. — tom. II. 1801. — tom. III. 1802. Fini adiiicientur notae criticae.

Ad pag. 289. sect. 2. lin. 18.

Et 1782. 8. — *A. C. Borheck.* griechische Erzählungen aus Herodot, mit Anmerkungen und einem erklärenden Wortregister. Colon. 1803. 8. — Ab eodem cl. *Borheckio* editus est: Apparatus ad Herodotum intelligendum et interpretandum. vol. I. Chronologia et crisis Herodotea. Lemgou. 1795. 8. — vol. II. 1792. et III. Adparatus criticus ad constituendam lectionis Herodoteae. ib. 1798. Erudita censura est in noua bibl. vniuers. germ. Kilon. 1798. vol. 37. part. 2. fasc. 8. in qua praeterea loca quaedam Herodoti explicantur; praecipue locus II. 142. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, vbi quoque astronomicae interpretationes *Frereti* sur la Chronologie de Newton, *Goguet*, tom. III. pag. 298. le *Gentil* Mem. de l'Acad. etc. 1757. in primis la *Lande* Astronomie. tom. II. p. 236. edit. III., qui etiam probabilem loci interpretationem *Giberti* in Mem. de Trévoux, a. 1762. p. 167. memorat, laudantur: *Goldhagenii* autem et *Larcheri* versiones reiiciuntur. — Particulae

non-

nonnullae reperiuntur in *Jac. Vptoni* nouo historiarum fabellarumque delectu, cum lat. vers. notisque: ed. nou. Eton. 1780. 8. pariter in *Dav. Wyttenbachii* vtili doctaque collectione huius sententiae: *Selecta principum historicorum: Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, Polybii illustres loci, Plutarchi vitae Demosthenis et Ciceronis*, delectu, praefat. adnotatione discipulorum institutioni accommodat etc. Amstel. 1794. 8.

Ad pag. 290. sect. 6. lin. 11.

The geographical System of *Herodotus*, examined and explained by a comparison with those of ancient authors, and with modern Geography. In the course of the Workfare introduced dissertations on the itinerary stude of the Greeks, the expedition of Darius Hydaspes to Scythia, the position and remains of antient Babylon, the alluions of the Nile, and canals of Suez; the Oasis and temple of Jupiter Ammon, the ancient circumnavigation of Africa, and other subjects of history and geography, the whole explained by eleven maps, adapted to the different subjects, and accompanied with a complete Index, by *James Rennel*, F. R. S. and late Major of Enginners et Suruegor general in Bengal. Lond. 1800. mai. 4. Valde laudatur opus, et multa ex eo referuntur, adpersis tamen quibusdam animaduersionibus, in ephem. litt. Gotting. 1800. nr. 162. et 165. add. Jen. A. L. Z. 1801. nr. 25. et 26. m. Jan. Auctor quidem,
igna-

ignarus linguae graecae, vsus est tantum versione anglica Beloei, et in oriente aliquamdiu vixit. Ambitus autem Europae antiquis illis temporibus multo maior habebatur, quum omnia, quae de Asia hodierna septentrionali Herodotus sciuerat, et magna mediae Asiae pars ad Europam referrentur. Asia igitur apud Herodotum angustioribus finibus circumscribitur. Rennel agit primum de Europa, tum de Asia, dein de Africa et de earum terris, finibus locisque apud Herodotum obuiis. — *Schlichthorst* ad Herodot. II. 53. et IV. 49. in *neuem Schulmagazin*. tom. I. part. 2. p. 419—422. qui *κρυπτες* in hodierna Algarbia ponit. add. *Hermanni* Mytholog. tom. II. p. 284. et *Gesner* in adpend. ad Orpheum p. 478. — Idem *Schlichthorst* scripsit *Versuch einer neuen Bestimmung der Kenntnisse Herodots von der Westküste Lybiens*, in *Magazin für öffentliche Schulen etc.* Bremae. 1791. 8. tom. II. part. 1. — *Histoire primitive des Peuples de la Russie; avec une exposition complete de toutes les notions locales, naturelles et traditionnelles, nécessaires à l'intelligence du IVme livre d'Herodote.* Par le *Comte Jean Potocki*, (Pototzki). Petroburgi. 1802. 4. Sed conf. de hoc opere, (cuius tantum centum exemplaria typis sunt expressa,) ephem. litt. Gotting. 1803. nr. 59.

Ad pag. 291. lin. 13.

Henr. Stephani apologia repetita est, huius sententiae: Apologie pour *Herodote*, ou traité

té de la conformité de tout ce, que les po-
férieures ont de curieux, et de remarques
par *Mr. le Duchat*, Amstel. 1735. II. voll.

Ibid. sub. finem.

Heilmanni examen est recufum in eius
Opufculis, edit. à *Danovio*, part. II. Jenae.
1778. 8. p. 1 — 36. ac *Larcheri* verſio gallica
iterum prodiit. Paris. IX. voll. 1803. in 4. et
8. — Nouiſſima Herodoti verſio germanica
habet auctorem *Maximilian Jacobi*. Duell-
dorf. tom. I. 1799. — tom. II. 1800. 8. de qua
iudicatur in Erlang. Litt. Zeit. a. 1799. nr.
185. et in nou. bibl. germ. vniuerſal. vol. 57.
part. 2. faſc. 7. a, 1800. p. 469. ſqq. — *An-
glice* verſa eſt *Her.* hiſtoria a *Guil. Beloe*. Lond.
1791. 8. voll. IV. cum eruditis obſeruatt. — et
a *Jo. Lempriere*. Lond. 1792. 8. vol. I. num re-
liqua IV. voll. lucem viderint, nescio. — Prae-
ter libellos in Add. ad Introd. II. 2. p. 350. me-
moratos, adhuc nominandi ſunt: *Rhoer* Ver-
handelingen vitgegeven door Teylers tweede
Genotſchap, 7. Decl. Harlem. 1789. 4. Agitur
de Herodoto, qua hiſtorico. — *John Milner*
in: The Hiſtory civil and eccleſiaſtical and
Survey of the Antiquities of Wincheſter.
1798. voll. II. 4. praedicat Abbé *Rocher de
Guerin* Hiſt. véritable des tems fabuleux, et
Abbé *Bonnaud* Herodote Hiſtorien du peu-
ple Hébreu ſans le ſavoir, qui docuiſſent,
mythologiam profanam in genere, ſpecia-
tim vero antiquiſſimam Aegypti hiſtoriam
apud Herodotum nihil aliud eſſe, niſi loca
quae-

quaedam Geneseos, a Mose scriptae, alio quodammodo enarrata et proposita; oppugnationem autem Troiae et res heroum ab vtraque parte gestas, nihil aliud esse, nisi deprauatas et male intellectas narrationes de bello X. tribuum hebr. contra Beniaminitas.

v. *Biefter neue Berlin. Monatschrift. m. Jul. 1800. p. 54. sqq.* — *Jo. Frid. Schaarschmid, Rect. scholae Gubensis, Pr. Quaestio de loco Herodoti lib. I. cap. 25. et 24. Pfoerten. 1795. 8.* Historiam de Arione fabulam quidem esse putat; sed ideo Herodotum non esse culpandum, ingenio saeculi sui indulgentem. Arion potuit insiluisse vel mortuae cuidam ferae marinae, vel tigno cuidam, deinde a Delphino conseruatum se dixisse. — *Jo. Christoph. Gattereri recitat. I—III. de Herodoti ac Thucydidis Thracia, in comment. societ. doctrinar. Gotting. ad an. 1781—85. vol., IV. et VI. in quorum posteriore addita est tabula geographica Thraciae veteris. Illae commentatt. in linguam germanic. translatae sunt: Gatter. Abhandlung von Thrazien — übersetzt, und mit einer Uebersicht u. dem nöthigen Register begleitet v. Hermann Schlichthorst etc. Gotting. 1800. 8. v. Jen. A. L. Z. a. 1801. m. Jul. nr. 207. p. 150. sqq.* — In iisdem Comment. societat Gotting. vol. V. ad an. 1782 et vol. VII. ad an. 1786. sunt *Gattereri comm. I. II. de Theogonia Aegyptiorum ad Herodot. II. cap. 145. tum recitatio de metempsychosi, immortalitatis animi symbolo aegyptiaco, ad Herod. II. cap. 122. 123. in vol. V. ad a.*

1782. et vol. IX. ad a. 1787. — *Guil de Rochefort* Mem sur la Moraled' Herodot in Mem. de l'Acad. des Insc. tom. XXXIX. Par. 1778. — *Herodot und Thucydides. Versuch einer nähern Würdigung ihrer hstorischen Grundsätze, m. Rücksicht auf Lucians Schrift, wie man Geschichte schreiben müsse*, (tom. II. pag. 204. sq. ed. Bipont.) von *Gr. Fr. Creutzer*, Lipsi. 1798. 8. cum nouo tituli folio. Marburg. 1805. Est quasi explicatio loci Thucyd. I. 22. fin., vbi is Herodotei operis, (nomine tamen illius omisso,) dedit notationem. Idem differit de epica operis Herodotei forma, multaque collegit ad historiam historicae artis apud Graecos conscribendam. In Luciano subscribit Wielandianae interpretationi contra Massieu et alios. — *Christi. Aug. Schwarz* de duplici plantarum genere etc. probabiliter primum in loco Herodoti l. c. 195. reperto, in: *Neue Lausitzische Monatschrift*, Jul. 1800. pag. 26 — 47. et in compendio in *Beckii* comment. soc. philol. Lipsi. I. part. I. p. 16 — 18. atque in vol. III. part. 2. pag. 542. sqq. ex nouo Mercurio german. 1802. m. Dec. p. 292. sq. excerptae et latine versae leguntur *Wagneri*, Gymn. Lüneburg. Direct. Observationes et dubitationes de duobus Herodoti locis, n. libr. I 50. et II. 96. — *Meierotto* über den Herodot und den Zweck seiner Geschichte, (n. hominum salutem) in *Sammlung der deutsch. Abhandl. der K. Akad. d. Wissensch. zu Berlin*. ad a. 1790. et 1791. Berol. 1796. 4. nr. 7. et gal-

gallice versa exstat recitatio in Memoires etc. eiusd. societ. 1798. nr. 13. — Horum multa aliaque maioris minorisque molis scripta, quae huc pertinent, curate refert cl. *Brehm* in *bibliogr. Handbuch* II. p. 498. sqq. — Utilliter quoque conferes recitat. cel. *Heynii* de primordiis historiae scribendae inter Graecos, cuius commentat. eruditae sagacisque summam leges in ephemer. litter. Gotting a. 1799. scid. 46. p. 449. sqq. — *G. F. Creutzer* libell. de Xenophonte historico disserit, simulque historiae scribendae rationem, quam inde ab Herodoto et Thucydide scriptores graeci secuti sunt; illustrare studet. pars I. Lips. 1799. 8. — Add. Eiusd. lib. *Die historische Kunst der Griechen in ihrer Entstehung und Fortbildung*, Leipzig. 1805. 8. et *Frid. Ferd. Drück Pr. wie die Alten die Geschichte behandelt haben*. Stuttgart. 1786. 4.

Ad §. 41. EMPEDOCLES.

Ad pag 292. sect. 3. lin. 11.

Atque cl. *Sturz* dedit ea duo praeclara specimen animaduersionum in Empedoclis carmina, in cl. *Beckii* comment. soc. philol. Lips. I. pag. 24. sqq. et pag. 264. sqq. — *Emped.* carmen, *Sphaera*, cum versione et notis Q. Septimii Florentis Christiani, inseruit *Jo. Chrstph. Heilbronner* historiae suae vniuersae matheseos p. 124 — 155. et p. 121. sqq. egit de Empedocle eiusque placitis mathematicis. —

J. Casp. Fr. Manso Traum des Empedocles, oder über die Erkennbarkeit der Natur, in: Erscheinungen und Träume von Mercier und einigen deutschen Gelehrten; übersetzt und herausgegeben von Ge. Schatz. Lips. 1791. 8. II. voll.

Ad §. 42. SOPHOCLES.

Ad pag. 293. sect. 1.

De aetate Sophoclis, comparatis Aeschyli atque Euripidis vitis, de eius patre, vitae conditione, Lampro etc. acute disputat *Gotth. Ephr. Lessing*, et hinc inde corrigit Fabricium in opp. tom. XIV. p. 277. sqq. 284. sqq. et 290. sqq. siue in *G. E. Lessingii* *Observatt. criticis* in varios scriptores graecos atque latin. ex operibus eius collectis, (latine versis,) atque in ordinem redactis à *Jo. Frid. Jac. Reichenbach*, Berol. 1794. min. 8. p. 6 — 35.

Ad pag. 299. lin. 1.

Habeo exemplar, inscriptum: *Σοφοκλέους τραγωδίαι* Z. *Sophoclis Tragoediae VII.* una cum omnibus gr. scholiis ad calcem adnexis, (et lat. versione.) Editio postrema. Cantabr. ap. Joh. Field. Prostant Lugd. B. ap. Huckios, anno 1672. 8. Insigne typogr. est aquila volans, et superscr. *Mouendo*. Scholia gr. habent peculiarem eamque duplicem inscriptionem; alteram latinam, *Σοφοκλέους* — *ed. postrema*, (vti plane ante textum positum,) sed

sed cum alio insigni typogr., in quo medio legitur *Alma mater Cantabrigia*: atque subscr. ἐν τῇ Κανταβριγίᾳ. Ἐξετυπώθη παρ' Ἰωάννου Φιέλδου ἔτει - αχξη. (668) in altero seq. folio legitur: Σχόλια παλαιὰ τῶν πάνυ δοκίμων, μετὰ καὶ τῶν τοῦ Τρικλινίου εἰς Σοφοκλέους ἑπτὰ τραγωδίας. cum eodem insigni typogr eodemque indice loci ac typographi annique. — De variis *Johnsoni* edit. v. Briiggem. View etc. pag. 99. sqq. et Supplem. p. 26. vnde h. l. supplere liceat, Edit. *Th. Johnson*, cum notis selectis ex codd. variorum VV. DD. nuper editis, et versione castigata, etiam prodiisse Fto-nae. 1772. et 1788. 8. II. voll. — Edit. Glasguensi. a. 1745. II. tom. adscribi formam in 12. etc.

Ad pag. 301. fin.

Sophoclis tragoediae VII. cum animaduerſſ. *Sam. Musgrave*. M. D. Acc. praeter varr. lectt. optim. editionum *Sophoclis* fragmenta ex edit. Brunckiana, nec non index verborum. II. voll. Oxon. ex typogr. Clarend. 1800. 8. post mortem eius prelum reliquit haec edit., cuius basis est edit. *Johnson* Editor anonymus addidit V. L. edd. Aldinae. Florentinar. II. Colinaei, Turnebi et Brunckii: *Musgrau*. in animaduerſſ. multas adtulit coniecturas, nec tamen desunt praeclarae obſſ. grammaticae. Scholia separatim sequentur. conf. ephem. litt. Gotting. a. 1801. pag. 2041. sqq. et *Jen. A. L. Z. in Ergänzungs-Blätt. Jahrg. III. nr. 69. p. 548. sqq.* — So-

phocl. trag. VII. ex recens. Brunckii, cum Brunckianis selectis, paucisque suis notis a *L. Sahl.* Pars prior et posterior. Hauniae. 1793. secundum *Baden Universitäts-Journal* a. 1795. et 1802. mai. 8. — *Sophoclis* Tragoed. Oedipus Tyrannus, Oedipus Coloneus, et Antigone, in *Jo. Burtoni πενταλογία*, siue Tragoediarum graec. delectu. Oxon. 1758. 8 et in ed. II., quam *Thom. Burgesis* curauit. Oxon. 1779. 8. mai. 8.

Ad pag. 302. lin. 27.

Altera ed. *Niemeyeri* emendatior, cui indicem adiecit *J. P. Krebs*, Gymn. Weilburg. Collaborator, prodiit Halis Sax. 1797. 8. — *Electra*, gr. et lat. edit. *Prospero Petronio*. Neapoli. 1757. 8., de qua edit. v. *Amadut.* ad Theophrasti charact. II. ineditos pag. 24. imprimis p. 59. — Oedipus Tyrannus, gr. edit. *Lr. Sahl.* Hauniae 1790. mai. 8. — Oedipus Coloneus ex rec. Brunckii, cum notis et indice gr. latino edidit — *Alb. Ch. Meinecke*. Duisburg, 1791. 8. — *Philoctetes*, ex rec. Brunckii, cum comment. perpetuo *F. H. Just. Köppen*, Brunswig. 1788. 8. — *Electra*, gr. cum antiquis scholiis (excerptis,) ex rec. Brunckii. Varietate lectionis et perpetua annotatione illustravit *Ge. Ant. Chrstph. Scheffler*, Gymn. Wolfenbuett. Conrect. Helmstad. 1794. 8. Laudatur edit., quaedam tamen loca aliter explicantur in *Jen. A. L. Z.* a. 1795. nr. 129. m. Mai. p. 270. sqq. add. ephem. liter. Gotting. a. 1795. nr. 19. pag. 185. sq. —
Tra-

Trachiniae et Philoctetes, Tragoediae Sophocleae, in Tragoediarum delectu, quem in scholarum vsum edidit et illustravit *Gilbertus Wackefeld*. A. B. Londini. 1794, II. tom. mai. 8. — conf. Jen. A. L. Z. a. 1796. m. Dec. nr. 390. p. 660. sq., in qua censura quaedam acute atque ingeniose excogitata laudantur; plura tamen notantur et culpañtur. — Trachiniae, ex rec. Brunckii, Varietate lectionis et commentario adiecto (qui peculiarem habet inscriptionem,) in vsum tironum illustravit *Henr. Ludou. Jul. Billerbeck*, Gymnasii Andreani Rector. Hildesiae. 1801. 8. conf. Jen. A. L. Z. 1802. nr. 18. et *Beckii* comm. soc. philol. Lips. vol. II. part. I. p. 170. In iisdem comment. vol. III. part. 2. p. 574. sq. iudicatur de noua edit. seu potius noua critica recensione: *Sophoclis* Trachiniae. Emen- dauit, varietatem lectionis, scholia notasque tum aliorum cum suas adiecit *Carol. Gottlob. Aug. Erfurdt*, Gymnasii Merseburg. Collega III. Lips. 1802. 8. Textum, cui subiectae sunt variae potissimum lectt. excipiunt a pag. 91. scholia graeca, repetita ex ed. Romana, a. 1518.*), a qua Brunckius, vnice se-

*) Titulus, quem Erf. in praef. p. VII. plene retulit, est: Commentarii in VII. tragoedias Sophoclis, quae ex aliis eius compluribus, iniuria temporum amissis, solae superfuerunt: Opus exactissimum rarissimumque: in Gymnasio Mediceo recognitum repurgatumque, atque editum. In calce: ἐτυπώθη ἐν Ρώμῃ — ἔτσι etc. 1518. —

sequutus Triclinium, saepenumero recessit. Alia quoque scholia addita sunt. A pag. 188. sequuntur adnotatt. et editoris et aliorum partim integrae, partim excerptae. — Eadem: *Trachinierin, als Probe einer metrischen Nachbildung der Werke des Tragicers, übersetzt von W. Süvern*, (adiectis obseruatt. criticis atque exegeticis.) Berol. 1802. mai. 8.

Ad pag. 303. sub. fin.

Philoctet. *Ein Schauspiel mit Gesang nach dem Griechischen des Sophocles.* Regiomont. 1795. min. 8. auctore T. Schmalz. — De versf. anglic. aliisque scriptis, ad Sophoclem pertinentibus, v. *Brüggemann*. View. etc. p. 102. sqq. et supplem. pag. 26. — *Hoepfneri* comm. etc. v in Add. ad Introd. II. 2. p. 531. et in *Wiedeburg* philol. paedagog. Magazin. tom. II. 2. et III. part. 1. et 2. Helmstadt. — Idem Glossarum Suidae e Sophocle eiusque enarratoribus depromptarum specimina tria collegit, notauit, emendauit, illustrauit in *neu. Magaz. für Schulen.* I. 1. pag. 250. sqq. et II. pag. 452. sqq. — *Jo. Jac. Steinbrychelii* epist. ad Villoison V. C. super loco difficili Sophoclis (Antig. 793.) in Museo Turic. cur. *Jo. Jac. Hottinger.* vol. I. tom. I. Turici, 1782. 8. p. 20 — 38. — Observationum in Sophoclis Oedip. Tyrannum spec. auct. *A. L. Vmmio*, in *Schulmagaz.* II. 1. a. 1791. — In nouo Mercurio germ. Wielandii. a. 1800. part. V. pag. 38. sqq. est *Huschke* disquis. über das

das Grabmal des Sophocles u. die Kelodonen; et p. 56. sqq. *Böttigeri animaduerss. in superiorem disquis. At Hufschke dissentit a Böttig. in Intellig. Blatt der Jen. A. L. Z. a. 1800. nr. 91. add. eundem in Anal. crit. in Anthol. gr. p. 52. et censorem in; neue Biblioth. der schön. Wissensch, vol. 64. part. 2. pag. 198. sqq. — Jac. Struve interpretationum in Sophoclem propositarum, partic. I. Altonae. 1795. 4. Loca quaedam trag. Oedipus explicantur, et comparantur ed. Brunck, ac versio Com. de Stolberg, cuius versio Sophoclis prodiit Lips. 1787. III. voll. mai. 8. — A. G. Gernhard obseruatt. in Sophoclis Philoctet. Lips. 1802. 8. et in compendium redactae in Beckii comm. soc. philol. Lips. II. 1. p. 63 — 78. — Obseruationes criticae in Sophoclem, Euripidem, Anthologiam gr. et Ciceronem. Adjuncta est e Sophoclis codice Jenensi varietas lectionis et scholia maximam partem inedita, scripsit Ludouic. Purgold, Gothanus. Auctarium (de cod. Jen potissimum,) subiecit *Henr. Car. Abr. Eichstaedt*. Jenae. et Lipsiae. 1802. 8. — *M. Christi. Jul. Guil. Mosche* Pr. Ueber die Tragoedie des Sophocles, Aias. Francof. ad M. part. I. 1799. — part. II. 1800. 4. — *Guil. Suevern* pr. de Sophoclis Aiace flagellifero. Thorun. 1800. — De Sophoclis deperditis dramatibus comicofatyricis quaedam obseruauit *Godofr. Hermannus* in epist. de dramate comicofatyrico in Beckii citat. comm. Lips. I. 2. p. 247. sqq. — Ibid. vol. III. part. I. p. 94. sqq. de fragmento
Cly-*

Clytaemnestrae Sophoclis in duobus codd. reperto.

Ad §. 45. EURIPIDES.

Ad pag. 305. lin. 20.

Add. Lenzii commentat. ingeniose sciteque scriptam: *Euripides kein Feind der Weiber in: Neue Bibl. der sch. Wiss. u. freyen Künste*, vol. 58. part II. p. 195. sqq. — *Ueber den Weiberhass des Euripides in: deutsche Monatschrift*, m. Febr. Lips. et Halberst. 1798. m. 8. Auctor, mihi incognitus, Euripidem defendit a crimine odii erga sexum sequiorem, De eodem argumento differitur in: *hinterlassenen Papieren eines philosoph. Landpredigers* — edit. ab Heidenreich. Lips. 1799. 8.

Ad pag. 306. sect. 2. fin.

In catalogo Tragoediar. Euripidis in marmore antiquo in *Winkelmanni Monumenti inediti* nr. 118. alia Antigone (v. Fabr. l. c. pag. 247. nr. 11.) commemoratur: ibid. nr. 168. ἔπειος, trag. nunc deperdita,

Ad pag. 308. sect. 4. lin. 18.

Nouam eamque minorem edit. curare coepit cel. Beck, v. Addenda ad Introd. II. 2. p. 331. de illa aliisque rebus, ad Euripidem pertinentibus. — *Eur. Trag.* quatuor, Hecuba, Hippolytas, Phoenissae, et Bacchae, ex optimis exemplaribus, (praecipue III. codd. Paris.)

ris.) emendatae, gr. cum notis edidit *Rich. Phil. Frid. Brunck*. Argentorati, 1780. 4. et 8. — *Richard Porson*, graecae linguae metricae scientissimus, interdum tamen acerbior superiorum editorum et criticorum reprehensor, nonnullas separatim edidit Euripidis tragoedias. *Euripidis Hecuba* ad fidem Msst. emendata et breuibus notis, emendationum potissimum rationes reddentibus, instructa: in usum studiosae iuuentutis. Londin. 1797. mai. 8. Basis est lectio Aldina; subiectae sunt lectiones Msst. aut emendationes editorum aut coniecturae criticorum. In orthographia sequitur Porson antiquiores codd. et alia adfert, de quibus v. ephem. litt. Gotting. a. 1798. plag. 199. pag. 1978. sqq., et critic. Rev. a. 1800. Nou. pag. 245. sqq. ex quo diario menstruo critici Angli iudicium atque animaduersiones excerptae latineque versae repetuntur in *Beck*. comment. citat. I. part. 1. p. 175. sqq. — Porson. autem nactus est subtilem acremque aduersarium, qui pari audacia plura notauit, et ipse adtulit scitu dignas eruditasque animaduersiones: *In Euripidis Hecubam* Londini nuper publicatam diatribe extemporalis. Composuit *Gilb. Wakefield*. ib. 1797. 8. v. eph. litt. Gotting. l. c. Sed ad illam tragoediam et Porsonii animaduersiones conscripsit notas *Godofr. Hermann*. in sua *Hecubae* editione, Lips. ap. Feind. 1800. m. 8., de qua v. eph. litter. Gotting. a. 1800. plag. 145. p. 1450. sqq. et a. 1799. p. 2024. sq. de sequenti Porsoni edit. *Εὐριπίδου Ἡρόστρης*.

Euripides Orestes, ad fidem Mss. emendata et breuibus notis, emendationum potissimum rationes reddentibus, instructa. Lond. ap. Wilkin. 1798. min. 8. — Tum ab eodem Porsono editae sunt *Euripidis Phoenissae* ad fidem Msstor. emendatae etc. (vti in superioribus editt.) Londini. 1799. 8. — Pari modo edidit *Medeam*. Namque Porsoni editiones singularum fabb. *Euripidis* iunctim repetitae sunt Lipsiae: *Euripidis Tragoediae*. Ad fidem msstor. emendatae et breuibus notis emendationum potissimum rationes reddentibus instructae. Edidit Ricard Porson A. M. graec. litter. ap. Cantabrig. Professor. Editio altera, correctior, indicibus locupletissimis aucta. tom. I. *Hecuba*, *Orestes*, *Phoenissae*, *Medea*. Lips. 1802. mai. 8. conf. Beckii comm. soc. philol. III. 2. pag. 373. — Nuper etiam Porsonus nouam eamque auctiorem *Hecubae* editionem emisit, in qua suam crisin aduersus Hermannum exime defendit: Hercules furens, Alcestis, Ion, tragoediae Euripideae sunt in *Gilberti Wakefield* Tragoediarum delectu, Lond. 1794. II. voll. mai. 8. *)

Euripidis Hippolytus, gr. cum scholiis, versione latina, variis lectt. Valckenarii notis integris ac selectis aliorum VV. DD. quibus suas, (nec multas, nec valde commodas vtilesue,) adiunxit Franc. Henry. Egerton. Oxon. Cantabr. et Londini 1796. 4. Contextus

*) Quasdam Wakef. coniecturas examinavit cel. Schütz, in Pr. III. Criseos Wakefield. censura, Jen. 1796. et 1797. fol.

xtus a Barnesio constitutus cum reliquis Barn. notis est ad verbum repetitus, maximaque pars notarum Musgrauui, Marklandi et Brunckii aliorumque addita. Ipse Egerton adiecit illustrationes, linguis hebraica, arabica et persica comparatis; item ex Brumoy Reflexions sur l'Hippolyte, et Bayle Diction. artic. Euripide excerpta, locaque ex Shakespearo, Miltono aliisque longiora immiscuit. Conf. eph. litt. Gotting. 1798. nr. 204. pag. 2026. sqq.

Ad pag. 310. lin. 15.

Valken. editio ita recusa est Lugd. Bat. 1803. mai. 4., vt typi adhiberentur luculentiores et animaduersiones, olim contextui subiectae, nunc post illum ponerentur, praeterea autem adderetur nihil, vel mutaretur. — *Alcestis Euripidea.* Edidit, diatriba recognita et adnotatione perpetua illustrauit *Gottlob Adolph Wagner.* Lipsiae. 1800. mai. 8. *) — *Euripidis Ion,* gr. ad optimas edd. criticorum multorum notationes, et metricorum obseruatt. recognitus, commentario perpetuo, prolegomenis, et indicibus illustratus, studio

*) Is antea scripserat diatriben de Alcestide Euripidea, Lips. 1797. 8. conf. nou. bibl. litterar. elegant. etc. vol. 59. part. 2. Lips. 1797. pag. 327. sqq., vbi quoque differitur, num *Alcestis* nominanda sit tragoedia: item nou. bibl. vniuers. Kilon. tom. 48. fasc. 4. p. 263. sqq., vbi quaedam contra Wagner. monentur atque explicantur. Add. *Böttiger* in Wielandi Mercurio germ. a. 1792. tom. I.

dio *Frid. Huelfemanni*, Gothani, Joannei Lueneburg. Rect. Lips. 1801. mai. 8. Recensentur hae II. edd. ac laudantur in *Beckii* V. C. comm. laudatis II. partic. 1. p. 171. sqq. — *Euripidis Medea*, cum versione et notis Sam. Mulgraue. — Acc. notae et animaduerss. R. P. Fr. Brunckii. Eton. 1785. 8. — *Medea*, e rec. et cum notis R. P. Fr. Brunckii. Curauit *Henr. Blümner*. Lips. 1794. 8. — *Iphigenia in Aulide* gr. Recens., commentario illustrauit indicemque vocc. adiecit *Jo. Ge. Christi. Hoepfner*. Halis. Sax. 1795. 8. Praefationem excipiunt 1) catalogus editt. et versionum huius tragoediae, itemque librorum, qui eam illustrarunt; 2) longa dissertatio de Euripidis Iphigenia in Aulide. — *Cyclops*,*) e rec. J. G. Chr. Hoepfneri. Cum obseruat. criticis edidit *Ge. Fr. Dan. Goefs*. Norinberg. 1799. 8. — Quaedam tragoediae aut particulae sunt etiam receptae in varias collectiones, chrestomathias etc. v. *Brechm bibliogr. Handbuch*. tom. p. 407. sqq., vbi quoque recentiores edd., versiones, aliaque scripta, in quibus
varia

*) Conf. cel. *Buhlii* commentat. de fabula satyrica Graecorum. Gottingae. 1787. 4. — Cel. *H. C. Abr. Eichsiedt* de dramate Graecorum comico-satyrico, inprimis de *Sofithei* Lytierfa. Lips. 1793. 8. dissentiente tamen cl. *Goäofr. Hermann*o in comm. de eodem argumento in *Beckii* commentar. soc. philol. Lips. l. 2. p. 245. sqq. — *Die Cyclophen-Philosophie und das Cyclophen-Recht in Nuce*, aus dem *Cyclops* des *Euripides* versf. 315 — 345. in *Wielandi* nouo *Merc. germ.* II. 6. p. 199. sqq.

varia ratione illustrantur, examinantur, explicantur Euripideae tragoediae, fufe recensentur. Quare mihi licebit esse eo breuiori.

Ad pag. 112. lin. 24.

Curae secundae in Euripidis Tragoedias, auctore *Frid. Jacobs*. Lipsiae. 1796. 8., conf. eph. litt. Salzburg. 1797. m. Dec. plag. 110., vbi nonnullae criticae adsparguntur animaduersiones; eiusd. emendatt. in fragmenta Euripidis, in *Biblioth. der alten Litter. u. Kunst.* part. IV. Gotting. 1788. 8. — (*M. Jo. Chr. Rapp*,) *über den Charakter der Medea*. Altenburg. 1789. 8. — *Haberfeld* comm. Euripidis ingenium ad Aristot. A. P. cap. 15. §. 4. breuiter adumbratum. Lips. 1789. 8. — Euripideum e Bacchis excerpfit et illustrauit *Jo. Mich. Hamann*, Regiomont, 1794. 4. conf. Lipsiae. eph. litt. a. 1794. Additam. ad 15. Jun. — *M. Chr. Dahl*, Prof. Gr. L. disp. respondente *J. O. Hoyer* comparat. inter Hippolytum Euripidis et Phaedrum Racinii, pars IIda Npsal. 1800. — *Jo. Wallerii* disp. respond. C. V. Mosberg de Euripide Tragico, 1800. 4. — *Jo. Jac. Steinbrychelii* obss. ad Euripidis Hecubam, in Museo Turicensi, vol. I. tom. I. p. 156 — 206. et tom. II. p. 279 — 340. — *Car. Heur. Langii* crit. obss. in Eurip. Phoenissas, in *Hamburg. vermisch. Bibl.* I. Hamburgi. 1745. 8. p. 157. sqq. et 1019. sqq. — *Godofr. Hermann* Obss. crit. in quosdam locos Aeschyli et Euripidis (praecipue Hippolyti et Herculis furentis,) Lips. 1798.

8. — *Henr. Aug. Zeibich* disp. qua mos Graecorum infantes exponendi ex variis scriptor. antiquis, maxime Euripidis Jone illustratur, Witteb. 1753. 4. — De versu inter fragm. Barnes. vers. 77., qui tamquam inscriptio inter rudera Heracl. est erutus, v. *Villoison* epist. Vinar. pag. 120. et *Fr. Carl. Alter* in *Lips. allg. litt. Anzeig.* a. 1796. nr. 1. p. 6. — *Purgoldi* obsf. v. supra ad Sophoclem. — *Car. Aug. Boettigeri* proluss. II. de Medea Euripidea cum priscae artis operibus comparata. Wimar. 1803. 4., quarum prior recusa est in *Aug. Matthiae* Miscellaneis philolog. vol. I. part. I. p. 115. sq. Altenb. 1803. 8. — *Cl. J. Gurlitt* in Specimine I. animaduersion. ad veteres auctor. 1800. plura Phoenissarum loca critice persequitur. In compendium redacta sunt *Gurl.* iudicia in *Beckii* comm. laudat. I. 2. p. 201. sqq. Ibid. part. I. p. 169. ex the *Gentelmanns Magaz.* 1800. m. Apr. p. 304. repetita est Angli cuiusdam emendatio Phoeniss. v. 859. — *Jacobs* in *Nachträgen zu Sulzers Theorie etc.* tom V part II.

Denique emendationes quaedam in *Aeschyli*, *Sophoclis* et *Euripidis* loca proponuntur in *H. C. A. Eichstaedt* Quaestionum philolog. Nouo Specimine, Jen. 1804. 8.

Ad. pag. 313. lin. 27.

Corr. *Steinbrychel.* — Missis singularum tragoediarum aut particularum versionibus germanicis, anglicis, italicis etc. memoranda est omnium Tragoed. Eurip. versio: *Euripi-*

pides Werke verdeutscht v. Fr. Henr. Bothe. (cum adnotatt. criticis,) tom. I—V. Berol. 1800—1805. mai. 8. Ultimo tomo addita est notitia cod. chart. Guelfertb. cum scholiis, faec. XV. ex antiquo exemplo descripti, ex quo varietas lectionis cum notabilioribus scholiis proponitur, v. *Beckii* commentar. etc. III. 2. p. 576.

Ad §. 47. HIPPOCRATES.

Ad pag. 319. sect. 4. lin. 18.

Ultima Foessii edit. in Fabr. B. Gr. II. pag. 605. adseritur quidem a. 1675. sed ab *Hambergero*, (quem consules,) I. p. 197. et in *Pinelli* catal. I. p. 287. a. 1657.

Ad pag. 320. lin. 10.

Corr. 1679. — *Hippocr.* aphorismi cum comment. auctore M. *Listero*. Londin. 1703. 12. v. *Brüggeman* View etc. p. 106., vbi aliae Hippocr. librorum edit. ac versiones anglicae, atque initium nouae Opp. ed. at non absolutae: *Hippocr. Coi Opp.*, quae exstant, omnium, secundum leges artis medicae dispositorum, editionis nouae graecae et lat. specimen: curante *Franc. Clifton*, M. D. R. S. G. Londini. 1727. fol. modo breuiter, modo copiosius memorantur. — *Hippocr.* Opera omnia. Recensuit et praefatus est *Alb. de Haller*. Laufannae. 1769. — et noua praefatione

aucta. ib. 1784. IV. voll. 8. Est Cornari latina versio.

Ad pag. 322.

J. F. Clofs Hippocratis aphorismos translulit in versus lat. eleg. 1786. rec. 1796. 8. Berolini. — De las Obrasmos selectos de Hippocrates; traducidas en castellano, i ilustr. per *Piquer III.* tom. Madrid. 1788. — edit. tertia 1799. 4. v. *Chr. Aug. Fischer* in *Lips. allg. litt. Anz.* a. 1801. mens. Jan. nr. 14. et *Beck* comm. soc. philol. Lips. III. 1. p. 38. — Aforismos de Hippocrates trad. dal. Griego al Latin y de este al Castellano con aduertencias y notas por *Alf. Em. Sedeno* de Mesa. Madrid. 1789. 8. — *Ἱπποκράτους* — *Traité d'Hippocrate* des Airs, des Eaux et des Lieux. Traduction nouvelle avec de Texte collationne sur deux Mssts, de notes critiques histor. et médicales, un discours préliminaire, un tableau comparatif des anciens et des modernes, une carte géograph. et les Ind. nécessaires par *Coray*, D. Medic. Paris l' an. IX. (1800.) II. Voll. mai. 8. cum fabula géograph. Est ed. critica, siue verba spectes, siue res, et valde laudatur in ephem. litt. Gotting. a. 1801. nr. 92. add. *Gruneri* iudicium in Erfurt. ephem. litt. a. 1801. nr. 22. — Idem *Corayus* scripsit Emendationes in Hippocratem, quae exstant in Musei Oxoniensis litter. conspectu Oxon. 1792. 8. pag. 11 — 23. et continuauit eas in fasc. II. eiusdem Conspectus, cuius editor, Thom. Oeuv-

Burgess, in praef. prodit, a Corayo ad pre-
 lum Oxoniense parari obseruatt. in omnia
 Hippocratis opera. — Physiologie d' *Hippo-
 crate* extraite de ses Oeuvres commençant
 par le Trad. libre de son Traite des Airs,
 des Eaux, et des Lieux sur la Version de Foe-
 se, accomp. de notes theor. pratiq. et précéd.
 d'un précis introductif à la doctrine de ce
 Medecin et à une nouvelle Philosophie méd.
 de l'homme vivant par *Delavaud*. Paris. ap.
 Boffange et al. 1802. 8. — Traduction des
 Oeuvres médicales d'Hippocrate sur le tex-
 te grec d'après l'edition de Foes, par le Dr.
Gardell, anc. Prof. en Médic. et en Mathe-
 mat. Toulouse, Paris. etc. ap. Megaignon.
 1802. IV. voll. mai. 8. — *Hippocratis* epist.
 ad Damagetum, gr. interprete simul et para-
 phrasie *Alardo*, Aemstelrod. Salingiaci. 1539.
 8. in bibl. Markiana pag. 89. nr. 1312. In
Adelungii suppl. ad Joecheri Lex. erudit. I.
 p. 586. voc. *Alard* citatur ed. titulo paulisper
 mutato, a. 1550. at V. D. in Lips. *Allg. litt.
 Anzeig.* a. 1800. nr. 174. p. 1719. suspicatur,
 veram anni notam esse 1559.

Ad pag. 323. sect. 6.

M. *Frid. Gottlob. Jacobi* diss. s. philoso-
 phiae Hippocraticae specimen. Lipsiae. 1747.
 4. — *Theod. Georgiadis*, Stephanopolita-
 ni, de morbis vteri secundum Hippocratis
 librum *περὶ γυναικείης Φύσεως* Jenae. 1797 4. —
 Ostendit illum librum esse adulterinum. —
Ge. Manuelli Byzantini diss. libri *περὶ Φύσεως*

ἀνθρώπου, qui inter Hippocraticos exstat, censura. Jenae 1797. 4. — Docet, illum librum haud genuinum esse Hippocr. foetum, praecipue, quia contineat principia ab Hippocr. mente aliena. — *Car. Frid. Burdach* disp. comment. in librum Hippocr. I. de morbis epidemicis. Lipsi. 1798. 4. — *Bartenstein* Pr. quo inest Lunulae Hippocr. Coi descriptio. Coburgi. 1784. 4. — *P. S. C. Preu* diss. de interpretibus Hippocratis graecis. Altdorf. 1795. 8. — *Geist Hippocrat's, nach dem Lateinischen des Burnet, aus dem Griechisch. übersetzt von Jo. Alex Ecker.* Vindobon. 1791. 8. — *Chri. Gottlob Ackermann Hippocratis Buch aus der elfenbeinernen Kapsel, in Wittweri Archiv für die Geschichte der Arzneikunde.* tom. I. part. 1. Noriberg. 1790. 8.

Ad pag. 324. lin. 28.

J. C. F. Harless, (filii mei) histor. neurolog. vett. specim. I. et II. Erlangae. 1795. et 1796. 8. — *Bernard Obsl.* medico-critic. a Grunero in Bern. Reliquiis med. critic. Jenae 1795. 8. add. *Brehm* in bibliogr. Handb. II. p. 556 — 581. de multis editt. aliisque libris maioris minorisue molis, ad Hippocratem spectantibus, et in Add. ad Introd. II. 2. pag. 532.

Ad §. 48. SOCRATES.

Ad pag. 329. not. lin. vlt.

Matth. Tremling de genio Socratis. Lund. 1793. 4. — *M. Casp. Jac. Besenbeck* Pr. Non-nul-

nulla de genio Socratis. part. I. Erlangæ. 1802. 4. Ducibus Platone et Xenophonte contra Tennemann, et J. C. Nachtigall. potissimum ostendit, iocari Socratem in iis, quae de suo genio dicat.

Ad pag. 330. sect. 5.

Jo. Luzac oratio de Socrate ciue, publice habita. — Probationes et adnotationes de Socrate, ac de republica attica, praesertim disquisitio de Epistatis ac Prooedris Atheniensium et de Socrate Epistate ad calcem adiectae, reperiuntur. Lugd. B. 1796. m. 4. Summa subtilis doctique huius libelli legitur in Jen. A. L. Z. m. Jun. 1799. nr. 185. — J. F. Ch. Gräffe in vol. II. des neuesten kategetischen Magazins. Gotting. 1790. 8. explicat illustratque artem Socraticam, (quam multi, etiam doctores, male intelligunt exercentque, etiam in editis libris, dum exemplis demonstraturi sunt illam, a via regia et ratione Socratis valde aberrant, haud raro nugantur:) *die Sokratic nach ihrer ursprünglichen Beschaffenheit in katechetischer Rücksicht betrachtet; quae pars separatim recusa et emendatior prodiit, Gotting. 1792. 8. In hac editione multa e Platone ducta loca denuo sunt versa, tum quaedam addita et mutata; et p. 448 — 475. dialogi antiquioris aetatis sciagraphia est inserta: tertia editio, die Sokratic etc. multo auctior atque emendatior lucem adspexit Gottingae 1798.; in qua auctor multa loca Socraticorum et nonnullas addi-*

dit sectiones, quartam praecipue, num Socrates inuentor fuerit illius methodi, valde locupletauit. — Praeclare disputatur de hac ratione Socratica in libro, inscripto: *Geist der Sokratik. Ein Versuch, den Freunden des Sokrates und der Sokratik geweiht von Frid. Mich. Vierthaler.* Salisburgi. 1793. 8. — De Socrate cum discipulis libros veterum, (probabiliter, Homerum, Hesiodum, Archilochum, Aesopi fabulas, Solonem, Pythagoram aliosque philosophos,) tractante: Regiomont. 1795. 4. auctore Hamano. Triplex erat ratio: 1) propaedeutica, vt acueret auditores ad rite cogitandum; 2) vt res vtilles magis respiceret, quam verba, 3) vt animum moresque emendaret. — Socrates von *Wilhelm Hellen*, Francof. ad Moen. I. II. tom. 1790. 8. Minus laudatur in *Jen. A. L. Z. a. 1792. m. Sept. nr. 251. p. 637. sqq.* — *Ueber den Unterricht, welchen Sokrates der schönen Theodota in den Buhlerkünsten soll gegeben haben:* disquisitio, in qua Socrates acute beneque defenditur in: *Hinterlass. Papiere eines philosophischen Landpredigers — herausgegeben — v. Profess. K. H. Heydenreich.* Lips. 1799. 8. nr. XVIII. — *Sokrates nach dem Diogenes Laertius v. C. W. Brumbey.* Lemgou. 1800. 8. Est cap. V. de vita Socratis, libri II. Diogenis Laertii: quaelibet periodus est vage neque eleganter versa, et graeco textui additae sunt notae varii generis et pretii, iudice censore in *Lips. Litt. Zeit. a. 1800. nr. 210. add. Jen. A. L. Z. a. 1800. nr.*

309. — *Allgemeine Geschichte der ältern und neuern Ethik, oder Lebens - Wissenschaft, nebst einer Untersuchung der Fragen: giebt es denn auch wirklich eine Wissenschaft des Lebens? wie sollte ihr Inhalt, wie ihre Methode beschaffen seyn? v. C. Meiners, Gotting. pars. I. 1801. mai. 3. In sectione II. primum systemata ethices gr. veterum sophistarum, Aristippi et Epicuri, tum Socratis, veterum academicorum, Aristotelis et Stoeae denique Platonis exposuit, et opiniones Scepticorum ac nouae academiae adiecit. In sect. III. ea, quae praecipue sunt peculiaris propriaque ethices veterum persequitur; in IV. lectione enarrat historiam atque sub examen vocat rationes graecorum philosophorum, qui vocantur, moralium. — De studio et via philosophandi Socrat. v. etiam bibl. vniuers. germ. Kilon. vol. 55. part. 2. fascic. 5. pag. 298. sqq.*

Ad §. 49. ARISTOPHANES:

Ad. pag. 338. lin. 26.

De noua ed. *Invernizii* et quibusdam versionibus aliisque scriptis v. *Add. ad Introduct. II. 2. p. 552.* ac longam illius edit. censuram, in qua, bona quae sint et mala, explicantur in *Jen. A. L. Zeit. a. 1797. nr. 227. et 228. m. Jul.*

Ad pag. 339. lin. 16.

De ed. *Mosellani* multus est *Menken* in nouis miscell. *Lips. tom. VI. p. 556. sqq.*

Ad pag. 339. lin. vlt.

Aristophanis Nubes, cum scholiis, recensuit et adnotatt. *Jo. Aug. Ernesti* suasque addidit *Godofr. Hermannus*, Prof. Lipsiens. Lipsiæ. 1799. mai. 8. — Equites et *Nubes*, comoediæ german. versæ a *Wielando* subiectis notis atque excursibus eruditis, in *Attischen Museo*, vol. II. fasc. 1. 2. et 3. Tiguri. et Lipsi. 1797. et 1798. 8. — atque in tom. III. fasc. 1. Lucern. 1799. nr. 2. pag. 57. sqq. *Wielands Versuch über die Frage: ob und in wie ferne Aristophanes gegen den Vorwurf, den Sokrates in den Wolken persönlich misshandelt zu haben, könne gerechtfertigt werden.* Conf. censorem in ephem. Tubing. liter. a. 1799. nr. 59. p. 466. sqq. et in noua bibl. vniuers. germ. vol. 65. part. II. fasc. 8. pag. 582. sqq. a. 1801. Add. *Flögel* in *Geschichte der komisch. Litteratur*, tom. I. pag. 17., qui etiam arbitratur, Aristoph. in *Nubib.* non Socratem, sed sub eius nomine Sophistam quemdam depexum dedisse.

Ad pag. 340. lin. 2.

Aristophanis Acharnenses, graece. Edidit, varietate lectionis, animaduers. VV. DD. suisque, nec non indice vocabulor. instruxit *Jo. Ge. Christi. Hoepfner*, pars prior. Halae Saxon. 1798. Pars posterior, quantum comperi, nondum adspexit lucem. — Idem cl. *Hoepfner* edere coepit *Aristoph. Ranas*, cum commentario, (qui in altero tomo comparebit,) varietate lectionis, scholiis-græc. et indice,

ce. vol. I. Halae Sax. 1797. 8. In praefat. agitur de argumento huius comoediae, et de codd., editt. versionibus huius et reliquarum Aristoph. comoediarum aliisque scriptis huc pertinentibus. — Concionatricēs cura *Frid. Aug. Wolf.* in huius Tetralogia dramatum graecor. Halis. Sax. 1787. 8. — Ranae, germanice versae a *Schlossero*, Basil. 1785. 8. et in eiusdem minoribus scriptis, (*kleine Schriften*) part. III. p. 127 — 266. a. 1783. — *Nubes* gall. vert. *Chstph. Matth. Ploucquet.* Tubingae. 1789. 8. Plura v. in *Brehmii bibliograph. Handbuch.* II. p. 159 — 179. et add. *Pluti* hispanic. versionem cum comment. de antiqua et noua comoedia, Madrid. 1794. 8. — *Der Weiberconvent, ein Schauspiel des Aristoph.* im Auszuge von *F. A. Wiedeburg*, in eius *philol. paedag. Magazin.* tom. II. part. 5. pag. 257. sqq.

Ad pag. 340. sect. 5.

Jo. Aug. Ernesti obseruationes philologico-criticae in *Aristoph. Nubes* et *Flauii Iosephi* antiquitates iudaicas. *Access. Godofr. Olearii* notae ad *Suidam*: ed. ab *Jo. Chstn. Gottlieb Ernesti.* Lips. 1795. 8. — *Chr. Gottlob Heyne* Pr. Liberalitatis et aequalitatis civilis in Atheniensi republ. ex *Aristophane.* Gottingae. 1795. fol. rec. in *Ruperti ac Schlichthorst neuem Magazin für Schullehrer*, tom. III. part. 1. *Bremae.* 1794. 8. et in *Heynii Opusc.* tom. IV. *Gotting.* 1796. 8. — *Wor- auf gründet sich der Beyfall, den Athen den Schau-*

Schauspielen des Aristoph. schenkte, in: *neue deutsch. Bibl. der sch. Wissensch.* tom. 37. part. 1. p. 1—29. — *P. Car. Levesque* Memoire sur l'Aristophane. Paris in Mem. de l'Institut national des scienc. etc. pour l'an IV. de la Rep. Litterature et B. A. tom. I. Paris a. VI. m. 4. nr. 19. — *Gottfr. Ern. Groddeck* in *antiquarischen Versuchen*, collect. I. Lemberg, (Leopoli) 1800. 8. comment. III. de Cottabo Graecor. quaedam loca Aristoph. et schol. ad illum corrigit, et *Rostius* in *Analect. criticorum fascic. Pr. Lips.* 1802. 4. loca Nub. 470. sq. et Plut. 839. v. *Beck* comm. societ. philol. Lips. I. 1. p. 103. et III. 1. pag. 152. sq.

Ad §. 52. ARISTIPPVS.

Ad pag. 342.

Henr. Kunhardt diss. philos. histor. de Aristippi philosophia morali etc. Helmstadt. 1795. 4. — *Meiners* in historia doctrinae morum etc. supra ad §. 48. de Socrate citata — *Aristipp und einige seiner Zeitgenossen*. — Herausgegeben von C. M. Wieland. II. tom. et in eius Operibus. vol. 53. ac 34. Cel. *Wieland* erudite pulcreque persequitur historiam et Aristippi et hominum omniumque rerum notabiliorum, quae ab initio Olymp. XCIV. siue XXX. tyrannorum Atheniens. imperio vsque ad septimum annum post mortem Socratis, de cuius vita et disciplina multus est, in Graecis

cia euenerunt: praeterea litterarum et artis opera, philosophorum decreta moresque hominum subtiliter sciteque enarrat. Plura leges in *Beckii* comm. soc. philol. Lips. III. 1. pag. 183. sqq.

Ad §. 54. CEBES.

Ad pag. 344. sect. 2.

M. Flade, Tertius collega scholae Freiberg., in epistola de Cebete [eiusque tabula, Freiberg. 1797. 4. iudicat docetque, Cebetem esse reuera auctorem tabulae, et hanc aetate prouectum scripsisse.

Ad pag. 344. not.

Fossius in catal. codd. saec. XV. bibl. Magliabech. vol. I. pag. 507. et 511. memorat editionem versionis lat. Odax. antiquiss. sine notis typographicis, cum *Censorino* de die natali, aliorumque auctorum opusculis, in 4. paruo. — Criticum editt. recensum instituit cel. *Schweighaeuserus* post praefat. ad suam *Epicteti et Cebetis* edit. praecipue pag. CXXVIII. sqq. et p. CXXVI. sqq. egit de *Odashii* versione latina.

Ad pag. 344. sect. 3.

Principem edit. graec. *Cebetis* cum *Basilii*. *M. orat. paranaetica*, *Plutarch.* de institutione pueror. *Xenoph. Hierone*, sine ullis notis typograph. in 8. (initio saeculi XVI. probabiliter Venetiis aut Romae, *Zach. Calliergi*
ty-

typis,) esse censet cl. Schweighaeuff. l. c. (add. de illa *Fossium* l. c. pag. 507.) Idem V. D. existimat, opinionem, *Cebetis* tabulam graece iam in ed. Aldina Lascaris Erotematum a. 1494. impressam esse, lubrico admodum niti fundamento. — Rarissimis libris adnumeranda est edit. inscripta. In hoc opere continentur: *Hesiodi Aseráci* duo libri *Georgicon* ἔργα καὶ ἡμέραι — *Catonis Romoralia* instituta (lat. cum versione gr. *Max. Planadis*,) *Tabula Cebetis*. — Gr. et lat. — *Ottomarus Aidos* Argentin. — Joan Knoblauch formulis excusit Argentor. s. a. in 4. etiam sine praec. Access. in titulo non memorata, *Pythagarae* A. C. et *Phocylidis* poema admonitorium, gr. et lat. *Tabula Cebetis* subiuncta est *Ludouici Lopadii Rudimentis* Gr. L. Basil. 1556. 8. — De edit. Wolfii certiora scripsi ad Epictetum in *Introd.* II. 1. pag. 61. sq. adde Schweighaeuff. l. c. pag. XXXI. sqq. et p. CXXXVII. sq. — *Ceb.* gr. lat. et hispan. cum aliis opusculis per Petr. Sim. April. Madrid. 1587. 8. v. specim. bibl. hisp. Maian. p. 112. sqq. — *M. T. Cic.* *Offic.* libri III. methodice et succincte repetiti a Bern. Copio. Acc. *tabula Cebetis* Thebani vna cum notis eiusd. Copii et lat. versione etc. Francof. ap. Wechel. 1590. 8. — *Bischoffii* edit. prodiit non 1709. sed 1710. Meum exempl. cura et tab. aen., quam tamen in postscripto bibliopola se additurum adhuc promisit. Is in praef. in indice editionum ac versionum refert quoque pag. 8. *Ceb.* ex *Jo. Caselii* recens. Helm-

Helmstادت. 1594. 4. — Cum Epicteto et notis (Jo. Dan. Sneconi, cuius nomen in prima edit. tacebatur,) Lugd. B. ex rec. Jo. Maire, 1634. in forma minima: — ibid. 1646. 16. — adiecto Sneconi nomine. ibid. 1651. 16. v. *Schweighaeuff*. l. c. pag. XXXVIII. et pag. CXLIV. sq. et CXLVI. in not.

Ad pag. 346. med.

Ceb. gr. et lat. ex ed. Jac. Gronou. Glasguae. 1757. 8. est ed. critica.

Ibid. lin. 24.

Corr. *Rühl*, (in Fabr. B. Gr. l. c. p. 712. *Ruehleri* est error,) cuius prima editio Goflar, (al. vt ap. Schweigh. Francof. et Lips.) 1727. m. 12. conf. Schweigh. p. CLV. sqq. — *Cebetis tabula*, gr. in usum scholarum recensuit, notas et copiosum verborum indicem adiecit (C. D. Beck.) Lips. 1784. 8. — Cum Epicteto, gr. a J. H. Jacobi. Hamburg. 1784. 8. — *Κεβητος Θεβαϊου Πιναξ*. Parmae ap. Bodon. 1795. 8. — La Tavola di *Cebete* Tebano, ibid. eod. an. Editor in graecis textum Gronou. hinc inde male deseruisse arguitur, versio mire liberalis valde recedit a textu gr. nec tamen omni laude caret. — Conf. etiam Jen. A. L. Z. 1796. m. Oct. nr. 551. — *Κεβητος Θεβ. Πιναξ. Cebes des Theban. Gemälde mit erklärenden Anmerkungen und einem vollständigen Wortregister*, — von Jo. Dav. Büchling Misen. 1796. 8. conf. ephem. litt. Lips. 1796. plag. 5. p. 37. sqq. et Kilon. nou. bibl.

bibl. vniu. germ. vol. 52. part. 2. fasc. 6. pag. 343. sqq., vbi longa et grauis censura legitur. *Villebrunius* tertiae suae Epicteti editioni addidit Cebetis tabul. gr. ac gallice: Manuel d'Epictete et Tableau de Cebes, en Grec, avec une Traduct. Franç. par *Le Febure Villebrune*, Bibliothécaire de la Bibl. nationale. Paris. typis Didot. jun. a. 5. (1795.) II. tom. 12. de qua ed. copiose acriterque iudicat cl. *Schweigh.* l. mem. p. LXXVIII. sqq., qui ipse criticam optimamque curauit edit. — *Epicteti Manuale et Cebetis Tabula.* Gr. et lat. Graeca ad fidem veterum librorum denuo recensuit, et collata omni lectionis varietate vindicauit illustrauitque; lat. versionem — recognouit et emendauit *Jo. Schweighäuser*, Prof. Argentoratens. Lips. 1798. mai 8. Idem V. D. eod. anno simul cum illa edit. duas alias minores editiones, detractato critico adparatu, adiecto tamen selectu quodam variarum lectt. in publicum emisit, alteram gr. cum lat. versione, alteram graece tantum, in 12.

Ad pag. 347. lin. 15.

Sub ficto *Bellegardii* nomine latet *Jo. Bapt. Morvan.* — Tabula Cebetis quoque translata est in linguam gallicam cum Epicteto. Paris. 1790. 8. — a *Camo*, Paris. II. tom. 1796. 12. — vers. gall. ibid. 1797. 4. Cum Epicteto, per *Defforges*. Est potius imitatio poetica, et minus laudatur in *Jen. A. L. Z.* a. 1798. nr. 175. pag. 566. sq. — In linguam german. a *Jo. Ge. Schultes*, in huius *Bibliothek*

thek der griechischen Philosophen, tom IV. Tiguri. 1782. 8. — In opere: *Der Lehrmeister, oder allgemeines System der Erziehung, aus dem Englisch. übertragen von Jo. Matthi. Schröckh und Jo. Jac. Ebert*, tom. II. Lipsi. 1785. 8. — a Baudet in *Posselti wissenschaftl. Magazin*, tom. III. Kehl. 1787. 8. — In linguam ital. a G. Gozzi in vol. III. eius Operæ in Versu e in Prosa. Venet. 1794. 8. — a P. C. M. Pagnini, cum Epicteto, Paviae. 1796. 12. — in ling. russicam Petropoli. 1786. 8. v. *Bacmeister russische Biblioth.* tom. X. part. 1 — 5. pag. 160. ibid. pag. 148. *Das Gemälde des Kebes, aus einer alten griech. Handschrift.* — In linguam graeco-vulgarem, sumtu Jo. Karatza, (Leucosia in Cyro orti.) Vindobonae. 1792. min. 8. — cum Epicteto in linguam Slavo-Serwicam per *Demetr. Nicolaowicz Darwar* et edit. ab eius fratre. Jo. Nicolaowicz Darwar. Budae typis Cyrill. regis Vniuersitatis Pestanae. 1799. 8. v. *Alter* in *Lips. Allg. litt. Anzeiger*, a. 1801. nr. 177. pag. 1712.

Ad pag. 347. sect. 5.

D. Jo. Gottfr. Haffe, Prof. Regiomontan. in: *Biblisoh-orientalische Aufsätze*, Regiomont. et Lipsi. 1795. pag. 66. instituit ratione argumenti atque consilii comparisonem tabulae Cebetinae cum apocalypsi D. Joannis. — James Moor in *Essays*, Glasguae 1759. 8. sect. 3. on the Composition of the picture, described in the Dialogue of Cebes. —
Chrstph.

Chrstph. Meiners de tabula Cebetis, in eius recitat. de Socraticorum reliquiis etc. in Commentar. soc. doctrin. Gotting. vol. V. histor. et philol. class. ad a. 1782. — *Jul. Aug. Meyeri*, Director. Andreani Gymn. Hildes. Pr. Eruditio veterum duplex, vna vera quidem ac diuina; altera falsa et fortis humanae, descripta potius in Cebetis illo Pinace pythagorico, qui recte dicitur fuisse τῶν ἐν ἁδου διήγησις, et cuius contemplatio ab aequalibus nostris haud aliena videtur. Hildesiae. 1792. 4. Apud Suidam τῶν ἐν ἁδου non supplet πραγμάτων sed locum ita intelligit, vt οἱ ἐν ἁδου sint sacerdotes, qui deorum sacra in speluncis celebrabant. Quare opinatur, in dialogo Cebetis colloqui sacerdotem cum nonnullis amicis mysteriorum sacris initiatis. — *Car. Frid. Dornedden* in: *neue Theorie zur Erklärung der griechischen Mythologie etc.* Gottingae. 1802. 8. nr. 5. in compendium redegit tabulam, vt ostenderet, Cebetis tabulam continere vberiorem expositionem Stoicorum placiti, virtutem sufficere ad felicitatem consequendam. Add. *Christii*, Prof. Lipsf., excursus ad orat. de studiorum genere, quod fortunam principalem et omnem vitae statum deceat, p. 66. libri, Otii regalis acroamata. — *Brehm bibliogr. Handbuch.* II. pag. 278. sqq.

Ad §. 55. AESCHINES.

Ad pag. 349. sect. 3.

Dialogus, *Axiochus de morte Xenocrati* tributus et inscriptus: *Xenocrates de morte* editus est August. Vind. 1515. 4. — Basil. 1552. 8. V *Pauze* A. T. VI. pag. 143. et 291. — *Axioch. germanice vertit Car. Phil. Konz* in: *Museum für die griech und römische Litteratur* Tiguri. et Lips. part I. 1794. m. 3. nr. III. pag. 70 sqq. — Idem dialogus in linguam german. translatus est a *Jo. Ge. Berndt*, Stendal. 1784. 8. — a *Chstn. Vict. Kindervater*, cum examine argumentorum, in: *Jo. Sam. Fest Beiträgen zur Beruhigung u. Aufklärung über diejenigen Dinge, die dem Menschen unangenehm sind etc.* tom. V. part. 2. post mortem Festi a Kindervatero edit. Lips. 1797. 8. — a *J. M. Heinze* tres Aesch. dialogi cum Platonis Critone. Dessau. et Lips. 1785. 8. et cum nouo tantum titulo illius versioni Cicer. III. libr. de legibus sunt adiuncti, Gotting. 1788. 8.

Ad §. 56. THUCYDIDES.

Ad pag. 351. sect. 4. lin. 4.

Bauerus tamen, morte absumentus, non absoluit edit. — Mox lin. 11. leg. *Camerarii*.

Ad. pag. 353. lin. 17.

Posterior Bredenkamp. ed. pars prodiit Bremae. 1792. 8. — *Histoire de Thucydide*, trad.

trad. du Grec par *Pier. Charl. Levesque*. Paris. Gail et Aubin. 1795. 8. IV. voll. Nouissima Baueri et Gottleberi editione quoque usus est Levesque. Singulis voll. adiectae sunt notae atque illustrationes eruditae, in quibus suum saepe sequutus iudicium, novas delegit lectt. Additi sunt V. excursus, in quorum tertio agitur de ortu Graecorum e terris, trans mare nigrum sitis, et in quinto de palaeographia tempore Thucyd. usitata. Coray suppeditavit auctori permultas emendationes atque adnotationes eruditae.

Ad pag. 354. sect. 6.

Meierotto recitatio de Thucyd. in *Sammlung der deutschen Abhandlungen — der Kön. Akademie der Wissensch. zu Berlin etc.* Berol. 1796. 4. nr. 8. et gallice versa in eiusd. societatis *Memoires etc.* ibid. nr. 24. Ostendit auctor, res gestas potiores a Thucydide ut plurimum ex veris illarum causis fuisse deductas, eiusque consilium in primis fuisse, ut opera historiae illius oratores, demagogi et viri in republica versantes instituerentur — *Μανουήλ Σ. Τσενεδίου διατριβή εἰς Θουκυδίδην καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἱστορίας ἐπιτομή.* Vindobon. ap. Franc. Ant. Schraimbl. 1799. 8. v. *Alter* in *Lips. allg. litt. Anzeiger.* 1800. nr. 165. p. 1624. — *Arn. Aug. Evers*, Hannouerani, disp. de prooemio Thucyd. Gotting. 1803. mai. 8. Mire laudat Thucydidem ab arte historica, et praeclaras criticas, historicas grammaticasque in prooemium adfert ob-

obseruatt. culpatque fere omnes in Thucyd. commentatores, praecipue quod historicum ex eo ipso non explicuerint. — De Creutzeri periculo: *Herodot und Thucydides, Versuch etc.* Lips. 1798. 8. v. supra ad paragr. de Herodoto. Add. *Brüggemann View etc.* p. 122. sqq.

Ad §. 59. LYSIAS.

Ad pag. 360. sect. 4.

Lyfiae quae exstant ad cod. Vindobonensem graece expressa, cur. *F. C. Alter*, Vindobonae typis de Trattner. 1785. 8. Adiecta sunt fragmenta p. 317. sqq. et vitia cod. Vindob. enotantur etc. *Cel. Alter* ipse multus est de hac sua editione et cod. Vindobon. in *Lips. allg. litt. Anzeiger.* a. 1799. nr. 50. col. 501. sq.

Ad pag. 361. sect. 6.

Auger orationem VIII, valde corruptam, in sua edit. ex coniectura saepius emendarat. Illas suas coniecturas defendere et confirmare studuit in comment. in *Mem. de Litterat. de l'Acad. des Inscr.* vol. 46. Paris. 1793. — *Conf. Brüggemann View etc.* p. 125. sqq.

Ad §. 64. ISOCRATES.

Ad pag. 366. lin. 13.

Editio Hagan. potius cum Mediol. quam cum Aldina conspirare dicitur. — Editionis

gr. Basil. 1546. 8., quae deprompta est ex ed. Aldina, exceptis et emendatis quibusdam locis, curator primus adiecit epistolam X. ad Dionysium. — Rarioribus libris adnumeratur: *Isocratis* — oratio de bello fugiendo et pace seruanda, ad populum Athen. *Petro Mosellano* Protegensis interprete. — Basil. 1522. 4. v. Cat. bibliograph. librorum — in biblioth. caesar. reg. et equestris academ. Theres. vol. II. Vindob. 1802. 4. p. 128. nr. 405.

Ad pag. 366. lin. 24.

Basil. per Mich. Isengrin 1555. 8. sine indicio superioris cuiusdam editionis. Atque censor in ephem. litterar. Norimberg. plag. 24. a. 1792. adfirmat, eam esse omnino criticam; insuper libro isti inesse vitam Isocratis, a Plutarcho et Philostrato scriptam; atque sectionem de Isocrate ex Dionysio Halicarn., item nonnullas VV. lectt. et coniecturas, in margine positas.

Ad pag. 369. med.

In cat. bibliogr. libror. cit. vol. II. p. 102. nr. 502. occurrit lib. rariss. *Contenta in hoc opere* sunt haec: *Catonis* praecepta moralia; — *Mimi Publiani* sententiae; — *Isocratis* Paraenos ad Demonicum, *Rudolpho Agricola* interprete etc. Argentor. 1518. 4. — Oratio *Isocratis* ad Demonicum de officiis, cui in gratiam studiosae iuuentutis praeposita est vita oratoris ex variis authoribus vna cum breui argumento collecta a *M. Jacobo. Erici*,
Gr.

Gr. L. in Gymnasio regio Professore. Holmiae, typis Andr. Guterwitzii. 1584. 4. vid. *Fant histor. litteraturae gr. in Suecia*, p. 27.

Ad pag. 370. lin. 9.

Altera *Facciolati* edit. locupletior prodit Patau. 1741. 8. v. Acta erudit. 1745. m. Sept. p. 561. sqq. — In *Theatro virtutis et honoris, oder Tugendbüchlein aus etlichen fürtrefflichen Griechischen und Lateinischen Scribenten ins Teutsche gebracht durch Herrn Wilibald Pirckheimern* — (praefante *Hans im Hoff*,) Noribergae 1706. 8. sunt orationes ad Demonicum pag. 69. sqq. et ad Nicoclem p. 89. sqq. germanice versae. — A memorato *Jo. Mich. Affsprung*. german. etiam versus est: *Isocr. Areopagus, oder patriotische Vorstellung an seine lieben Mitbürger zu Athen etc.* Francof. et Lips. (Heidelberg.) 1784. 8. — Tres orationes ad Demonicum, ad Nicoclem et Nicocles olim modo separatim, aut cum aliis, modo iunctim, aut cum Plutarcho de puerorum institutione in usum scholar. sunt saepissime excusae: catalogus edit. ad Fabr. B. Gr. II. p. 783. sq. memoratarum, si h. l. opus esset, vel ex Panzeri A. T. potuit augeri. Quare paucas addere iuvat edd. Ἰσοκράτους — *Isocratis Nicocles* vel auxiliaris, in qua disertissime et prudentissime de subditorum erga magistratum et rempublicam officio sub persona Nicoclis regis deserit Isocrates. Eiusd. *Evagoras*, oratio elegantissima de virtutibus rebusque praeclare

gestis Euagorae. Coloniae Agrippinae ap. Jo. Gymnicum. M. D. XCII. (1592.) 8. In meo tamen exemplo deest oratio, *Euagoras* — Cura cl. *Facii*, Prof. Gr. L. Coburg. e prelo exierunt graece: *Isocratis orationes quatuor ad Demonicum, Euagorae laudatio, ad Nicoclem, Trapezitica:* in vsum Gr. L. studiosorum separatim editae. Coburgi. 1790. 8. — *Isocratis Euagoras, übersetzt und erläutert aus der Sprache u. Geschichte, zum Gebrauch für Schulen von M. Heynig.* Lips. 1798. 8. Gr. cum lat. versione et adnotatt. Sed culpatur haec ed. in Kilon. noua bibl. vniuers. germ. vol. 46. part. 1. fasc. 4. a. 1799. pag. 244.

Ad pag. 371. lin. 5.

Panegyricum germanice vertit optimeque illustravit *Wieland* in: *Attisches Museum*, tom. I. fasc. 1. Tiguri. 1796. 8.

Nouissima editio est: *Isocratis Opera, quae exstant, omnia* ad optimorum exemplorum fidem emendauit, varietate lectionis, animaduersionibus criticis, summano et indice instruxit *M. Wilh. Lange*, Gymnasii ciuitatis Halensis collega etc. Halis Sax. 1803. 8. cum notis breuibus, vt plurimum criticis. In praef. de praecipuis edit. iudicatur. Notis loco versionis latinae subiectum est summarium. Est critica editio, et cl. editor emendationum factarum atque interpretationum propriarum exempla indicauit in praef. Claudit tomum index copiosus. Tomus se-

cun-

cundus comprehendet commentarios. — Eundem virum doctam habent parentem: *Des Isocrates sämtl. Reden u. Briefe, aus dem Griechischen übersetzt und erläutert von W. Lange.* tom. I. Berol. et Stralsund. 1798. 8. Continet or. ad Philippum; epist. ad Philippum; Archidamum; Symmach. Areopagitic. et Euagoram.

Ad pag. 371. sect. 6.

Car. Segaar specimen obseruat. criticarum in Isocratem: in Actis litterariis societatis Rhenò-Traiect. Lugd. B. 1795. 8. tom. I. p. 75. sqq. — *Ch. H. G. Rettberg*, tentamen emendationum et animaduersion. in *Isocratem*, in *Bibl. der alt. Litterat. und Kunst*, part. X. p. 25. sqq. Gotting. 1794. 8. —

Kunsturtheil des Dionysios über den Isokrates, german. vertit S. (Schlegel,) et adiecit postscriptum s. animaduersiones, in *Wielandi Attisch. Museo*, tom. I. fasc. 5. pag. 125 — 175. Tiguri. et Lips. 1797. 8. — *Vies des anciens orateurs grecs etc.* cum obseruationibus quibusdam de eloquentia eorum, notitia scriptorum, ab iis confectorum, et versione orationum quarundam, quas composuere. *Isocrates.* tom. I. Paris. 1752. mai. 12. Summam huius libri leges in Lips. nouis actis erudit. a. 1754. part. II. m. Jun. p. 555. sqq. Auctor primo defendit Isocratem contra virum quendam clariss. Tum scripta eius curate percensuit, ac tempus, quo quodque illorum conscriptum sit, studuit definire.

Por-

Porro confecit, quantum quidem ad intelligendum oratorem pertineret, dissertat. de historia attica. Denique, vt lectores de Isocratis eloquentia iudicare possent, ex vnoquoque genere, in quo elaborauerat ille, specimen aliquod gallice exhibuit, n. orat., quae Nicocles dicitur; panegyricum, Euagoram et orationem pro Nicia. Pag. 18. sqq. de infenso Isocratis inimico, Aristotele ita iudicat, vt non Stagiritam, sed Siculum quemdam rhetorem, eiusdem nominis, intelligendum esse existimet: pag. 72. sqq. orat. ad Nicoclem contra Muretum varr. lectt. I. cap. 1. et Henr. Stephan. in diatr. in Isocrat. ad calcem ed. 1595. vindicat Isocrati.

Ad §. 66. XENOPHON.

Ad pag. 373. sect. 1. lin. 3.

Scr. natus Olymp. LXXXII. conf. not. b ad Fabr. B. Gr. III. p. 1. sq.

Ad pag. 376. lin. 3.

Plato ap. *Diogen. Laert.* III. 34. Xenophonis Cyropaediam vocat *πλάσμα*; sed vide Menagii notam. *Bar. de Sainte Croix* in *Obsl.* in Xenoph. Cyrop. (in *Mem. de Litterat. des Inscr.* vol. 46. Paris. 1795.) Cyropaediam, etiam existimat, esse librum romanensem, et de erroribus in illa geographicis agit, animaduertitque, vel ipsum Xenophontem in Anabasi meliora tradidisse de quibusdam populis.

lis. — M. Jac. Baden in Opusc. latinis, Havniae 1763. 8. nr. 2. siue in prolusione, inscripta: *Ingenium et ars Cyropaediae*, hanc censet, neque plane librum romanensem esse, neque omnino veram historiam; sed Xenophontem et scriptis et per famam acceptis vsus narrationibus, Cyri historiam consilio suo aptam composuisse. Idem ibid. nr. 14. de *Cyro Xenophonteo*, effigie perfectissimi imperatoris. — Damm exemplo Opp. Xenoph. Lipsiensi obseruationes varii generis adscripserat, quarum magnam partem germanice versam publicauit anonymus in *Biesteri Berlin. Monatschrift*, a. 1796. m. Jan. pag. 69. sqq. In his putabat Damm, παιδείαν κύρου sumendam esse actiue, quomodo socios suos regniq; ministros erudiuisset, et, quomodo agerent, docuisset: *Die Einrichtung, Veranstaltungen, Verordnungen des Kyros*, siue etiam: *des Kyros Zucht*, h. e. *wie er die seinen gezogen (non, erzogen) hat*: non passiuo sensu est sumendum, quomodo ille sit educatus atque eruditus. Quare Cyropaediam vocat *einen wohlausgesonnenen Donquixotismus, einen Staats- und Heldenroman*. *Cyrus est ipse, ein vollkommen guter u. glücklicher Held, schön ausgemahlet. Es ist ein Staats- und Kriegs-Grandison etc.* Et sic de multis aliis Xenoph. operum locis iudicauit.

Ad pag. 376. lin. 14. nr. 6.

In *Mem. socr.* multa fuisse interpolata, addita et translocata culpa librariorum, docere

cere sustinuit *Weiske* in not. ad suam versionem germ. et probat V. D. in censura in bibl. vniu. germ. Kilon. vol. XV. part. II. fasc. 6. pag. 350. sqq. — Cel. *Wieland* qui in: *Attisch. Museum*, tom. III. fasc. 1. pag. 106 — 168. Lucern. 1799. et fasc. 2. p. 296 — 337. Lucern. et Lips. 1800. m. 8. germanice vertit aliquot dialogos M. S. in notis negat, ex illis M. S. disci posse artem dialogi, quoniam Xenophon in istis vnice curet effēratque Socratem; reliquos autem colloquentes faciat tamquam personas mutas, quae vel nihil habeant, quod dicant, vel ideo inducantur, vt Socrati vel omnia concedant, vel, quando contradicant, illi maiorem quasi parent triumphum.

Ad pag. 377. sect. 3. nr. 17.

Cum Berofo et aliis 1511. sine loci nota, in 4. v. *Hirschii* Millenar. II. pag. 5. nr. 5. — f. a. et l. in 4. Litteris tamen nuncupator. subscripsit *Godofr. Torinus Parhisi* (sic) *ap. collegium Plesseiacum*. VI. Nou. M. CCCCX. (1510.)

Ad pag. 380. lin. 22.

Thieme, postquam multos annos insumferat colligendis ordinandisque iis, quae ad intelligentiam atque interpretationem tam criticam quam grammaticam Xenophonteorum operum conducerent, tandem omnem suum adparatum commisit cl. *Sturzio*, qui, omnibus in ordinem redactis et copia adnota-

tationum varii generis eruditarum vtiliumque locupletatis, egregium edere coepit *Lexicon Xenophonticum*, cuius vol. I. lucem adspexit Lips. 1801. 8. (Praefationem excipit varietas lectionis 1) ex cod. Lipsiensi, collato cum Thiemii editione 2) e Gailii codicibus, de quibus in praef. aperte iudicat. *) 3) Indices paginarum editionis Thiemianae cum paginis praecipuarum editionum collatae; quorum ope factum est, vt index Sturzianus esset index omnium praecipuarum editionum.) voll. II. 1802. Praef. pag. 9. sqq. inserta est lectionis varietas in Cynegetici duobus codd. a Gailio obseruata. — vol. III. 1805. 8. Vnum volumen adhuc sequetur.

Oeuvres de Xenophon traduites en français. sur les Textes imprimés et sur quatre Mss de la biblioth. nationale par le Citoyen Gail, Prof. de littérature grecque au College de France. L' an. III. (1795.) 8. cum textu graeco. Hic tomus continet Xen. Oeconom. apologiam Socratis, et opusc. de re equestri atque Hipparch. Pag. 534 — 547. sunt notae ad

*) Quod Sturz nonnullas Gailii interpretationes reiecit; Gailius eas vindicauit atque vberius exposuit in: Observations de J. B. Gail sur le *Lexicon Xenophonticum* de M. Sturz. in Mag. encyclop. par Millin, tom. IV. 7me an. nr. 13. p. 33 — 41., cuius summam leges in cl. Beckii comment. societ. philol. Lips. II. 2. p. 247. sqq. (pag. 246. recensetur vol. I. Lexici Xenophont. Sturz.) Sed ibid. pag. 249. sqq. Gailio respondit Sturzius, et suas docte copioseque defendit interpretationes.

ad illustrandum et emendandum contextum, et p. 348 — 362. variae lectt. Vir enim doct. comparavit IV. codd. nondum collatos bibl. publ. et Sangermann. item alios, quos vel ipse habuit ante oculos, vel ex ed. Zeunii, quem valde laudavit et maxime sequutus est, cognovit. V. cl. *Sturz* in praef. ad Lex. Xenoph. Vol. I. pag. 10. sq. et Jen. A. L. Z. a. 1796. nr. 327. m. Oct. pag. 158. sqq.

Xenophontis Atheniensis scripta, in usum lectorum graecis litteris tinctorum, commentariis ad rerum et verborum intelligentiam illustrata a *Beniamin Weiske*, scholae Portens. Conrect. vol. I. Cyri disciplinam libr. I—IV. — vol. II. libr. V—VIII. continens. Lips. 1798. 8. Etiam separatim sub titulo: *Xenoph.* de disciplina Cyri, libri VIII. etc. Praemissa est commentatio de ingenio Xenophontis scriptoris, et de usu, quem libri eius et olim praestiterunt, et nunc praestare possunt, atque disp. de natura et usu disciplinae Cyri. Notae sunt cum criticae, in quibus saepius disputatur contra Zeunium, tum imprimis exegeticae, conf. eph. litt. Gotth. a. 1798. scid. 68. pag. 604. sqq. — vol. III. Cyri expeditionem comprehendens. ib. 1799. praemissa comm. de aestimanda Cyri expeditione. v. eph. litt. Gotting. a. 1799. p. 2026. sq. — Vol. IV. historiam gr. et Agefilaum continens. ib. 1801. p. 405. sqq. est defensio libelli, Agefilaus inscripti, quem, confutatis, certe labefactatis, Valkenarii rationibus, docere voluit, esse Xenophonteum: conf.

Beckii comm. citat. II. 2. p. 242. sqq. — Vol. V. Oeconomicum, conuiuium, Hieronem, apologiam Socr. et M. S. continens. ib. 1802, Integra edit, constabit VI. voluminibus.

Ad pag. 381. lin. 4.

Stuttgard. edit. emptoribus carentem, *Weckherlin* indice germanico vtiliorem et emptoribus gratiorem reddidit: *Ξενοφώντος Κυρου Παιδεία* nach *Th. Hutchinson's* Lesart, mit einem griechisch-deutschen Wortregister. Stuttgart. 1798. 8. — *Xen. Cyropaedia*, gr. et lat. Basil. 1790. 8. — *Xenoph. de institutione Cyri historiae*, gr. et lat. ex rec. Ed. Wells. Lips. 1801, 8. praemissis *Hutchins.* diff.

Ad pag. 381. lin. 10.

Zeuniana ed. est quodammodo repetita, ita tamen, vt noua fieret recensio: *Xenophontis* de Cyri disciplina libri VIII. ex libror. scriptorum fide at virorum doctor. coniecturis recensuit et interpretatus est *Jo. Gottlob Schneider*, Saxo. Lips. 1800. m. 8. cod. Guelferb. diligenter comparauit cel. Schneid. habuitque lectt. codd. Bremens. atque Altdorf. De edd. tam omnium, quam singulorum atque de versionibus in Britannia euulgatis v. *Brüggemann View.* etc pag. 132. sqq. et *Supplem.* p. 32. sqq. add. ed. *Porson* cum adnotatt. 1785., de qua tamen plura dicere nequeo.

Ad pag. 381. lin. 21.

Minor *Hutchins.* edit. etiam prodiit. Oxon. 1772. 8. et Cantabrig. 1772. 1777. et 1785. 8.

Ad pag. 382. lin. 21.

Xenoph. Ἀπομνημονευμάτων libri quatuor. gr. Louanii industria et impensis *Rutgeri Rescii* (qui Louanii graecas litteras professus est,) ac *Jo. Sturmii*. 1529. 4. V. cel. *Panzeri* A. T. VII. pag. 267. et *Lipf. allg. litt. Anz.* a. 1800. nr. 54. pag. 534. sq.

Ad pag. 382. lin. antepen.

De edit. *Simpson.* a. 1741. v. noua acta erudit. *Lipf.* a. 1745. m. Sept. pag. 499., vbi loca quaedam emendantur. — *Quintae Ernestinae* ed. *Lipf.* 1772. accesserunt *Valken.* et *Ruhnken.* adnotatt. sed pauciores et exiliores, quam a subtili egregioque *Valken.* poterant exspectari, cuius rei causam aperuit *Wyttenbach* in vita *Dau. Ruhnkenii* p. 155. sq.

Ad pag. 383. lin. 5.

Griechisch - deutsches erklärendes Wörterbuch über Xenoph, Memorab. des Sokrates. Ein Anhang zur Strothischen Ausgabe des griech. Textes der Memorabil. Gothae. 1799. 8. — *Schuetzii* ed. II. auctior et emendatior prodiit *Halis Sax.* 1793. 8. *Conf. Wuerzburg. ephem. litt.* a. 1795. m. April. nr. 1., vbi quaedam exhibentur, et locus libri III. 8. 2. explicatur.

Ad pag. 383. lin. 22.

Iterum recensuit cl. *Schneider* *Memorab.* planeque nouam curauit edit. — *Xenoph.* — *Commentar.* — cum *Apologia Socratis* eidem au-

auctori vulgo adscripta: ex fide librorum editorum scriptorumque et virorum doctt. coniecturis adnotationibusque recensuit et interpretatus est *Jo. Gottlob Schneider*, Saxo, Lips. 1801. 8. Cel. Schn. Valkenarii iudicium, Apologiam Socratis esse ingenio Xenoph prorsus indignam, rerum sermonisque graeci argumentis confirmare studuit. Insuper p. 265. sqq. longum doctumque adiecit epimetrum ad Xen. Mem. III. 8, 9. descriptionem partium domus graecae et vocabulorum, quibus eae designantur, interpretationem continens. Praemissa est historia editionum. Saepe adtulit aut laudavit emendationes aut coniecturas cl. *Benjamin. Weiske*, qui M. S. germanice vertit, multisque adnotatt. philosophici et critici generis instruxit, Lips. 1794. m. 8. — *Xenoph.* M. S. dictorum libr. IV. ex optimis recensionebus, cum selectis variorum notis paucisque suis in vsum praelectionum edidit *Laur. Sahl.* Hafniae. 1792. 8. Textus et notae sunt fere ex Zeunii editione sumtae. Notae autem atque coniecturae, ab editore propositae parum probantur a censore in *Jen. A. L. Z.* a. 1794. nr. 99. fin. Mens. Martii. *Xen.* M. S. cum german. notis et ind. ed. a *Jo. Dav. Büchling.* Lips. 1802. 8. — *Xen.* M. S. cum indice graecitatis, in vsum scholarum diligent. expressa. Halae. 1802. 8. — Symposium, ex rec. Zeunii in vsum praelectionum seorsim edidit *H. Lange*, adiuncta est locorum quorund. difficiliorum explicatio et crisis. *ibid eod. anno 3.*

Ad pag. 384. med.

Conf. Addenda ad Introd. II. 2. pag. 353. sq. Praeterea huc pertinent: *Xen. Feldzug des Cyrus und Rückzug der Hellenen aus Asien, übersetzt und erläutert von A. G. Becker, nebst einer Charte. Hälae. 1802. m. 8.* — Mala versio esse censetur: *Des Xenoph von der Erziehung des Cyrus. Eine neue Uebersetzung aus der Hutchinison. Ausgabe, von einem Böhmen. Pragae. II. voll. 1795. 8.* An Godofredi Gratzel, *Exiesuitae? Is quidem sub illo titulo Cyropaediam germanice vertisse dicitur Pragae. 1785. 8.* et citatur liber; *Pelzeli Jesuiten p. 271. sq. in Lips. allg. litter Anzeig. a. 1800. nr. 78. pag. 775.* atque de eo plura traduntur ab *Altero* ib. p. 774. sq. — *Cyropaed. in linguam Hungaric. transtulit M. Szilágyi. Gross. Károlg. 1787. III. voll. 8.* — *Die häußliche Ordnung, nach Xenophon, von G. A. Ha-lem, in eiusd. lib. menstruo, Irene, m. Febr. 1805. 8.* — *Pars conuiuü, german. versa in Wiedeburgi Schul-Magaz. I. 2.* — *Les Républiques de Sparte et d'Athènes trad. du Grec de Xenoph. par J. B. Gail. Paris. 1786. 1795. 8.* — *Traité de la Chasse de Xenophon trad. en fr. d'après deux Msts. collationés pour la premiere fois, accompagné de Notes critiques et de Dissertations sur le Pardalis, le Panthère et autres animaux faisant, suite aux Editions de Buffon, impr. par Deterville et Sougrain par J. B. Gail etc. 1801. 12.* Humaniter recensita est editio a *Millin* in *Magaf. encyclop. tom. IV. 7. an. nr. 16. p. 562. sqq.*

sqq. Acerbius a *Clavierio* ibid. pag. 492. sqq. et ab alio, qui sub littera B. latere voluit, ibid. nr. 13. pag. 76. sqq. At *Gail* respondit *Clavierii* rensurae (Reponse de *J. B. Gail* — à la Critique de son traité de la chasse, par *E. Clavier.*) Paris. 1802. 8. Conf. cl. *Beckii* comm. soc. phil. Lips. II. 2. p. 254. sq. et cl. *Sturz* in praef. ad vol. II. Lex. Xenoph. — *Xenophon als Mensch und Lehrer, oder denkwürdige Reden und Thaten des Socrates aus dem Griechischen mit erläuternd. Anmerk. von H. Kunhardt.* Lübec. 1802. 8. In *Gutsmuths Bibl. der paedag. Litter.* a. 1802. tom. II. part. 4. pag. 355. sqq. comparatur illa versio, non semper quidem fida, at elegans, cum *Heinzii*, *Neidii* et *Weiskii* versionibus. *Xenophons Oekonomikus, Apologie des Socrates, Symposium und Hiero, übersetzt von M. C. D. W. Mosche, Prorect. am Gymnas. zu Frankfurt am M. Francof.* 1799. 8. cum prolegom. et argumentis singulorum notisque. Inscibitur etiam: *Sammlung der neuesten Uebersetzungen der griechischen prosaischen Schriftsteller, II. Theils III. Band. Xenophons Schriften dritter Band etc.* — *Xenophons Feldzug des Cyrus und Rückzug der Helenen aus Asien. Uebersetzt und erläutert von Albert Gerhard Becker. Nebst einer Charte, Halae.* 1802. mai. 8. Adiecta est versio loci *Diodori Siculi* de eadem expeditione Cyri et Graecorum reditu. — *Exped. Cyri gallice versa a Comite de la Luzerne; edit.* III. Paris. 1786. 12. II. voll. — *Hiero, angli-*

ce vers. (a Graves.) Londin. 1795. 12. In: The Monthly Review for May. 1795. art. IV. pag. 21. sqq. comparatur cum alia versione anglica, quae prodiit Glasguae ap. R. et A. Foalis. 1750. — Constitution des Atheniens. Lond. 1795. 8. — Constitution of the Athenians. — cum praef. et notis *J. Morris*. Lond. 1794. 8. — *Xen.* Defense of the Athenian Democracy; translad. from the Greeck; with Notes etc. Lond. 1794. 8.

Ad pag. 385. fin.

C. Traug. Thieme Pr. de disciplina ciuili scholasticae adiutrice, ad loc. Xenoph. Cyrop. I. 2. 2. etc. Martisb. 1784. 4. — De Xenophonte historico differit, etc. *G. Fr. Creutzer*. Particula II. Lips. 1799. 8. de part. I. v. supra ad Herodotum. — *Reiskii* animaduerss. ad Xenoph. Cyropaed. a me sunt editae in: *Fortgesetzten kritisch. Nachricht. von kleinern Schriften.* tom. II. part. I. Hal. Sax. 1786. 8. pag. 60. sqq. — *Xenophontis* Hercules Prodicus et Siliii Italici Scipio, perpetua nota illustrati, praemissa de Prodicio dissert. a *Gott-helf Aug. Cubaeo*, Lips. 1797. 8. — de eod. argum. *Crome in philol. Schriften.* pag. 35. sqq. — *Jo. Gurlitt*, in Pr. *Fragment einer archaologischen Abhandl. über Hercules, Magdeburg.* 1801. 4. Comparat Herculem in biuio cum historia Christi ap. Matth. IV. init. cum Salom. Prouerb. c. IX. et cum Genes. IV. 7. ex sententia *Godf. Bened. Funkii* in symbolis ad interpr. cod. sacri pag. 62. sq. — In *Mag-*

gaf. encycl. VIII. an. tom. II nr. 5. pag. 17. sqq. legitur epistola *J. B. Gailii* ad Schneider. de variis lectt. in VI. codd. Msst. Hellenicorum Xenoph. addidit obseruat. de loco Xen. Cyrop. VIII. 8, 10. commemorat quoque criticas suas obss. de consilio Xenophontis in Symposio scribendo, in Decade philosophique a. X. troisième trim. p. 281. sqq. — Quid spectauerit Socrates in sermone cum Theodota meretrice habito? (in Xenoph. M. S.) auctore *M. Jo. Gedofr. Kneschke*, subrect. Commentat. I. et II. Zittau. 1800. 8. — *A. G. Meissner* in; *Epaminondas. Biographie*, part. II. Pragae. 1801. 8. p. 597. sqq. Xenophontis quidem ingenium, scribendi genus et virtutem iure celebrat; at tamen culpam eius partium studium, quod, nimio Spartanorum amore captus, Thebanorum, praesertim Epaminondae ac Pelopidae, merita virtutesque vel reticeat vel minuat. — Doctae sunt *Frid. Guil. Sturzii* symbolae ad defensionem *Henr. Steph.* ab emendandi libidinis crimine, quod *Zeunius* ei obiecit. Adiectae sunt aliae nonnullae ad Xenoph. locos aliquos obseruationes, in *Beckii* comment. soc. philol. Lips. II. 2 p. 232. sqq. — *J. F. Roos* spicilegium obseruat. in Cyropaediam Xenophonteam, Giesae. 1795. 4. — *Vie de Xenophon*: suivie d'un Extrait historique et raisonné de ses ouvrages, ou se trouve la traduct. de plusieurs opuscules de cet Auteur, qui n'ont point encore paru en françois tels que l'Apologie de Socrate; (par *Comte de*

Fortia) terminée par la traduct complète et nouvelle du Banquet de Xen. (par Pt. Lamontagne) (publié par J. B. Gail, p. f. d'Introduct. à la Trad. compl. de Oeuvres de Xen.) Paris. 1795. 8. v. Mag. encycl. II. 8. pag. 542. sqq. — Diff. sur l'âge du Philosophe Xenoph. v. Journ. des Sav. 1791. part. V. pag. 277 — 284. — Jo. Frid. Fischeri Comment. in Xenoph. Cyropaediam; edidit Chrsti. Theoph. Kuinoel, Prof. Giess. Lipsiae. 1803. 8. Fisch. de noua Cyrop. edit. olim cogitans, commentariis, quos partim contractos edidit cel. Kuinoel, decem annorum laborem impendit et, vt Kuin. in praef. pag. VIII. prodidit, Xenophontem, suspicabatur, libros suos de Cyri vita et disciplina bis recensuisse, quod colligebat e diuersitate lectionis plurium locorum, quae vix Grammaticorum ingeniis deberi videretur: atque codd. Guelferbytinum et Altorfinum diligenter conferendo, priorem, arbitrabatur, primam continere recensionem, contra ea posteriorem referre alteram recensionem.

Ad §. 67. CTESIAS.

Ad pag. 387. sect. 5.

Ctesiae fragmenta etiam Borheck addidit suae Herodoti editioni. Carol. Michaeler in: *Historisch-kritischer Versuch über die ältesten Völkerstämme, und ihre ersten Wanderungen, nebst weiterer Fortpflanzung nach Ame-*

Amerika. part. I. cap. 2. Vindob. 1801. 8. de fide agit Ctesiae, et, hunc, iudicat, non ipsum fuisse impostorem; sed inscium linguarum Medorum atque Assyriorum ab aliis deceptum, nimiam istis fidem tribuendo. — *Io. Petri Steinhauer* Pr. de diuersa imperii Assyriaci temporum computatione Ctesiae et Herodoti Giesiae. 1778. 4. — *Etwas über die Onyxgebirge des Ctesias, und den Handel der Alten nach Ostindien, von A. F. v. Veltheim.* Helmstädt. 1797. mai. 8. Acute suspicatur auctor, esse saltus, die Gatesgebirge dictos, et eam quidem partem, quae *Bala Gates* vocatur, in regione *Marattensium*, infra magnam solitudinem arenosam. add. eumd. *von den goldgrabenden Ameisen und Greifen der Alten.* Helmstädt. 1799. 8. et conf. *Brehm bibl. Handbuch.* II. p. 309. sqq.

Ad §. 68. TIMAEVS.

Ad pag. 389. sect. 4. lin. 1.

Corr. vol. I. add. p. 359. — *Bardili* versio german. *Timaeus der Lokrier von der Weltseele*, est in *Ge. Gust. Fülleborn* Beyträgen zur Geschichte der Philosophie, part. IX. Jenae. et Lips. 1798. 8. nr. 1. p. 1 — 58.

Ad §. 69. ARCHYTAS.

Ad pag. 390. lin. vlt.

Scriptis Archytæ apud veteres memoratis et a Fabricio indicatis addantur: Διατριβαὶ v. cl. Heeren de fontibus eclog. Stobæi in parte II. tom. II. pag. 172. sq. edit. Stobæi Eclogarum. — De mutuis Archytæ ac Platonis epistolis ap. Diog. Laertium egit Vincentius Contarenus in variar. lectt. libro, cap. 9. pag. 43. sq. Traiecti ad Rh. 1754. 8.

Ad §. 70. PLATO.

Ad pag. 394. lin. 8.

Leg. fecisset.

Ad pag. 395. lin. 16.

Caussam, cur Plato tantum philosophiæ scientiam gloriamque sit consequutus, breuiter quidem, at bene indicat V. D. in Kilon. bibl. vniu. germ. vol. 50. part. 2. fasc. 5. p. 306. — De decantato illo Platonis *de ideis* placito in vtramque partem fuisse disputatum, iam pluribus exposui ad *Fabr. B. Gr. III. p. 66. sq.* Illis addi debent *Tennemanni et Fühse* iudicia. Prior enim in part. II. *System der platonischen Philosophie*, Lips. 1794. m. 8. pag. 78—153. explicuit platoniam de ideis doctrinam et demonstrare adlaborauit, 1) inuentionem illius doctrinæ vni Platoni esse vindicandam; hunc vero numeròs a Pythagora sumfisse mutuos; 2) ideas platonicas non esse naturas siue, vt recentiores philo-
phi

phi dicere solent, substantias, sed rationis formas, (*Vernunftbegriffe*), quas Plato puras, nec ab experientia pendentes habuisset. Hinc Plessingii et Schulzii explicationes modeste examinat; praeterea iudicat inquirendum, quam *substantiae* notionem habuerit Plato, et quam ille potestatem vocabulis *ουσια*, *εἶναι* et *ὄν* subiecerit. Posterior quoque, *M. Godofr. Faehse*. in disp. de ideis Platonis, Lipsiae. 1795. 4. negat, Platonem intellexisse naturas s. substantias, idem docet, quomodo Plato peruenerit ad discernendum mundum, vel visu vel intellecta cognoscendum, (*visibilem* vocare solent nostri et *intelligibilem*,) et contendit, ideas aeternas Platoni fuisse generales intellectus formas s. conceptus, quorum ope res obiectae definiuntur atque ordinantur, et in quibus omnia, generibus atque indiuiduis conuenientia, signa atque indicia continentur; praesertim idea iusti, plucris, boni atque honesti s. virtute praediti explicatur: insuper ii oppugnantur atque refelluntur, qui, ideas Platoni fuisse, putarent, naturas, quae extra diuinam intelligentiam mundumque existerent; denique reiicitur sententia Adelungii, rati, Platonem suam de ideis doctrinam hausisse ex Persarum philosophia; atque defectus systematis platonici exponuntur.

Ad pag. 396. lin. 2.

De *Marsilio Ficino*, eius interpretatione huiusque editt. plura et certiora scripsi ad
Fabr.

Fabr. B. Gr. III. p. 125. sqq. (vbi etiam plures vel a rium vel singulorum opusc. Plat. édd. ac versiones laudauit.) — De antiquissimo exemplari sine temporis nota, (Florentiae) in fol. min. II. voll. et ed. a. 1491. Venet. multus est *Foffius* in cat. codd. saec. XV. impress. bibl. Magliabech. tom. II. pag. 366. sqq. — *Platonis dialog. de furore poetico, opera Petri Raymundi Amadoni, gr. Vindob. 1551. 8. v. Denis Buchdruck. Geschichte. Wiens. pag. 464.*

Ad pag. 399. lin. 2.

Northi ed. recusa est Cantabr. 1685. 8. teste *Briiggemann View* etc. pag. 147., vbi plures enumerantur edit. versionesque anglicae opp. Platonis aut libri, in quibus Platonis opp. aut iudicia etc. varia ratione explicantur aut examinantur. Add. eiusd. Supplement. p. 36. sqq. — *Forsteri* edit. repetita est Oxon. 1765. et 1772. 8.

Ad pag. 399. lin. 19.

Num ed. Nordhus. 1782. nunciata quidem, reuera lucem adspexerit, mihi incognitum est.

Ad pag. 399. lin. 28.

A *Briiggem. View* etc. pag. 149. sic citatur *Bentham* editio: Θουκκηδιδου, Πλατωνος, και Λυσιου λογοι επιταφιοι. (Edid. *Eduard Bentham*, S. T. P. cum versione lat. et notis anglicis.) Oxon. e theatro Sheldon. 1746. 1755. 8. — Των παλαιων Θουκκηδιδου, Πλατωνος, Λυσιου,

σιου, Ξενοφώντος λόγοι ἐπιτάφιοι. Ἐν Ὁξονίᾳ
ἔτει αΨΞη. ου.

Ad pag. 403. lin. 3.

Platonis dialogi tres, (n. duo Alcibiades et Hipparchus,) quibus praefiguntur Olympiodori vita Platonis et Albini*) in dialogos Platonis introductio, gr. et lat. opera et studio Guil. Etwall. Oxonii, e typogr. Clarendon. 1771. 8.

Ad pag. 403. lin. 24.

*Platonis Alcibiades I. et II. e cod. Ms. bibl. D. Marci emendati et cum versione Ficini, ac adnotatt. clariss. interpretum suisque editi a M. Car. Nürnberger, Prof. philos. et Prorect. archigymn. Tremoniens. Lipsiae. 1796. 8. cum erudita commentat. de consilio Platonis in scribendo utroque Alcibiade ad Socratis innocentiam demonstrandam eumque defendendum a crimine Alcibiadis corrupti aut male ducti. — Πλατωνος Γοργίας ἢ περὶ ῥητορικῆς. *Platonis Gorgias, oder von der Redekunst, worin Plato zeigt, dass Sokrates das Sittengesetz gegen die Volksführer bis zum Tode behauptet und geübt habe; mit einem Kommentar und Anhang — herausgegeben von Ludwig**

*) *Introductio à la Philosophie de Platon, trad. du texte grec d'Alcinous, philosophe Platonicien, par J. J. Combes, Dunous, l'un des fondateurs de la Société d. Lettr. — de Montauban. Paris. an. VIII. (1800.) 8. conf. Jen. A. L. Z. 2. 1801. nr. 180.*

wig Hörstel, ordentl. Lehrer am Katharinaeum zu Braunschweig. Gottingae. 1797. 8. Putat V. D. consilium et argumentum dialogi esse defensionem atque expositionem doctrinae interfecti Socratis, comparatae cum placitis populi et demagogorum etc. In adnotationibus partim loca ex aliis Platonis libris parallela, etiam similia ex Kantii libris adferuntur; partim vocabula formulaeque dicendi ex Hesychio, Suida, Vigeri libro de idiotism. L. Gr. Zeuniique notis explicantur. In adpendice est praefatio Olympiodori ad scholia et selectae notae ex Routhii editione. — *Platonis Gorgias*, gr. ad fidem codd. Ms. August. et Meermannii versionumque Ficini, denuo recensuit, emendavit, explicavit, indicem verborum graecorum copiosissimum adiecit *Christi. Gothofr. Findeisen*. Gothae. 1796. min. 8. — *Platonis dialogi IV. Lysis, Charmides, Hippias maior, Phaedrus*. Edidit. *M. Lud. Frid. Heindorf*. Berol. 1802. m. 8. Idem antepraef. *Jo. Aug. Eberhard*., Prof. Halensi, ventilavit disp. Specimen coniecturarum in Platonem, Halis. 1798. 8. conf. *Jen. A. L. Z.* a. 1798. nr. 148. m. Mai. p. 349. sqq.

Ad pag. 403. lin. antepen.

Lettres de Platon, trad. du Grec et publiées par *A. J. Dugour*. Paris. 1792. 12. *N. Pagni* (mort. 1752.) verterat illas et *Dougour* emendavit versionem. — *Platos Briefe über die syracusanische Staatsrevolution, nebst einer historischen Einleitung und Anmerk.*

von

von J. G. Schloffer. Regiomont. 1795. 8. Schloffer ep. XI. dubiam; epist. autem XIII. cum reliquis genuinam esse censet. Sed conf. *neue Bibl. der sch. Wiss.* vol. 59. a. 1797. part. 2. pag. 248. sqq. et Kil. nou. bibl. germ. vniu. vol. 28. part. 2. p. 289. sqq. in primis p. 292.

Ad pag. 406. lin. 16.

Post *vet. ed. scr. s. meae* Fabr. ed. vol. III. pag. 145. sqq., ad quam vtut multa contulifsem; tamen spicilegium colligere licet. At in praesenti et ad hanc et ad sequentem sectionem, missis iis, quae iam ad Fabr. B. Gr. et in Add. ad Indrot. II. 2. p. 554. sq. adnotaui, quorundam tantum librorum maioris minorisue molis, facere licet mentionem; plura autem alio forsan loco et tempore dabo. — *M. Musuri* carmen in Platonem gr. edit. a *Phil. Munkero*. Amstelod. 1676. 4. — *Mücke*, Rect. scholae Grimmensis, Pr. de meditatione mortis platonicae, (h. e. occupatione rerum, quas animus etiam sine corpore agere et meditari possit.) Lips. 1793. 4. — *Caesar Morgan's* Investigation of the Trinity of Plato and of Philo etc. Lond. apud Rivingtons. 1795. 8. Contra Gibbon ostendit, Christianos neutiquam a Platone aut Platonibus accepisse doctrinam de diuina Trinitate — De libro *Souuerain* famoso, le Platonisme dévoilé etc. Colon. (vel potius Amstelod.) 1700. 8. et *Loefleri* interpretatione: *Versuch über den Platonismus der Kirchenväter etc.* ed. II. *Züllichau*. 1792. 8. v. ad Fabr. B. Gr. l. c. p.

149. not. et pag. 151. not. rrrrr. et ephem. litter. Lips. a. 1792. nr. 46. pag. 366. sqq. — Multa reperiuntur de theologia Platonis in libro: *Das Platonisch-Hermetische Christenthum, begreifend die historische Erzählung vom Ursprung und vielerley Secten der heutigen fanatischen Theologie* — von M. Ehregott Dan. Colberg, P. P. auf der Univers. Greiffswald. Lips. 1710. 8.

Ad pag. 406. sect. 6.

M. Frémling de ideis platoniciis. Lund. 1795. 4. — M. Frykwall disp. (resp. A. Folkner,) de vita Platonis. Lund. 1797. 4. — *Plato über ihn u. seine Philosophie*. Altonae. 1790. 8. Est tantum initium maioris, quod quidem promisit auctor anonymus, futuri operis. *Entwurf von Platons Leben, nebst Bemerkungen über dessen schriftstellerischen und philosophischen Charakter, aus dem Englischen übersetzt, mit Anmerkungen und mit Zusätzen über Platon, Aristoteles und Bacon versehen, von Karl Morgenstern* (Profess. Dorpat.) Lips. 1797. m. 8. Opus, cuius auctor est quidam V. D. natione Scotus anglice prodierat 1760. Edinburg et Lond. in 4. (v. Briiggem, View. etc. p. 157.) *Morgenstern* autem in sua versione aliquos sectiones superfluas abscidit, contra ea multas litterarias criticasque addidit obseruatt. atque additamenta, in quibus varia, ab auctore scripta, suppletur, emendantur aut illustrantur. In prima igitur sectione agitur de Platonis vita, maximam

mam partem ex septima Platonis epistola, quam ex lingua graeca, non, ex Scoti versione *Morgenstern* germanice reddidit paullo liberius, adiectis notis, etiam criticis. In sect. II. pag. 109. sqq. varia traduntur de Platone, qui a quibusdam vindicatur adculpationibus, n. obscuritatis, orationis mysticae, inimicitiae cum Xenophonte et alia in additamentis disputantur. Conf. ephem litt. Li. f. 1797. plag. 36. et Jen. A. L. Z. a. 1798. m. Mart. nr. 86. — Idem doct. *Morgenstern* opus: *Ueber Platon's Verbannung der Dichter aus seiner Republik, und seine Urtheile von der Poesie überhaupt*, inseruit nou. bibl. artium bon. (german. scriptae,) vol. 61. part. I. Lips. 1798. p. 1—50. Iudice *Morgensternio*, Plato non vult, vt omnes poetae e sua relegentur republica; sed cupit, vt omnis poesis subiecta sit legislationi, quam vocant, morali. Quod autem poetae epici et dramatici, praesertim comici ac tragici, multa canant, quae vitae emendationi obsint; ideo illos tantum excludit; lyricos vero, si nihil canant, quod morum laedat castitatem, admittit. Respicit autem Plato conditionem et eruditionis et de moribus doctrinae sui temporis, quo quidam poesi immoderate abutebantur. Hinc summam commendat cautionem in poetis legendis, et varia dat praecepta, quae *Morgenst.* in illo opere suo persequitur et recenset etc. Plato igitur amore sapientiae ac virtutis ductus, non inuidia erga Homerum aliosque poetas motus exfulare iussit

fit illos ex sua republica; poesin ipse amabat, magnique aestimabat atque imitabatur. Contra ciuibus suis philosophiam, a poesi tum temporit coartatam, magis magisque commendare studuit, et fines illius amplificare. Tum, quae Plato de poesi, quasi diuinitus inspirata, (praecipue in dialogo *Ion*,) dicit, explicat Morgenst. et docet, Platonem ita scripsisse, et, cur poesis ἀνιγματοῦδος habeatur a Platone, vberius exponit. — *Wörterbuch der platonischen Philosophie von M. Jo. Jac. Wagner*, Gottingae. 1799. 8. Non solum vocabula, praecipue philosophica, eorumque vim et sensum, sed etiam res et doctrinam Platonis explicare, etiam examinare instituit. Quae tamen laudanda sint aut vituperanda in illo dictionario, late docet censor in noua bibl. vniuers. germ. vol. 51. part. 2. fasc. 6. a. 1800. pag. 543. sqq. Plura quoque notantur in *Jen. A. L. Z.* 1799. nr. 257. m. Aug. — *Georg Gottlieb Wernsdorff kritischer Versuch über einige in Platon aus dem Eusebius zu ergänzende Lücken*, Wittenberg. 1796. 8. Ostendit V. D. 1) in Alcibiade I. p. 66. ed. Bipont. non solum Stobaeum, sed etiam Eusebium praepar. evang. XI. 27. habere genuinum additamentum; apud Stobaeum veram esse lectionem, in Eusebio autem mutatam; 2) locum in libro I. de Legg. pag. 43. ed. Bipont, ex Eusebio praep. evang. XII. 18. posse suppleri, quo sensus restituitur; 3) epist. VI. ex Eusebio P. E. XII. pag. 534. et Timaei locum, tom. X. pag. 313. ex

Eusebio, P. E. XI. pag. 524. supplementa accipere. — *Platons Timaeus nach Inhalt und Zweck, mit erklärenden Anmerkungen von Lud. Hörstel.* Brunswig. 1795. 8. Confilium auctoris fuisse, indicat Hoerstel, defensionem et duplicem demonstrationem, ex historia aequae ac ingenio et natura ductam, pro bonitate et veritate reipublicae Platonicae, hunc neque errores, neque fictiones, neque nouitatis notam continere, conf. ephem. litt. Lips. a. 1797. plag. 7. pag. 50. sqq. — *Abriss einer Religionslehre des Plato. Denksprüche des Phocylides etc. von Ludwig Hörstel.* Hannov. 1798. 8 v. supra ad pag. 225. de Phocylide. — *The Theology of Plato, compared with the Principles of Oriental and Grecian Philosophers. By John Oglivie, F. R. S.* Edinburg. 1793. 8. Conf. Critical Review for Jan. 1794. pag. 25. sqq. — *J. A. Görrenz.* Pr. de dialogistica arte Platonis, interpreti huius rite cognoscenda. Wittenb. comment. I. 1794. 4. — *M. Sam. Gottlieb Linde* disp. de solatiis aduersus mortis horrores in Platone et N. T. obuuiis. Lips. 1792. 4. Primum persequitur auctor solatia in scriptis Platonis obuia, eaque in IV. classes digesta; quo facto eodem modo illa in N. T. proposita comparat.

Ad pag. 407. lin. 22.

Kleuckerii versionis tom. I. 1778. — tom. II. 1780. — tom. III. 1785. — tom. IV. 1786. — tom. V. 1792. — tom. VI. 1797. 8. — *Auser-*
er-

erlesene Gespräche des Platon, übersetzt von Frid. Leopold Grafen zu Stolberg. I—III. Theil. Regiomont. 1796. 8. etc. Conf. *neue allg. deutsche Bibl.* a. 1800. vol. 51. part. 1. fasc. 4. p. 250. sqq. inprimis *Morgenstern* in noua bibl. art. bon. etc. vol. 59. qui illud opus suum separatim quoque edidit cum inscriptione: *Ueber des Herrn Graf. Frid. Leop. zu Stolberg Uebersetzung auserlesener Gespräche Platons von Morgenstern.* — Particulae VI. ex Plat. de Republ. germanice versae sunt ab *H. Grillo* in *Quartalschrift für ältere Litteratur*, 5ten Jahrgang; part. VIII. ab anonymo in: *Deutsch. Museum*, m. Nov. 1787. — ab *H. Heinzelmänn* in *Eggerideutsch. Magazin*, m. März. 1795. — *Platon's Republik*, übersetzt und erläutert von *M. Gottfried Fähsse*. Erstes Band. Uebersicht der Rep. und Uebersetzung der ersten vier Bücher. Lips. 1800. 8. Conf. *Hoepfneri censur.* in *ephem. litt.* Erfurt. 1800. nr. 12. et *Jahrbüch. der neuesten Litterat.* Lips. 1800. nr. 46. p. 571. sqq. — *Platon's Rep. oder Unterredung vom Gerechten*, in zehn Büchern. Uebersetzt von *Frid. Car. Wolff*. Alton. 1799. II. voll. m. 8. *Wolff* cum *Morgenst.* existimat, consilium Platonis fuisse, non, vt optimam regiminis formam describeret, sed vt notationem formamque *iusti* explicaret. Docta acutaque vtriusque tam *Wolfianae*, quam *Faehsianae* interpretationis recensio atque comparatio est in *Jen A. L. Z.* a. 1800. m. Jul. n. 206. add. nou. bibl. vniu. germ. vol.

vol. 53. part. I. fasc. 4. pag. 253. sqq. — La Republ. de Platon ou du Juste et de l'Injuste Dresdae I. Partie. 1789. 8. — *Plato über den Grund der Sittlichkeit, aus seiner Republ. von G. L. Spalding, in Berlin. Monatschrift.* 1791. VII. p. 62. sqq. — Menexenus a Westo, cum Pindari odis, anglice versus. Londini. 1749. 4. v. Lips. acta erudit. a. 1755. pag. 90. sqq. — Nimius Platonis admirator est Thom. Taylor in: *The Phaedrus of Plato, a dialogue concerning Beauty and Love. Transl. from the Greek.* Lond. 1792. mai. 4., cuius libri grauis censura legitur in Jen. A. L. Z. a. 1795. nr. 267. m. Sept. — *Bitaubé* comment. in Eutyphrona, in Mem. de l'Institut nation. des Scienc. tom. I. Paris. l' an. VI. nr. 17. pour an. IV. de la Republ. Litterat. etc. Is considerat hunc dialogum tanquam apologiam philosophorum et philosophiae atque Platon. opinionis de superstitione ac religione populari. — Sapientiae Platonicae flores legere instituit ex Eutyphro D. Ch. Grimm. Annaberg. 1786. 8. — Idem de ordine et nexu dialogorum platoniorum, an et quali statuendo; epimetrum sapientiae Plat. florilegiis II — III. interponendum. — II. Sap. plat. florilegium III. super Socratis apologia c. I — IV., cui praemittituri epimeti de dial. plat. ordine et nexu iudicando particula reliqua — III. sapientiae plat. florileg. IV. super Socratis apologia c. VI — XVII 1789. — Floril. V. — Florileg. VI. super Socr. apol. c. 21 — 28. 1765. — Florileg. VII. super Socr. Apol.

Apol. c. 29. ib. 1793. — *J. Fr. Fischeri Pr. Platonis Cratylus*, gr. et lat. adnotatt. criticis et grammaticis illustratus, partic. I—VIII. Lips. 1791—1795. — *Kriton oder von der Pflicht eines Bürgers, aus d. Griech. des Plato, übersetzt und mit nöthigen Erklärungen erläutert von G. Eph. Frid. Böckh, Augustae Vindel.* 1785. m. 8. — *Jo. Jac. Hottinger. Pr. Loca nonnulla e Platonis Apol. vel explicantur vel emendantur*, Tiguri. 1792. 4. — *Car. Henr. Ruhkopf, Direct. Gymn. Hildes. Pr. de arte Platonis in dialogo, qui Phaedon inscribitur, conspicua.* Hildes. 1796. 4. — *Ad locum in Platonis apol. Socr. cap. 9. auct. A. F. Wolf.* Halae. 1790. 4. et in *Magaz. für öffentl. Schulen*, tom. II. part. 2. pag. 403. sqq. — *Das Gastmahl des Plato, oder Gespräch über die Liebe (von Tenne- mann,) in Schiller neuen Thalia*, part. V. nr. 2. et VI. nr. 3. Lips. 1792. 8. — *M. Henr. Ludov. Hartmann, Lycei Gubens. Cour. prol. de proposito Symposii Platonis.* Pforten. 1797. 4. Consilium fuisse putat Platoni, vt defenderet Socratem a calumnia illicitae cum Alcibiade consuetudinis, in fida amoris, qui animum philosophi ad hunc iuuenem duxisset, pictura. — *Ueber Diotima in Platons Gespräch, das Gastmahl, von F. Schlegel, in Berlin. Monatschr.* a. 1795 m. Jul p. 30. sqq. et Jul. p. 154. sqq. Cum Proclo in Polit. Plat. pag. 420. lin. 9. sqq. ed. Basil. 1534. fol. numerat eam inter Pythagoreas feminas, quod idem *Schlegel* vberius tractauit in libro:

bro: *Die Griechen und Römer, historische u. kritische Versuche über das klassische Alterthum.* tom. I. Neustrelitz. 1797. 8. Idem tetigit M. *Henr. Lud. Hartmannus*, Conrect in prolus. de Erote Socratis in Symposio Plat. Guben. 1801. 4. pag. 5. not. 9. In ipsa autem prolus. ostendit Hartm. amorem a Platone sensu spectari latissimo, et omnino de cupiditate spectari, qua homines ad ea omnia, quae virtutibus quibusdam excellant, feruntur. Conf. *Beck* comm. soc. philol. Lips. II. 2. p. 229. sqq. — Ibid. pag. 49. sqq. et 216. sqq. ex Wolfii prolus. excerptae leguntur obseruatt. criticae in locos quosdam *Platonis*, *Apollonii Rhodii*, etc. — Ibid. I. 1. p. 162. sqq. vberius recensetur *Hartmanni*, Conrect. prolusio s. disput. critica de loco *Symposii Platonis* cap. VII. §. 5. 6. Gubenae. 1800. 4. Praecipue contra *Bastium* docere studuit, totum illum locum a Platone non profectum, atque plane ex ordine eiiciendum esse. — Ibid. p. 166. sqq. recensentur 1) eiusd. *Hartmanni* prol. in qua tractatur *Chronologia Symposii Platonis*, Lipsiae 1798. 4. Docet V. D. tempus, quo *Apollodorus* societati cuidam omnia narrasse fingitur, non multo ante necem Socratis esse ponendum, Olymp. 94, 4. ipsum autem symposium a Platone coeptum esse scribi non ita multo ante Socratis mortem, et quidem eo tempore, quo *Apollodorus* narrans fingi videbatur; *Platonem* vero non, viuo Socrate, absoluisse libellum; sed plures annos ei expoliendo impendisse, eum-

que adeo demum post Mantinenſium calamitatem publici iuris feciſſe; 2) eiꝯd. *Hartmanni* proluſio de *mytho Ariſtophanis in ſympoſio Platonis*, Guben. 1799 4. *Hartm.* agit. 1) de argumento et conſilio mythi; 2) de eiꝯs indole atque natura; 3) de cauſſis, cur in-textus ſit; 4) de fontibus, et illum mythum iis accenſet, quos Plato ipſe confinſerit et quem ad hoc ſympoſium ornandum de induſtria composuerit. — Ibidem vol. III. pag. 19. ſqq. exiit *Frid. Aſtii* comment. de Platonis Cratylo, et de Platonis conſilio in illo dialogo conſcribendo. Negat, *Garnierium* in Mem. de Litterature tom. XXXII. pag. 190. ſqq. et *Tennemannum* in *Gefchichte der Philoſophie*, tom. II. pag. 540. ſqq. arbitratos, Platonem voluiſſe more ſuo ſophiſtas carpere ac deridere, omnino adſequutos eſſe Platonis conſilium; hunc iſtos quidem ludere concedit, at interius, vt itá dicam, ſubiicit ei conſilium. Hinc, „Cratylus, ait, eſt comoedia philoſophica; deridet Heracliteos, et tacite tangit Parmenideos; illos, qui omnia fluere et inſtanter ferri putarent, hos, qui totum quoddam et vnum ponerent, conſtans illud et aeternum et ſtabile. Comparatio igitur eſt Cratylus Heracliteorum et Parmenideorum diſciplinæ, quod nos diceremus: *ein Parallelismus des Dualismus und Realismus etc.*” Sic multa alia ad rectum de Platonis ingenio eiꝯſque philoſophandi ratione iudicium ferendum atque de argumento huiꝯs dialogi diſputat. — Ibidem pag. 96. ſqq. legi-

gitur *Frid. Astii* emendationum in Politiam Platonis specimen; — et pag. 120. sqq. Varietas lectionis in Eutyphrone Platonis, enotata e cod. Msto. Zittau. (qui continet XXII. dialogos, Poatoni partim recte, partim male adscriptos,) ab *A. F. W. Rudolpho*, gym. Zittau. Directore — pag. 155. sqq. obseruata, a *Wielundo* in opere: *Aristipp und einige seiner Zeitgenossen*, Lips. 1800. 8. De Platone eiusque placitis varia ratione disputari saepius atque multis locis interdum vberius examinari atque varia ex parte spectari cum primis eius symposium et potissimum libros de republica. — *Commentar über zwey dunkle Stellen in Plato's Schriften, wovon die eine im Theätet, die andere in Meno vorkommt*, von *Jo. Wolfg. Müller*, Lehrer der Mathemat. am Gymnas. zu Nürnberg. Noribergae. 1797. 8. Conf. ephem. litt. Gotting. a. 1797. plag. 100. pag. 985 — 991. — *Protogoras der Sophist, über Seyn und nichtseyn, nachdem Theätet des Plato* — von *C. Nürnbergger*, Dortmund. 1798. 8. v. supra ad §. 39. sect. 6. — *Ἄνθρω τετραγώνος* qualis fuerit apud Graecos? explicare tentauit *F. Jos. Grulich*. Neostadii ad Orlam, 1792. 4. — *Kraft* comm. de notione philosophiae in Platonis ἔρασταις obuia. Lips. 1786. 8. — *Platon's Menexenus im Grundrifs nebst Untersuchungen über den Zweck und die Zeit des Dialogs, die Charaktere des Menexenus und der Aspasia, mit erklärenden und kritischen Anmerk.* von *J. H. Just. Köppen*. Berol. 1790. 8. —

J. Jac. H. Nafst analysi logica in dialogum Platonis, Menonis nomine inscriptum. Stuttgart. 1795. 4. — In bibl. Vaticana sunt codd. 1029. 1031. 1553. et 1554. membr. saec. circiter XI. tum codd. 1576. 1461. et 1467. superioris aevi, in quibus epistolae et opp. Platonis continentur; de quibus diligenter egit *Angelus Maria Quirini*, pater purpuratus, in Epistola ad reuerend. patrem praesidem generalem congregat. Benedictinae S. Mauri. Romae. 1742. 4. Specimina dat ex illis ad contextum emendandum, et obss. criticas. Idem inquit, num *Χαίρειν*, an *ἐυχαιρειν* legendum sit, et num Plato primus vsurparit illud vocabulum. Arbitratur, Platonem in ep. VI. adtigisse arcanam de trinitate doctrinam, et prouocat ad testimonia Clementis Alexandrini atque Origenis. Epistolam XIII., quam Aretinus, Marfilius Ficinus et Serranus habuerunt spuriam, ille, quoniam Theodoretus, Cyrillus et Clemens eam adhibuissent, censet esse germanum Platonis foetum. — Notice du commentaire Mst. d' *Hermias* sur le Phèdre de Platon, in bibl. publ. Paris. auct. *St. Croix*, in Magaf. encyclop. III. an. nr. 9. — Antiquissimum cod. Opp. Platonis membran. cum scholiis minor. litteris capitalibus scriptis, a. 396. manu a Joannis calligraphi exaratum, ex Graecia in Britanniam adtulit Clarke, Prof. collegii Jesu Cantabrig. Clark. in scholiis reperit loca ex deperditis dramaticis aliisque poetis. v. Lipsf. *allg. Litt. Zeit. in allgem. Intelligenz-Blatt*, a. 1803. scid.

scid. 71. pag. 575. — Σχόλια εις Πλάτωνα. Scholia in Platonem ex codd. multarum biblioth. primum collegit *Dav. Ruhnken*. Leidae. 1800. mai. 8. — Ex codd. IV. Venet. et vno bibl. Angel. Rom. Scholia in plura Platonis opp. praefertim dialogos collegerat *Siebenkees*, edita in libro utili: *Anecdota graeca*, e praestantissimis italicar. bibliothecarum codd. descripsit *Jo. Phil. Siebenkees*. Edidit et praefatus *M. Jo. Ad. Goetz*. Noriberg. 1798. mai. S. Conf. ephem. litt. Erlangens. a. 1798. nr. 90. pag. 718. sqq.

Ad §. 71. CHION.

Conf. *Fabr. B. Gr.* vol. I. pag. 677. §. V. Chionis epp. editurus est *Aug. Gottlob Hoffmann*, Gymn. Islebiens. Subconrect. et vt partim nouam suam adnuntiaret edit. partim futuri laboris rationem quasi et formam redderet, *Prolegomena ad Chionis epp. graec. futuram edit.* conscripsit ac publicauit in *Beckii* comm. soc. philol. Lips. III. part. 2. pag. 254. sqq. Vberius vero disputat *V. D.* de Chione ipso, de probabili epistolarum auctore, philosopho quodam neoplatonico, quem saec. IV. post Ch. nat. vixisse, et aequalem fuisse Iamblichi, Maximi Tyrii, et aliorum, vel saltem non diu post illa tempora libellum conscripsisse, ex variis argumentis colligit; tum de consilio et fine, de virtutibus et vitiis et de codd. Msst. atque edd. huc vsque repertis illarum epistolarum; denique de ratione ac
me-

methodo, quam sequuturus sit et de cod. Augustano Vind., ex quo specimen variar. lectionum criticum coronidis loco proponit.

Ad §. 71. PHILOXENVS.

Ad pag. 413. lin. pen.

Add. ad Fabr. B. Gr. vol. IV. pag. 492. in catal. poetar. epigrammatariorum.

Ad §. 75. ISAEVS.

Ad pag. 415. sect. 6.

De loco quodam Isaei (in ed. Reiskii p. 260.) v. *Augeri* commentat. in mem. de Litterat. de l'Acad. des Inscr. vol. XLVI. Paris. 1795.

Ad §. 76. DEMOSTHENES.

Ad pag. 418. sect. 4. sub. finem.

De *Vlpiano* v. Fabr. B. Gr. II. pag. 828. sqq. *Vlpianum* vero *Gazaeum* et *Vlpianum*, fratrem *Isidori* non esse diuersos, sed vnum eundemque *Brucker.* in hist. phil. critica ex *Suida*, et *Wernsdorf* in diss. I. de *Hypatia* p. 55. docuerunt. *Vlpiani rhetoris* obseruatt. ex XVIII. *Demosthenis* orationibus, a *Paullo Rosa*, *Crennitz-Vngaro*, in tomo V. *Gnomo-*

monologiae Demosthenicae *Balthasar, Imbri-*
cii. Basil. 1570. 8.

Ad pag. 420. lin. 6.

Leg. emendatas.

Ad pag. 420. lin. 23.

In ed. Geneu. a. 1607. *Vlpiani commenta-*
rios subiectos esse singulis orationibus, scrip-
psit Fabric. l. c. pag. 859. Alii autem tra-
dunt, eos typis expressos esse in singulari
volumine, et a. pag. 321. legi accessiones ad
Vlpiani commentarios.

Ad pag. 422. lin. 17.

Augerus antea suam editionem adnuntia-
verat in libello: Prospectus d'une edition
grecque de Demosthene et d'Eschine, avec
vne version latine et des notes pour l'intelli-
gence du texte par Athan. Auger. Paris,
1789. 4.

Ad pag. 422. lin. 17.

Illarum editt., quas in Fabr. B. Gr. II. p.
342. sqq. et in Add. ad Introd. II. 2. p. 355.
iam memoravi, notitiae add. *Demosth. ó περί*
τῶν συμμοριῶν λόγος, μετὰ τῆς Οὐλπιανοῦ ἐξη-
γήσεως. Basil. in off. Froben. 1531. 4. — Oratt.
V. commentariis Maturantii, Beroaldi, Tra-
pezuntii, Hegedorphini, Sturmii, et scho-
liis Ascensii illustrati. Paris. ex offic. Vasco-
fani. 1557. min 4. — Oratt. Olynthiacae III.
et IV. philippicae cum quibusdam aliis eius-
dem

dem argumenti, nunc primum adiectis, in usum adolescentum, recte graeca discere cupientium, separatim editae, Argentorati, excud. Theod. Rihel. f. a. 8. — Δημοσθένους — *Demosthenis Olynthiacae tres*, gr. et lat. vt conferri ab vtriusque linguae studiosis possint. Cum methodo dialectica, rhetorica, grammatica et indice certissimo, ad scholarum usum; per *Nic. Gallotum Catalaunensem*. Basl. In calce: Basl. per Jo. Oporin. 1560, 8. — *Demosth. oratt. olynthiacae et philippicae*, gr. et lat. simul editae cum argumentis Libanii. Ad usum studiosae iuuentutis. Augustae. Munatiana. 1620. 12.

Ad pag. 423. lin. 1.

Editio tertia, Etonae 1755. 8. — Ed. quinta. Londini et Etonae. 1771. 8. — Ed. septima Londini. 1785. 8. — Selectae oratt. de republ. ordinanda, de classibus, de Rhodiorum libertate, pro Megapolitis, Olynthiacae tres, Philippicae quatuor. gr. et separatim, lat. Londini 1746. 8. — *Demosth. oratt. de republica duodecim*, cum Wolfiana interpretatione denuo castigata et notis historicis *J. V. Lucchesinii*. Acc. Philippi epistola. Edidit *Gulielm. Allen*, A. M. Londin. 1755. 8. II. voll. — v. *Bruegge*. View. etc. pag. 160. sqq. ac Supplem. pag. 38. sq. de edd. et verss. oratt. *Demosth.* — Collectio gr. ex *Apollodori* bibl. *Luciani* dial. mortuorum et *Demosth.* orat. de pace. gr. et lat. Halae. 1762. 8. — *Demosth. orat. de pace*, Graece. Acc. notae, scho-

scholia et Andreae Dunaei praelectiones. Curavit *Chr. Dan. Beckius*. Prof. ord. Lipsi. 1799. min. 8. *Andreae Dounaei* (Downes) *praelection. in Philippicam de pace Demosthenis* primum prodierunt Londini ap. Jo. Billium. 1621. min. 8. cuique commentarii particulae addidit Doun. et graecam sectionem et latinam eius versionem.

Ad pag. 423. lin. textus pen.

Stockii ed. prodiit Dublini. 1769. 8. II. voll. — *Δισχίνου ὁ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους ὁ περὶ στεφάνου λόγος*. Interpretationem lat. et vocum difficiliorum explicationem adiecerunt *P. Foulkes* et *J. Freind*, Aedis Christi alumni. Oxon 1696. 8. Huius anni edit. esse correctam, sequentes vero vitiosas, vere ait Harwood. In meo quidem exemplo, (Londini, ex edit. Oxoniensi; excud. *Joh. Bowyer*. 1715. 8.) errores typographicos singulis fere paginis numero permultos doctissimus correxit.

Ad pag. 424. lin. 20.

Demosth. in Philippum orat. prima e graeca in lat. et vernaculam linguam translata: acc. notae in calce positaе (a *K. Santucci*.) Romae. 1794. et or. in Philippum secunda, ab eod. ibid. 1795. 4. — Raritatis causa memorabo libellum: Oratio dicta in funere Frederici Saxon. Ducis; oratio de legibus; orat. de gradibus; Praefatio in *Aeschinis* et *Demosthenis* orationes, oratio Critiae contra The-

ramenem ex Xenophonte. *Phil. Mel.* (Melan-
thone) autore. Haganoae, excud. Jo. Secer.
1525. min. 8.

Ad pag. 425. sect. 5.

*Aesthetisch - kritische Parallele der beiden
größten Redner des Alterthums. Demosthe-
nes und Cicero, nebst vier Musterreden dersel-
ben aus dem Griech. u. Lat. von D. Jenisch.
Berolin. 1801. 8.*

Ad pag. 426. lin. 11.

*Augeri ed. noua edit. Paris, 1788. 8. VI.
voll. — Les Harangues de Demosthène. Tra-
duction nouvelle par P. L. Claud. Gin. Avec
des Notes relatives aux circonstances présen-
tes et des Extraits de plusieurs Comedies d'
Aristophane. Paris. 1791. 8. Eleganter ver-
sae sunt oratt. III. Olynth. Philippicae, et
inte has secundum temporis ordinem oratio
de pace, Haloneso Cherson. et epistola Phi-
lippi. Valde laudatur labor in Jen. A. L. Z.
a 1793. nr. 19. pag. 145. sqq. — Heinze II.
et III. oratt. Olynth. germ. vertit in duobus
Pr. Wimariae. 1784, et 1785. 4. deinde eas
recudendas fecit et primam addidit Olynth,
in minoribus suis opusculis (*kleine deutsche
Schriften*) Gottingae. 1789. 8. — Primam
orat. Olynth. etiam in linguam transtulit ger-
man. Höderer in Museo germ. (*Deutsch.
Museum,*) m. Dec. 1776. rec. in Jördens.
*Sammlung der besten zerstreuten Uebersetzun-
gen aus Griechen und Römern,* tom. I. Berol.*

1783. 8. — Primam orat. philippicam germ. vertit *Augustin Scheffel*. Graetz. 1777. 8. — Eiusdem orat. versio germ. legitur in *Wielandi Attico Museo*, (*Attisches Museum*,) tom. III. Lucern. 1799. 8. — *Auserlesene Reden des Demosthenes u. Aeschines — aus dem Griechischen übersetzt, und mit den nöthigen Einleitungen u. Erläuterungen versehen von A. G. Becker*. I. Hälfte, Halae Sax. 1797. m. 8. Conf. nou. bibl. vniuers. germ. Kilon. a. 1798. vol. 37. part. I. fasc. 1. pag. 25. sqq. — *Lelandi* versionis partes dein iunctim recusae sunt. Londini. 1777. 8. vol. I—III. v. plura in *Brueggem*. View etc. pag. 166. sq. — The orations of *Aeschines* against *Ctesiphon* and *Demosthenes* of *Corona* transl. from the original Greek and illustrated with notes historical and critical. By *Andrew Portal*, Lecturer of St. Helens etc. Oxford printed for the Author and sold Oxon. and London. 1755. 8. Praemissa commentat. plena esse antiquae eruditionis, et ea, quae *Toureil* scripsit, saepe correctae esse dicuntur in *Lips. ephem. literar.* anni eiusd. nr. 70.

Ad pag. 427. lin. 4.

Jo. Severin Vater disp. *Animaduerss.* in locos quosdam ex *Midiana Demosthenis oratione*, *Tacito* aliisque. *Jenae*. 1796. 8. V. D. non solum aliquot *Augeri* adnotatt. examinavit, sed ipse de locis capp. VII. et aliorum tulit iudicium. — Notes histor. et critiques sur différens passages d'Auteurs anciens, cont. Har-

Harpalus et l'accusation qui fut intentée contre Démosthènes à l'occasion de ce transfuge macédonien par Mr. de la Porte du Theil, excerpt. in Journ de Sav. a. 1792. part. VIII. pag. 469. sqq. Alia scripta iudiciaque excitat *Brehm in bibliograph. Handbuch* II. pag. 317. sqq.

Ad §. 77. AESCHINES.

Ad pag. 428. sect. 4. fin.

De epistolis v. *Fabr. B. Gr. II.* pag. 352. sq. Illae separatim quoque sunt editae Duesfeldorpii ap. Jo. Oridryum et Alb. Bufium, affines. 1568. 8. Exempli mei orae multae obs. varii generis sunt adscriptae. *Aeschinis* in Ctesiphontem orat. gr. et lat. Glasguae typ. Foulis, 1779. 12. — In cod. Paris. bibl. publ. 2999. nr. 12. est *Apollonii Dysoli* opusc. de Aeschinis vita, et duplex illius grammatici argumentum in orat. aduersus Timarchum. Add. ad superiorem §. de Demosthene adnotata.

Ad pag. 429. sect. 6.

Corr. *Fabr. B. Gr. libr. III. c. 28. sect. 10.* vol. IV. pag. 354. sq.

Ad §. 79. THEOPOMPUS.

Ad pag. 430. lin. 5.

Leg. Confer. Supplementis in Add. ad Introd. II. 2. pag. 335. collectis adde *Dyonis.*
Ha-

Halicarn. init. libri I. A. R. *Jac. de Rhoer* ad *Porphyr.* de abstinentia ab esu animalium II. 21. pag. 139. qui *ibid.* cap. 16. p. 127. *Theophrastum* pro Theopompo legere matite *Gesner* ad *Lucian.* *Opp.* ed. *Reitz.* III. pag. 185. *Stauer.* ad *Corn. Nep.* VII. cap. 11. §. 1. in ed. mai. *Fabr.* B. Gr. II. p. 801. sqq. — *Frid. Koch*, *Lycei Sedinens.* Direct. editurus fragmenta Theopompi, scripsit Prolegomena ad Theopompum Chium. *Stettin.* 1803. 4. Is vero pluribus defendit Theopompum contra dura Polybii aliorumque iudicia, praesertim de vita Philippi: neque tamen negat, in eius opp. reperiri vestigia acerbitatis et petulantis audaciae, quae tamen vitia fuissent Chiorum propria. Idem ostendit, ex comparatione nonnullorum librorum, eum fuisse a *Cornelio Nepote* compilatum. *Add. cl. Beck. comm. soc. philol. Lips.* II. 2. p. 535. sqq.

Ad §. 80. LYCVRGVS.

Ad pag. 431. sect. 4.

Lycurgi or. ex latina *Melanthonis* versione in linguam germanicam translata exstat in *Lauterbeck's Regentenbuch.* 1556. 1567. et 1581. fol.

Ad §. 81. ARISTOTELS.

Ad pag. 432. sect. 2. et sqq.

Plura de *Aristotele*, eius fatis, scriptis, horum editt. atque versionibus, interpretibus

bus etc. narrata sunt in *Fabr. B. Gr. III. pag. 201—408. v. etiam Add. ad Introd. II. 2. p. 335. sqq.*

Ad pag. 433. not.

Aristotelem quoque a crimine ingrati erga Platonem animi vindicare studuit *M. Jo. Frid. Preuser* in comm. de ara, Platoni ab Aristotele posita *Witteberg. 1755. 4. add. notam ad Fabr. B. Gr. III. pag. 202.*

Ad pag. 436. sect. 3. fin.

Neque tamen tot libros ab Aristotele esse confectos neque tot periisse, quot multi tradiderunt; contra multos, qui putantur aut citantur, nonnisi fuisse peculiare nonnullarum sectionum aut librorum integri cuiusdam operis inscriptiones, docet vberius, multaque de Aristotele disputat *cl. Buhle* in recitatione libr. Aristotelis, qui vulgo in deperditis numerantur, ad libros eiusdem superstites traduntur; cuius summa legitur in *ephem. Gotting. litter. a. 1800. nr. 207. pag. 2057. sqq.*

Ad pag. 436. sect. 4. not. lin. 2.

Loco: *plura adnotabuntur*, nunc scribe, *adnotata sunt l. c. pag. 306. sqq. add. Buhle in tom. I. Opp. Aristot.*

Ad pag. 436. sect. 4. lin. 16.

Loco 1639. scr. 1539. *emendante Simone Grynaeo, II, voll. fol.*

Ad

Ad pag. 438. lin. 6.

De *Pacii* editt. v. *Fabr.* l. c. pag. 525. et p. 526. de ed nou. *Buhlî* Biponti vol. I. 1791. 8 — vol. II. et III. 1792. — vol. IV. 1795. (conf. censor. in *Jen. A. L. Z.* a. 1797. nr. 275. sqq.) — vol. V. Argentorati, dum haec m. Jan. 1804. scribo, sub prelo iam sudabit.

Ad pag. 439. sub. fin.

Arist. duodecim libri Metaphisice. In fine — summo denique studio Magistri Joannis Peylick de Czeytz, vbi mendosum visum est, eliminatum etc. Lyptzick per Mart. Landspergk de Herbipol. 1499. fol. v. *Freytag* adpar. litt. I. pag. 538. sq. — rec. a. 1505. v. *Panzeri* A. T. I. pag. 494. nr. 209. De *Peylickio* plura narravit D. *Christi. Frid. Eberhard* in *Lipf. allg. litt. Anz.* 1801. nr. 51. — Noua explicatio Topicorum Aristotelis. In Acad. Veneta 1559. fol. (auctore Bucca ferrea.) v. *Jo. Gottlob Iunze* Academia Veneta. Lipf. 1801. 8. pag. 144. — Ib. p. 100 excitatur. Explanatio libri I. physicorum Aristotelis. Ex *Ludouici Buccaferreae* lectionibus excepta: in acad. Veneta. 1559. fol. et cum inscriptione: *Aristotelis* de physico auditu lib. I. *Lud. Buccaferreae* Bonon. philosophi excell. praelectt. ex Graecorum simul et Latinor. interpretum sententia explicatus etc. Basil. ap. Petr. Pernam. 1577. fol. — "Ὀργανον ὀργάνων ἢ ἡ τῆς Φωροσφίας γσίη. Basil. 1556. ap. *Jo. Bebel.* praefatus est Sim. Grynaeus. — Expositio preclarissima tractatum Magistri Hispani secundum

dum viam doctoris sancti et domini Alberti ad vnguem emendata, cum textus correctione, continens succincte totam *Aristotelis* dyalecticum et ingressum ad omnem eius philosophiam. laboriose per *Johannem Lintholtz* de Munchberg comportata. In calce:— Quod *Eberhardus Guthenberger*, artium et medicine doctor — ad vnguem castigavit per me *Sebastian Joh. de Ingelstauia* et *Conr. Herzogaürach* a. 1505. fol. teste censore in *Salisburg allg. Litt. Zeit.* a. 1799. m. Jul. plag. 80. p. 54. sq. qui *Francof. ad Oderam* librum excusum suspicatur probabilibus argumentis ductus.

Ad pag. 440. fin.

De *Pacii* edit. certiora scripsi ad *Fabr. B. Gr. III.* p. 552. sq. *Cl. Veesenmeyer*, Prof. *Vlmenf.* per litteras me fecit certiore, se habere edit. a. 1597. curatam, in suoque exemplari esse *Pacii* commentarium, eodem anno excusum.

Ad pag. 441. med.

Doctum opus esse dicitur: εἰσαγωγή λογική, ἥτοι προδεοίκησις εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν μέθοδον τοῦ Ἀριστοτέλους. Συντεθεισα μὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις κυρίου Γεωργίου Σουγδούρη, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Τύποις δὲ ἐκδοθεισα ὑπὸ Ἰωάννου Καρατζᾶ, τοῦ ἐκ τῆς Λευκοσίας τῆς Κύπρου. Ἐν Βιέννῃ. 1792. 8. ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ Βαουμαυστέρου. — *Die Kategorien des Aristoteles. Mit Anmerkungen erläutert und als*
Pro-

Propaedeutik zu einer neuen Theorie des Denkens dargestellt von Sal. Maimon. Berlin. 1794. 8. Germanica versio facta est ex Buhliana latina.

Ad pag. 443 lin. 29.

Bredow (versionem germ. edituri,) Proben einer deutschen Uebersetzung der Rhetorik des Aristoteles, in Biefleri Berlin. Monatschrift, m. Apr. 1796. 8. pag. 565. seqq. — Die Rhetorik des Aristote'es. Aus dem Griechisch. übersetzt u. mit Anmerk., einer Inhalts-Anzeige und vollständigem Register versehen von Mich. Wenz. Voigt, D. der Philos. u. Prof. der Rhetorik am Königl. Altstädter Gymnas. zu Prag. Erster Band. Prag. 1803. 8. v. ephem. litt. Gotting. a. 1803. scid. 226.

Ad pag. 446.

De Tyrwhitti edit. curata a Burgeff; (v. Add. ad Introd. II. 2. pag. 556.) conf. Jen A. L. Z. a. 1795. nr. 30. m. Mart. vbi pag. 656. sqq. variae Tyrwhitti emendationes examinantur. — Aristoteles über die Kunst der Poesie. Aus dem Griechischen übersetzt und erläutert. Nebst Thom. Twining's Abhandlungen über die poetische u. musikalische Nachahmung.*) Aus dem Englischen. Herausgegeben

*) Twining duas has diss. adiecit versioni suae anglicae lib, Arist. de A. P. Lond. 1789. m. 4. de qua v. *neue Bibl. der sch. Wiss.* vol. 41. part. 2. p. 285. sqq. et vol. 42. part. 1. et 2.

ben von Jo. Gottlieb. Buhle, Prof. zu Göttingen. Berol. 1792. 8. In Prolegom. über die Poetik des Aristoteles. Ein Fragment, p. 55. primum quidem opinatur, Aristot. artem, quam habemus, poeticum esse fragmentum, idque probabiliter libri secundi, si integrum opus tribus confiterit libris; atque id fragmentum esse ab homine quodam ignoto hinc inde excerptum; tum vero suspicatur, libellum quod superstes est, videri adumbrationem partis eorum, quae Aristoteles postea libris illis de arte poetica copiosius fuerit expliciturus; quam quasi sciagraphiam, nondum rite digestam, expositam atque expolitam nec ideo aliis scriptam, Aduersariorum tantummodo loco quasi habitam, aliquis, post mortem Aristotelis, cum opere ipso de arte poetica, iam quidem absoluto, at postea deperdito confuderit atque pro integro opere habuerit. A qua sententia parum abesse videtur et vero pluribus eam firmare studuit argumentis *Godofr. Hermann* in praef. ad suam Aristotelis de A. P. editionem. Hinc ortas putat lacunas et perturbationem ab origine libri repetendam, quum Aristoteles alia in margine addidisset, alia fortasse in singularibus schedulis consignasset, alia denique, volumine per situm et humorem corrupto, in alienam sedem essent recepta. Quare nouam fecit recensionem nouamque versionem. Adiecit doctos comment. tam criticos quam litterarios, atque a pag. 195. commentation. de tragica et epica poesi. — Inscriptio haec est:

est: Aristotelis de arte poetica liber, cum commentariis *Godofr. Hermannii*. Lips. 1802. 8. — *Q. Horatii Flacci* de arte poetica ad Pisones epistola, cum continua exegeti selectisque notis. Adiuncta *Aristotelis de poetica*, gr. cum notis criticis, latine cum notis exegeticis, Edidit *Laurent. Sahl*, Prof. L. Gr. Hauniae. 1802. mai. 8. — Idem *Sahl* iam edidit *Aristot. Poet.* cum notis crit. Haun. 1791. 8. et eodem anno versionem Danicam, atque Oplysende Anmaerkninger over nogle vanskelige Steder, in 8. — Ἀριστοτέλους περὶ ποιητικῆς. *Aristoteles Buch von der Dichtkunst. Zum Gebrauch für Gymnasiasten. Von neuem aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen erläutert von M. Jo. Jakob Meno Valett*, Rector der Hauptschule des Landes Hadeln zu Otterndorf. Lips. 1803. mai. 8. — Cap. VI. poet. gallice versum et notis illustratum est in *A. Augeri* libro de la tragedie Grecque, et du nom, qu'on devoit lui donner dans notre langue pour s'en faire une juste idée Paris. 1792. mai. 8. pag. 55. fin.

Ad pag. 446. lin. 14.

In Berl. Monatschr. curante Biestero, m. Sept. 1795. pag. 302. sq. memorantur. Summi philosophorum principis *Aristotelis libri VIII. de phisico auditu phisicorum appellati*, nouiter correcti et bene emendati. In calce: Impressum Liptzk per Baccalaureum Martin. Herbigol. An. salutis Milleesimo quingentesimo duodecimo. (1512.) fol. — Breuiloquium

Mag. *Johannis Lintholz* de Munnichbergh in *parvulum naturalis philosophiæ* accurate in studio Francophordienſi ſtudioſis promulgatum. In calce: Impreſſum eſt hoc opus per honeſtum virum *Conrad Baumgarthen* in Opido Francokphord. Anno 1507. fol. — *Libri de anima Ariſtotelis* philoſophorum peripatetice familie principis et auctoris. — In calce: Impreſſum eſt opus hoc haud innobile (ignobile) in famoſo oppido Lipſenſi per *Wolfgang*. Monac. Anno 1514. fol. — De quibusdam aliis lat. operum quorundam editt. v. eph. litt. Erfurt. a. 1800. nr. 25. — *Simonis Simonii* Lucenſis in librum Ariſtot. περὶ τῶν αἰσθητικῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν h. e. de ſenſuum instrumentis, et his, quæ ſub ſenſum cadunt, commentarius vnus; eiꝰd. in librum Ariſtot. de memoria et remiſcentia commentarius alter. Exc. Jo. Crispinus. 1566. fol.

Ad pag. 447. ſub. ſin.

Jo. Beckmann adnotatt. ad Ariſtot. auſcultationes mirabiles adiecit et editt. ſuis tam *Antigoni Caryſtii* hiftoriar. mirabilium collectam. Lipſ. 1791. 4. quam *Marbodi* libr. lapidum — ſubiectis ſub finem adnotatt. ad Ariſtot. auſcultationes mirabiles etc. Gottingæ. 1799. 8. — *Camus* in comment. in librum de mirabilibus auſcultat. in Mém. de l'Inſtitut nation. des ſcienc. et des Arts, pour l'an IV. de la Republ. Litterature et B. A. tom. II. Paris. an. VII. (1799.) pag. 195 — 271. agit de codd. et auctore, quem quidem fuiſſe iudi-

dicat Aristotelem; sed opus quod habemus, tantum fuisse collectanea s. aduersaria, quae Aristot. postea in ordinem redacturus atque elaboraturus fuisset, colligit ex comparatione nonnullorum locorum: idem disputat de cap. 52. eiusque textu corrupto. Editionem quoque Meziriaci obs. in Aristot. librum ineditarum, quae in bibl. publica Paris. latent, promisit.

Ad pag. 448. lin. 4.

Chabanon de Arist. problemat. quae de musica agunt, (problema XIX. versum est et illustratum,) in Mem. de Litter. de l'Acad. des Inscr. vol. 46. Paris, 1795.

Ad pag. 449. lin. 7.

Longa pars libri Aristot. a cap. II—VI. exstat in *Stobaci* physicis tom. II. part. 1. p. 640. sqq. ed. *Heeren*, qui locum illum e codd. dedit emendatiorem, et saepe discessit a *Kappio*, saepe ei adsenfit.

Ad pag. 449. lin. 14.

Lud. Buccaferrei Bononiens. lectiones in secundum ac tertium meteororum Aristotel. libros. Venet. ap. Hieron. Scotum. 1570. fol.

Ad pag. 449. lin. 23.

Textus trium librorum *de anima Aristotelis*, cum commentario secundum doctrinam Alberti magni per *Gerardum Harderwicensem*, reuisus per *Joh. de Nuringen.*

Co-

Colon. opera et impens. Henr. Quentel. 1510. fol. — *Aristoteles* — libri tres de anima. Noua et antiqua translatione editi per *Rudolph. Vasserburgersem.* In Gymnasio Cracouiensi. Florianus Vnglerius, ciuis Cracouiens. impres- sit a. 1512. 4. — Ἀριστοτελους περι Ψυχης Βιβλια τρια. praefixa est (longa) praefatio, in qua necessarius et legitimus philosophiae vsus indicatur. Autore *Vuolfgango Meurero*, Medico, phiosophiae aristotel. in inclyta academi- a Lipfica Profess. publico. Lips. in offic. Ern. Voégelini Constantiensis. a. 1564. 8. — Col- legium psychologicum, in quo maxime con- trouersae quaestiones, circa libros tres *Ari- stotelis* de anima proponuntur, ventilantur, explicantur, adornatum in alma Noricor. Altdorphina, — authore *M. Jo. Conrado Dan- hawero*, P. L. caesar. et Theol. studios. Alt- dorphi. 1627. 4. Constat. VII. diss., quas enumer- erat *Riefhaber* in *Lips. allg. litt. Anzeig.* a. 1801. nr. 89. m. Jun. p. 852. sqq. — *Ari- stoteles über die Seele. Aus dem Griechisch. übersetzt u. mit Anmerk. begleitet von Mich. Wenzl, Voigt, Prof. der Rhetor. am K. Gymnas. zu Comnothau. Francof. et Lipsiae. (Pragae) 1794. 8. Conf. Jen. A. L. Z. a. 1795. m. Aug. nr. 211. p. 255. sqq. Jakobs Annal. der Philosophie etc. a. 1795. p. 589. sqq.*

Ad pag. 450. lin. 26.

Idem *Camus* in *Notic. et Extraits des Mssts. de la Bib. nationale etc. tòm. V. (Paris. a. VII.) 4. nr. XXIX.* curate describit cod. quon-

quondam Venet. bibl. D. *Marci*, nunc Paris. bibl. publ. omnino diligenter comparandum. Quater modeste examinat *Schneideri* interpretationes atque iudicia. Add. de illo aliisque codd. Aristot. cl. *Morell.* in *Bibl. Msta. Veneta* gr. et lat. pag. 125. sqq.

Aristot. *Metaphysica* in linguam anglicam conuersa, et copiosis adnotatt. aliisque accessionibus locupletata est a *Th. Taylor.* Londini. 1801. 4. v. *Beck,* comm. soc. philol. Lips. II. 2. pag. 354. — *Aristoteles Metaphysik,* I. Buch, übersetzt von *Ge. Gustav. Fülleborn,* in huius *Beyträgen zur Gesch. der Philosophie,* part. 2. Züllichau 1792. 8. — emendat. in ed. II. ibid. 1796. — In eiusd. operis part. III. ib. 1795. existat *Aristot. natürliche Theologie,* übersetzt v. *G. G.* — Ibid. part. V. 1795. p. 204 — 227. *G. Gust. Fülleborn* in *Beitrag zur Untersuchung über die Metaphysik des Aristoteles,* contra *Buhlium.* qui in *Biblioth. der alten Litterat. und Kunst.* part. IV. Gotting. 1788. 8. libros I. II. III. IV. V. XI. et XII. *Metaphys.* Aristot. secundum ordinem in veter. edd. vel omnino spurios esse, vel ad Aristot. *Metaphysicam* non pertinere existimabat, philosopho ita vindicare studuit, vt librum quidem II. esse fragmentum commentarii in librum primum, ceteros vero genuinos artissime cohaerere et ea, quae ipse Aristoteles *Metaphysicae,* tamquam philosophiae primae adsignasset, capita comprehendere ostenderet. Censor tamen in *ephem. litt.* Gotting, a. 1797. nr. 41. p. 405. sqq. *Fuelleb.*

argumenta haud omnino firma esse, acute docuit, et Buhlii sententiam vberius explanavit: In cod. *Mosquensi* est Aristot. *Metaphysica* cum scholiis *Alexandri Aphrodis.* et scholiis *Syriani. v. Matthaei* Not. codd. *Mosquens.* pag. 9. sq.

Ad pag. 451. lin. 2.

Ge. Lud. Spaldingii Vindiciae philosophorum Megaricorum tentantur. Subiicitur commentar. in priorem partem libelli de Xenophane etc. Halae. Sax. 1792. — Dein libellus inscriptionem in fronte accepit: Commentar. (critico-exegeticus) in primam partem libelli de Xenophane, Zenone et Gorgia, praemissis vindiciis philosophorum Megaricorum. Berol. 1793. 8. *Fuellebornii* disp. passim emendatur aut suppletur. — *Christi. Dan. Beckii* Pr. varietat. libellorum Aristotelicorum, e codice Lips. diligenter enotata. Lips. 1795. 4.

Ad. pag. 452. lin. 5.

Num. 29. add. pag. 262. sqq.

Ad pag. 453. sub. fin.

Conf. *Fabr. B. Gr. III.* pag. 560. sqq.

Ad pag. 456. lin. 22.

Die Ethik des Aristoteles, übersetzt und erläutert von Christian Garve. Erster Band, enthaltend die zwey ersten Bücher der

der Ethik, nebst einer zur Einleitung dienenden Abhandlung über die verschiedenen Princip. der Sittenlehre von Aristoteles bis auf unsere Zeiten. Breslau. 1798. 8. Sagax eruditaque (Mehmelii, Prof. Erlang.) censura libri est in Erlang. litter. Zeit. 1799. nr. 62. — Die Ethik des Aristoteles, in 10 Büchern, aus dem Griech. mit Anmerk. und Abhandlungen von Dr. Jenisch. Dantisci. 1791. 8. — Ueber des H. Predig. Jenisch verdeutschte Ethik des Aristot. von J. Frid. Gottl. Delbrück, in Berlin. Monatschr. 1791. part. XI. p. 459. sqq. — Excerpta ex Jenischii versione cum adnotatt. (Ethik. in Fragmenten, mit rhapsodischen Anmerkungen,) sunt instar adpendicis ad libr. Kritische Untersuchungen über den menschl. Geist, oder das höhere Erkenntnis- und Willensvermögen, von Sal. Maimon. Lips. 1797. 8. p. 278. — 370. — Capp. IX. et X. libri III. germ. versa sunt sub titulo, Politische Meinungen der Alten, in Conziii Museo für griechische und römische Literatur, part. III. Tiguri. 1795. 8. — Aristotle's Ethics and Politics, comprising his practical philosophy; translated from the Greek and illustrated by introductions and notes, the critical history of his Life and a new analysis of his speculative Works. By John Gillies, LL.D. by Cadell and Davies. 1797. II. voll. 4. v. Monthly Magaz. a. 1798. m. Mart. nr. 29. pag. 220. — Loci in cap. 1. libri V. explicatio in Magaz. für Schullehrer, vol. I. part. II. pag. 475. sqq., vbi quoque opus Aristot-

stoteli patri, non filio, tribuitur, et de totius libri nexu scopoque differitur.

Ad pag. 458. lin. 19.

Aristot. Politik und Fragment der Oekonomie; aus dem Griech. übersetzt, und mit Anmerkungen und einer Analyse des Textes versehen von Jo. G. Schlosser, Abtheil. I—III. Lubec. et Lips. 1798. 8. Schlosseri adnott. criticae, grammaticae, historicae et philosophicae cum erudita sunt, tum in primis multum valent ad opus Aristot. intelligendum atque examinandum. — Oeconom. librum secundum german. vertit C. F. Hugo et adiecit operi suo, Abhandlung über das Finanzsystem Berol. 1774. 8. p. 347 — 398. — Versio germ. libri II. Oecon. exstat quoque in neuesten Staatsanzeigen, tom. I. part. 2. German. (Hamburg.) 1796. 8. ac in part 6. a. 1797. Arist. Haushaltungsbuch, — Die Politik des Aristot. übersetzt von Christi. Garve. Herausgegeben und mit Anmerkungen begleitet von Ge. Gust. Fülleborn, tom. I. Breslau. 1799. 8. v. Ergänz. Blätter zur (Jen.) A. L. Z. a. 1801. nr. 42. pag. 329. sqq. — Ueber Revolutionen. Uebersetzung des fünften Buchs der Politik, v. Theodor Schmalz, in huius Analekten der Rechte des Menschen, des Bürgers und der Völker, fasc. II. Regiomont. 1795. — La Politique d'Aristote, ou la Science des Gouvernemens. Ouvrage traduit de Grec, avec des Notes histor. et crit. par le Citoyen Champagne Paris. 1797. II. tom,

tom. 8. Liberius ille tam vertit quam explicuit. conf. *Jen. A. L. Z.* a. 1797. IV. 33. Consuluit ille praeter optimas editt. etiam veterem gallicam versionem, vtilibus adnotationibus instructam, *le Roy*, Paris. 1568. — *Politique d'Aristot.* du Grec. Avec des Notes et des Eclaircissemens par *Charl. Millin*, Prof. de Legislat. et des Langues anciennes à l'Ecole centrale du Pantheon. Paris. 1803. tom. I. II. III. 8. v. Gotting. eph. litt. a. 1803. plag. 206. — In linguam anglican. Arist. opus transtulit, (Treatise on government,) *Guill. Ellis*. Lond. 1776. rec. ibid. 1778. 4. — *Bitaupe* persequitur Arist. principia politica etc. in Mem. de l'Acad. roy. des scienc. etc. Berol. 1792. 4.

Ad pag. 459. lin. 7.

Ἀριστοῦ Περπλος, siue *Aristot.* epitaphia in heroas homericos. fragmentum ab H. Stephano primum editum, nunc pluribus auctum epitaphiis, partim nuper, partim nunc primum e cod. Harleiano, Durham. 1798. min. 8. editore *Thom. Burges*, conf. ephem. litt. Gotting. 1798. plag. 199. p. 1982. sq. — In Lips. noua bibl. artium bon. tom. 64. part. 2. pag. 190. sqq. disputatur de *Jacobs* animadvers. in epigr. Anthol. gr. tom. I. nr. 1. sqq.

Ad pag. 459. lin. 19.

Vel meae edit. tom. III. p. 276. add. *Wernsdorf* ad Himerium orat. VI. p. 505. sq. — Scolion auf Hermeias, in *Jo. Christi*.
Gra-

Grafen zu Stolberg Gedichten, aus dem Griech. übersetzt. Hamburg. 1782. 8. — a Cludio versum in Bibl. der elten Litterat. etc. part. III. Gottingae. 1788. 8. — Hymn. in virtutem germ. vers. a Car, Phl Conz in huius Analecten etc. Lipsi. 1795. 8. — Car. Dan. Ilgen reddidit atque explicuit ur. XXXI. Aristot. scolion in virtutem, p. 156. sqq. idem aliorum interpretationes, versionesque addidit aut examinavit, et p. 177. suam dedit versionem; add. p. 267. sqq. in prolegom. autem siue disquisit. de scoliis vett. pag. CLXXXIV. et CXCI. id carmen, ostendit, non paeana esse, sed scolion.

Ad pag. 459. fin.

Aristoteli tributa Secreta secretorum, seu epistola ad Alexandrum M. de regimine sanitatis et tuenda valetudine, cum expositione, in fine manca in cod. Goerlitz. et plenius in cod. Magdeburg. vide *Kinderling* in Lipsi. *allg. Litt. Anz.* a. 1801. nr. 79. pag. 763. sq.

Ad pag. 463.

Buhle in *Lehrbuch der Geschichte der Philosophie und einer kritischen Literatur derselben*, part. III. Gotting. 1798. p. 258. sqq. copiose persequitur Aristotelis philosophiam: conf. tamen censorem illius libri in Kilon, noua bibl. vniuers. germ. vol. 44. part. 1. fasc. 5. a 1799. p. 191. sqq. — De Aristot. acerbius indicat *Frid. Vict. Lebr. Plessing* in *Caesar. Denkwürdigkeiten aus der philosophischen*

fchen Welt: tom. III. Lips. 1786. 8. — Multa rhetorices, praesertim poetices loca illustrat, defendit etc. *Christoph Rufus* in Gruteri face critica, tom. II. p. 602. sqq. *Ph. H. Hopf* progr. ad locum Aristot. *τινι διαφεσει ο Μαθηματικος του Φυσικου*, *Acroas. phys. II. 2.* Stuttgart. 1789. 4. — *Frid. Lud. Kreyzig* comm. *Aristot.* de sono et vocis humanae natura atque orta theoria cum recentiorum decretis comparata. Lips. 1793. 8. — *Jo. Severin Vater* animaduersiones et lectiones ad libros III. Rhetoricorum. Acc. auctarium *Frid. Aug. Wolfii*. Halae sax. 1794. 8. — Eiusd. disp. *Theologiae Aristoteleae vindiciae eruditorum iudicio submissae*. Lips. 1795. m. 8. *Aristot.* a crimine atheismi defendit cl. *Vater* probatque. eum docuisse supremam rerum omnium auctorem a coelo sideribusque diversum. — *Strobel* in *neuen Beyträgen zur Litterat. besonders des XVI. Jahrhunderts*, vol. IV. part. I. nr. 3. enumerat Melanthonis in Aristotelem merita et quos Aristot. libros quotiesque ediderit ille, refert. — De consensu philosophiae Aristotelicae cum ea, quam criticam et transcendentem recentiores vocant, scripsit *Frid. Car. Lud. Sickler*. Erfurt. 1799. 8. — Duo loca in *Meteor.* Arist. tentat *G. Brüning* in *Promulsione animaduerss. in varios scriptor. vet. in Actis litter. societ. Rheno-Traiect.* tom. II. p. 157. et 160. — Idem in eiusd. oper. tom. III. p. 268. sqq. de Graecorum aliorumque populorum originibus etc. duplex glossema in *Arist. Meteor.*

tēor. obelo notat. — In Musei Oxoniens. conspectu etc. Oxon. 1792. 8. p. 25. sqq. sunt notae et coniecturae quaedam adhuc ineditae Casauboni, Vulcanii, Vptoni, Sanctamundi, Jortini in Aristotelis librum de poetica. — Ex libro *de la Harpe* Cours de Littérature ancienne. et moderne est cap. excerptum, *Analyse der Dichtkunst des Aristoteles*, vbi ab initio de pretio reliquorum Aristotelis librorum eiusque scribendi genere paucis iudicatur, in: *Neue Bibl. der sch. Wissensch.* etc. vol. 63. part. 2. Lipsiae 1800. pag. 275—518. — Coniecturae et notae a *J. Jac. Reiskio* exemplari suo edit. Conring. Politic. Aristotel. adscriptae, cl. *Gurlitto*, (interspersis huius quoque notis,) sunt publicatae in *Wiedeburg. philolog. pädagog. Magaz.* vol. III. part. 1. et 2. Helmstad. 1797. 8. nr. IV. — *Jo. Hermann* Pr. über den fliegenden Alopex des Aristot. Argentor. 1782. 4. — *Jo. Christi. Löffü* comm. in Aristol. Physiognom. in actis acad. Erford. a. 1777. p. 266. sqq. — *Frid. Andr. Gallisch* diss. de Aristotele, rei naturalis scriptore. Lips. 1776. 4. — *Io. Ge. Christi. Hoepfneri* explicatio loci de iustitia ad Nicomachum libr. V. cap. 1. in *Brem. Magazin für Schulen*, tom. I. part. 1. pap. 475. sqq. a. 1790. — *Buhle* recit. de doctrina Aristotelis ciuili, cuius summam leges in ephem. litt. Gotting. a 1797. plag. 20. — *Brehm* in *bibliograph. Handbuch* etc. tom. II. pag. 179—227. multas enumerat et recenset tam edit.

ac versiones, quam commentt. in varios Aristot. libros.

Ad pag. 465. sect. 4. lin. 1.

Add. pag. 868. sqq. Gallica fragmenti versio est in Collectione: Discours de Licurgue, d'Andocide etc. trad. en François par *Athan. Auger*. Paris. 1783.

Ad pag. 466. sect. 4. lin. 1.

Corr. vol. II. libr. 2. pag. 856. sqq.

Ad pag. 470. sect. 5. lin. 2.

Aut ed. nou. vol. III. cap. 19. pag. 516. sqq. — tum in vol. I. p. 685., vbi de versione, quam Aretinus edidisse dicitur, addendus et conferendus est: *Mansi* ad Fabr. B. L. med. et inf. aet. Part. VI. p. 345. in addendis et de prima ed. v. *Mittarell*. cat. codd. B. Venet. D. Mich. in adpendice librorum saec. XV. excus. p. 157.

Ad pag. 447. sect. 5.

De *Heraclidibus*, Heracleensi Erythraeo et Turentino, medicis cel. v. in *Kurt Sprengel Beyträgen zur Geschichte der Medicin*, tom. I. part. 2. Hal. sax. 1795. 8. nr. 5.

Ad

AD §. 10. THEOPHRASTVS:

Ad pag. 480. lin. 7.

Diuerſa variorum VV. DD. iudicia de Theophr. characteribus et num hi auctorem habeant Theophrast. expoſui latius, atque de edd. plura ſcripti ad *Fabr. B. Gr. III. p. 451. ſqq.* et de Theophr. ipſo, eiusque reliquis ſcriptis, horum editt. etc. *Ackermann ibid. p. 408. ſqq.*

Ad pag. 480. lin. 23.

Lycii rara edit. eſt inſcripta: *Libellus Theophrasti*, continens notas atque deſcriptiones morum quorundam vitioſorum, conuerſus in linguam latin. et annot. illuſtratus a *Leonharto Lycio*. Lipſ. excud. *Iohann Rhamba. 1561. 8.* In epiſt. nuncupatoria atque ab initio adnotationum ipſe dubius eſt, num libellus a Theophrasto, an ab ulio quopiam ſit compoſitus. Tum ſequitur noua *Lycii* conuerſio latina, quam ſuis potius coniecturis, quam textui gr. vulgari ſ. rectius *Stephanianos* adcommo- dauit. Attamen poſt verſionem textum gr. characterum XXIII. retinuit, a *Stephano* conſtitutum; in adnotatt. (autem) breuibus quidem, at eruditis, quae gr. textum excipiunt, cum emendat, quae ipſi corrigenda videbantur, tum ſenſum et verborum et rerum paucis explicat. In vltima pagina, coronidos loco, ſunt poſitae *Gregorii Theologi* γνώμαι μονόστιχοι κατὰ ἀλφάβη- του ἱαμβικον.

Ad

Ad pag. 483. lin. antep.

In vsum scholarum editi sunt *Theophrasti characteres*; gr. et lat. ed. *Frid. Gotth. Freytag.* Lips. 1726. 8. Magdeburgi 1773. cura *Ge. Cph. Bremeri.* 8. — cum indice *Fischeri* contracto. 1779. 8. a *I. G. Chr. Neide* gr. cum indice german. Magdeb. 1781. 8. — gr. Dresdae, 1788. 8. — cum german notis et indice gr. german. a *Io. Dau. Büchling.* Halae sax. 1792. mai. 8. — *I. Ph. Siebenkees,* Prof. quondam philos. Altdorf. edere coepit *Anecdota graeca* e praestantissimis italicar. biblioth. codic. descripta, quae post eius mortem absoluit, et praefat. est *Io. Ad. Goetz.* Norib. 1798. mai. 8. vltimum illorum locum a pag. 105. occupant XV. posteriores *Theophrasti* charact. e cod. *Palat. Vatic. nr. CX.* de quo, eius forma, conditione, aetate etc. et de mala *Amaduti* fide in edendis illis in longa nota prima multus est, textui subiecit notas. Illos characteres eodem anno *Goetz* recudendos curavit cum reliquis *Theophrasti* character. et *Siebenk.* suisque adnot. Inscriptio autem haec est. *Theopr. Char.* cum additamentis anecdotis, quae e cod. *Ms. Palatino-Vaticano* saec. XIV. descripsit. *Io. Phil. Siebenkees.* Edidit et lectionis varietatem adiecit. *Io. Ad. Goetz.* Norimbergae, 1798. mai. 8. In prioribus XV. charact. *Fischerum* est maxime sequutus, ita tamen, vt nonnunquam ab eo discederet. Post praefat. notitiam tam codd. quam editionum ac versionum

criticam exhibet *). — Critica est editio: Θεοφρ. χαρακτῆρες. *Theophrasti characteres*, seu Notationes morum atticorum-Graece ex librorum scriptorum copiis et fide interpolati et coecti, virorumque doctorum coniecturis correcti. Editor Io. Gottl. Schneider, Saxo. Ienae 1799. 8. Praemissa est egregia notitia editorum et msstorum, ex quibus Theophrasti characteres fuerunt publicati et correcti. Praecipue multus est de Amadutii edit. anecdotor. caract. eorumque auctoritate atque antiquitate subiecit comparisonem capitum suae editionis et antiquiorum. Quod interea cel. Hottinger germ. interpretationem IV. characterum priorum ex ordine vulgari, inseruit Wielandiani Musei attici vol. I. parti III. et vol. II. parti II. eosque erudite exposuit atque interdum acute emendauit: cel. Schneid. calci edid. adiecit auctarium animaduersionum ex comparata Helveti Hottingeri interpretatione subnatorum. Iterum id edidit, et auctarium alterum animaduersionum, praecipue ex edit. Paris. 1799. auctore D. Corray. Ienae 1800. 8. — Corrayi edit. cum versione gallica notisque prodiit inscripta: *Les Caracteres de Theophraste*, d'après un msct del Vatican, contenant des additions qui

*) Doctam censuram, in qua etiam plures factae sunt emendatt. v. in Ien. A. L. Z. a. 1798. m. Nou. nr. 339. et de scholiis ibid. anni 1799. nr. 28. m. Ian., vbi quaedam docte explanantur aut emendantur.

qui n'ont paru en France, Traduction nouvelle, avec *le texte grec*, des notes critiques et un discours préliminaire sur la Vie et les Ecrits de Theophr. par *Coray*, Docteur en Médecine de la Faculté de Montpellier. Paris. l'an VII. (1799.) m. 8. chez J. J. Fuchs. Basis est ed. Fischeri: additi sunt characteres, a Siebenkeesio editi: notae autem historicae, biographicae, litterariae et criticae, etiam coniecturae D. Bernardi, et nonnullae quatuor codd. Florent. V. L. iam in Riccii edit. promulgatae. Add. *Millini* Magasin encyclop. an. IV. tom. I. nr. 2. p. 256. et *Chardon de la Rochette* ibid. an. V. tom. IV. nr. 15. p. 68. sqq. — *Theopr.* char. ethici — cum interpret. lat. sec. edit et notis illustravit *L. Sahl.* Havniae 1802. 8. — Textum graecum seorsum edidit *D. Jo. Andr. Sixt.* Altdorf et Norimb. 1802. 8.

Ad pag. 484. lin. 5.

Post vocc. *Dresdae* — II. voll. add. item: — avec des additions et des notes nouvelles par *J. G. Schweighäuser.* Stéréotype d'Herhan: (est tomus III. *Charact. de la Bruyère.*) Paris. ap. Renouard. 1802. 12. Adiecti enim sunt char. Theophr. post Bruyer. reperti, et VII. alii ex Aristotele, Lycone, ex libro ad Herennium et ex Chrysofomo. — Vers. quorundum factae in *Wiedeburg. hum. Magazin* etc. vol. II. et III. a. 1790. et in *Roosii Bibl. für Paedagogen und Erzieher.* tom. II. a. 1787. — *Charact. de Theophr.* trad. du Grec. nou. edit. revue, corrigée et

augmentée de la Vie de l'Auteur de Notes, de Remarques literaires, des Chapitres XXIX. et XXX., qui paroissent pour la premiere fois par Mr. B. de B. (*Bellin de Ballu.*) Paris. Bastien. 1790. mai. 8. — Caracteres morales de *Teofrasio*. Reflexiones filos. sobre los Costumbres de nuestro siglo por Mr. *Duclos*. trad. los prim. del Griego h los segundas del frances al Cast. por *Ign. Lopez de Ayala*. Madrid. 1787. 8. — Conf. etiam Add. ad Introd. II. 2. p. 337.

Ad pag. 486. sect. 6. lin. 2.

Scr. in mea edit. tom. III. libr. III. cap. 7. pag. 409. Add. *Theopr.* lib. *de lapidibus* ex prima edit gallice versa et inscripta est: *Traité de piérres de Theophraste*, trad. du Grec, avec des Notes physiques et critiques, trad. de l'Anglois de M. Hill. Auquel on a ajouté deux Lettres du même Auteur, l'une au Docteur Parsons, sur les couleurs du Saphir et de la Turquoise, et l'autre à Mr Folkes, Président de la Societé royale de Londres, sur les effets des différens Menstrues sur le Cuivres. Paris. chez Jean Herissant, Libraire. 1754. 12. sine textu graeco. — Conf. Addit. ad Introd. II. 2. p. 537. — Duo loca *Theophr.* de causis plantar. I. 14. et 27. emendantur et explicantur a cl. *Sturz* in *Beckii* comm. soc. philol. Lips. I. part. 2. p. 266. sqq. — ib. in vol. III. part. 2. p. 559. ex *Curtii Sprengelii Taschenbuch auf das Jahr 1803. für Natur - und Garten-Freunde* animaduers. quae-

quaedam ad Theophr. hist. plant. iibr. II. c. 2 et 3. excerptae et lat. versae leguntur. — M. Chr. Aug. Schwarzii Gymn. Görlic. Correct. Pr. de Theoprasii Liparaeo lapide. Görlic. 1801. fol. Probabiliter explicat locum Theophr. de lapid. sect. 25. p. 79. ex ed. vernac. Hillii et Baumgärtneri, docetque, lapidem illum Liparaeum esse lapidem Obsidianum apud Plinium.

Ad §. 11. ARISTOXENVS.

Ad pag. 487. sect. 5.

In nou. ed. Fabr. B. Gr. vol. III. cap. XII. pag. 652. sqq. — Ael. Aristidis. orat. aduersus Leptinem; Libanii declam. pro Socrate; Aristox. Rhythmicorum elementorum fragmento, ex bibl. Veneta D. Marci nunc primum edita a Jac. Morello. Venet. 1785. 8. — Guil. Leonh. Mahne diatribe de Aristoxeno, philosopho peripatetico. Amstel. 1793. 8.

Ad §. 12. pag. 487. lin. pen.

In nou. Fabr. B. Gr. vol. III. libr. III. cap. VIII. p. 486. sqq., vbi plura a me sunt adscripta, et p. 491. quinque alii diuersi excitantur Dicaearchi.

Ad §. 13. PHILEMON et MENANDER.

Ad pag. 490. lin. 15.

De Rochefort comment. I. II. de arte in Menandri comoediis, ex Aristot. politica, Terentii comoediis et fama, Menandrum excelsisse in oeconomia comoed. in Mem. de Litter. de l'Acad. des Inscr. vol. 46. Paris 1793. — Tyrwhitt in adpend. ad *Toupii* Emendatt. in Suid. et Hesychium p. 473. reperit et constituit Menandri fragmentum. Toup. autem et Tyrwhitt in illo opere passim Philemonis, praecipue multa Menandri fragmenta emendarunt — Io. Christi. Leuschner. progr. super dicto Menandro *) *Φσειρουσιζση χρῆς ὁμιλιαὶ κακαὶ* ad 1. Corinth. XV. 33. Hirschberg 1750. 4. Summam progr. v. in *vollständ. Nachrichten von kleinen acad. Schriften*, part. VIII. p. 695. sqq. — Menandro adscribitur ex quodam Agathiae epigr. (v. Fabr. l. c. p. 467.) comoed. *Polemon*; sed *Huschke* in Anal. criticis in Anthol. gr. (Ienae 1800. 8.) cap. VII. p. 171. sqq. id Agathiae epigramma explicans, negat, Menandrum docuisse fabulam, *Polemonis* nemine inscriptam; contra pertinere iudicat p. 184. hanc personam ad com. *Περικειρομένην*. siue *Ράπιτομένην*. *Polemonem* vero esse tantummodo dramatis personam; et pag. 177. demonstrare sustinet, τὴν *Περικειρομένην* et τὴν *Ράπιζομένην* fuisse vnam modo fabulam: add.

*) Ex com. *Thaide*. v. Fabr. B. Gr vol. II. p. 463.

add. ib. p. 175. sq. — *Philemonis* com. ἐκδικαζόμενος vulgo citatur ex Stobaeo, serm. 92. (v. *Fabr.* l. c. pag. 477.) sed *Schowin* Stob. sermone p. 365. e cod. rescriptit ἐν Δικαζόμενοις. — Alia fabula ἐξοικιζόμενοι citatur a Stobaeo tit. LXII. et *Brunck* in Gnomicis poetis; (qui p. 194. sqq. *Philemonis* Fragmm. ex Stobaeo repoluit,) p. 356. V. titulum addidit ex cod. Paris. — De Menandro et Philemone vid. etiam *Vlr. Andr. Rohde* de veterum poetarum sapientia gnomica etc. Havniae, 1800. 8. 325—327. — In *Philemonis* quaedam fragmm. animadversiones scripsit *I. F. Zedelius* in *Ruperti et Schlichthorst* neues *Magaz. für Schullehrer*, tom. II. part. 2. 22. p. 423. sqq. — Idem scripsit obseruatt. in *Menandri* fragmm. in *Magaz. für Schul.* II. 2. p. 558. sqq. — *neuem Magaz.* etc. I. 1. p. 175. sqq. atque specim. II. in *Ruperti et Schlichthorst. neu. Magaz. für Schullehrer*, tom. I. part. 1. 10. pag. 175. sqq.

Ad pag. 493. sect. 5. lin. 1.

Add. §. XI. pag. 862. sqq. nou. edit.

Ad §. 17. DEMETRIVS PHALAR.

Ad pag. 493. sect. 1. lin. 2.

Scr. Olymp. CXV. 2.

Ad pag. 494. sect. 3. lin. 4.

Post cap. 51. add. siue cap. 53. vol. VI. pag. 63. sqq. edit. nou. et vol. III. p. 486. in catal. Peripateticorum.

Ad

Ad pag. 495. lin. 2.

Scrib. Rostoch. typis Steph. Myliandri. a. 1584. (1584.) — De ed. Stanisl. Ilouii v. Add. ad Introd. II. 2. p. 337. sq.

Ad pag. 495. sect. 6.

Jo. Phil. Dettmer progr. de meritis Demetrii, sic dicti Phalarei, in artem rhetor. recte aestimandis. sect. I. II. Francof. ad Oder. 1777. et 1778. 4. — J. Christi Henrici progr. Charientisus Anacreontis ad Demetrii Phal. disciplin. expensus. Witteb. 1791. 4.

Ad §. 18. EUCLIDES.

Ad pag. 497. lin. 2.

Siue in nou. Fabr. edit. cap. 19. vol. IV. pag. 44. sqq., vbi haud pauca adscripti, per multas excitauit editt., quarum memoriam h. l. renouare non vacat, multosque VV. DD. qui de Euclide eiusque libris egerunt. laudauit.

Ad pag. 497. sect. 4. init.

Euclidis Opp. omnia, gr. cum scholiis graecis; Basil. 1559. fol. — De *Dosypodii* edd. v. ad Fabr. l. c. p. 55. sq.

Ad pag. 497. sect. 4. lin. 9.

Variae lectt. cod. Voss. Leid. et supplem. textus Basil. ex cod. Bodlei. Barocc. 161. *Procli* commentar. in primum *Euclidis* in *Burgess* Conspectu musei Oxoniens. litterar. Oxon.

1792.

1792. 8. p. 31 — 46. — De ed. Veneta typis Erh. ratdolt conf. etiam *Scheibellii Einleitung in die mathem. Bücherkenntn.* part. XI. p. 421. sqq., vbi longa est huius editi descriptio, et eiusdem *astronomische Bibliogr.* sect. 1. p. 54. de Valla etc. — Element. libri XV. ad gr. contextus fidem recensiti, et ad vsum tironum adcommodata. (cur. *Ge. Frid. Baermann*). Lips. 1743. 8. rec. aut folio tituli mutato. ib. 1749. 8.

Ad pag. 498. sect. 6.

Henr. Sauilii praelectiones in principium elementor. Euclidis. Oxon. 1620. — *Jo. Chstph. Sturmii* vniuersalia Euclid. h. e. liber quintus Euclidis vniuersaliss. inque omnium entium genere veris demonstrationibus confirmatus. Hagae Com. 1661. — *Euclid.* Elements of Geometry, from the Latin translation of Commandine, by J. Keill and S. Cunn. Londin. 1725. 8. et saepius; editio XII. ibid. 1782. 8. — Elements of Geometry cont. the first six Books of Euclid, with two Books on the Geometry of Solids; to which are added Elements of plane and spherical Trigonometry. Auctore *Jo. Playfair*, Prof. math. Edinburgens. Edinburg et Lond. 1797. 8. — De multis Euclidis, praecipue elementorum, editt. ac versionibus anglicis v. *Brüggemann View* etc. pag. 194. sqq. — *Eucl. Elemens de Geometrie, ou les six premiers livres, avec le onzieme et douzieme.* Traduction nouvelle, à l'usage des Academies

mies des nobles militaires etc. par *Fred. de Castillon*. Berol. 1767. et 1777. 8. — *Euclidis* Elem. versionis germ. a *Lorenz* factae edit. II. emendatior prodiit Halae Sax. 1798. 8. De *Lorenz* versione atque editt. Britann. nec non German. versionibus aliisque lib. ad historiam aut interpretationem *Euclidis* pertinentibus v. *Brehm* biograph. Handbuch. II. pag. 592. sqq. — *Euclid's Elemente*, das erste bis zum sechsten, sammt dem eilften und zwölften Buche; aufs neue aus dem Griechisch. übersetzt von *Jo. Karl Fried. Hauff*, (Prof. mathes. et phys.) Marburg. 1797. 8. cum figg. ligno incis. — *Auszug aus Robert Simsons* lateinischer und englischer Uebersetzung der ersten 6. Bücher, und des 11 und 12ten Buches der Elemente des *Euclides*, enthaltend die von ihm getroffenen Abänderungen und eingeschalteten Sätze, nebst den geometrischen und kritischen Noten, als ein Anhang zu der *Lorenzischen* teutschen Uebersetzung sämtlicher Elemente; herausgegeben von *Io. Andr. Matthias*, Domvicar V. Lehrer an der Domschule zu Magdeburg. Magdeb. 1799. m. 8. cum figg. conf. *Ien. A. L. Z.* a. 1800. m. April. nr. 110. — *Erstes Buch der Elemente des Euklides*, für den ersten Unterricht in der griechischen Sprache und Mathematik, griech. u. deutsch, mit Anmerk. und einem Wortregister. *Weimar*. 1800. 8. Consilium editoris non probatur in *Beckii* comment. societ. philol. Lips. II. 2. p. 277. — *Euklids Elemente*, nebst den Anfangsgrün-

gründen der ebenen und sphärischen Trigonometrie aus dem Englischen des Robert Simson, mit erklärenden Anmerk. übersetzt von Rader: herausgegeben von Nisfert. Mit Kupfern. Colon. 1803. mai. 8. — *Eucl. Data, verbessert u. vermehrt von Robert Simson; aus dem Englischen übersetzt, und mit einer Menge geometrischer, nach der analytischen Methode der alten aufgelöster Problemen, begleitet von Io. Chph. Schwab.* Stuttgart. 1780. 8. cum XII. tabb. aen. — *C. Brismann disp. respond. I. Landgard, de emendat. et obseruat. circa libr. I. elementor. Euclid. redditorum.* Gryphiae 1791. 4. — *Kästneri disquis. Was heist in Euklids Geometrie möglich? in Eberhard. philos. Magazin, tom. II. part. 4.* Halae 1789. — *Ejusd. Kästner comm. über den Vorzug von Euklids Elementen vor der Babil, in Leipz. Magazin, part. 3.* Lips. 1781. — *Christoph. Frid. Pfleidereri expositio et dilucidatio libri quinti elementor. Euclidis, pars I.* Tubing. 1784. 4. — *Eiusd. diss. de dimensione circuli in Euclidis librum XII. part. I. II.* Tübing. 1790. 4. — *Eiusd. diss. siue scholia in librum II. Euclid. pars I.* Tub. 1797. — *pars II.* 1798. 4. — *A. G. Kästner Geschichte, der Mathematik, tom. I. (siue Geschichte der Künste und Wissenschaft von einer Gesellschaft gel. Männer ausgearbeitet. Pars VII.)* Gottingae 1796. 8. — *Frid. Guil. Aug. Murhard in Litteratur der mathematischen Wissenschaften, tom. II.* Lips. 1798. 8. pag. 1. sqq. multa quidem bene

ne collegit, quae facerent ad fata et historiam Euclidis huiusque scriptorum; sed multa quoque, quae scitu essent necessaria, omisit.

Ad §. 19. SIMMIAS.

Ad pag. 500. lin. 5.

Salmastii notae ad *Dosiadae aras*, *Simmiae* ouum, alas, securim, Theocriti fistulam, cum eiusdem explicatione duarum in scriptt. vett. Herodis. Attici rhetor. et Regillae honori positarum sunt quoque recusae in *Poleni* Thesauro vtriusque antiq. etc. vol. II. p. 686—752. — *Simmiae*, Thebani, non, Rhodii, esse epigramma quoddam contendit *Brunk* in *Analect.* tom. III, p. 38.

Ad pag. 500. sect. 3.

v. *Fabric.* B. Gr. sec. meam edit. vol. III, lib. III. cap. 16. XI. pag. 808. sqq. add. *ibid.* p. 767. ab initio, et p. 780. sq.

Ad pag. 500. §. 20. DIPHILVS.

Laudari *Diphilum* a Clemente Alexandr. Strom. V. p. 611. scripserat *Fabric.* 4. in B. Gr. vol. III. p. 458. Sed *Rohde* de vett. poetarum sapientia gnomica, ubi p. 324. sq. quaedam de *Diphilo* prodidit, in not. a animadvertit, a Clemente vnicum tantum laudari versiculum, in quo tamen ipsa lectio; γνομικότητα, haud omnino genuina esse videatur;

tur; tum ipsi dubium esse videtur, num laudatus versus reuera sit *Diphili*, quum is a *Iustino M.* vindicetur fabulae cuidam *Mencndri*, inscriptae *Diphili* titulo. — Nominibus dramatum *Diphili*, a *Fabricio l. c.* adductis, addi potest *χρυσσοχόος*, ex *Photii Lexico* isto voc. ὀπαῖα.

Ad pag. 501. §. 22. sect. 2. lin. 10.

Loco VII. leg. VIII. siue in nou. edit. cap. II. vol. III. pag. 45.

Ad §. 23. EPICVRVS.

Ad pag. 501, sect. 1.

H. E. Warnekros, Rector scholae Greifswald. scripsit *Apologie und Leben Epicurs*. Gryphiae 1795. m. 8., in quo libello ponit *Epicuri* diem natalem in II. Febr. ante a. C. N. 541. idemque persequitur *Epicuri* vitam, doctrinam, discipulos, amicos, libros etc. et vindicat eum ab aliorum iniuriis.

Ad pag. 503. sect. 3.

Neapoli *Hayterus* Anglus fertur inter volumina *Herculanensia* reperisse deperditum opus *de natura*, aut operis libr. vnum, cui etiam non nulla de astronomia insunt, quodque separatim edetur. v. *Beckii* comm. soc. philol. Lips. III. 1. p. 151.

Ad pag. 504. sect. 4.

Multis iis de Epicuro eiusque philosophia auctoribus librisque varii generis, a me ad *Fabr. B. Gr. III. pag. 582. sqq.* excitatis addantur *Jo. A. Henr. Tittmanni* disp. de consensu philosophorum veterum in summo bono definiendo, Lips. 1795. 4. — *Guil. Traugott Krug* Pr. seu diss. qua Zenonis et Epicuri de summo bono sententiae cum Kantiana hac de re doctrina breuiter comparantur. Witteberg. 1800. 4.

Ad §. 26. ZENO.

Ad pag. 507. sect. 3.

De Zenone et schola, ab eo condita, Stoica s. de Stoicis multa congesti ad *Fabr. B. Gr. libr. III. cap. X. vol. III. p. 526. sqq. et p. 519. sqq.* De Zenone ipso. — Addi possunt alia: *Ge. P. Hollenberg* de praecipuis stoicae philosophiae doctoribus et patronis ap. Romanos. Vpsal. 1793. 4. — *Diet. Tiedemann* etiam in Opere: *Geist der speculativen Philosophie*, tom. II. cap. 12. pag. 427. sqq. curate exposuit philosophiam Stoicam: Quaedam tamen Zenonis placita aliter ac Tiedemann explicat censor in *Jen. A. L. Z. a. 1793. nr. 300. m. Sept. p. 687.* — De decreto Atheniensium in honorem Zenonis Cittiei v. *Blasium* in opere, de decretis Atheniensium. Romae. 1750. 4. pag. 389. contra *Brucker. it. pag. 253.* — *Anton Gress*, Prof. philos. de Stoicorum supremo ethices prin-

principio, comment. Wuerceburgi. 1797. 4. Probare conatur, supremum ethices principium Stoicorum idem esse, ac Kantianum; sed vtrumque differre, monet censor in eph. litt. Gothanis a 1797 nr. 84. p. 774. — *Krugii Pr.* paullo ante citauit.

Ad §. 28. LYCOPHRON.

Ad pag. 509. not.

Sed scholia Tzetzæ duabus constant partibus, iisque diuersis, scilicet, antiquis doctisque scholiis atque vani Tzetzæ interpolationibus ac mutationibus. Hinc orta est inaequalitas illa in scholiis, quæ nos quidem habemus.

Ad pag. 510. sect. 6.

Nouæ editionis spem fecerat *Tryllitsch*, v. *Neuer Bücheraal der gelehrten Welt*, LVIII. *Oefnung*, Lipsi. 1716. pag. 756. sqq. — *Simon de Magistris* in *Apologia sententiae patrum de LXX.* versione pag. 407. Lycophronem furti incusat, arbitrans, aut somnians illum et Daniele, propheta, cap. XI. 30. sq. vaticinium de magnitudine Romæ surripuisse. Conf. *Rosenmüller Handbuch für die Literatur der bibl. Kritik und Exegese*, tom. II. pag. 417. sqq. — *Remarks on the Cassandra of Lycophron, a Monody.* By the Rever. *H. Meen.* Londini 1800. 8. Auctor in pari versatur errore, putans, per libros V. T. gr. a
LXX.

LXX. viris versos hominibus doctis Alexandrinis Prophetas in illis libris sacros innotuisse: quod Lycophrona adduxisset, vt suum scriberet drama ad auram regis Ptolomaei captandam, et aenigmaticum hoc poema componeret, ad lectores incitandos, vt solutionem aenigmatis atque intelligentiam fabulae in vet. poetis atque historicis quaerent. Hinc, quo iam in vers. 324. Iphigenia vocatur Iphis, Meen opinatur pag. 40. aut potius somniat, historiam Iphigeniae et Iephtae filiae esse comparatam, aut adludi ad historiam Iephtae filiae et nomen Iephtae corruptum atque deformatum esse in *Iphin*. Conf. autem censur. in ephemer. litter. Gotting. a. 1802. scid. 7. pag. 70. sqq.

Ad §. 29. THEOCRITVS.

Ad pag. 511. not.

Add. quae notavi ad Fabr. B. Gr. libr. III. cap. 16. p. 765. sqq., vbi quoque pag. 779. sqq. plures a me recensentur editiones.

Ad pag. 514. med.

Theocrit. gr. Paris. apud Morel. 1561. 4.

Ad. pag. 516. lin. 26.

Edit. Londin. a. 1729. 8. inscripta est: Θεοκρίτου τὰ εὐρισκόμενα. *Theocriti* quae existant, cum graecis scholiis. Impensis Guil. Innys et R. Manby. — *Theocritus* gr. lat. cum

cum vocum difficiliorum explicatione grammatica: in Poetis minoribus graecis selectis et emendatis, in vsum scholarum. Londin. 1728. 1759. S. — Θεοκρίτου τὰ εὐρισκόμενα. Theocriti quae exstant: cum gr. scholiis (et interpretat. latina.) Londini. impensis *J. Richardson.* 1759. 8. De his aliisque editt. atque interpretationibus Angl. VV. DD. v. *Brüggemann View* etc. p. 207. sqq. et Supplement. pag. 46. sqq.

Ad pag. 517. lin. 22.

Add. (*Jo. Toup*) Curae posteriores, siue appendicula notarum atque emendationum in *Theocritum* Oxonii nuperrime (n. a. *Wartono*) publicatum. Lond. ap. *Jo. Nourse.* 1772. 4.

Ad pag. 521. lin. 10.

A splendore graecorum typogr. et versione lat. *Ber. Zamagnae* commendatur edit. *Parmæ* ap. *Bodon.* II. vol. mai. 8. Textus gr. exiit prelo 1791. versio autem, versibus lat. in tom. II. expressa, absoluta est 1792. — *Idylles et autres poësies de Theocrite*, traduits en français avec le texte grec, des notes critiq. la version latine et un discours prélim. par *M. Gail.* Paris. 1792. 8. aut min. 4. tom. I. II. Chez *Didot.* Conf. *Jen. A. L. Z. a.* 1793. nr. 144. pag. 413. sqq. et *neue Bibl. der sch. Wissensch. und der fr. Künste*, *Lipf.* 1793. vol. 50. part. I. pag. 148. sqq. — Eadem gallica versio, sed sine textu gr. et sine vers. lat.

ibid. eod. anno. mai. 12. Idylles de *Theocrite*, trad. en françois par *J. B. Gail*, Profess. de litterature gr. au College, de France. Nouvelle Edit. ornée de Figg. gravées d'après les dessins de Barbier et Belchot. tom. I. II. — Chez l'Auteur au Collège de Fr. Paris. l'an IV. (1795.) Versio gallica est in prosa, e regione textus gr. posita, sub qua est versio latina. Promissus est tom. III. qui contineat commentarios, in quibus e codd. et aliorum interpretationibus vtilia scitu exhibeantur. — Idylles de *Théocrite*, mises en vers françois par *de Chateauneuf*. Amstel. 1794. 8. — De versione Theocriti gallica, a *Gin* confecta Paris. 1789. 12. v. laud. *neue Bibl. der sch. Wiss.* vol. 41. part 2. pag. 501. Nec laudatur versio Idyll. Theocr. et Virgilii gallo-francica prosaica, auctore *P. L. C. Gin*. Paris. 1801, 12. II. tom. Contra commendatur versio gallo-franc. cum adnotatt. *Jul. L. Géoffroy*. Paris. apud *P. George*. 1799. 8.

Ad pag. 263. lin. 2.

v. Add. ad Introd. II. 2. p. 338. — The Idylliums of *Theocrit*. transl. a *Toma Warton*, Prof. Oxon. Oxonii. 1771. 8. — Germanicis versis. *Theocr.* Idyll et epigr. expressit et illustravit *Arn. Christoph. Bindemann*. Berol. 1795. 8. At enim seuerum nactus est censorem in *Jen. A. L. Z.* a. 1795. m. Maio nr. 129. pag. 289 sqq. Ipse *Bindem.* in *Berlin. Monatschrift.* a. 1796. m. Sept. pag. 193. primum Idyll, tamquam specimen secundarum

curarum dedit. — *J. H. Vofs* multa idyllia germanice versa notisque illustrata inferuit nonnullis particulis libri quotannis editi *Hamburg Musenalmanach*, a. 1797. 1798. 1800. idem *Schilleri Horen*, part. VI. IX. et XI. a. 1796. — et *Adoniazusas* in *Hennings*. libro menstruo *der Genius der Zeit*, tom. 8. m. Jun 1796. part. VI. p. 657 sqq. — Theocr. II. Idyllium versum a C. . . cum adnotatt. *W.* in *Wieland*. nouo Mercur. germ. a. 1792. part. 10. pag. 114. sqq. — Idyll. 5. 16. 20. a *Car. Phil. Conz* in: *Analecten, oder Blumen, Phantasiën und Gemälde aus Griechenland*. Lips. 1795. 8. — Cantores: *Theocriti Idyllium VIII.* latino versu expressum. *Acced. spicilegium* obseruatt. in primis de carmine amoebaeo. *Die Feldsänger, eine Idylle nach der achten des Teocritus*: auctore *Chr. Gottlieb Wernsdorf*. Helmstad. 1802. 4. siue mai. 8. conf. *Beckii* comm. soc. Lips. philol. III. 1. pag. 15. sqq. et ephem. litt. Gothanas a. 1803. plag. 22. in quibus quaedam aliter explicantur.

Ad pag. 524.

Ueber Theokrit u. seine Idyllen, Fragm. in *Wieland* nouo Mercurio german. m. Oct. f. part. X. p. 141. a. 1796. — *The Wreath*; composed of selections from Sappho, Theocritus, Bion and Moschus; accompanied by a Prose Translation with Notes: To which are added Remarks on Shakespeare etc. and a Comparai-son between Horace and Lucian by *Edw. du Bois*. London. White 1799. 12. v. Monthly

Review m. Decembr. 1799. — *Zur Erklärung der Idyllen Theokrits von Ch. W. Ahlwardt* Rostock. et Lips. 1792. 8. Multa bene et acute nec pauca male et inurbane scripsit; quare haud effugit censorum vituperationem: v. ephem. litt. Goth. a. 1795. tom. I. p. 116. sqq. — Gotting. a. 1792. p. 1645. etc. *Ch. Jul. W. Mosche* comm. de loco quodam *Theocriti* Idyll. VIII. 48 — 50. In *Ruperti ac Schlichthorstii neu. Magaz. für Schullehrer* tom. III. part. 2. nr. 7. pag. 218. sqq. — *Theokrits Idyll. und das hohe Lied verglichen*, auct. Stäudlin in *Paulli Memor.* II. pag. 162, sqq. — De cel. *Eichstaedtii, Wachleri, Monso, et Drexli* libris atque commentatt. huc pertinentibus v. *Add. ad Introd. in hist. L. Gr. II.* 2. pag. 239.

Ad §. 50. CALLIMACHVS.

Ad pag. 526. sect. 4. sub. finem.

Sophoclis *Ajax* flagillifer, gr. cum latina metrica interpretat. *Jo. Loniceri Callimachi hymni in Iouem et Apollinem; Jo. Lonicero interprete* etc. Basileae ex offic. Hervag. a. 1555. 4. v. *Panzeri A. T. VI.* p. 294. nr. 918.

Ad pag. 527. fin.

Prosper Petronius Barenfis nonnulla *Callimachi* epigrammata anecdota et ex cod. Msto. Palatino-Vaticano, graecam Anthologiam continente, excerpta edidit in *Notizie letterarie* Ol-

Oltramontane per vſo dei letterati d'Italia, tom II. part. II. in Roma 1743. appreſſo li frat. Pagliarini, art. 44. pag. 555. ſqq. et ad calcem p. 539. promiſit, ea ſeorſim cum ſuis adnot. edere; ſed fidem non liberauit. v. *Amadut.* ad Theophr. charact. II. ineditos p. 24. et 60.

Ad pag. 528. lin. 6.

Inſcriptio editionis eſt: *Callimachi* Hymni et epigrammata, quibus acced. *Theognidis* carmina, nec non epigrammata CLXXVI. ex *Anthologia graeca*, quorum magna pars non ante ſeparatim excuſa eſt. His adiuncta eſt *Galeni* ſuaſoria ad artes. Notas addidit, atque omnia emendate imprimenda curauit editor etc. Londini, impenſis Guil. Thulburne, 1741. 3. V. noua acta erud. Lipſ. a. 1745. m. Jul. p. 402. ſqq. vbi cenſor multa culpatur. Illa ed. recuſa eſt ibid. 1751. m. 8. — Καλλιμάχου Κυρηναίου Ὕμνοι τὲ καὶ Ἐπιγράμματα. *Juni di Callimaco* Cireneſe, cogli epigrammi tradotti in verſi toſcani dal Rev. P. M. Pagnini, Ex-Procurator generale de Carmelitani, e Profefſore di Eloquenza nella R. Vniuerſità Parmenſe. Edizione eſeguita con caratteri greci minuscoli corſivi. Parmae typis Bodon. m. fol. et m. 4. 1792. — Hymnes de *Callimaque*: nouvelle edit. avec une verſion françoiſe et des notes par J. F. G. de la Porte du Theil. II. partt. Lipſ. 1765. 12. Eſt quoque pars operis. Collection d'auteurs grecs publiés par M. Gail, 12. voll. Par. 1766. conf.

conf. ephem. Lips. litt. a. 1796. plag. 66. p. 576. sqq. — *Callimachi* Cyrenaei Hymni latinis versibus expressi et selectis variorum obseruatt. illustrati a *Jos. Petraccio*. Interem nate. Romae. 1795. 4. Sed auctor neque ab arte critica laudatur, neque a nouis obseruatt. *Callimachi* elegiarum fragmm. cum elegia *Catulli* Callimachea, collecta atque illustrata a *Lud. Casp. Valkenaer*. Edidit, praefat. atque indicibus instruxit *Jo. Luzac*. Leidae. 1799. m. 8. Per occasionem permulta aliorum auctorum loca emendantur. Conf. eph. litter. Gotting. a. 1799. plag. 35. et Jen. A. L. Z. a. 1799. nr. 199. H. in Delum italice versus (a *Dr. Strocchio*,) Romae. 1794. 8. — Quatuor hymnos versibus german. reddidit *Comes Chstn. de Stolberg*, in *Gedichten aus dem Griechisch. übersetzt*. Hamburg. 1782. 8. Conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 339. vbi vero notandum est, *Ahlwardti* versionem non a. 1764. sed a. 1794. lucem adspexisse. Idem in lib. *Bemerkungen über einige Stellen griechischer Dichter*. Oldenburg. 1798. 4. emendauit et illustrauit versum 225. H. in Delum et retractauit ea, quae ad illum locum in versione germ. hymnorum de potestate voc. *σαρον* s. *σαρος* scripserat.

Ad pag. 528. sect. 6. lin. 1.

Sive secundum nou. edit. cap. 17. vol. III. pag. 814. sqq. Add. *Frid. Jacobs* über den *Charakter des Kallimachus*, in *Nachträgen zu Sultzers allgem. Theorie der schön. Künste*,
tom.

tom. II. part. I. pag. 86. sqq. — *Jo. Georg. Schloffer* ad loc. *quemdam Calliniachi vom Geschwinde regieren, in neuem deutsch. Museum*, part. V. p. 461. sqq. et *Brehmii bibliograph. Handbuch*, tom. II. pag. 264. sqq.

Ad §. 31. ARATVS.

Ad pag. 529. lin. 1.

Cl. *Buhle* in tom. II. edit. *Arati* infra laudanda pag. 452. eum cum propter testimonia veterum de praeceptoribus et amicis illius, quorum aetas nota est, tum quod vixerit in aula *Antigon Gonatae*, *Macedoniae regem*, floruisse contendit inde ab *Olymp. CXXV.* ante. C. N. 278.

Ad pag. 530. lin. vlt.

De hac et graeca, (quae rec. est. *Paris. 1595. 4.*) vid. *Freytag* adpar. litter. tom. I. pag. 214. et quae scripsi ad *Fabr. B. Gr. IV.* pag. 101. sqq. Ab *Aldina* ed. saepe discessionem fecisse editorem, monet *Buhle* pag. XX. prolegom. tom. I. edit. — Eodem anno per eundem *Morel.* accesserunt: *Arati Solensis Phaenomena et prognostica*, interpretibus *M. T. Cicerone, Rufo Testo Auieno, Germanico Caesare*, vna cum eius commentariis. *C. Julii Hygini Astronomicon* Omnia partim e vetustis codd. partim e locorum collatione emendata, et emendatorum ratio exposita. *Paris, apud Guil Morel. 1559. 4.* ex qua editio-

tione expressam esse Coloniensem 1569. sine textu graeco, adfirmat Buhle. — *Auieni* opp. quae exstant nimirum Descriptio orbis terrae, orae maritimae, *Arati* phaenomena — *Don Petrus Melian* — collegit, ex biblioth. D. Laur. Ramirez de Prado. In calce. Madridi ex off. Franc. Martinez. 1684. 4. v. *Wernsdorf*, ad Poet. lat. minor. V. part. 2. p. 703. sq.

Ad pag. 531. lin. 14.

Ἀράτου — *Arati Solensis* Phaenomena et Diosomea. gr. et lat. ad codd. Msst. et optimarum edd. fidem recensita. Acc. *Theonis* scholia vulgata et emendatiora e cod. Mosquensi, *Leontii* de Sphaera Aratea libellus et versionum *Arati* poeticarum *Ciceronis*, *Germanici*, et *R. F. Auieni*, quae supersunt. Curauit *Jo. Theoph. Buhle*, Prof. Gotting. vol. I. Lips. 1795. mai. 8. In prolegomen. praemissa est codd. atque editionum notitia. — vol. II. ibid. 1801. Vterque tomus recensetur in ephem. litt. Gotting. a. 1801. p. 2050. sqq. Vol. II. complectitur *Ciceronis* et *Germanici Caesaris* Arateorum reliquias et *Rufi Festi Auieni* metaphrasin *Arati* integram, cum notis. A pag. 373. sequuntur primum *Gothofr. Ern. Groddeckii* epistola critica, exhibens Phaenomenorum et Diosemeorum *Arati* lectionem variam e codd. Mstis. Caesar. Vindobon. enotatam cum animaduers. *) tum vitae *Arati*

*) Pag. 386. sq. memorat V. D. versionem metricam Phaenomenor. *Arati*, verss. Polonicis conscri-

ti Sol. graece: dein de Arati vita, ingenio, scriptis et interpretibus antiquis graecis romanisque commentatio: denique indices. Pag. 455. sqq. *Buhle* dedit elenchum scriptorum Arati deperditorum pleniorrem atque curatiorrem, quam *Fabricius* in B. Gr. vol. IV. pag. 107. m. edit. concinnarat. At censor huius II. vol. in noua bibl. vniu. german. a. 1802. tom. 71. part. 2. fasc. 8. p. 489. sqq. praeter alia correxit quaedam in elencho *Buhlii*. — *Mart. Gothofr. Hermann* tom. III. operis, *Handbuch der Mythologie*, Berol. et Stettin. 1795. 8. Passim locis commodis inseruit versionem german. metricam Arati Phaenom. vers. 1 — 478.

Ad pag. 531. sect. 6.

Brehm bibliogr. Handbuch. II. pag. 138. sqq. Add. *Introd.* II. 2. pag. 359. sq.

Ad §. 32. sect. 3. pag. 532.

Secund. meam *Fabricii* edit. vol. IV. pag. 303. sqq.

Ad pag. 533. §. 33. de MELAMPO, sect. 2.

Adamantius et de Melampe la phisionomie etc. liberarius v. Add. ad *Introd.* II. 2. p. 340. add. *Fabr.* B. Gr. I. pag. 116. sqq.

Ad

scriptam a *Jo. Kochanouio* (*Kochanowski*) edit, anno post mortem auctoris ab *Jo. Januszowski* Cracou. 1585. dein insertam eiusdem poetae carminibus poloni a *F. Bohomolec*, Soc. Jes. collectis editisque Varsou. 1767. 4. p. 214—244.

Ad §. 54. *CLEANTHES.**Ad* pag. 533. *sect.* 3.

Hymne de *Cleanthe* à *Iupiter* trad. en vers. par *Mr. de Bougainville*, avec le texte grec. *Gothae.* 1781. 4. — rec. vt videtur cura *Jo. Laur. Bletfigii* *Argentor.* 1781. 8 — *Cleanthis* *H.* latinis versibus redditus ab *Hieronymo de Bosch*, in eius *Poëmatibus*, *Traiecti* ad *Rh.* 1805. mai. 4. sub fin. — anglice a *West*, cum *Pindari* *odis.* *Londini.* 1749. 4. v. *Acta erudit.* a 1755. m. *Febr.* p. 90. sqq. et *Brüggemann View* etc. pag. 225. — germ. vers. a *Frid. Gedike*, in libr. *menstruo*, *deutsches Museum*, m. *Jul.* 1778. 8. — a *Jo. Gottfr. Herder* in eius *zerstreuten Blättern*, coll. II. ed. 2. *Gothae.* 1796. 8. — a *Lud. Hörstel*, in adp. ad eius lib. *Abriss einer Religionslehre des Plato.* *Brunsw.* 1793. *Conf. Brehm bibliogr. Handbuch* II. pag. 296. sqq.

Ad pag. 534. *sect.* 4. *lin.* 1.

Siue *sec. meam* edit. vol. III. libr. III. cap. X. pag. 550. sqq. et p. 546. sqq. de *Chrysippo.*

Ad pag. 535. *sect.* 4.

Fabr. m. edit. libr. III. cap. 18. vol. IV. pag. 18. sqq. et *Add.* ad *Introd.* II. 2. p. 340.

Ad pag. 536. *lin.* 5.

v. *Add.* ad *Introd.* II. 2. pag. 340.

Ad §. 38. MANETHOS.

Ad pag. 537. lin. 2.

Fabr. sec. mem. edit. lib. III. c. 21. vol. IV. p. 128. sqq., vbi plura adnotauī; item in *Add. ad Introd.* II. 2. p. 340. sqq. — *Bern. Ludov. Koenigsmann.* prolusio historico-critica: narratio Munethoniana de regibus pastoribus iterum Aegypto excidentibus a *Flavii Iosephi* (contra Apionem cap. 26. sqq. tom. III. pag. 1196. sqq. ed. Oberthuer) argumentis vindicata Slesuici. 1799. 4., cuius summam leges in *Beckii* comment. soc. philol. Lips. I. part. I. p. 53. et 55. sqq. et tom. II. part. 2. pag. 524. de *Dreyeri* comm. über die *Hycksos* oder das *Hirtenvolk des Manetho*, in: *neues deutsches Magazin*, a. 1802. m. Jan. pag. 78. sqq. — *Baumgarten* disp. s. examen variarum opinionum de regno posterorum Abrahami in Aegypto Halae Sax. 1744. 4.

Ad pag. 539. fin.

Add. Fabric. B. Gr. IV. pag. 163. sqq. vbi plura adnotauī.

Ad pag. 540. §. 40. de *DIOCLE*.

Dioclis Carystii et aliorum fragmenta germanice vertit et de Diocle quaedam narravit. *cel. Christi. Gottfr. Grunerus* in *Bibliothek der alten Aertzte*, tom. II. pag. 609. sqq. Lips. 1782. 8.

Ad §. 41. APOLLONIVS PERGAEVS.

Ad pag. 541. sect. 6.

Apollonii de factionibus, quae supersunt, ac maxime *Lemmata Pappi* in hos libros graece nunc primum edita e codd. msstis cum *Vietae* librorum *Apollonii* restitutione, adiectis obseruatt. computationibus ac problematis *Apolloniani* historia, a *Jo. Guil. Camerer.* Gothae et Amstel. 1795. mai. 8. cum III. tabb. aeri incis; *Apollonii* libr. de factionibus gr. ex ed. *Halley*, (qui praefationem *Pappi* praefixit editioni suae librorum de Sectione rationis.) cum huius versione: *Pappi* lemmata ex II. codd. Paris nr. 2568. et 2440. coll. cum cod. Argentorat. *Vietae* autem restitutio II. librorum *Apollonii*, *Apollonius Gallus* inscripto, Paris 1600. cum *Camerarii* et *Pfleidereri* adnotatt. — *Apollonius von Pergen ebene Oerter. Wiederhergestellt von Robert Simson* *). *Aus dem Latein. übersetzt: mit Berechnungen, Bemerkungen und einer Sammlung geometrischer Aufgaben begleitet von I. Wilh. Camerer*, Lipsi, 1796. cum multis tabb. aen. Textus graecus sumtus est ex praef. *Pappi Alexandr.* ad libr. VII. *Illius mathematic. collectionum*, ab *Halley* II. libris *Apollonii* praefixarum et cum codd. antea memoratis collatus. — *Apoll. Pergaei* *Inclinationum* libri duo, Restituebat S,

*) *Apoll. Pergaei* locorum planorum libri II. restituti a *Rob. Simson.* Med. D. et Prof. in acad. Glasguae. 1749. 4. cum figg. ligno incis.

S. Horstley, R. R. S. Oxon. typis Clarendon. 1776. 4. — The two Books of *Apoll. Perg.* concerning Tangencies, as they have been restored by Francisc. Vieta and Marinus Ghetaldus. with a Supplement. By *John Lawson*. B. D. Lond. 1764. 4. — ed. II. cum II. supplem. ibid. 1775. 4. — *Apollon. Perg.* de inclinationibus liber, restitutus a *Reuben Burrow* exstat in huius libro, huius sententiae: A restitution of the geometrical Treatise of *Apollonius Pergaeus* on Inclinations. Also the Theory, of Gunneri; or the doctrine of Projectiles in a non resisting Medium. London. 1779. 4. cont. *Brüggemann* View etc. p. 228. sqq. et Add. ad Introd. II. 2. p. 341.

Ad pag. 541. sect. 4.

Abr. Gotthelf Kästneri recitatio de monachis Apollonii Pergaei, in Commentat. soc. reg. scientiar. Gotting. ad a. 1798 — 99. Gotting. 1800. 4. — *Frid. Guil. Aug. Murhardi* Litteratur der mathem. Wissenschaften, tom. II. p. 321. sqq. Lips. 1798. 8. — *Brehm* bibliogr. Handbuch. II. p. 111. sqq.

Ad §. 42. pag. 541. de BITONE.

v. Add. ad Intr. II. 2. p. 342.

Ad §. 43. ERATOSTHENES.

Ad pag. 542. sect. 2. lin. 12.

Ancher in lib. in Introd. laudato, p. 5. not. 13. ex Censorino de die natali cap. XV. efficit,

efficit, Eratosthenem anno aetatis octogesimo expleto, anno demum LXXXI. vita decessisse. conf. ad *Fabr. B. Gr. lib. III. cap. 20.* de Eratosthene, vol. IV. pag. 117. sqq. adnotata.

Ad pag. 543. lin. 5.

Eratosthenis catasterismi, cum interpretat. latina et commentario. Curavit *Jo. Conr. Schaubach*, Inspector lycei Meining. Epistola *C. H. Heyne* cum animaduers. in Eratosthenem, et cum tabb. aeri incis. Gotingae 1795. mai. 8. Heynii V. C. (qui existimat libellum, quem habemus, Eratosth. esse excerpta tantum ex maiore illius opere, at interpolata, et alienis additamentis aucta,) notae editioni sunt ornamento atque commendationi, sed vitiosus Eratosth. textus est e Galei edit. recusis, mendis typographicis auctus; neque Schaub. notarum ratio placet censori in ephem. litt. Lips. a. 1796. scid. 24. add. Ien. A. L. Z. a. 1796. III. p. 265. sqq.— Idem cl. *Schaubach* in comment. et quaestione, vnde Graeci primas astronomicas ideas acceperint, (in nouo Mercurio germ. *Wieland.* tom. III. part. 2. a 1794.) et in progr. de veterum opinionibus de systemate nostro solari, Meining. 1796. 4. varia de Eratosthene animaduertit.

Ad pag. 544. sect. 4. lin. 6.

Martin Gottfr. Hermann in III. tomo sui *Mytholog. Handbuch* passim excitat comparat-

ratque *Eratosthenis* loca. — Quod Eratosthenes statuit, ambitum orbis terrarum esse 252,000 stadiorum rationes exercuerunt VV. DD. ingenium atque diligentiam. Vid. *Jo. Ge. Ludolf Blumenhof einige Nachrichten über das Stadium der Alten, zur Erläuterung einer Messung des Eratosthenes.* Gottingae 1796. 4. (v. *ephem. litt.* Götting. a. 1797. plag. 6. p. 49. sq.) inprimis *Jo. Lulofii Einleitung zur mathematischen und physikalischen Kenntniss der Erdkugel; aus dem Holländischen übersetzt von Abr. Gotthelf Kästner.* Gotting. et Lips. 1755. 4. et *Paschal. Franc. Joseph. Goffelin Geographie des Grecs analysée, ou les systemes d'Eratosthenes, de Strabon et de Ptolemée, comparés entre eux et avec nos connoissances modernes.* Ouvrage couronné par l'Acad. des Inscr. etc. Paris. 1790. 4. Is primus restituit systema geographicum et tabulam Eratosth. geographicam. Add. *Brehmbibliogr. Handbuch.* II. p. 377—387.

Ad pag. 545. lin. 14.

Post *vol.* add. In noua ed. Fabr. vol. IV. p. 251. sqq. id monumentum *Adul.* quod etiam *Valcken.* in edit. fragmentor. (Callimach. vid. ad §. 30.) genuinum esse dubitat, ideo omisi, quoniam *Chishul* postea illud multis illustravit obseruatt. et inseruit part. I. antiquitatt. Asiaticar. v. Addenda ad Introd. II. 2. pag. 542.

Ad

Ad pag 546. de HERONE, sect. 5. lin. 2.

Siue secund. meam edit. vol. IV. p. 234. sqq. *Brehm* l. c. p. 491.

Ad §. 47. ARCHIMEDES.

Ad pag. 547. sect. 1.

Forell. in narratione de Archimede, praefixa eius editioni, natum esse, scribit, Archimedes Syracusis, Olymp. 125, 2. five a. v. c. 466. ante Ch. N. 286.

Ad pag. 548. sect. 3. lin. 1.

Vid. Add. ad Introd. II. 2. pag. 542. sq. ubi tamen legendum est — *ex recens. Jos. Torelli*, et ego alia quaedam suppleui. — *Archimedis opp. Apollonii Conica; Theodosii sphaerica: methodo noua illustrata, et succincte demonstrata. Per Is. Barrow, Lond. 1675. 4. et in Is. Barrow Opp. mathem. vol. III. v. plura in Brüggem. View. etc. p. 231. sqq.*

Ad pag. 550. sect. 4. fin.

Archimedis II. libros de Sphaeris et Cylindro, et librum de circuli dimensione germanice vertit, illustrat et adpendic. adiecit *Car. Frid. Hauber. Tubing. 1798. 8. cum VI. figg.*

Ad pag. 550. sect. 6.

Car. Mag. Brandel praefide *Brismann*, Prof. diss. sistens Archimedis. vitam, eiusque
in

in matheſin merita. Gryphiae 1786. 4. — *Jo. Gottlieb Waldin* progr. de calculo, qui quantitatem mixturae, quam Archimedes detexit in corona Hieronis, oſtendit. Marburg 1794. 4. — *Sam. Vince* Observations on the fundamental property of the lever; with a proof of the principle aſſumed by Archimedes in his demonſtration, in *Transact. philoſ. a.* 1794. tom. I. pag. 53. ſqq. — Vincii cogitata ulterius explicare ſuſtinuit *Chſtph. Arzberger* in progr. de ſexta propoſitione primi Archimedis libri de aequiponderantibus. Coburg. 1796. 4. — *Brehm. bibliogr. Handbuchi* etc. II. p. 142. ſqq.

Ad §. 49. APOLLONIVS RHODIVS.

Ad pag. 532. ſect. 4. lin. 17.

Conf. Add ad Introd. II. 2. pag. 544. de hac et Shaw altera ac Filang. aut potius *Flaugin.* edd.

Ad pag. 553. med.

Apollonii Rhodii Argonauticorum libri IV. cum verſione latina, ſcholiis graecis, commentario indicibusque edidit *Chriſtian Dan. Beckius.* vol. I. Lipſ. 1797. m. 8. Uſus eſt cel. *Beck* cod. bono Wratiſlau. atque edd. vett. et nouiſ. *Brunckii* ed. eſt quidem baſis; ſed multis locis reſicta, ita, vt ſaepius diſcederet Beck., veterem reuocaret lectionem, interpunctionem redderet meliorem etc. Intra

textum gr. et versionem lat. subiectam positae sunt VV. lectt. et coniecturae. — *Apollonii Rhodii Catalogus Argonautarum*. Commentario perpetuo illustravit. M. Ern. Frid. Krause. Halae 1798. 8. conf. nou. bibl vniu. german. vol. 53. part. 1. Fasc. 4. p. 229. sqq. — De versionibus anglicis vid. *Briggem. View*, etc. p. 255. sqq. — L'Expedition des Argonautes ou la Conquête du Toison d'or. Poeme en 4. ch. par *Apollon. de Rhodéz*, trad. pour la première fois du Grec en Français; par *J. J. A. Cauffin*. Prof. de la langue Arabe au College de France. P. Montardier. Paris. 1796. 8. II. Voll. *J. J. Bodmeri* versio, versibus hexametris confecta, Tiguri 1779. 8. est fida quidem, sed non venusta.

Ad pag. 555. sect. 6. lin. 1.

Sec. m. edit. cap. 26. vol. IV. pag. 262. sqq. — *O. Thdr. Bloch* dig. de carmine epico Apollonii Rhodii, Hafniae 1792. 8. — *Nachträge zu Sulzers Theorie*, tom. VI. part. I. p. 179. sqq. — *Fr. Aug. Wolfii* progr. in Beckii comm. soc. phil. Lips. II. 2. p. 219. sqq.

Ad pag. 555. de AGATHARCHIDE sect. 4. lin. 1.

Sec. m. edit. cap. 2. vol. III. p. 32. sq.

Ad §. 51. HIPPARCHVS.

Ad pag. 556. sect. 6. lin. 3.

Sec. m. edit. cap. XVIII. §. 19. vol. IV. p. 26. sqq. — Add. *Kästner über das Lob, welches*

ches Ptolemäus dem Hipparch ertheilt, in Gottfr. Aug. Bürgers Akademie der Schönen Rede-Künste, fortgesetzt durch eine Gesellschaft von Gelehrten, part. IV. Gotting. 1794. — De systemate Hipparchi geographico egit Paschal. Franc. Joseph. Goffelin in Recherches sur la Geographie systematique et positive des Anciens etc. vol. I. sect. I. Paris, an. VI. 1798. 4. — *Brehm bibliogr. Handbuch* etc. II. p. 554. sqq. — Cel. *Villoison* in epist. Vinariens. Turici 1785. 4. p. 75—80. de ed. egit Victorii Iuntina, Flor. 1567. fol. et protulit emendationes, quas Jos. Scaliger in margine exemplaris sui adscripserat, easque contulit cum lectt. et Florent. et cum eiusd auctoris editione, quam Petavius inseruit p. 171. sqq. operis, quod inscripsit: Ouranologium.

Ad pag. 557. sect. 3. lin. 3. de ARISTARCHO.

Post pag. 51. f. in m. edit. cap. 59. 557. sq.

Ad pag. 558. sect. 3. lin. 2. de PHILONE.

Post pag. 589. add. f. in m. edit. vol. IV. pag. 251. sqq.

Ad pag. 558. §. 34.

Plura de *Panaetio* scripsi ad Fabr. B. Gr. vol. III. p. 567. sqq. — *Panaetium* vero fuisse *Polybii* praeceptorem, negat quoque *Schweighäuser* de vita *Polybii* in tom. V. opp. *Polybii* pagina 3. not. b. et, id nusquam, ait, proditum video, nec per temporum rationem fieri facile potuit.

Ad §. 55. BION ET MOSCHVS.

Ad pag. 560. lin. antepen.

Bionis et Moschi carmina, gr. in Collection des Auters grecs classiques etc. Paris. 1788. 12. — *Bionis et Moschi Reliquiae*. Ex rec. Valckenarii cum varietate lectionis: edidit *Frid. Jacobs*. Acced. (statim ab initio pag. II. — XXXX.) animaduersſ. in carmina *Theocriti*. Gothae et Amſelod. 1795. min. 8. conf. J. A. L. Z. a. 1795. m. ſept. X nr. 249. vbi cenſor quadaſdam protulit coniecturas, et quadaſdam *Jacobs* coniecturas, in *Theocr.* carminibus factas, examinat. — Βίωνος και Μοσχού τα λειψάνα. Illuſtrabat et emendabat *Gilbert Wakefield*. Londini 1795. min. 8. Venuſta eſt edit ſed accentibus deſtituta. Textum excipiunt animaduerſiones ingenioſae doctaeque: quamquam multae coniecturae ſunt ingenii luſus. Adiectum eſt *Meleagri carmen in ver.* conf. Ien. A. L. Z. a. 1797, m. Mai. nr. 149. — De *Teucheri* edit. Lipſ 1795. 8. v. Add. ad Introd. II. 2. p. 345. et Lipſ. ephem. litt. a. 1795. plag. 49. p. 391. ſq. — In linguam gallicam *Bionis* carm. cum carminibus *Moschi*, *Anacreontis*, *Sapphus* et *Tyrtaei* translata ſunt a *Poinſinet de Sivry*, metrice. Paris 1758. 12. — rec. *Bipont*. 1771. 8. — cum *Anacreonte* et *Moscho*, Paris. ed. II 1781. 12. II. tom. — Lugd. 1785. 12 — a *J. B. Gail*, et ſeparatim et in Collection d'auteurs grecs, etc. Paris 1795. 18. — in linguam anglicam a *Rich. Polwhele*, cum

cum dissertatt. et notis etc. Lond. 1786. 4. et 1792. 8. add. *Brüggemann* View etc. p. 233. fqq. — in linguam german. cum aliis, a *Car. Aug. Küttner*, ed. nou. Altenburg. 1784. 8. — versibus expr. (a *Sam. Henr. Catel.*) Berol. et Liebau. 1787. vt singulorum quorundam carminum versiones omittam. add. *Brehm bibliogr. Handbuch*, II. p. 254. fqq.

Ad pag. 561. sect. 5.

Duo loca Bionis et Moschi tentauit *S. Wyngaarden* in *Obseruatt. criticis*, in *Actis. literar. societ. Rheno - Traiect.* tom. I. p. 190. fq.

Ad pag. 561. not.

Non Reiskium, sed Carpzou. (praeterito anno Helmstadii mortuum) fuisse censorem, mihi quondam narrauit *Iaegerus*, Prof. Altdorfin.

Ad §. 56. POLYBIVS.

Ad pag. 562. sect. 1.

Schweighäusero, qui in tom. V. edit. suae de Polybio fusius curatiusque egit, rationes subducente, Polybius natus est Olymp. circ. CXLIV. vel Olymp. CXLV. inter a. v. c. 550 et 556. mortuus circa a. v. c. 654. Pater fuit *Lycortas*.

Ad

Ad pag. 563. lin. 15.

De cod. Vindob v. inprimis *Kollar.* in supplem. ad Lambecii comm. libro I. codd. 77. et 78. p. 476—489.

Ad pag. 566. lin. 7.

Tom. V. Lips. 1793. 1) comm. de vita Polybii testimonia, vel et Polybii ipsius; 2) spicilegium reliquiarum ex certis libris historiarum Polybii; 3) adnotatt. ad III. priores Pol. libros; — tom. VI—VII. Lips. 1792. 1793. adnotatt. ad libr. IV—XXX. — tom. VIII. pars prior 1794. adnotatt. ad libr. XXXI—XL. — denique pars posterior, 1795. Casauboni et Reiskii praefatt. et Lexicon Polybianum. conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 355. sq.

Ad pag. 569. lin. 7.

Sec. m. edit. cap. XXVIII. vol. IV. p. 315. sqq. conf. Addenda ad Introd. II. 2. p. 346. — et de Telegraphia, Graecis ac Romanis iam cognita, in *Hennings's Genius der Zeit*, m. Jun. 1797. p. 162. sqq. ad Polyb. X. c. 38—44. compar. cum Liuii XXVIII. 5—8. — *Polybio storico greco: delle Impresse de Greci, degli Asiatici, de Romani etc. con due frammenti delle Republiche e della Grandezza di Roma e con gli undici libri ritrovati di nuovo e trad. in ital. favella.* Rom. II. tom. 1792. 4. — sub exitum saeculi praeteriti *Polybii hist. in linguam hispanic. conuersa ab Ambr. Ruy Ramba* prodiit, III. voll. 4.

Ad §. 58. NICANDER.

Ad pag. 571. sect. 3. lin. 2.

Conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 346. vbi etiam memoravi edd. *Gorraei* ac *Schneideri* edd. quibus addatur rarior: *Nicandri Theriaca*, *Petro Iac. Steue*, medico Valentino interprete et enarratore, gr. et lat. Valentiae per Jo. Mey. 1552. 3. Cel. Morellius in litteris ad me datis, textum, ait, graecum ex edit. Colonienſi a. 1550. repraeſentatum eſſe video, cum noua interpretatione, latino carmine, enarratione interpoſita ad rem medicam et botanicam, atque hiftoriam naturalem illuſtrandam adcommo data,

Ad pag. 572. ſect. 6. lin. 1.

Sec. m. ed. cap. XXIX. vol. IV. p. 344. ſqq.

Ad §. 59. APOLLODORVS.

Ad pag. 572. ſect. 2. lin. vlt.

Enimuero *Corſinus* in Faſtis attic. tom. IV. pag. 107. ſq. ex Scymni loco quodam ſuſpicatur, *Apollodori Chronica* vsque ad Olymp. CLXII. perueniſſe. — Plura et certiora de Apollodoro ſcripſi, duce praefertim cel. Heynio, ad Fabr. B. Gr. libr. III. c. 27. vol. IV. p. 287. ſqq.

Ad pag. 573. lin. 7.

In illa opinione etiam versatur *Casp. Barth.*
ad Claudian. in Rufum, 252. p. 1159.

Ad pag. 573. sect. 4.

De ed. Antwerp. v. Add. ad Introd. II. 2.
p. 347.

Ad pag. 574. sect. 6. lin. vlt.

C. G. Siebelis obseruat. criticae in aliquot Apollodori loca, in cel. *Beckii* comment. soc. philol. Lips. II. 1. pag. 99. sqq.

Ad §. 60. MELEAGER.

Ad pag. 575. sect. 3. lin. 3.

Sec. meam Fabricii edit. cap. 32. p. 416. sqq. add. cl. *Jacobs* Antholog. gr. tom. I. (Lips. 1894. m. 8.) vbi a pag. 1. reddidit *Melegri τὰ σωζόμενα* et tom. VI. siue Animaduersionum in epigr. Anthol. gr. vol. I. part. priorem, (Lips. 1798.) vbi in prolegg. §. II. pag. XXXVI. sqq. agit de Meleagro. Primum docet, errasse eos, qui duo Meleagros fuisse existimarent, vtrumque Gadarensem, alterum Cynicum; alterum Anthologiae patrem et conditorem: e contrario eum, quem Gadarensem adpellat *Athenaeus* libr. IV. p. 157. nihil diuersum esse a Cynico, cuius is mentionem facit in altero loco libr. XI. p. 502. Tum ostendit, Meleagram vixisse post Ol. CLX. et quidem ante *Philodenum*, poetam epigrammat. celeb. (qui floruit circa Olymp. CLXXX.

3. sub ultimo Seleucorum, qui regnare coepit Olymp. 170. 3.) — Pag. CLXXXII sq. iudicat de Meineckii ac Mansonis edd. Denique pag. 1 — 147. sequitur eruditus in Meleagri epigramm. commentarius. — Idem V. D. antea in *Bibl. der alten Litterat. und Kunst*, part. II. (Gottin-gae. 1787. 8.) pag. 40. sqq. dedit emendatt. in quaedam Pindari et *Meleagri* epigramma XXXIV. in Brunckii *Analect.* V. part. I. pag. 12. — *Idyll. in Ver* adiecit *Wackefield* edit suae Bionis et Moschi v. supra ad §. 55. *Inm. G. Hufschke*, in *Analect. critic.* in *Anthol. gr.* Jen. et Lipsf. 1800. 8. cap. II. et III, varia epigr. Me-leagri sub examen vocat, et inter epp. maxi-mam partem inedita nr. XXIV. p. 245. sq. aliud edidit, aliud corexit et explicuit.

Ad pag. 577. et 578.

V. Add. ad *Introd.* II. 2. pag. 547.

Ad §. 64. DIONYSIVS THRAX.

Ad pag. 578. sect. 2. lin. 3.

Leg. pag. 598.

Ad pag. 579. sect. 3. lin. 3.

Leg. libr. IV. cap. 39. m. ed. vol. VI. vbi p. 311. sqq. exstat *Dionysii Thracis* ars gram-mat. cum VV. LL. cod. Veneti a Villoisonio excerptis.

Ad §. 65. et 66. pag. 579. sq.

V. Addenda ad *Introd.* II. 2. pag. 347.

Ad

Ad §. 68. CONON.

Ad pag. 581.

De *Teucheri* editione v. Add. ad Introd. II. 2 pag. 547. sqq. — Quae ed. iterum prodit. Lips. 1803. 8. — *Cononis* narrationes L. ex *Photii* *) bibliotheca edidit et adnotatt. illustravit *Jo. Arnold Kanne*: praefixa est epistola ad Heynium; adiectum *Chr. Gottl. Heynii* spicilegium obseruationum in Cononem. Gottingae. 1798. 8. — *Parthenii* Nicaeensis narrationum amatoriarum libellus, emendatus studio *Lucae Legrand*, Prof. litt. graec. Basileensis, in lucem editus curante *C. G. Heyne*: ibid. eod. a. cum epistola Heynii ad Legrand. Vterque liber etiam communem habet inscriptionem: *Cononis* narrationes quinquaginta, et *Parthenii* narrationes amatoriae, ib. 1798. 8. Kannii opera praesertim versatur in illustrandis, qui narrantur, mythis.

Ad §. 69. MEMNON.

Ad pag. 581.

Diuersus est ab antiquo *Memnone*, de quo *Eudocia* in *Ἰωνία* s. *Villoisonii Anecd. gr.* tom. I. pag. 288. — Conf. *Gedoyu* in *Mem. de l'Acad.*

*) Qui quidem excerpta dedit, sed ad intelligendas antiquissimas narrationes mythosque adhuc grauius vtiliaque.

Acad. des Inscr. etc: Paris. vol. XIV. pag. 279. sqq.

Ad §. 70. PARTHENIVS.

Ad pag. 582. sect. 2. lin. 1.

Edit. Basil. gr. et lat. interprete Iano Cornario, Zuiccaiensi exhibet pag. 1 — 54. Cornarii epistol. nuncupatoriam et versionem lat. eroticorum; pag. 55 — 76. Cornarii in peregrinationis laudem praefat. ante Hippocratis de aëre, aquis et locis libellum etc. Denique textus graecus, paginarum signis non distinctus. — Cum Conone Parthenium editum esse a Teuchero et Legrand, ad §. 68. et Heynii epist. ad Le Grand iam notauimus.

Ad pag. 582. sect. 4.

Conf. Fabr. B. Gr. libr. III. cap. 27. vol. IV. pag. 305. sqq. et libr. V. cap. 6. vol. VIII. pag. 152. et Paciaudi proloquium de libris eroticis antiquorum, rec. et praemissum G. H. Schaeferi edit. Longi Pastoral. Lips, 1805. 12. §. III. pag. 5. sq.

Ad pag. 584. med. de BABRIO.

Gabrae fabb. Cygnaeae 1668. 12. — Add. Fabr. B. Gr. I. pag. 635. sq. 641. sq. et 644. sqq. in catal. edd. et collect. fabb. Aesopearum. add. editio: Aesopi Phrygii fabulae cum aliis quibusdam opusculis, (n. Gabrae graeci fabb.

XXXXIII, ex *Aphthonii* exercitamentis de fabula; tum de fabula ex imaginibus *Philostrati*; *Homeri* *Batrachomyomachia*; cum *Musæo* de *Ero* et *Leandro*; *Agapeto* de officiis regis; *Hippocratis* iure iurando et *Galeomyomachia*, tragoedia graeca.) Basil. ap. Nic. Bryling. 1553. 12. gr. — *Brehmii bibliogr. Handbuch etc.* II. pag. 250. sqq.

Ad §. 72. DIONYSIVS HALIC.

Ad pag. 586. sect. 4. lin. 2.

Corr. *Lapus Biragus*, conf. ad *Fabr. B. Gr.* III. cap. 31. vol. IV. pag. 386. sqq. et *Add. ad Introd. II. 2. pag. 548.*

Ad pag. 590. sub. fin.

Ex *Dionysii Halicarn.* archaeologiae romanae lib. X, cap. I—VIII. explanavit *Jo. Sam. Horstig.* Lips. 1790. 8. cum noua vers. lat. et adnotatt. tam criticis, quam antiquariis ac grammaticis.

Ad pag. 591. lin. 7.

Tertiam *Vptoni* edit. prodiisse Londini, priuato auctoris sumtu, typ. *Jo. Bettenham*, 1747. mai. 8. tradit *Brüggemann.* View etc. p. 247. et alias refert edd. versio. atque commentatt.

Ad pag. 592. lin. 2.

Add. ad Fabr. vol. IV. pag. 395. sq. et *cel. Panzer. A. T. I.* pag. 352. nr. 11. et vol. II. p.

98. nr 605. — *Fabricius* enim in B. Gr. vol. IX. pag. 195. illam Gazae verlionem ineditis Gazae libris adnumerarat.

Ad pag. 592. lin. 6.

Holwelli edit. iterum e prelo emissa est, graece et lat. Londin. 1778. 8. — *Dion. Halic.* de antiquis oratoribus commentarii: recensuit *Eduard Rowe. Mores.* (post eius mortem editi.) Oxon. 1781. 8. e typogr. Clarendon. II. tom. Mores iam antea. Oxon. 1749. textum graecum tantummodo edidisse dicitur.

Ad pag. 593 lin. 1.

Sec. m. edit. cap. XXXI. tom. IV. p. 382. sqq. — *Benzleri* versio Germ. constat II. tom. Lemgou. 1771. et 1772. 8. — *Dionysii Hal.* iudicium de Isocrate german. vertit et commentation adiecit *Frid. Schlegel*, in Wielandiano Museo attico, tom I. part 5. Tiguri. 1796. 8. — Ital versio antiqq rom. cum notis Romae 1794. 4.

Ad pag. 594. lin. 8.

Add. ad Fabr. l. c. p. 395. sq. adnotata. — *Dav. Christi. Grimm.* Lectionum Dionysicar. fasc. I — IV. Annaberg. 1783 — 1785. 4. — *M. Henr. Augusti Schotti* de locis quibusdam libri Dionysii Halic. de compositione verborum obseruata (cum exegetica, tum imprimis critica.) in *Beck.* comment. soc. phil. Lips. I. 1. p. 35. sqq. — Eiusd. *Schotti* obs. ad Dion. Halic. artem rhetoricam specim. I. ibid. vol. II. part. 2. pag. 193. sqq. — Spec. II.

II. ibid. vol. III. part. 1. p. 79. sqq. — Idem V. D. nuperime (1804.) Dionysii Artem Rhetoricam emendatam, nova versione latina et commentario illustratam. Lipsiae edidit. *Brehm.* pag. 345. sqq.

Ad §. 73. DIODORVS SICVLVS.

Ad pag. 596. lin. 19.

Διοδωρος. *Diodori Siculi Bibliothecae historicae libri, qui supersunt, e recens. Petri Wesselingii, cum interpretatione lat. Laur. Rhodomanni, atque annotatt. variorum integris indicibusque locupletissimis. Noua editio cum commentatt. ill. Chr. G. Heynii et cum argumentis disputationibusque Jer. Nicol. Eyringii. vol. I. II. Bipont. 1793. 8. vol. III—X. Argentorati ex typogr. societatis Bipontinae. a. 1798. vsque ad a. 1801. 8. Eclogae, excerpta fragmentaque sunt melius disposita secund. ordinem librorum. Ex II. codd. Vindobon. adiectae sunt lectt. variae: illorum alter continet quinque priores libros, alter primum et quintum. Eclogas iterum contulit *Schweighäuser.* cum cod. Bauar. — *Rud. Wachler,* Gymn. Herf. Rector, *Diodorum Sic. ex rec. Wesselingii,* gr. tribus voll. edere coepit, sed hucusque tantum prelo exiit vol. I. pars. I., quae continet tres Diod. Sic. libros. Lemgou. 1795, 8. In textum quasdam recepit lectiones, quas ipse Wesselingius in notis probarat. — Ante plures annos cel. *Frid. Aug. Wolf.* ad nouam Diodori procurandam edit. parabilem et ad vsum expeditam*

ditam animum adiunxerat, et quinque priores illius plagulas ad textum Wesseling. editionis formulis typographicis iam curarat describendas, sed aliis laboribus occupatus detulit prouinciam edit. continuandae atque absoluendae cel. *Eichstaedio*, qui etiam inchoati operis curam recepit. Tandem prodiit primum volumen, textu saepe ex libris interdum ex coniectura reficto, inscriptum: *Diodori Siculi* bibliothecae historicae libri qui supersunt ac deperditorum fragmenta. Graeca emendauit: notationem argumentorum subiecit, latinam Laur. Rhodmani interpretationem castigauit, et notas virorum doctorum ex editione P. Wesselingii integras cum suis animaduersionibus indicibusque locupletissimis adiunxit *Henr. Car. Abrah. Eichstaedt.* vol. I. Halis Sax. ex librar. Hemmerd. 1800. m. 8. Hoc vol. continet IV. priores libr. Diodori. Sed magnam partem occupant praefationes ac dedicationes cum superiorum editorum, tum maxime longa doctaque *Eichstaedtii* V. C. praef., in qua inter alia p. XVII. sqq. graue tulit iudicium de edd. Bipont. et Wachleri, etiam Wesselingii. Haec edit. valde meritoque laudatur, adspersis quibusdam obs. criticis, in Jen. A. L. Z. a. 1801. nr. 62 et 63. Secundum volumen prodiit a. 1802, ei complectitur librum V et XI — XIV.

Ad pag. 598. sect. 6.

Sec. m. edit. cap. 30. vol. IV. p. 361 sqq. —
In linguam germ. *Diod. Sic.* biblioth. conuer-

terunt *Frid. Andr. Stroth*, a libro I—IV. et post huius mortem *Jo. Frid. Sal. Kaltwasser*, libr. V. et VI. Francof. ad Moen. 1782—1787. 8. — *Dav. Chri. Grimm*. obseruatt. e Diodoro Sic. in N. T. loca, periculum I Annab. 1776. 4. — *Casp. Frid. Munthe*, Prof. Gr. L. in vniuers. regia Hafniensi, Obseruatt. philologicae in sacros N. T. libros, ex Diodoro Siculo collectae, vna cum indice vocum Diodorearum, quibus lexica locupletari et suppleri possunt. Hafniae et Lipsi. 1755. 8. — De Diodoro. Sic. egerunt *Rich. Clayton* in interpretatione sui libri: Critical inquiry into the life of Alexander the Great, by the ancient Historiens, from the French of the *Bar de St. Croix*, with notes and obseruations etc. Lond. 1793. 4. et *Rich. Paul. Iodrell* in: illustrations of Euripides on the *Jon* and the *Bacchae*. Lond. 1781. 8. nr. 36. pag. 135. sqq. et nr. 40. pag. 144. sqq. — *Brehm bibliograph. Handbuch*. II. pag. 335. sqq.

Ad pag. 599. sect. 5. NICOLAO.

Plura de nostro et de dramate τῆς Σωα-
vitos, quod nonnulli tribuerunt *Nicolao*,
vid. ad Fabr. B. Gr. m. edit. vol. II. pag. 312.
in cat. Tragicorum deperditorum. — vol. III.
cap. VIII. pag. 500. sq. in catal. Peripateticor.
et cap. XIV. pag. 742. de auctore illius dra-
matis dubio.

SVPPLEMENTA AD PARTEM PRIMAM TOMI POSTERIORIS.

Ad §. 2. DIONYS. PERIEGETES.

Ad pag. 4. sect. 3. lin. 9.

Pro Prisciano alii Rhèmnium Fannium contra codd. auctoritatem nominant. v. Fabr. B. Gr. vol. IV. pag. 590. ibique notam l. et p. 593. sqq. de editt. Auieni et Prisciani.

Ad pag. 5. sect. 17.

Principis eiusque perarrae edit., quam ipse habeo, plena est inscriptio „Dionysii Afrî de situ orbis opus studiosis necessarium, quo gentes, populi, vrbes, maria, flumina explicantur, graece scriptum. Idem in latinatam a Rhemnio grammatico translatum, falso hactenus Prisciano adscriptum, in quo prope ducenta loca castigauimus, quae et Plynio et reliquis geographis plurimum accommodabant. In idem annotamenta graecorum more latine scripta, in quibus aliquot autorum castigationes continentur. Coelii Calcagnini Annotatio super Anchiale et Rhemniani carminis pensitatio.” In altera pagina sequitur Ioannis Maciochi praefat., in qua profitetur, se et Dionysii περιήγησις et Rhemnii translationem ex Coelii Calcagnini bibliotheca adduxisse. Postea, vbi pauca de Dionysio Afrô sunt narrata, leguntur 1) te-

xtus graecus; 2) Rhemnii Fannii interpretatio latina; 3) Jo. Maciochi epist. ad Ludou. Bonuciolum de nonnullis rebus, ad historiam naturae pertinentibus; 4) Annotatiunculae seu glossemata, e libro Coelii excerpta, quae in margine legebantur; 5) Coelii Calcagnini obseruatio super Sardanapalo Turso, et AnchiALE Rhemnianique carminis pensitatio, e libro Annotationum eius excerpta. In fine: Joannes Machiocus Bondenus imprimebat. Ferrariae a. MDXII. summt cum diligentia vt cetera. — *Dionysii Afri*, de situ orbis: siue *Geographia*, Prisciano aut Fannio Rhenio interprete, liber vnicus. *Ioannis Camertis* in eundem commentariolum. In calce: *Vien-nae Pannoniae*, in aed. Hieron. Vietoris et Jo. Singrenii. 15:2. 4. v. *Denis Wiens Buch-druckergeschichte*. pag. 75. sq. et (*Ios. de Sartori*) catal. bibliograph. libror. in bibl. acad. Theres. etc. Viennae. 1801. m. 4. p. 115. nr. 217.

Ad pag. 10. lin. vlt.

Leg. *Iriarto*. — *Christi. Frid. Matthaei* Pr. de *Dionysio Periegete*. Misena. 1783. 4. — eiusd. Pr., in quo *Dionysii Perieg.* locus tractatur. Ibid. eod. a. 4. — *Conr. Mannert* in *Geographie der Griechen und Römer*, tom. I. ed. sec. Noriberg. 1799. 8. pag: 125 — 129. scite agit de *Dionysio Periegeta*, eiusque *Periegesi*, de verss. latin. graecisque scholiis atque commentariis et de *Auieni* interpretatione. — *Brehm* in *bibliogr. Handbuch*. II. pag. 352. sq.

Ad

*Ad §. 3. STRABO.**Ad pag. 12. lin. 1.*

Leg. *versa*. conf. Add. ad Introd. II. 2.
pag. 549.

Ad pag. 14. med.

Siebenkeesii ed. inscripta est: *Strabonis* rerum geographicarum libri XVII. Graeca ad optimos codd. Msstos. recensuit, varietate lectionis adnotationibusque illustravit, Xylandri versionem emendavit *Jo. Phillipp. Siebenkees* Prof. Altorfinus. Tomus *primus*. (qui continet tres priores libros,) Lipsiae in libraria Weidmannia. 1796. mai. 8. In longa doctaque praefatione primum aperit fontes, ex quibus Strabo hausit, nec reticet plura peccata, propter quae ad causam dicendam quasi vocetur Strabo, et quae in opere geographico Straboniano reprehensione digna habeantur: tum a pag. XXVI. recenset codd. Msstos, quos vel ipse tractavit, vel ex bibliothecarum indicibus cognovit, item quos contulit *Henr. Scrimgerus*, (omnes vero codd., quotquot sint, ex vno eodemque antiquissimo, sed lacero pessimeque accepto exemplo originem duxisse docet,) pari modo codd. chrestomathiam s. excerpta e Strabone continentes; denique a pag. XXXVI. editiones ac versiones Strabonis. conf. *Jen. A. L. Z.* a. 1797. m. Mai. nr. 152. et *Berol. bibl. german. vniuers.* vol. 65. part. I. fasc. III. p. 176. sqq. — Post mortem *Siebenkeesii*, vs-

que ad VI. libr. opus profligantis, a septimo libro faustis auibus continuauit id *Car. Henr. Tzschucke*, scholae electoralis Misnensis Conractor, qui cod. Mosquensis collationem aliaque noua praesidia nactus est: — tom. II. Lips. 1793. complectens libros IV—VII. — tom. III. (quem, noua iterum adeptus subsidia, vberioribus Tzschucke instruxit adnotationibus,) ibid. 1801. complectens libros VIII. et IX. Reliqui igitur tomi cum commentario, qui excipiet Strabonis contextum, et lexico Strabon. indiceque adhuc desiderantur.

Ad pag. 17. fin.

(*J. K. F. Täubner*) über eine Stelle des *Strabo*, Dresdae. 1794. 4. — *M. Car. Godofr Siebelis* tentamina Strabonis aliquot mendosos locos emendandi, in *Beckii* comm. soc. phil. Lips. vol. I. part. 1. pag. 63. sqq. et part. 2. pag. 193. sqq.

Ad §. 8. XENOCRATES.

Ad pag. 22. lin. 5.

De edit. *Caietani d' Ancora* v. Add. ad *Introd.* II. 2. pag. 349. — Antea separatim prodit *Ξενοκράτους περὶ τῆς ἀπὸ ἐνυδρῶν τροφῆς* cum latina interpretatione *Jo. Bapt. Rasarii* et *Conr. Gesneri* scholiis: nunc primum integritati restituit, varietate lectionis animaduersionibusque illustrauit atque glossarium ad-

adiecit *Io. Ge. Frid. Franzius*. Francof. et Lipsi. 1774., et cum nouo forsan tituli tantum folio, 1779. 8. — Add. *Lambecii* commentar. de bibl. caesar. vol. II. pag. 167. sqq., vbi longum et grave Galeni iudicium de Xenocrate partim tamquam compositore librorum supposititiorum de aegyptiacis, babylo niis aliisque diuersis peregrinis aut fictitiis herbarum nominibus, partim autem velut prae nimia curiositate etiam *goëtia* siue praestigiis dedito, inprimis de eius opere *περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὠφελείας*, siue *de utilitate ab animalibus percipienda*, ex codice Vindobon. excerptum legitur.

Ad §. 9. PHILO.

Ad pag. 22. sect. 1. lin. 3.

Libr. IV. cap. 6. pag. 722. sqq.

Ad pag. 24. lin. 3.

Principem gr. ed. prodiisse Paris. 1544. vir doctus in ephem. litt. Grypswald, 1785. pag. 149. animaduertit.

Ad pag. 26. lin. 9.

Ad Editionis *Pfeifferianae* vol. V. Erlangae. 1792. accessisse preloque exiisse: id autem continet libros II. de somniis ac librum de Abrahamo, atque plures VV. DD. exoptarunt continuationem.

Ad

Ad pag. 27. lin. 13.

Ab vtilitate et eruditione commendanda est: *Chrestomathia Philoniana*, siue loci illustres ex *Philone Alexandrino* decerpti et cum animaduersionibus editi a *Io. Christiano Guil. Dahl*, LL. AA. Magistro et philosoph. Doctore in academia Rosiochiensi. (pars. I.) Hamburg. sumtu Car. Em. Bohn. 1800. 8. — Pars II. etiam cum peculiari inscriptione. *Phil. Alex.* libelli aduers. Flaccum et de legatione ad Caium, cum animaduers. editi a *I. L. Gu. Dahl.* ib. 1802. 8.

Ad pag. 28. sect. 6.

Iac. Briant the Sentiments of *Philo Iudaeus* conc. the λόγος or word of God, together with large Extracts from his Writings compared with the Scriptures on many other particular and essential Doctrines of christian Religion. Londin. 1797. 8. Osendere studet auctor, Philonem a discipulis Christi arripuisse doctrinam christianam, et de veritate illius fuisse conuictum; neque tamen palam esse illam sectatum et professum. — Cl. Hérve Estoico ó el Hombre libre; Discurso in que se prueba, que ho puede haber verdadera libertad, donde no domina la vitud; escrito in Griego por — *Filon*, trad. al Espan. lo publ. Em. *Ios. Fd. Vinjoy.* Madrid. Ortega. 1789. 8. — *E. H. Stahl*, Versuch eines systematischen Entwurfs des Lehrbegriffs *Philo's von Alexandrien*, in *Eichhorns allgem. Biblioth. der bibl. Litterat.* tom. IV. part. 5. pag. 769 — 890. Lips. 1793. 8.

Pag.

Pag. 28. lin. 25.

Leg. N. T. Pr. II. Sorau, 1783. 4. — rec.
et auct. Pfortae. 1785. 8.

De APOLLONIO TYANENSI.

Ad pag. 31. sect. 5. lin. 5.

Sec. m. edit. libr. II. cap. 10. nr. XI. vol.
I. pag. 679. sq. et libr. IV. cap. 22. §. XV. p.
561. sqq. — In libro, inscripto: τῶν ἑλληνι-
κῶν ἐπιστολῶν ἀνθολογία· δεύτεραι φροντίδες σοφό-
τεραι. Paris. ex typogr. Steph. Praevosteau,
haeredis Guil. Morel, in Graecis typographi
regii. 1585. 4. nr. 9.

Ad pag. 35. sect. 6. lin. 1. de ONOSANDRO.

Sec. m. edit. vol. IV. 556. sqq. de Ono-
sandro, et Strategici edd. ac versionibus.

Ad §. 12. DIOSCORIDES.

Ad pag. 36. not.

In Baldingeri medicinischem und physi-
schem Journale, part. 32. existat: Ueber die
griechischen Handschriften des Dioskori-
des in der Kaiserl. Biblioth. zu Wien, von
Baldinger, Haller, Weigel. De Codd.
illis duobus a Lambecio et Kollarario vberius
descriptis hic curate agitur. Van Swieten,
de Jacquin et Rollax. vtrumque cod. edituri
erant atque 409. picturae cod. Neapolit. ed.
cod.

cod. Vindob., qui plures habet, aeri sunt incisae, quarum figurarum nonnulla exempla acceperat Hallerus, sed consilium illud caruit exitu, et tabb. aenea in bibl. Caes. Vindobon. seruantur. — V. etiam Add. ad Introd. II. 2. pag. 549.

Ad pag. 39. lin. 3.

Leg. desideratur.

Ad pag. 39. sect. 6. lin. 3.

Add. pag. 675. sqq. et pag. 695. sqq. de versionibus et commentatoribus in Dioscoridem. — In bibl. Vinariensi seruatür Dioscor. edit. Basil. 1529. 4., cuius margini variae lectiones ab ignota manu sunt adscriptae; quarum eas, quae neque in Jani Antonii Saraceni editionis textu, nec in eiusdem ora leguntur, cel. *Villoison*. depofuit in Epistolis Vinariensibus, Turici. 1785. 4. p. 109 — 111.

Ad pag. 41. sect. 3. lin. 5.

Sec. m. ed. cap. 58. vol. VI. pag. 253. sqq., vbi plura adnotavi, praesertim de ed. *Stephan. a. 1564. 8.*

Ad pag. 41. §. 15. de IVSTO, lin. 4.

Sec. m. edit. cap. VIII. vol. V. pag. 61.

Ad §. 16. FLAVIUS IOSEPHVS.

Ad pag. 44. lin. 9.

Conf. quae scripta sunt in noua m. ed. *Fabr.* in cap. VIII, (studio cl. *Franc. Oberthür* ma-

maximam partem adornato et copiose retractato, additis Fabricii et meis obseruationibus) vol. V. pag. 18. sqq. not. *bb*.

Ad pag. 44. sect. 3. nr. 3.

Ex *Bern. Ludou. Koenigsmanni* prolusione s. narratione Manethoniana de regibus pastorum iterum Aegypto excidentibus a Flauio Iosephi argumentis vindicata, Slesuici 1799. 4. de loco Iosephi contra Apionem cap. 26. sq. tom. III. pag. 1196. sqq. edit. Oberthuer argumenta Koenigsmanni paucis conclusa repetuntur, in *Beckii* comm. soc. philol. Lips. I. part. I. pag. 55. sq. et v. supra ad §. 58. prioris tomi de Manethone.

Ad pag. 44. sect. 4. lin. 8.

Opp. *Iosephi* gr. ac lat. Aurel Allobrog 159: fol. eadem iam continet, quae ed. Geneu. 1611. fol. habet, et fuit in bibl. Pinelli (cat. II. pag. 45.), cuius vero memoria ommissa est ab Oberthurio, pag. 52. — Quaedam exemplaria ed. Geneu. 1655. prae se ferunt notam a. 1634.

Ad pag. 44. not.

De codd. Msstis, editt. versionibus etc. Iosephi multo fusius agit cl. *Oberthür* l. c. p. 23. sqq.

Ad pag. 46. lin. 4.

Ed. *Bernardi* quae continet Antiqq. iudaic. libros IV. priores et magnam quinti par-

partem, nota a. 1700. etiam adsignata est a *Brüggemann View* etc. pag. 297. et in cat. Pinell. II. pag. 44. *Oberthür* vero animaduertit, illam iam prodiisse Oxon. e theatro Sheldon. 1691. postea vero a bibliopolis a. 1700. nouum tantummodo titulum cum nota posterioris anni accepisse. — Praeterea a cl. *Brüggemann* l. c. memorantur *Eduardi Bernardi* lectiones variantes et annotationes in quinque priores libros antiquitatum iudaicarum *Flauii Iosephi* Oxon. 1686. fol. — Φλαβίου etc. *Flauii Iosephi* de Maccabaeis, seu de rationis imperio liber. Mscti. codicis ope, longe, quam antehac, et emendatior et auctior, cum latina interpretatione ac notis *Ioannis Luidi* (vulgo Lloyd.) Oxon. excud. Jos. Barnes. 1590. 8. — A Fragment attributed to *Iosephus*, concerning the State of the Dead, from Mss. of the Rev. D. Grabe, with the original Greek, done into English with notes, by *David. Humphreys*, ad versionem eius anglicam Athenagorae apolog. Londini. 1714. 8. Excitat idem Brüggem. nubem versionum anglicarum aliorumque librorum, ab Anglis scriptorum, in quibus multa Iosephi loca in his testimonium Iosephi de Jesu Christo, explicantur aut examinantur.

Ad pag. 50. lin. 22.

Scr. 1571. dein Argentinae 1575. et saepius: v. *Oberthür* l. c. pag. 58. — A Cotta ad suam versionem duos errores. chronologicos fuisse commissos; notat eosque corrigit

Jo. Frid. Hesselberg in Hamburg. vermischten Biblioth. tom. I. part. 5. p. 770. sq. — *Io. Fr. Eckard* edidit germanicam vitae Iosephi versionem cum animaduerss. criticis et philologicis. Lips. 1732. 8. — In linguam italicam translata notisque illustrata sunt Opp. Iosephi ab Abb. *Fr. Angiolino*. Romae, 1792, 4. II. voll.

Ad pag. 53. sect. 6. lin. 2.

Inprimis ab *Oberthuer* ad Fabr. B. Gr. vol. V. pag. 49. sqq. — *J. Aug. Ernesti* Obseruatt. philologico-criticae in Aristophanis Nubes et *Flauii Iosephi* antiqu. iudaicas. Access. *Godofredi Olearii* notae ad Suidam: edit. a *I. Ch. Theoph. Ernesti*. Lips. 1795. 8. —

Ad pag. 56. med.

De Iosephi testimonio de Christo multus est *Lambec.* in comment. de codd. bibl. Vindob. tom. VIII. p. 10. sqq. ed. *Kollar.* vt sententias varias Brittannorum librosque anglice scriptos, a *Brüggemauno* l. mem. iam laudatos praetermittam. — *Pauli*, D. et Profess. Pr. de Pharisaeorum de resurrectione sententia ex tribus Iosephi, archaeologi, locis explicatur. Ienae 1796. 4. Existimat ille, secundum Iosephum ἀναβιοῦν Pharisaeorum nihil aliud significare, ac ad vitae genus melius veriusque atque nuncupatione laetissima dignius redire.

Ad pag. 58.

In bibl. Ducali Vinariensi sunt duo exemplaria Iosephi Opp. ed. Basil. 1544. fol., quae
cum

cum bibl. Schurzfleischiana in Vinariensem sunt illata. Horum alteri adpositae sunt notae manu Iosephi Scaligeri; alteri autem Conr. Sam. Schurzfleisch adscriptit observatt. atque emendationes. Prioris omnes, posterioris autem praecipuas protraxit in lucem, contulitque cum ed. Hauercamp. praemissis quibusdam de Diego Hartado Mendoza, cel. *Villoison*. in Epistolis Vinariens. pag. 80—92. et pag. 88. sq. quaedam de Iosephi testimonio de Christo adnotavit.

Ad §. 17. EPICTETVS.

Ad pag. 60. lin. 2.

Fabr. B. Gr. libr. IV. cap. IX. vol. V. p. 72. sqq. Curatam criticamque multarum editionum codicumque historiam confecit cl. *Schweighäuse*. post praefat. ad editionem suam Epicteti et Cebetis, et v. supra ad §. 54. de Cebete.

Ad pag. 60. lin. 30.

Leg. 1555. §. — Naogeorgium vero docet *Schweigh.* nullo usum esse cod. ms. sed recensionem Halaandr. ita reddidi, vt siue ex Polit. versione s. ex ingenio quaedam mutari.

Ad pag. 62. lin. 2.

Editionis Colon. exempla quaedam praefereunt a. 1595.

Ad pag. 63. lin. 7.

Simpsoni editio prodiit Cantabrig. 1759. 1740. 8. rec. Londini 1744. 1758. 1762. 8. teste Brüggemanno, *View etc.*, vbi pag. 306. sqq. *Epicteti* editt. vel separatim, cum *Cebete* ac *Theophrasto* iunctim euulgatae, nec non versiones anglicae aliaue scripta ad *Epicteti* aetatem aut philosophiam spectantia enumerantur.

Ad pag. 64. lin. 8.

Edit. a. 1776. postea mutato tantum tituli folio a 1782, 8. signata est.

Ad pag. 64. fin. 12.

Villebrunius ter edidit *Epicteti* enchiridion: primum solummodo graecum textum typis descriptum minutissimis, minutissimaeque formae 1782. tum eodem anno eundem contextum sub prelum reuocauit, adiectis in fine variis lectionibus et notis in *Enchiridion*: tertium *Epicteti* *Enchir* cum *Cebetis* tabula: inscriptum: *Manuel d'Epictete et Tableau de Cébes*, en Grec, avec une Traduction Francaise, par *Le Febure Villebrune*, Bibliothécaire de la Biblioth. nationale. Paris l'an troisième. In tribus hisce editt. fere idem est contextus gr. et in duabus posterioribus eadem prorsus sunt notae atque emendationes. conf. *Magasin encyclop.* tom. IV. (1795.) 241. sq. inprimis *Schweighäuser* l. c. pag. LXXVIII. sqq.

Ad

Ad pag. 64. sub fin.

Epicteti manuale gr. cum selectis Heyniani ac suis notis, nec non indice locupletiore, ed. *Lr. Sahl.* Hauniae 1791. mai. 8. — Cl. *Schweighäuser* vno eodemque tempore tres *Epict.* editiones praestantes easque criticas curauit. 1) maiorem, quae, quidquid ad criticam rationem pertinere videbatur id omne complectitur, et nouam textus exhibet recensionem: *Epicteti Manuale et Cebetis tabula*: graece et latine. Graeca ad fidem veterum librorum denuo recensuit, et, collata omni lectionis varietate, vindicauit illustravitque: lat. versionem, *Enchiridii praesertim*, ad graeci exempli praescriptum diligenter recognouit et emendauit *Joan. Schweighäuser*, priscarum litterarum in schola Argentor. Prof. publicus. Lips. 1798. mai. 8. 2) duas minores, quarum altera in 12 inscripta est: *Epicteti manuale et Cebetis tabula*, gr. et lat. recensuit curauitque *Jo. Schweighäuser*, cum iis variis lectt., in quibus codd. ab illo collati diversam offerebant scripturam, quae non minorem veritatis specimen haberet aut videri posset habere, quam quae ab illo in contextu vel seruata est, vel postea cooptata: altera in forma minima, graece, quam idem ad fidem veterum librorum recensuit, cum eadem selecta lectionis varietate. — Eodem tempore V. C. versabatur in curanda noua editione operis, quod pariter Lipsiae 1799. III. tom. mai. 8. sumtu librariae Weidmanniae excusum et inscriptum est:

est: *Epicteti dissertationum ab Arriano digestarum* libri IV. Eiusdem *Enchiridion* et ex deperditis sermonibus fragmenta: post Jo. Vptoni aliorumque curas, denuo ad Codd. Msstor. fidem recensuit, latina versione, annotationibus, indicibus illustravit. *J. Schweighäuser* Tertius tomus ex edit. et recensione Vptoni ut plurimum sumtus (in subiectis tamen notis meliores indicavit lectt.) exhibet *Epicteti* Enchiridion et fragmenta. Fragmenta varia et veterum in Epictetum elogia atque epigrammata excipiunt Jo. Vptoni et Jo. Schweighäuseri notae in Epictetum: denique egregius et locuples index graecitatis in Epicteti dissertationes, Enchiridion et fragmenta, qui simul indicis rerum et sententiarum locum possit tenere: et index nominum priorum. *Epict.* Enchiridion cum *Cebetis* tabula, gr. et lat. Brunsvic. 1799. 16. In fronte libelli dicitur quidem editio Prioribus emendatior et auctior; at primum tantum folium ed. Brunsvic. a. 1756. est immutatum.

Ad pag 65. lin. 16.

Germanice vers. a Io. Ge. Schultefs Tiguri 1766. — repet. in eiusdem *Biblioth. der griech. Philosophen.* tom. II. Tiguri. 1778. 8 — (a *Dan. Isaac. Langsdorf.*) cum Epicteti vita, a Dacierio gallice conscripta, et a Langsd. in germ. linguam translata. Francof. 1781. 8. — gallice a *Dacier*, cum notis et vita Epicteti. Paris 1715. 12. II. tom. et saepius; tum Dresdae 1799. 8. ab Abb. *Bellegardeo*, (h. e. *Io.*

10. *Bapt. Morvan.*) Trevoux (Triuulti.) 1700.
 12. et saepius; recentissime Argentor. 1787.
 8. — cum Cebete a *Camo*. Paris: 1796. 12.
 II. tom. — ab anonymo (qui *Deforges* esse
 dicitur.) cum Cebete verss. gallo-francicis.
 Paris an. V. (1797.) 4. — *italice* ab *Eritisco*
Pilenejo. Parmae, typis Bodon. 1793. mai.
 4. et min. 8. — a *P. C. M. Pagnini*. Paviae
 1796. 12. Plures versiones excitatae sunt in
Fabr. B. Gr. m. ed. vol. V. p. 83. sqq. in cap.
IX. de Epicteto.

Ad pag. 67. lin. 6.

De altercatione Hadriani etc. v. ad *Fabr.*
 l. c. pag. 67. sq. not. 5. — Tum add. *Io.*
Franc. Beyer, Prof. Herbornens. *über Epictet*
und sein Handbuch der Stoischen Moral, in
biographischer und litterarischer Rücksicht.
 Marburg. 1795. 8. Inter alia confecit indi-
 cem librorum de vita Epicteti, atque editio-
 num et versionum enchiridii etc., praesertim
 ed. Haloandrinam a. 1529. vberius descrip-
 sit. — *Frid. Christi. Gottlieb Perlet*, Conrect.
 in lyceo Ohrdruf. Pr. Annexum est dictami-
 num Stoicorum et Christianorum. quorun-
 dam ab vna parte ex *Epicteto*, ab altera vero
 e N. T. desumtorum, comparandorum, speci-
 mina II. Erford. 1799. 4. — *I. F. Mieg über*
Epictets Character und Denkungsart, in Pfäl-
zisch. Museo, I. B. 4. II. Brehm bibliogr.
Handbuch. II. p. 351—374.

Ad pag. 69. lin. 7. de ARETAEO.

Leg. et lexicon. — *Wigani* versio lat. recusa est inter *Principes artis medicae*; cura *Phil. Rudolphi Vicatii* et cum praef. *Halleri*, ed. I. 1772. tom. V. — ed. secunda et emendata. *Laufann.* 1787. 8.

Ad §. 19. HERENNIVS PHILO.

Ad pag. 71.

Sanchoniathonis hist. de ortu mundi comparatur cum narratione mosaica a *Fulda* in *Pauli* (Prof. tum *Ienens.*) *Memorabilibus*, *Lips.* 1792. vol. II. nr. IV Ille vero arbitratur, in *Sanchon.* narratione, *Porphyrum*, *Philonem Byblium* et *Eusebium* multa mutasse et suas inseruisse opiniones; praesertim *Philonem* nomina *Phoenicia* male mutasse in *Graeca*, conf. *Salisburg oberdeutsche Litt. Zeit.* a 1792. nr. 128. pag. 804. sq.

Ad §. 20. DIO CHRYSOSTOMVS.

Ad pag. lin. 4.

Auctor libri gallice scripti: *Vies des anciens orateurs grecs etc. h. e. Vitae antiquorum oratorum graecorum*, cum obseruatt. quibusdam de eloquentia eorum, notitia scriptorum; ab iis confectorum, et versione quarundam, quas composuere. *Isocrates*, tom. I, *Dio Chrysostomus* tom. II. *Paris* 1752.

mai. 12. in tom. II. p. 1. — 46. exponit vitam Dionis Chrysoft. de philosophiae et eloquentiae studio ac virtutibus, etc. agit et eius diem natalem confert in an. XXX post Ch. nat. idem propius abesse putat a verifimilitudine, Dionem Domitianaes caedis, conscium, atque ab ipso Nerua ad illud officium fuisse subornatum. Dio redux Romam factus, graui morbo est implicitus, quo vsque ad excessum Neruae laborauit. Tum docet ille auctor, Dionem, ciuibus eius videndi flagrantibus desiderio, et venia ab imperatore, non Nerua, vt Fabricius contendit, sed Traiano impetrata, Prusiam repetiisse, exornandaeque huius patriae suae iniisse consilia, hac ipsum tamen re in multorum peruenisse inuidiam, qui eum apud imperatorem etiam deferrent, Plin, X. epist. 86. neque enim alium esse Dionem, de quo Plinius agat, quam Chrysostrum illum, contra Tillemontium, idoneis euincit rationibus. Codd. Longol. et reliquos interpr. ad Plinii epp. 85. et 86. libri X.) Tandem, vt inuidorum effugeret aculeos ac reprehensiones, Romam remigravit, et, censente auctore libri, vel extremo Troiani imperio, vel primis Hadriani annis decessit. Idem percenset Dionis scripta, ex quorum tamen numero eximendos putat VIII. libros *de Alexandri virtutibus*; *pro Homero aduersus Platonem* libri IV. *Herculis et Platonis encomium* et *an mundus interire possit*. Ex graeco in gallicum sermonem transtulit oratt. de Ilio non capto; de vita rustica, de inopiae fontibus

tibus et primam de regno. Conf. noua acta erud. Lipsf. 1754. part. II. m. Jun. inprimis p. 560. sqq.

Ad §. 72. sect. 4. lin. 1.

Princeps ed. *Dionis Opp.* graece prodiit per Dionysf. Parauifinum. Mediol. 1476. 4. v. *Fabr. B. Gr.* vol. V. p. 134. m. ed. — *Reiskii* ed. secunda Lipsf. 1798. siue potius folium primum prioris edit. tantummodo est mutatum, addita nota a. 1798.

Ad pag. 73. lin. 12.

Dele vocc. non consuluit.

Ad pag. 73. lin. 24.

Separatim *Dion.* orat. de Homero, gr. cum Homero, ed. Florent. 1488. fol. add. *Fabr.* l. c.

Ad pag. 74. sect. 6. lin. 3.

Leg. *Reiskii.* Huius autem vxor Dionis Chrysoft. XIII. oratt. germanice vertit in libro inscripto: *Hellas* Mietau 1778. 8. p. 1. sqq. conf. *Brehm bibliogr. Handhuch* II. p. 332. sqq.

Ad pag. 75. §. 21. de THEODOSIO sect. 5. lin. 1.

Corr. vol. II. libr. III. c. V. pag. 91. sec. vet. edit. sed secundum meam libr. III. cap. XVIII. vol. IV. p. 21. sqq.

Ad §. 22. pag. 75. lin. pen.

Corr. *Fabr.* locis modo citatis, et in n. quidem ed. p. 23. sqq.

Ad §. 23. RVFVS.

Ad pag. 76. sect. 3. lin. 2.

Add. a. 1554. 8. Haec editio prodiit eod. anno cum Aretaeo, eadem forma et eodẽm editore, *Jac. Goupylo.*

Ad pag. 23. sect. 4. lin. 1.

Conf. de versionis lat. editt. aliisque Rufi libris *Ackermann* in *Fabr. B. Gr. m. ed. libr. IV. cap. 5. vol. IV. pag. 714. sqq.* et *Halleri* biblioth. medic. practicae, tom. I. §. 53. pag. 172.

Ad §. 24. PLVTARCHVS.

Ad pag. 78. sect. 3. lin. 1.

Sec. m. ed cap. XIII. vol. V. p. 153. sqq., vbi p. 167. sqq. pleniorẽ scriptorum catalogum, quem composuisse dicitur *Lamprias*, at mecum communicarat *Siebenkees*, ex cod. Veneto typis excudendum curavi. *Siebenkesii* tamen apographum haud satis adcurate sumtum fuisse, nonnullis exemplis docet cel. *Morell.* in bibl. Msta gr. et lat. tom. I. p. 111. add. eundem ibid. p. 141. *Cl. Wyttenbach*, illum catal. nisi ab ipso *Lampria* confectum, tamen illis temporibus scriptum esse censet. Ad *Fabric.* etiam diuersa variorum VV. DD. iudicia de qui-

quibusdam scriptis; num germana sint nec ne, excitantur.

Ad pag. 78. lin. 5.

Scr. *superfunt, libri, et v. Add. ad introd. II. 2. p. 350.*

Ad pag. 79.

Wytttenbach in praef. ad tom. I. Opp. ed. Lipf. pag. CXVI. nr. XXII. libellum *περὶ παραλλήλων Ἑλληνικῶν καὶ Ρωμαϊκῶν*, existimat esse mendacissimum et ineptissimum, ab imperitis librariis, *parallelorum* nomine deceptis, inter Plutarchoos libros relatum; pag. CXXI. nr. LXII. libros *de placitis philos.* esse iudicat spurium opus; (secus sentit *Moshemius* ad *Cudworthi* systema intellectuale tom. I. p. 568. ed. Leid. licet placita parum concinno ordine, nec semper recte et ex vero exponantur.) — pag. CXXIV. nr. LXXXII. sqq. librr. *de fluminibus, de Homeri poesi, de metris Prouerbia* spurios esse, *de nobilitate* autem dubia fide tribui Plutarcho censet.

Ad notam pag. 80. lin. 4.

Leg. *Riccardiano.*

Ad pag. 81. sub fin.

Vid. ad vol. V. p. 192. sq., vbi etiam de aliis fragmentis repertis agitur.

Ad pag. 82. lin. 17.

Codices atque editt., praecipue *moralium* scriptorum vberius, diligentiusque recenset

Wyt-

Wytttenbach in praef. ad tom. I. part. I. Opp. cap. III. sect. 1. p. XXIII. sqq. concinnauit indicem scriptorum veteris et medii aevi, (simul codd. Plutarch.) apud quos Plutarchi vel mentio fit, vel loci exhibentur, vel vestigia exstant: In sect. II. pag. LIII. recenset editt. opera chalcographica factas, versiones, animaduersiones, commentarios: pag. CVIII. sqq. indicem confecit peculiarem; quo notantur editt. graecae, versiones, collationes variarum lectionum; codices scripti veteres Plutarchei, quibus in vnoquoque libro Moralium usus est. — Pag. XXXIX. obseruat, adpendicem in cod. Florentini, qui continet sacra Damasceni parallela, esse a domino illius exempli ex integro, vt videtur, Stobaei opere collectam, in eaque esse nonnullos adhuc ignotos Plutarcheos locos. — *Kepleri* somnio (v. Fabr. l. c. p. 189. sq.) additur esse dicitur Plutarchi libell. de facie in orbe Lunae, et graeco, lacunis plurimis deformato, latine redditus; quae *Kepleri* opera futuro critico Plutarchei libelli editori utilis esse possit.

Ad pag. 82. lin. 23.

Leg. exiit. — *Io. Henr. Schlegel* in obseruat. criticis et historicis in Cornel. Nepotem, Hauniae 1778 4. pag. 28. vberius recenset quatuor antiquas et rarissimas editt. vitae Attici e bibl. Thottiana. Tres edd. vitas habent clarorum virorum, et Plutarcho potissimum in latinum sermonem conuersas. In
harum

harum prima in calce leguntur verba: „Viro-
rum illustrium vitae ex *Plutarcho* in latinum
versae solertique cura emendatae, foeliciter
expliciunt: per Nicolaum Jenfon Gallicum
Venetiis impressae MCCCCLXXVIII. (1478.)
d. 11. Ianuarii.“ II. voll fol duas reliquas,
omni indicio typographi et loci annique de-
stitutas, at diuerfas, Schlegel existimat,
ad a circ. 1462. esse referendas, et quae *Plu-
tarch. vitae* insunt singulis, curate refert.

Ad pag. 85. med.

Hermannus Crusenius Plut. vitas a se versas
edidit a. 1561. qui quidem annus subscriptus
est eius epistolae ad Lectorem; at dedicatio-
ni ad Philippum II. an. 1564. — *Moralium*
interpretatio prodiit Basil. 1575. et Francof.
1580. vid. Wyttenb. l. c. pag. LXIX. Atque
ed. II, a. 1580. inscripta est: Opera, quae ex-
tant, omnia *Plutarchi* Chaer. Ethica s. Mora-
lia complectentia, Interpr. *Hermanno Cru-
serio* — Consiliario. Nunc denuo summa fide
et diligentia recognita, multis in locis emen-
data et in lucem edita. Cum indice etc. Im-
press. Francof. ad M. 1580. fol. Haec versio
valde laudatur a censore ed. Wyttenb. in
Jen. A. L. Z. a. 1797. m. März, nr. 85. fin.

Ad pag. 85. pen.

Leg. monstrosarum. — Manut. edidit dein-
de *vitas* ex recognit. Franc. Asulani. 1519.
fol. v. Serie dell' Ediz. Aldine ed. II. p. 50.
ac 49 et Wyttenb. l. c. p. LIII. sqq. qui prae-
cipue

cipue lateque recenset Aldino *Moralium* edition a. 1509. — et p. LX. sqq. edit. Basil. *Vitae* sunt editae a. 1555. Andr. Cratandrum et Jo. Bebelium; *) *Moralia* a. 1542. ex offic. Frobeniana per Hieron. Froben. et Nic. Episcopium — pag. LXX sqq. recenset edit. *Guil. Xylandri*, quem in Plutarchi interpretibus censet esse principem: hic *vitae* edidit 1560. — *Moralia* 1570 et iterum 1572 lat. cum adnotatt. — *Moralia*, multis mendorum milibus, (vt ipse Xylander in fronte iactitat,) expurgata. gr. sine adnotatt. Basileae per Euseb. Episcopium et Nic. Fr. haeredes. 1574. F. Est critica egregiaque, at rara quoque edit., de qua conf. etiam *Wytttenb.* in specimine nouae edit. Plutarch. in bibl. critica vol. III. part. 2. et censorem in Jen. A. L. Z. a. 1797. m. Mart, nr. 86. pag. 681.

Ad. notam pag. 86.

Wytttenb. etiam l. c. p. LXXIV. sqq. vbi, multus est de ed. Steph. „tredecim, ait, voluminibus, quorum sex sunt graeca, vt prioribus tribus contineantur *Moralia*, posterioribus *Vitae*; septem reliqua sunt latina, tria *Moralium*, quatuor *vicarum*; nam quarto in volumine sunt *vitae* ab aliis latine scriptae, *Hannibalis* et *Scipionis* a *Donato Acciaiolo*, tum a *Cornelio Nepote*, quae supersunt. Acc. in eodem vol. duo libelli animaduersionum in *Vitas*; prior *Xylandri* et *Cruserii* in vnam seriem coniunctarum ad quemque Plutarchi locum

*) V. cl. Panzer A. T. VI. p. 295. nr. 921.

locum; alter Stephani „etc. — Pag. LXXX. sqq. Wyttenb. recenset edit. II. voll. graecolat. a. 1599. Francof. ap. Andr. Wecheli hered. — repet. Francef. in offic. Danielis ac Dau. Aubriorum et clementis Schleichii. 1620. — ac Paris. 1624. — Pag. LXXXV. sq. dubitat, num edit. gr. a Fabricio memorata, Francof. 1605. fol. ap. Wechel. vere exstet, an errore et falso feratur.

Ad pag. 87. lin. 18.

Bryani ed. prodierunt vol. I. 1729. voll. II. III. IV. 1723. vol. V. 1724.

Ad pag. 87. lin. vlt.

Loco 1779. corr. 1782.

Ad pag. 88. lin. 20.

Postea acc. vol. VI. quod vitas parallelas absoluit; Tubing. 1794. — A vol. VII. a. 1796. inceperunt Plut. opera *moralia*. Illi vol. adiecit supplementum varr. lectionum emendationum, coniecturarum, e Wyttenbachiana edit. excerptarum; atque in praefatione de superioribus editt. et suis subsidiis suaque ratione interpretandorum curandorumque Plut. opp. disputavit, ac modeste pro se dixit. — *Moralium* partt. II—VII. complectuntur vol. VIII—XIII. a. 1796—1801. Sequetur adhuc vol. XIV. cum indice huic editioni adcommo- dando. In praefationibus ut plurimum noua, quibus vsus est, subsidia rarioresque editt. commemorat.

Ad pag. 88. lin. 28.

Post aliquot lustra tandem lucem adspexit optima editio *Wytttenbach*. Πλουταρχου του χαιρωνεως τα Ἡθικα. *Plutarchi Chaeronensis Moralia*, i. e. *Opera, exceptis vitis, reliqua*. Graeca emendauit, notationem emendationum, et latinam Xylandri interpretationem castigatam subiunxit; animaduers. explicandis rebus ac verbis, item indices copiosos adiecit *Dan. Wytttenbach*, hist. eloq. litterarum gr. et lat. in illustri Athen. Amstel. Prof. Oxon. e typogr. Clarend. 1795. mai. 8. tom. I. partt. I. II. et 1796. tom. II. partt. I. II. (sunt quoque exemplaria in mai. 4. tom. I. et II. excusa.) — tum IV. voll. in 8. aut II. voll. in 4. a num. XXXVII. — LXXV. Oxon. 1797. Est noua recensio, et ed. Ald. basis. v. eph. litt. Gotting. a. 1796. m. Febr. plag. 22. pag. 209. sqq. — Docta etiam longaue est censura, in qua plurima laudantur, quaedam tamen criticae ac litterariae adsperguntur obss. in Jen. A. L. Z. a. 1797. m. Mart. nr. 85—87. Longior adhuc, eaque erudita censura, multis Plut. locis emendatis, legitur in *neu. Bibl. der sch. Wissensch.* Lips. a. 1797. vol. LX. part. II. pag. 216—288. — Vtraque Censura scripta est ab *Eichstadio*, Prof. Jenensi, qui nuper etiam edidit Pr. huius tituli: *Tractantur Plutarchea quaedam e poëtis hausta*, Jen. 1804. fol. — Recusa est illa *Wytttenb.* edit. mendis typographi- cis sublatis; Lipsiae pretio parabilior curante *M. Schäffero*, hucusque demum tom. I. pars I.

I. 1796. — Pars II. 1799. 8. — Nubem opusculorum separatim, editum excitatum videbis in *Panzeri* V. C. Ann. typogr. conf. indic. vol. V. et vol. XI. voc. *Plutarchus*.

Ad pag. 39. lin. 6.

Conf. de ed. Hagen. *Menken* in nou. miscell. Lips. VI. pag. 569. sqq.

Ad pag. 90. lin. 2.

Kallii edit. prodiit Hafniae. 1774. 8. — *Plut.* de pueror. educat. cum *Isocr.* oratt. etc. gr. et lat. c. notio Junkeri. Aros. 1776. 8. Addita sunt Catonis disticha de moribus. — *Hutten* in praef. ad vol. VII. laudat duas edd. et contulit Colon. ex off. Eucharii Ceruicorni s. a. alteram in 4. alteram in 8. praemisso Melanchthonis programme, quo suas ille in hunc libr. lectiones indicauit, et ed. Colon. praemisso eod. Melanchth. Pr. quam Jo. Soter. a. 1530. 8. excudit, qui eodem anno simul *Guarini* Veronens. interpretat. illius libelli vulgauit. — Habeo exemplar. Πλουταρχου — *Plut.* Chaeron. de liberorum institutione. Eucharius excudebat. gr. 8. sine an. nota cum Pr. Melanchth. scripto 1519. Sequitur separatim cum peculiari inscriptione; *Plutarchi* Chaer. libellus de liberis educandis plane aureus. *Guarino* Veronen. interprete. Colon. in aedibus Eucharii. 1525. 8. — Non omnino spernenda est editio, quae quidem mole paene laborat, et multa habet, pueris scripta, nec hodie notatu necessaria; multa tamen bona quoque

que et tam discipulis, quam magistris vtilia atque commoda, atque longa inscriptio docet, quae contineat liber: *Aureus Plutarchi libellus*, *περὶ παιδῶν ἀγωγῆς*, id est, *de educatione liberorum*, tum interpretatione latina, ad verbum fere applicata, et paraphrasi gallico-germanica, marginalibus etiam notis et troporum figurarumque literis: tum analysi accurata, Dialectica, Rhetorica et Grammatica, locis item ethicis, historiis et exemplis memorabilibus, perspicue explicatus. Petit livret de Plutarque, de la nourriture des enfans, traduit en François, et déclaré. *Das güldene Büchlein Plutarchi, von der Kinderzucht, eigentlich verteutscht und erklärt.* Auctore M. Theodoro Vietore, in ill. Marpurgens. acad. graecarum litterarum Prof. publico. Lichae Solmeiorum. c15. 15. 11c. (1598.) 8. Textus gr. cum triplice versione in quatuor columnis, pag. 1 — 175. tum p. 181 — 640. cum peculiari inscriptione: *Analysis triplex dialectica, rhetorica, grammatica.* Cum notis ethicis, historiis et exemplis memorabilibus. Lichae Comitatus Solmensis, typis Nic. Erbenii a, M. D. XCVIII. In praefat. ipse, „in analysibus, vere ait, *minutissima* quaeque, quoad eius fieri potuit, diligenter inuestigavi, et partium particulas quasi ad vivum resecare, sedulo laboravi.”

Ad pag. 90. sub. fin.

Franc. Philolephi oratt. et nonnulla alia opera. *Plutarchi* apophtegmata; eiusdem la-

conica, ab eodem e graeco in latinum conversa Mediolani. 1481. 4. v. *Panzer*, A. T. II. pag. 43. nr. 200. — Edit *Guil*, *Xylandri* in fine praefat. annum habet notatum 1564. plagella autem, inter lat. versionem et textum graecum vacua relicta, a. 1566. clare indicat, obseruante cl. *Hutten* in praef. ad voll. VII. pag. XXVIII. coll. pag. XI. sqq. — Add. *Fabr*. l. c. pag. 219. sq. et cl. *Wytttenb*. l. c. pag. CXX. sq. et p. CIV. sq. de edd. apophthegmat. tam regum et imperat. quam Laconicorum.

Ad pag. 92. lin. 4.

Leg. *vocum*. — Libell. de discernendo adulatore ab amico cum conuiuio sapientum, gr. et gallice edidit *La Porte du Theil*, et in posteriore lib. contulit codd. Paris, Paris. 1772. 8. v. *Wytttenb*. l. c. pag. CXII. nr. IV. et pag. CXIII. nr. 13. — Opuscolo di *Plutarco*, come discernere il vero Amico dall' Adulatore. Recato dalla greca nella italiana Favella. Dal D. L. V. M. (h. e. *Dottore Lodovico Veleriani Malvezzi da Bagnocavallo*;) con Note. Romae. 1796. 8.

Ad pag. 93. lin. 5.

Ap. Froben. 1525. sec. *Wytttenb*. l. c. pag. CXVII. nr. 33. et cl. *Hutten*, in praef. ad vol. IX. Opp. *Plut*. pag. VII. ita refert libri inscriptionem: *Plutarchi Chaeron*. libell. perquam elegans de non irascendo. Eiusd. de curiositate. Vterque latinus *Des. Erasmo*
Rot.

Rot. interprete. Adiecti sunt iidem Graeci, quo vel praelegi possint, vel certe legi a graecanicae litteraturae studiosis. Basil. ap. Frob. 1525. 8. — Sed in *Panzeri* A. T. VI. pag. 254. nr. 619. ex Thott. catal. a. 1526. 8. — *ibid.* nr. 618. ex eod. cat. citatur *Plutarch.* de vitiosa verecundia, *Erasmo Roterod.* interprete. Basil. 1526. 8. — *Plut. Chaer.* Περὶ Ἀσχησίας. — de cohibenda iracundia Antwerp. ex offic. Jo. Loëi. 1554. 8. — *Plut.* de animi tranquillitate et de multitudine amicorum. Rostoch. 1570. 4. ap. Steph. Myliandr. Textus gr. est. ex ed. Ald. et Basil. mere repetitus. — *Plut.* de garrulitate. Rostoch. typis Stephani Myliandri. 1589. Praemissa est epist. *Io. Caselii.* Textus repetitus est ex cl. ed. Stephan. vitiis typogr. hinc inde correctis.

Ad pag. 93. lin. 21.

Plutarchi — quaedam lucubrationes — latinitate iam recens ab *Ottmaro Luscinio* donatae. De Fortuna. De virtute et vicio. De amicitia in multos diffusa. Parmythecus insignis ad Apollonium super morte filii. — 1528. 8. In fine: Augustae vindelicorum, ex offic. Alex. Weyssenborn. — anno reparatae sacutis sesquimillesimo. 28. mens. Nouembri. v. *Panzeri* A. T. VI. pag. 165. nr. 227. In eod. vol. pag. 99. nr. 621. *Plutarchi Chaeron.* commentarii aliquot ab *Othmaro Luscinio* e gr. conuersi de eo, quod docenda sit virtus. an improbitas sufficiat ad pariendam homini felicitatem. num in conuiuio sit philosophandi

di locus. Argentor. per Jo. Knoblauch. 1522. 8. — et pag. 100. nr. 628. ex cat. Thott *Plutarchi* aliquot commentarii ab *Ottomaro Lufemio* versi. Argentor. ap. Jo. Knoblauch. 1522. 4. An superior est editio, forma siue mutata siue non recte designata? — *Plut.* quomodo iuuenis poetas intelligere debeat: de Fortuna et de Virtute ac Vitio. (ex ed. Aldina.) editore *Hieron. Aleandro Motte si*, Prof. Paris. litterar. Paris. 1509. 4 v. *Wyttenb.* l. c. pag. CX. nr. 2. et pag. CXIII. nr. VIII. — Ibid. pag. CXIV. nr. 14. lib. *de superstitione*, gallice versus et notis illustratus a *Tanaquillo Fabro*. Salmurii. 1666. 8 quae edit. habet, inquit Wyttenb. quasdam correctiones e coniectura: ceterum venustum magis, quam doctum opusculum.

Ad pag. 94. lin. 2.

Latine versus a *Nicolao Saguntino*, cum aliis Plutarcheis libellis, latine versis. Moguntiae. 1520. 12. v. Wyttenb. l. c. p. CXX. nr. 56.

Ad pag. 94. lin. 7.

Leg. *Grynaeo*. — et lin. 11. leg. *Plantio* s. *Plantio*. — De edit. Conuiuii etc. curante *La Porte du Theil*. vid. paullo ante ad p. 92.

Ad pag. 94. lin. 19.

Rara est editio: Πλουτάρχου Χαιρών. Περί των άρεσκοντων τοις Φιλοσόφοις, Φυσικων δογματων έπιτομή. Βιβλια πεντε, Eiusdem operis ad-

addita est *Guil. Badaei* interpretatio latina. Basil. ex offic. Jo. Heruagii. 1531. min. 4. — Alia eiusdem versionis editio prodiit Argentor. ex aedib. Schurerian. 1516. min. 4. v. cl. *Hutten* praef. ad. Opp. Plut. vol. XII. pag. XIII. sq.

Ad pag. 95. lin. 6.

Separatim quoque edidit illas vitas parall. cl. *Hutten: Plutarchi Demosthenes et Cicero.* In. vsum iuuentutis literar. graecarum studiofae: cum adnotationibus variorum, adiectaque lectionis diuerfitate et indicibus necessariis opera *Io. Georgii Hutten.* Tubingae. 1795. 8. — Egregia est editio: *Εκλογαι ιστορικαι.* Selecta principum historicorum Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, Polybii illustres loci. *Plutarchi vitae Demosthenis et Ciceronis.* Delectu, praefatione, annotatione discipulorum institutioni accommodavit *Dan. Wyttenbach.* — Amstel. 1794. 8.

Ad pag. 95 lin. 17.

Ioerdensii edit. curavit recudendam et indicem locupletiss. verborum nominumque adiecit *J. H. Ch. Barby* 1796. 8. — Vitae selectae parallelae Plut. in vsum collegii Collegii Bruusuic. iussu et impensis Ducis Brusuic. graecis (vt ait) marginalibus nunc primum elaboratis cum praef. editae a *Guil. Christi. Iusto. Chrysandro.* Helmstad 1747. 8. — *Leopold* autem pari cura et sollertia versatus est in alia collectione, inscripta: *Plutarchi*
Ma-

Marius, Sulla, Lucullus et Sertorius. Recensuit, explicauit, chronologia rerum memorabilium indicibusque necessariis instruxit *Ern. Henr. Ge. Leopold.* Lipsiae, 1795. mai. 8. *Plut. Timoleon, Philopoemen, die beyden Gracchen und Brutus, zum Schulgebrauch, mit kurzen Anmerkungen und einem erklärenden Wortverzeichniß von G. G. Bredow.* Alton. 1800. mai. 8. — Ob raritatem exemplarium notandae sunt versiones: 1) vitae parallelae, a diuersis interpretibus latinae factae, a *J. A. Campano* collectae et editae cum praef. Romae. s. anni nota, tom. II. fol. magno typis *Vdalrici Galli. v. Audiiffredi* catal. rom. editt. saec. XV. pag. 37. sq. et Argentor. typis *Mentell.* sine anni indicio, voll. II. fol. mai. v. *Panzeri A. T.* pag. 77. nr. 419. 2) versio ital. a *Baptista Alexandro Iac. de Riete* facta. Aquilae, typ. *Adam de Rotuuil,* (*Adam Rotwil*) 1482. fol. v. *Panzer l. c.* pag. 16. nr. 1. add. *Fabr. l. c.* pag. 205. sqq. et 215. sq. item supra ad pag. 82. notata.

Ad pag. 96. lin. 22.

Del. vocc. in quo. — Versioni latinae; (quae reuera videtur *Adriano Turnebo* debere,) libelli de fluiuiorum et montium nominibus, Paris ap. *Carol. Steph.* 1556. 8. praefixum est nomen mutilatum *Ang. Ver.* quibus siglis quis significaretur, ignorarunt viri docti: v. *Fabr. l. c.* pag. 225. sq. *Clar. vero Sturz* in praef. ad tom. II. *Lexici Xenophon-* *tei,* (*Lipf. 1802. 8.*) pag. 5. sq. not. pluribus

docet, sub illis litteris intelligendum esse *Angelum Vergecium*, ab aliis, e. gr. a *Rutgerfio* variat. lectt. III. 12. (qui versionem illam grauiter reprehendit,) vocatum *Vergerium* Cretensem, temporibus Francisci I. Galliarum regis florentem.

De natura et effectionibus Daemonum, libelli duo *Plutarchi* Chaeron. Cum explicationibus et prooemio *Ioach. Camerarii*. Quibus et eruditae et rarae et iucundae et non inuiles rerum mirabilium et singularium expositiones continentur. Lips. 1568. iterum in fine mei exempl. Lips. imprimebat Jo. Steinmann. typis Voegel. 1576. 8. Insunt latina interpretatio lib. *de oraculorum defectu*, ex *Adriani Turnebi* editione repetita, pag. 1—80. tum pag. 81.—109. *Turnebi* animaduerss. dein a pag. 111. *Camerarii* interpretatio lib. *Plut.* de figura *El*, consecrata *Delphis*, denique pag. 139. sqq. *Camerarii* adnotatio, tam critica, quam exegetica, in qua etiam interdum discessionem fecit à superiore *Turnebiana* expositione. Sub finem longi prooemii confirmat *Croci*, praecceptoris sui, iudicium de edit. scriptorum *Plutarch.* *Aldina*, mendose expressa, in qua excudenda et ab operis accurate exprimenda, *Demetrium* Cretensem, qui operis praeesset, maxima cum negligentia atque incuria provinciam istam gessisse conqueritur, eumque hominem vocat neque laboriosum, et leuisculum. add. *Wytttenbach.* praef. cit. p. CXVII.

nr. 28. et 30. et *Hutten* praef. ad. vol. IX. p. VI. sqq.

Ad pag. 100. lin. 9.

Böttigeri Pr. rec. in *neuem Magazin für Schullehrer*, L. 1. pag. 34. sqq. — *I. F. Eckhard.* Pr. vita et ratio, quam in lingua lat. percipienda Plutarchus sequutus sit. *Isenac.* 1793. 4. — *Christi. Gottlieb. Wernsdorf.* Philof. D. et PP. ad Plutarchi quaestiones graecas commentatio I. *Helmstad.* 1795. 4. Ipsas quaestiones graece cum notis editurus *cl. W.* in commentationibus peculiaribus de locis difficilioribus disputare instituit. In hac prima commentat. sunt tres priores quaestiones, addito textu graeco, copiose expositae. — Scholia in libr. *Plutarchi περι παιδαγ.* seu de liberorum educatione, quibus is noua quaedam methodo quoad verbum et sensum latine redditur — studio et opera *Ge. Syluani.* Londini, typis *Jo. Heptinstate,* impensis authoris. 1684. 12.

Ad. pag. 100. lin. 28.

Plutarchi vitae parallelae, a *Dryden* et aliis in linguam anglicam translatae, praefixa *Plutarchi vita,* (a *Dryden* scripta,) prodierunt. Londini. 1683. 8. — V. voll. rec. ibid. 1688. 1693. 1700. 1703. 1710. 1714. 1716. ib. 1727. 8. VIII. voll. et 1749. 18. IX. voll. — Vitae, anglice versae, cum notis exegeticis et criticis *Dacier.* et aliorum, praefixa *Plut. vita,* a *Dryden* composita. *Londin.*

1758. 8. — rec. Edinburg. 1758. 1765. 1774. 12. VI. voll. et Lond. 1770. 12. VIII. voll. v. *Brüggemann* View. etc. pag. 50. sq., vbi plures commemorantur edd. ac versiones anglicae aliaque scripta, in quibus Plutarchea illustrantur aut explicantur. — Vitae a *Io. Langhorne*, DD. et *Guil. Langhorne*, M. A. anglice versae prodierunt Londini. 1770. 8. VI. voll. — rec. ibid. 1774. 1778. VI. voll. 8. — *Plut.* Treatise upon the Distinction between a Friend and a Flatterer with Remarks by *Thom. Northmore*, Esq. Lond. 1793. 8. Notae doctae lingua sunt modo anglica, modo latina scriptae Num promissa textus gr. edit. lucem viderit, equidem ignoro. — *Plutarchus* Lives abridged; in which the historical parts are carefully preserved and the comparisons of the respective Lives accurately delineated; calculated for the Instruction of Youth by *Eliz Helme*. Londin. 1795. 8. — *Plutarch's* Lives abridged and adapted to the use of english Schools, by *W. Mavor*, L. L. D. Londini, ap. Johnson. 1800. 12. — Vitae *Plut.* e versione *Dacier.* gallica in hispanicam translatae a *Fr. de Paula Toral.* Seville. tom. I. 1787. 8. — Vitae parall. in linguam batav. conuersae cum multis observatt. part. I—VI. Amstel. 1789—98. mai. 8. Num diuersa sit illa nec ne a versione, quam *cel. Saxius* in *Onom. lit.* part. VIII. Trai. ad Rh 1803. mai. 8. pag. 455. sq. sic laudat, „communes eius, (*Hermannii Boscha*) et *Everwini Wassenbergii* operae in batave red-

den-

dendis Plutarchi vitis etc. Franeg. et Harde-
rou." equidem, quum neutram vidissem, de-
finire nequeo. — *Plutarchi* apophthegmata,
hungarice versa a *Io. Lethenyei*. Fuenfkirch
1785. 8.

Ad pag. 101. lin. 2.

De gallica interpretatione *Amyoti*, qui
vitas Plutarch. gallice a se redditas Regi Hen-
rico II. inscripsit 1559, *Moralia* postea Caro-
lo IX. v. *Wytttenbach*. praef. l. c. pag. LXVII.
sqq. — Noua *Amyot*. vers. edit. cum notis
Brotier et *Vauvilliers*, recognita, correcta
et aucta versione variorum opusculorum et
fragmentorum ineditorum Plut. incepit pro-
dire. Paris. 1801. 8. et constabit XXV. voll.,
quorum dimidia pars iam prelo exiisse dici-
tur, curante *E. Clavier*. — *Abregé des Hom-*
mes illustres de Plutarque par le citoyen
Acher (Desessarts.) P. Quenette. Paris. 1797.
tom. I. 8. Continet vitas Thesei et Romuli,
Lycurgi et Numae, Solonis et Publicolae,
Themistoclis et Camilli, cum Plutarchi et
Amyotti vita.

Ad pag. 101. lin. 24.

Tom. XIII—XVII. Paris., quorum duo
ultimi prelum reliquerunt Paris. 1795. —
Idem *Ricard* gallice vertit vitas Plut. quorum
duo priora volumina prodierunt Paris. ap.
Pougens. 1799. — *Apophtegmes des Lacé-*
demoniens extraits de Plutarque, suivies des
pensées du même Auteur sur la superstition
par

par *Pt. K. Levesque*. Paris. 1794. 18. — Pensées morales de *Plutarque* recueillies et traduites. ib. 1794. 18. v. Magaz. encycl. III. 10. pag. 233.

Ad pag. 102. lin. 13.

Rectius Argent. 1597. 8. versio Plutarchei libell. de educatione etc. facta a *Jo. Fischart. v. Degen*, in *Intelligenzblatt der Erlang. Litt. Zeit.* nr. 10. a. 1801. m. Mart. pag. 73. et in primis eiusd. *Nachtrag zu der Litteratur der deutsch. Uebersetzung. der Griechen.* Erlang. 1801. pag. 270. sqq. — Vitas parall. germanice vertit, notisque illustravit *Io. Frid. Sal. Kaltwasser*. Prof. Gymnasii Gothani. part. I—V. Magdeb. 1799—1803. 3. — *Antonius und Cleopatra, frey bearbeitet nach Plutarch*, in *Conzen. Magaz.* part. III. — De Sacerdotibus romanis epiplemata disp. *Gustavi Sam. Theodori Baumgarten Crusii*. Lips. 1803. 4. Primum loca classica gr Dionysii Halic., Dionis Cassii, Xiphilini, Plutarchi etiam Diodori Siculi et Zosimi, a) generatim de sacerdotibus, tam b) speciatim de Vestalibus, de Saliis, de Fecialibus, de Pontificibus et de rege sacrificulo protulit; deinde in parte posteriore illos paraphos ex antiquitate vberius explicat illustratque.

Ad pag. 103. lin. 12.

Plut. de educ. etc. in linguam germanic. conuersus a *Cleman* cum philosophicis, philolog. et historicis animaduersion. 1745. — it.

a M. Io. Ge. Steinert. cum multis adnotatt. maxime ad artem paedagogicem spectantibus. Lipsi. 1795. 8. — *Ueber die Erziehung, frey übersetzt vom Verf. der Charidion*, (G. Ch. Kellner.) Manhem. 1795. mai. 8. Conf. Add. ad Introduct. II. 2. pag. 350.

Ad §. 25. SORANVS.

Ad pag. 104.

De re medica huic volumini insunt: Sorani Ephesi, peripatetici et vetustissimi archiatri, in artem medendi isagoge, hactenus non visa. *Oribusii Sardiani* fragmentum de victus ratione, quolibet anni tempore vtili, antea numquam editum C. Plinii secundi de re medica libri V. accuratius recogniti, ac, nothis ac pseudepigraphis semotis, ab innumeris mendorum millibus, fide vetustissimi codicis, repurgati etc. (collectore Albano Thorino.) Basil. ex offic. Andr. Cratandri a 1528. fol. v. *Clement Biblioth. curieuse, histor. et critique* tom. I. pag. 459. not. 69. et *Panzer: A. F.* vol. VI. pag. 264. nr. 701.

Ad §. 30. ALCINOVS.

Ad pag. 107.

Alcinoi — de doctrina Platonis libr. *Speusippi* — liber de Platonis definitionibus. *Xenocratis* — liber de morte. Praecedit Marfilii
Fi-

Ficini Florentini — praefatio. Basil. 1532. per Mich. Ifingrinium. 8. v. *Panzer* A. T. vol. VI. pag. 291. nr. 891. et conf. quae scripsi ad *Fabr.* B. Gr. libr. IV. cap. 20., vbi de *Alcinoo* agitur, sect. XV. pag. 526. vol. V. — Addita quoque est *Alcinoi* interpretatio a *Fischer* edit. III. *Platonis dialogorum, Eutyphro* etc. Lipsiae. 1785. 8. — Introduction à la philosophie de Platon, traduit du texte grec d'Alcinoos par *I. I. Combes Dunous* Gr. in 8. Paris. an. VIII. (1800.) addita est versio comment. *I. Maximi Tyrii* sur cette Question: Qu' est ce que Dieu selon Platon? conf. ephem. litter. Gotting. a. 1801. pag. 2069. sq.

Ad §. 31. FAVORINVS.

Ad pag. 108. lin. 6.

Vol. III. pag. 175. sqq. et quae a me atque Heumanno sunt ibi adnotata. — De *Favorino*, Arelatenfi philosopho, graecae romanaeque dictionis nitidissimo exemplari, comment. I. et II. auctore *Imman. Frid. Gregorio*. Laubae. 1755. 4.

Ad pag. 111. lin. 2.

Iterum edit. Lips. 1803. 8. — *Ad sect. 4. lin. 1. add. vel sec. m. edit. vol. VI. pag. 303. et 377. sq.*

Ad §. 36. FLAVIVS ARRIANVS.

Ad pag. 112. not.

Cel. St. Croix liber eruditus, *Examen* etc. anglice versus est: A critical Inquiry into the Life of Alexander the Great by the ancient Historians, from the French of the Baron de St. Croix: with notes and observations by Sir Richard Clayton, Bar. illustrated with a Map of the Marches of Alex. the Great. Bath. and London. 1795. mai. 4. Clayton multa emendavit, aut auxit, quasdam auctoris Gallici sententias modo firmavit, modo oppugnavit, quaedam resequit.

Ad pag. 113. lin. 4.

Scr. vol. V. pag. 102. sect. 10. m. edit.

Ad pag. 113. sect. 4. lin. 16.

Nouissima optimaque est editio: *Epicteti* dissertationum ab *Arriano* digestarum libri IV. eiusdem *Enchiridion* et ex deperditis sermonibus fragmenta. Post *Io. Vptoni* aliorumque curas, denuo ad codd. Msstor. fidem recensuit, latina versione, adnotationibus indicibus illustravit *Johannes Schweighäuser*, Argentoratensis. tom. I: *Epicteti* dissertationes. Lips. 1799. m. 8. (in praef. pag. XXVI. sqq. curatius recenset ed. Wolfianam. Ille tomus recensetur in *Erlang. Litterat. Zeit.* a. 1799. nr. 207. et quaedam proponuntur emendationes.) — tom. II. pars. I. Notae (*Hier. Wolfii*, *Jo. Vptoni* aliorumque *VV. DD.* et *Schweighaeuseri*,) in *Epicteti* diff. lib. I. et lib.

lib. II. cap. I—XIV. tom. II. pars II. notae in Epict. diff. lib. II. cap. XV—XXVI. lib. III. et IV. — tom. III. *Epicteti* enchiridion, fragmenta, indices ibid. a. 1799. 8. — Idem cl. *Schweighaeuf.* in edit. *Epict.* Lips. 1798. 8. simul iudicat vberius de edd. Epict., quibus adiunctae sunt Arriani dissertatt. Add. *Brehm bibliograph. Handbuch.* II. pag. 364. sqq. de Epicteto, et plura de recentioribus Arriani librorum edd. versionibus atque expositionibus pag. 277. sq. — *Arriani* dissertatt. germanice vertit *Jo. Ge. Schultefs.* Tiguri 1766. 8. (*Arrians* Epictet, aus dem Griechischen übersetzt; (et a pag. 497. Epicteti Enchiridion. a pag. 524. Epict. fragmenta tam certa, quam dubia, von *J. G. Schultefs.* Praemissa est notitia vitae Epicteti atque Arriani, sumta, et hinc inde modo decurtata, modo aucta, ex *Daceri* Praef. ad Manuel d'Epictete avec les Commentaires de Simplicius) dein rec. in eiusd. *Bibliothek der griechischen Philosophie,* Tiguri. 1778. 8. — Tunc *Arrians* *Unterredungen Epictets mit seinen Schülern, übersetzt und mit historisch-philosophischen Anmerkungen und einer kurzen Darstellung der Epictetischen Philosophie begleitet v. J. M. Schulz.* Altonae. tom. I. 1801. — tom. II. 1805. mai. 8. Schulzii versio laudatur et comparatur cum Schultessiana in *Lips. Jahrbuch der neuesten Litteratur,* a. 1802. scid. 305. — Les Propos d'Epictete recueillis par *Arrien* son disciple, traduits du Grec, par *Fr. J. D. S. F.* (h. e. *Frere Jean* de

de St. François, Prieur des Feuillantins de Paris.) Paris. 1609. 8.

Ad pag. 115. lin. 22.

Noua et bona est editio, in vsum praecipue iuuenum, gr. linguae studiosorum: *Arriani* Nicod. expeditionis Alexandri libri septem, Recensiti et notis illustrati a *Frid. Schmiedero*, Gymnasii Luth. Halens. collega. Lips. 1798. 8. mai. In praefat. agit 1) de Msstis huius libri; 2) diligenter et critice de editionibus; 3) de versionibus; 4) de subsidiis; 5) de sua edit. textum curauit incorruptum, et ex Florent. optimo cod. emendatum, cum notis tam criticis quam exegeticis; dein 6) quid praestandum sit in edit. maiori. Post haec adiecit *Arriani* vitam, tabulamque rerum memorabiliorum chronologicam, atque fontes aperuit, ex quibus hausit *Arrianus*. — Idem doct. *Schmieder* antea ediderat notarum criticarum in *Arriani* Nicom. de Alexandri M. expeditione libros VII. (vel potius libr. IV. priores,) specimina I. et II. Halis Magdeb. 1795. 8., quae ab ingenio, acumine et coniecturarum facilitate laudantur in eph. litter. Gotting. a. 1795. nr. 92. p. 926. sqq. — Parem laudem *Schmiederi* opera meret in curanda editione, inscripta: Ἀρριανου Ἰνδικη. *Arriani* historia Indica, cum Bonau. Vulcanii interpretatione latina, per multis locis emendatior. Recensuit et illustrauit *Frider. Schmieder*. Halis Magdeb. 1798. mai. 8. Adiectae sunt p. 233. sqq. *Henr. Dodwelli*

welli diss. de Arriani Nearchō, et p. 255. sqq. *Vincentii* refutatio Dodwelli pag. 56. ex anglico in latinum translata. — *Vincentius* autem edidit: The voyage of *Nearchus* from the Indus to the Euphrates, collected from the Original Journal preserved by *Arrian*, and illustrated by authorities ancient and modern, containing an account of the first navigation attempted by Europeans in the Indian Ocean, by *William Vincent*, D.D to which are added three Diss. two on the achronycal rising of the Plejades by the R. R. D. *Sam. Horstey* — and by *William Walle*. — and one by *Ms. de la Rochette*, on the first meridian of Ptolemy. — Lond. 1797. mai. 4. cum multis figg. et tabulis geograph. conf. ephem. litt. Gotting. a. 1797. plag. 68. m. April. — *Arrian's* History of Alexander's Expedition. Translated from the Greek. With Notes historical, geographical, and critical. By Mr. (*John*) *Rook* — — And to which is added 1) *Arrian's* Indian History. 2) His Account of the Division of the Empire, after Alexander's Death. etc. Lond. 1729. 8. II. voll. vid. *Bruggemann* View etc. p. 530. sq. — Histoire des Expéditions d'Alexandre, rédigée sur les mémoires de Ptolémée et d'Aristobule ses Lientenants, *Flave Arien* de Nicomédie Consul et Général romain. Trad. nouv. par *P. Chaussard*; prec. de la revue des Historiens d'Alexandre, d'une introduction ou coups d'oil politique sur le siècle de Philippe et de reflexions sommaires sur la différence
et

et les consequences de la Tactique des Anciens et des Modernes; augm. d'un complement historique, cont. diverses traditions sur le Conquerant, quelques details de la vie privée, les jugemens et les paralleles, auxquels il a donné lieu; enrichie de notes erudites d'après St. Croix, le Dr. Vincent etc. d'une table et d'une carte géogr. etc. Paris. 1802. III. voll. 8. et vol. in 4. tabb. 12. aeneas cum explicatione continens. add. *Beckii* comm. Lips. soc. phil. III. 2. p. 553. sq.

Ad pag. 116. lin. 11.

Charl. de Brosses le Periple, ou circuit du Pont-Euxin, in Mem. de l'Acad. des Inscrip. tom. XXXII. p. 627. sqq. et tom. XXXV. p. 475. sqq. dein in adpend. ad tom. III. part. 2. erusd. Histoire de la Republ. romaine par *Salluste* etc. v. *Brehm*. l. cit. p. 256. sq.

Ad §. 37. ARTEMIDORVS.

Ad pag. 117. lin. 11.

Sec. m. edit. pag. 261. vol. V. cap. XV. de Artemidoro, vbi plura adscripti.

Ad pag. 118. sect. 4.

Artemidori Daldiani, philosophi excellentissimi, de somniorum interpretatione, libri quinque a *Jano Cornario*, medico physico Francofordensi, latina lingua conscripti. Froben. Basileae 1544. 8. Huius anni exemplar habeo:
de

de aliis editt. v. ad Fabric. l. c. p. 262. *Cornarius* in epistola dedicator. scripta Francof. ad Moen. cal. Sept. 1538. praemisit aliqua de somniorum ratione, quibus, ait, non nimium contentiosis ingeniis satisfacturum me confido, et bonis ac lenibus persuasurum scio, somniorum interpretationem artem esse vtilem apprime in vita, et non vt gentilem ac vanam contemnendam, sed vt piam, Christianis etiam suspiciendam ac expetendam. „Somniorum vero differentiam ab insomniis diligenter obseruandum esse monet. Idem adfirmat, se luxatos aliquot et sauciatos Artem, locos reposuisse et persanasse.

Ad pag. 139. lin. 5.

Leg. vol. IV. libr. III. p. 405. et vol. VI. m. ed. in catal. grammaticor. gr. pag. 364.

Ad pag. 120. §. 40. sect. 5.

Fabr. sec. m. edit. vol. V. pag. 612. not. e. ac pag. 621. sqq. vbi plures excitantur edd. codd. mssti et versiones.

Ad §. 41. APOLLONIUS DYSCOL.

Ad pag. 120. sect. 4. lin. 3.

Corr. 1495.

Ad pag. 121. sect. 6.

Sec. m. edit. libr. IV. cap. 39. vol. VI. p. 271. sqq. vbi plura adnotaui.

Ad

Ad pag. 123. sect. 6. lin. 2.

Sec. m. ed. vol. VI. cap. 32. p. 2. sqq. —
lin. 4. corr. nr. 11.

Ad pag. 124. sect. 5. lin. 1.

Corr. pag. 399. sqq. vet. ed. sed in m. ed.
vol. V. pag. 255. sqq.

---

*Ad §. 44. TIBER. CLAUD. ATTIC.
HERODES.*

Ad pag. 125. sect. 6.

Herodes sibi suisque heredibus struxit monimentum in *Triopio* suo s. parte fundi, quem ad tertium ab vrbe lapidem in via Appia possedit. Ex hoc *Triopio* quatuor innotuerunt inscriptiones: 1) inscriptio duabus columnis incisa; 2) inscriptio praediorum *Anniae Regillae*; 3) consecratio *Triopii*, facta *Minervae* et *Nemefi*; 4) dedicatio statuae *Regulae Herodis*: quarum qui auctores fuerint, disceptatum est. Primam et secundam inscriptionem recepit quoque *Rich. Franc. Phil. Brunck* in *Analecta* sua vol. II. p. 500. sqq. et breuibus notis ornauit in vol. III. *Emendatt.* p. 198. tum *Frid. Jacobs* in *Anthol. gr.* vol. III. p. 14. sqq. — Illarum inscriptionum praestantem editionem curauit *Visconti* *Iscrizione Greche Triopee ora Borghesiane con versione ed osservazioni di Ennio Quirino Visconti.* Romae 1794. 4. cum tabb. aen. conf. cl. *Eichstädi* eruditam censuram in *Ien. A. L. Z. a.*

1796. nr. 61. — Idem cel. *Eichst.* praeclaris obss. ornavit sect. III. de Herode Attico, cap. 32. libr. IV. in vol. VI. Fabr. B. Gr. — Illam sectionem de vita Herodis, nonnullis insper-
 sis additisque notis. cl. *Fiorillo* adiunxit pag. XXVII. sqq. editioni suae, inscriptae. *Herodis Attici quae supersunt*: adnotationibus illustravit *Raphael Fiorillo*, bibl. reg. acad. Georg. Augustae a Secretis. Praefixa est epistola *Chr. G. Heynii*, (de finibus studii critici regundis) ad auctorem. Lipsiae. 1801. m. 8. Insunt 1) consecratio septi ad pagum Triopium in praediis Herodis *Attici*, cum varr. lectt. 2) dedicatio simulacri Regillae Herodis vxoris in Cereris et Faustinae ad Triopium, (quam *Fiorillo* adscriptit *Marcello Sidetae*, tempore Marci Aurelii florenti;) cum variis lectt. 3) vberiores adnott. in duas illas inscriptt. 4) Diatribe in *Herodis Jambographi* fragmenta, illum incognitum fere Herodem ab interpretibus ad Plinii epistol. IV. ep. 3. et a *Fabricio* B. Gr. tom. VIII. p. 710. vet. ed. gravissimo errore confusum esse, ostendit p. 171. sq. (quae vero iam occupavit *Ruhnken* in historia critica orator. graec. pag. XCIX. sq. not.) 3) Herodis orat. de republica, cum Reiskii obss. Illam tamen orat. minime ab Herode profectam, sed opus esse sophistae, anonymi multo serioris, iudicat *Fiorell.* praef. pag. VI. et ad vitam Herodis pag. 12. not. 16. Docta est illius edit. censura in *Neue Bibl. der schön. Wissensch.* tom. 64. part. 2. p. 230. sqq. a. 1801., vbi V. D. in versu 42. Inscript. II. emendat. ἐρῶ.

ἐπέι etc. add. in eadem nouae bibl. parte pag. 217. sq.

Ad §. 45. APPIANVS ALEXAND.

Ad pag. 130. lin. 4.

Altera disp. est huius sententiae: de impressis ac msstis historiarum Appiani Alex. codd. commentatio historico-critica. Acc. nouae editionis specimen. Argentor. 1781. 4. — Ex Schweighäuseriana edit. vt plurimum ducta est Teucher. coniecturis tam Schweighäuser. quam propriis interdum in textum receptis: *Appiani Alex. romanarum historiarum*, quae supersunt. Graece edidit, notis variorum selectis et suis illustravit ac temporum rationem et indicem rerum adiecit *Lud. Henr. Teucherus*. vol. I. pars I. II. Lemgou. 1796. — vol. II. pars I. II. ib. 1797. 8. Desiderantur adhuc Adnotatt. et alia in praef. ipsoque fronte partium promissa. — *Appiano Alessandr. delle guerre civili de Romani*. Rom. tom. I. 1791. — tom. II. 1792. 4.

Ad pag. 130. sect. 6.

Plura vid. in noua Fabr. edit. libr. IV. cap. XIV. vol. V. pag. 244. sqq. — *Schilderung des Triumvirats nach Appian*, versio *Wolffi* Conrect. scholae Glückstadt. in diario mensiuo: *Genius der Zeit*, mens. April. Mai. et Junio, a. 1796. — On the plunder of the Delphick Temple by the Barbarians under Cadmus:

Testimony of Herodotus and Appian compared with Euripides, and the aera of events, recorded by Appian, collected: History of the several pillages of the Delphic Shrine, mentioned by Pausanias and Strabo: Dissert. of Mr. Valois on his subject. By *Richard Paul Jodrell*, Esq. in eius Illustrations of Euripides, on the Ion and the Bacchae. Londin. 1781. 8. nr. 40. p. 481 — 489. add. *Brüggemann* View etc. pag. 339. sq. et *Brehm bibliogr. Handbuch* II, p. 133. sqq.

Ad pag. 131. sect. 3. lin. 1.

Plura in ed. nou. libr. IV. cap. XXVII. vol. V. pag. 629. sqq.

Ad pag. 134. lin. 2.

Add. *Brehm* l. c. pag. 107. sqq.

Ad pag. 134. de HEPHAESTIONE, sect. 5. lin. 1.

Plura adnotavi ad Fabr. B. Gr. libr. IV. cap. 39. §. X. de Hephaestione, vol. VI. p. 99. sq. vbi quoque iam memoravi, Hephaestionem saepius et acriter reprehendi ac refutari a *Godofr. Hermanno* de metris poetarum graecor. et romanorum, libr. III. Lipsiae 1796. mai 8.

Ad §. 49. AVREL. ANTON. IMPERAT.

Ad pag. 135. sect. 1. lin. 2.

Quò anno natus, et quò ac quo loco
ex-

extinctus sit Antoninus, dissentiunt auctores. v. ad *Fabr. B. Gr. libr. IV. cap. 20. de Marco Aur. Antonino*, vol. V. p. 501. not. d. a me adnotata. Sirmii eum interiisse, ait quoque *Tertullian. in apol. cap. 25.* Vindobonae autem vel morbo consumtum vel peremptum esse, vterque Aurelius tradit: quod probat *Leisner*, ad *Herodian l. 3. pag. 81 tom I ed. Irmisch.*, cuius quoque notas ad illum *Herodiani locum et ad Herod. 1. 2. pag. 43. sqq. conferas.*

Ad pag. 136. sect. 3. lin. 10.

Sec. m. ed. vol. V. pag. 504. sq.

Ad pag. 137. sect. 4. lin. 24.

Plerumque citatur illa *Gatack. Opp. edit. 1698.* In cat. tamen bibl. *Pinell. tom. III. p. 312. nr. 7720. ann. sic citatur, 1698—97. tom. II.*

Ad pag. 138. sub fin.

Novissima est editio: *M. Aurelii Antonini commentarii*, quos ipse sibi scripsit. Ad fidem codd. msst. recensuit et animadversionibus instruxit *J. M. Schulze.* Acced. *Menagii notae in Antoninum adhuc ineditae vol. I. Slesuici ap. Röhs. 1802. mai. 8.*

Ad pag. 139. lin. 28.

Corr. *Graves*, et paullo post, *Bath. conf. Brüggemann View etc. pag. 343.*, vbi et in eiusd. supplement. p. 69. sq. aliae versiones anglicae atque editiones indicantur. — *His-*

panicae verss. *Mirandae*, Madr. 1785. 4. — Pensamientos escogidos de las maximas filosoficas del Emp. *M. Aur. Antonino*, sacados de Esperitu de las manorcas filosofos puestos en Cast. por (D) *Jayne Ailla Lopez*. Madrid. 1786. 4. — Pensées morales de Marc Antonin Empereur de soy et a soy — mesme. En douze livres. Trad. du Grec. à Amsterd. 1655. in minima forma. *Epistolae dedicatariae*, Par. 1650. le 15. Oct. datae, subscriptae sunt litterae *B. I. K.* forsan is fuit *Benedict Iesper Krus*, Suecus, qui in fine praefat. innuit, se esse un *Estranger*, qui s'efforce de parler aux François en leur langue.

Ad pag. 140. lin. 11.

Nouissima eaque splendida versionis *Dacier*. editio est: *Reflexions morales de l'Empereur Marc Aurèle*, trad. par *Dacier*. Paris. ap. *Didot*. 1801. 4. cum aen. tabb.

Ad pag. 140. lin. 10.

Dele olim *Vaticanum* — Versio germanica *Hofmanni* saepius recusa est. — Melior est quamquam parum perfecta, *Schultessii*; *Tuguri* 1779. 8. et repetita in eius *Bibliothek der griechischen Philosophen*, in tom. III. — Fida et diligenter facta est versio: *Antonin. Unterhaltungen mit sich selbst; aus dem Griechischen mit Anmerkungen und Versuchen zur Darstellung stoischer Philosopheme*, von *Jo. Wilh. Reche*. Francof. ad Moen. 1797. 8. Textui subiectae sunt notae criticae atque exegeticae

geticae, adiectae autem commentatt., in quibus interpres dogmata Anton. in quasdam classes redacta, explicat et cum aliorum Stoicorum placitis comparat. conf. Jen. A. L. Z. 1797. M. Octobr. nr. 336. et nov. bibl. vniuers. germ. vol. 42. part. 1. p. 219. sqq. — *M. Aur. Antonin's Unterhaltungen mit sich selbst, aus dem Griechischen übersetzt. Mit Anmerkungen und einem Versuche über Antonin's philosophische Grundsätze, begleitet von J. M. Schultz, Correct. zu Schleswig. Slesvici 1799. m. 8. Adnott. sunthistoricae et criticae. Laudatur in Jen. A. L. Z. a. 1799. nr. 295. p. 702. sq. add. nou. bibl. vniuers. germ. vol. 54. part. 1. fasc. 3. p. 177. sqq. et conf. Schultzii narrat. de suis subsidiis atque ed. gr. in Lipsf. *Allg. litt. Anzeig.* 1799. nr. 183.*

Ad pag. 143. lin. 11.

In noua ed. vol. V. cap. XX. p. 501. sqq. vbi plura adieci. Add. *Christph. Meiners* de M. Aur. Antonini ingenio, moribus et scriptis, in comment. societ. doctrinar. Gotting. t. VI. p. 107. sqq. Gotting. 1785. et alia scripta in *Brehmii bibliogr. Handbuch.* part. 2. p. 102. sqq. citata. — *Sturz* in specimine l. Animaduersion. in Empedoclis carmina, in Beckii comment. societ. philol. Lipsf. I. part. I. p. 24. sqq. aliquot Anton. libri loca emendat explicatque.

Ad §. 50. CLAVDIVS PTOLEMAEVVS.

Ad pag. 145. sect. 4. fin.

Primum corr. est CCCCLXII. Tum alia praeterea sunt adnotanda. *Gamba* in *Offer- vazioni sulla edizione della Geografia di Tolomeo* fatta in Bologna colla data de MCCCLXII. espofte da *Bartolomeo Gamba.*, Bassano 1796. 4. aut m. 8. refert sententias variorum VV. DD. et copiofe refutat, tum anxie describit, quod ad typographic. pertinet, et euincere ftudet, illam edition. sub prelo fudaffe a. 1472 Idem de Beroaldo, qui an. vicesimum natus fufcepit recognitionem ed. Ptolemaei, notatu digna difputat. — Secundum cel. de Murr. *Breitkopf über den Druck der geographifchen Charten.* Lipf. 1777. m. 4. p. 6. arbitrabatur, typhotetam ponere voluiffe notam a. 1491. — De illa edit. Bonon docte lateque differit cel. *Alter* in Lipf. *allgem. litt. Anz.* 1800. nr. 102. Exemplaria illius edit. duo vidit *Bure* in bibl. inftitut. loco in *Introd.* iam citato p. 39. fq. Aliud exempl. ex bibl. Askew (nr. 2837. catal.) in bibl. regiam Angl. pro 15 et dimid. nummis aureis (Guineen) emtum, eft translatum, (v. *The Origin of Printing in two Effays*, Lond. 1776. 8. p. 176.) Praeterea vnum exempl. eft in bibl. caefarea Vindobon. quod curiofius diligentiusque describit cl. *Alter*. Dedicatio ad pontificem M. roman. inftcripta eft: Beatiffimo Patri Alexandro Quinto Pont. Max. *Angelus.* Alexander autem ille, Creta ortus, pon-
tifax

tifex factus est 1409 et Bononiae mortuus III. Mai. 1410. Quare sequitur, vt Angelus suam versionem traderet pontifici a. 1409. aut 1410. Huius versionis lat. codex est in bibl. caesarea nr. XX. inter lat. philosophicos codd. sine tabb. geographicis. Ab illius initio legitur: *Translatio huius libri de greco in latinum an. domini 1409.* In calce scriptum est: *Finitum a. Domini 1437. currente 23. die Februarii.* Vindobonense illud editionis Bonon. exemplar habet signaturas, quas vocant, sed non omnes eodem modo expressas; quod quidam documento esse putant, illam edit. a. 1462. prodire non potuisse, quia, monente etiam *Palmero* in *History of Printing* p. 54 et 180. Anton Zarotus signaturarum habeatur inuentor ex. gr. in Terentii ed. Mediolan. 1470. Ed. quidem Terentii Mediol. 1476. instructa est iisdem. Ptolem. in exemplari, quod est in B. caesarea habet 25. tabulas geographicas rudes, non aeri, sed plumbo aut orichalco incisas, quas Alter indicat, notatque, eas multum differre ab iis elegantibus, quae sunt in cod. Msto. graeco caesareo. Cum Gamba idem iudicat, Bonon. istam edit. lucem vidisse a. 1472. antiquiorem igitur esse Romana a. 1482., quae plures habeat tabb. geographicas, venustiores typos et cifras ac pulcricorem chartam etc.

Ad pag. 146. lin. 10.

V. quae notauit in noua Fabr. B. Gr. edit. vol. V. cap. 16. de Cl. Ptolemaeo p. 274. sq.

Ad

Ad pag. 148. lin. 19.

Corr. *Leucho*, et add. in fol.

Ad pag. 150. med.

De Ptolemaeo, eius prima gr. edid. Eras-
miana, et cod. latinisque antiquis versioni-
bus curate differitur in noua *Mannerti* edit.
Geogr. Graecor. ac Romanorum. Noribergae
1799. 8. p. 184 — 188. et p. 191 — 195, de va-
riis lectt. in antiquis codd. atque edit. de ta-
bulis geographic. etiam de *Agathodaemone*.

Ad pag. 153. lin. 9.

Post voc. *Gravio* add. *Londini*, 1650: 4.

Ad pag. 153. not. *.

In *Ptolemaei* *Almagestum* libri tredecim
conscripsi a *Jo. Regiomontano*. Noribergae
ap. *Jo. Montanum*, et *Vlricum Neuber*. 1550.
fol. — De *Almagesto* a *Gerardo Cremonensi*
lat. ex arabico verso v. *Scheibel* in *Lips. allg.*
litt. Anz. a. 1801. nr. 197.

Ad pag. 154. lin. 3.

Plura vero in m. edit. vol. V. p. 280. sqq.
— Edit. *Erasmi Reinhold* repetita est typis.
Witeb. 1569. — Liber septimus syntaxeos
Ptolemaei gr. cum versione gallica abb. *Mon-*
tignot. Argentor. 1787. 4. — In catal. bibl.
Roffii (Romae. 1786. m. 8.) p. 153. fin. citan-
tur *Ptolem.* lib. IV. syntaxeos et fructus libro-
rum suorum, graece. *Basil.* 1633. 8. Sed vereor,
ne

ne in nota anni error typogr. sit commissus. Alii igitur videant.

Ad pag. 155. lin. 5.

An, (vti in pluribus catalogis notatum vidi annum,) rectius, 1655?

Ad pag. 155. lin. 11.

Sec. m. ed. vol. V. p. 238. sq.

Ad pag. 156. lin. 6.

In noua ed. est omissum l. c. at forsan in supplem. ad illum locum inueniet, conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 350. sq., vbi tamen notandum est, etiam *Joccherum* in Lexico eruditor. tom. II. p. 777. diserte tradidisse Frobenium non edidisse, sed in msto reliquisse Cl. Ptolemai magnae constructionis mathematicae libros 15. gr. cum versione lat. Add. praefat. ad vol. V. Fabr. B. Gr. p. XII.

Ad pag. 156. lin. antepen.

Conf. de *Nicephori Gregorae* scholiis in Ptolem. ad Fabr. B. Gr. vol. VII. p. 637. sq. nr. 81. et not. yy.

Ad pag. 157. sect. 5. lin. 1.

Sec. m. ed. (vt aliquoties iam monui,) vol. V. cap. 16. p. 270. et sqq. p. 285. de *Montignoti* et *Bodii* versionibus egi. — De versione antiqua Astronomiae etc. germanica, Francof. ad Moen. 1545. v. *von Wolfrum* in *Lips. allgem. litt. Anz.* a. 1799. nr. 121. —

Sarmatae Europaei post Ptolemaeum, et orti ex iis Lettones etc. *Gattereri* recitatio, cuius summam leges in ephem. litter. Gotting. a. 1796. nr. 142. Eiusdem Sarmatae, nonnisi Europaei e Ptolemaeo solo, II. commentatt. in tomo XII. commentatt. Gotting. societ. doctrinar., quae cum tertia separatim quoque editae sunt. Gotting. 1796. 4. v. Gott. eph. litt. a. 1796. nr. 141.

Ad pag. 160. med.

Extrait des recherches sur le Système géographique de Marin de Tyr, — par *Goffelin* v. Journ. des Scav. a. 1791. part. XII. pag. 719. sqq.

Ad §. 51. POLYAENVS.

Ad pag. 161. sect. 3. lin. 6.

De ed. Herm. Vultei. controuersia orta est. Adnotante enim cl. *Matthaei* in *Lips. allg. litt. Anz.* a. 1801. nr. 52. pag. 493. sqq. Vulteius in praef. a. 1549. de se scripserat, *aetate iuuenili*; tum neque in praefat. neque in *dedicat. codicum* fecit mentionem; sed in fine tantum pag. 414. *reliqua*, inquit, *in graeco nostro exemplari desiderantur.* Ergo vnico tantummodo codice Msto. vsus fuisse videtur. Neque editio 1550. 4. exstare, probabile, videtur cl. Matth. Namque prima editio inscripta est: *Polyaeni strategematum ad DD. Antoninum et Verum impp. libri octo*, quibus
am.

amplissima foecundissimaque rei militaris doctrina continetur: numquam antea in lucem editi, ac nuper adeo e graeco sermone in latinum conuersi. *Iusto Vulteio*, Vuetterano interprete. Basileae per Joan. Oporinum. 8. Dedicatio ad Landgrafios Hassiae Guilelmum et Ludouic. data est Basil. 1549. Contra cl. *Kordes* in eodem diario litterario, Lips. A. L. Anz. a. 1801 nr. 199. pag. 1913. sqq. primum monet, quum Vultei a. 1575. demum sit mortuus: editionem *post eius mortem* non potuisse a. 1550. prodire; sed patrem ipsum curasse editionem 1549. Agit deinde de edit. illius versionis. Lubec. 1601. 4. In dedicatione ad illam Lubec. edit. scripta Marburgi d. 18. Dec. MDC. filius, *Hermannus Vultei* ipse narrat patrem, quam adolescens esset, non amplius, quum octodecim annos natus, vertisse Polyænum. Notatu digna est illa praefatio, a *Kordesio* repetita, et ea, quae de *Palthenio* eiusque incognita Polyæni edit. profert; atque nr. 200. pag. 1925. agit de *Zacharia Palthenio*.

Ad pag. 161. lin. 21.

Murfinnae ed. non probat cel. *Matthæi* l. c. et errorem quemdam notat.

Ad pag. 162. sect. 6. lin. 3.

Interpretationis franco-gallicae, cum notis, auctor est *Guil. Alexis Lobineau*, mort. 1727., post cuius mortem in lucem produxit illam *Pierre Nic. Desmolets*. Paris. 1739. 12.

II. tom. rec. ib. 1743. 12. v. cat. bibl. Bunau. vol. I. pag. 174. sq. et *Tassini gelehrte Geschichte der Congregat. von S. Maur.* II. pag. 145. — Anglice vertit R. Shepherd. Londini. 1795. 4. — Loca quaedam Polyæni emendat *Paulus Fermat* in litteris ad Ranchin. quas exhibet *Bachetus* in adpendice ad *Diophantum* pag. 45. sq. rec. in *Fermati Opp. variis mathematicis Tolosæ* 1679. fol. etiam in *Mursinæ* ed. Polyæni sub finem præfat. Plura leges, si placet, ad *Fabr. B. Gr.* vol. V. cap. 17. sect. VI. pag. 521. sqq.

Ad §. 52. HERMOGENES.

Ad pag. 164. lin. 29.

Sec. meam *Fabr. B. Gr.* ed. libr. 53. §. IV. de *Hermogene*, p. 69. sqq., vbi plura, præsertim de codd. et veteribus commentatoribus adscripti.

Ad pag. 165. sect. 4. lin. ult.

Hermog. artem rhetor. edidit gr. *Io. Caselius* Rostok. 1583. 8. — Habeo crassum volumen inscriptum: Ῥητορικὴ πραγματεία, ἣτοι τῆς ἑρμογένους τοῦ Γαρσέως τοῦ κατ' ἐξοχὴν Τεχνικοῦ καλουμένου, ῥητορικῆς τέχνης ἐξηγησις, συνοψισθεῖσα μὲν ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ διαφόρων ἐξηγητῶν καὶ ὡς ἐνὶ ἀκριβεστάτα φιλοπονηθεῖσά τε καὶ ἐπέξεργασθεῖσα, καὶ ἀνακληρωθεῖσα, καὶ ἐλλείποντα ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερομάχοις ἐλαχίστου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου. Νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα τοῖς

τοῖς Φιλολόγοις, προθυμία καὶ δαπάνη ἀδρᾶ τοῦ τιμιωτάτου καὶ τὰ μάλιστα Φιλομοῦσου Μεσῆρ (h. e. *Monsieur*) Μικῆ (Μιχαηλ) Καραλή, ἀνδρὸς χριστοπόλιτου καὶ τὰ πρῶτα Φέροντος τοῦ Εὐπατριδῶν. Διορθωθεῖσα μεθ' ὅσης οἶοντε τῆς ἐπιμελείας παρὰ Σ. Β. Δ. τοῦ Φ. Φ. Ἐνετησιῶν αψηϛ. 1799. Παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ τῳ ἐξ Ἰωαννίνων 4. Est *Hermogenis rhetorica cum supplementis Athanasii*, Prof. rhetor. Logices et Metaphysices in schola Graecorum Veneta. Is inuenit in bibl. monasterii Iber. in monte Athos catenam III. et IV. interpretum, quos etiam adhibuit. Hermogenes autem omiserat genus demonstratiuum; ideo in hac edit. optima et correcta artem rhetoricam excipit ἐγχειρίδιον διδάσκον ἴδια τὰ περὶ τοῦ ἐπιδεικτικοῦ γένους. V. etiam cl. *Alter* in Lips. A. L. Anz. a. 1800. nr. 166. col. 1638. sq. Sed plura sunt memoratu digna in hoc volumine, quae ita sese excipiunt: 1) *Aphthonii* progymnasmata; 2) prolegomena in vniuersam *Hermogenis* rhetoricam; 3) *Hermog.* rhetor. περὶ τῶν Στασέων 4) eiusd. de inuentione, tom. I. II. III. et IV. περὶ σχημάτων ἢ περὶ ἑρμηνείας. 5) noua incipit paginarum series, περὶ τοῦ ἐπιδεικτικοῦ ἐγχειρίδιον 6) octo analyses, rhetoricae a) orat. *Demosthen.* περὶ παραπροσεβείας, b) eiusd. primae orat. Olynth. c) eiusd. tertiae orat. contra Philippum; d) declamationis 26. *Libanii*; e) prima oratio τοῦ Ἰταλοῦ Πάτρει Σεγνέρου, *Σενιερί*, de morte; cum insequenti illius expositione rhetorica; f) analysis primae orat. *Meniati*; g) quintae or. τῆς α. *Περίοδου* de poenitentia; orat. τοῦ Δεσποτικῶ

ποτικοῦ Πάθους; h. e. vltimi supplicii Iesu Christi denique Σημειώσεις τινές εἰς τὸν υδ', τῆς δευτέρας Περιόδου.

Ad pag. 165. sect. 6. lin. 3.

Sec. m. edit. l. cit. pag. 109. sqq.

Ad §. 53. AEL. HERODIANVS.

Ad pag. 166. sect. 4. lin. 3.

Corr. 1495. et lin. 7. corr. 1523. v. Serieo dell' Edizioni Aldini ed. sec. p. 2. 3. sq. et 60. Excerpta ex scriptis Herodiani de magno verbo, gr. ap. Wechel. 1542. 8. — *Herodiani* fragmentum περὶ ἡμαρτημένων λεξέων, (quae pars est Herodiani libelli, ex quo excerpta habemus Phrynicho et Moeridi adiecta,) ex cod. Augustiano descriptum subiecit additis notis, cl. *Godofr. Hermann.* de emendanda ratione graecae grammaticae part. I. Lips. 1801. pag. 299. sqq. idemque primus ex codd. August. vulgavit pag. 319. sqq. fragmentum Lexici graeci; (in cod. Augustano praefixus est titulus: τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ τεχνολογίαι περὶ γραμματικῆς) libellum de constructione verborum; et praecepta, κανόνες, de mensura syllabarum et accentibus, atque in praef. p. XIV. sq. de singulis vberius disputat.

Ad pag. 168. sect. 6. lin. 1.

Sec. m. ed. cap. 39. sect. VI. vol. VI. pag. 278. sqq., vbi plura adscripsi.

Ad

Ad §. 54. CLAVDIVS GALENVS.

Ad pag. 168. sect. 1.

Ackermann, qui in *Fabr. B. Gr. nou. edit.* vol. V. cap. XIX. pag. 377. sqq. *Galen*i vitam, merita et scripta tam genuina, quam suspectae originis illorumque codd. Msst. atque editiones tam cum textu graeco, quam illo destitutas, commentatores aliaque diligenter copioseque persequutus est, pag. 386. sq. de tempore; quo Galenus diem obiit supremum, multus est, et tandem probabile esse profiteatur, Galenum annos demum LXX. vixisse, proinde obiisse postremo saeculi tertii post Christum natum anno, a morte *Lucii Veri* vno supra tricesimum. Ego vero nolo ea, quae *Ackerm.* iam docte narravit diligenterque excussit, h. l. repetere, sed malo lectores ad eum ablegare. add. *Brehm bibliograph. Hanbbuch etc.* II. pag. 454. sqq.

Ad pag. 174. lin. 1.

Idem *Sprengel* edidit *Briefe über Galen's philosoph. System in Beyträgen zur Geschichte der Medicin*; part. I. p. 117—195. — *Gal.* lib. quomodo morbum simulantes sint deprehendendi, german. versus a *I. D. Metzgero* in *Pylii Repertor. für die öffentl. und gerichtliche Arznei-Wissenschaft*, tom. I. p. 27. sqq. Berol. 1789. — *Osterhausen* germanice vertit capp. VII. et XI. libri primi de valetudine tuenda, in *Witweri Archiv für die Geschichte der Arzneikunst*, tom. IV. part. I. pag.

352 *HYPsicLES. PAVSANIAS*

pag. 56. sqq. Noriberg. 1790. 8. — *Gale-
nus vom Aderlassen gegen den Erasistrat,*
übersetzt und mit Anmerkungen versehen von
M. v. Gallaba. Vindobon. 1791. 8. v. etiam
Add. ad Introd. II. 2. pag. 551.

Ad §. 57. de ALEXAN. NUMENIO.

Ad pag. 178. sect. 3. lin. 1.

Corr. pag. 486. f. in noua ed. vol. VI. cap.
34. pag. 135.

Ad §. 58. HYPsicLES.

Ad pag. 178. lin. 8.

Ab *Hambergero* in *zuverl. Nachricht.*
tom. II. pag. 395. citatur edit. mem. a. 1680.
4. in *Fabricii* autem B. Gr. vol. IV. pag. 20. et
in catal. *Pinell.* tom. I. pag. 525. nr. 1954.
ed. a. 1657. 4.

Ad §. 59. PAVSANIAS.

Ad pag. 180. lin. 6.

Leg. magna. et v. Add. ad Introd. II. 2. pag.
351.

Ad pag. 180. lin. 17.

Atque clar. *Facijs* curauit editionem prae-
claram, inscriptam: Πausανίου ἑλλάδος περιη-
γησις. *Pausaniae Graeciae descriptio.* Graece.
Re-

Recensuit, ex codd. et aliunde emendauit, explanauit *Io. Frid. Facius*, tom. I. Lipsiae, in bibliopol. Schaeferiano. 1794. m. 8. (ex codd. Vindobon. et Mosquensi lectiones vel meliores in textum recepit, vel eas et coniecturas tam suas, quam aliorum, in animaduersionibus quae modo criticae sunt, modo exegeticae, notauit. Iure laudatur opera atque eruditio *Facii* in ephemer. litter.; quaedam tamen emendationes proponuntur in censura primi tom. in Kilon. vnivers. bibl. germ. vol. 22. part. I. fasc. 1 — 4. a. 1796. p. 24. sqq.) — tom. II. ibid. 1795. — tom. III. cum quatuor uertibus indicibus. ibid. 1796. — Acc. tom. IV. continens *Romuli Amasaei* interpretationem latin. ib. 1796.

Ad pag. 181. sect. 4. lin. pen.

Goldhagen. uersioni suae germ. etiam adiecit obseruatt. — ea iterum prodit a. 1799. — Noua editio uersionis gallicae, a *Gedoy*n factae, cum animaduersion. prodit Paris. an. 2. (1795.) IV. voll. 8. — Italica interpretatio, *Viaggio istorico della Grecia*, Rom. Desiderj. 1792—1793 V. tom. 4. — Anglica — with notes, in which much of the Mythologie of the Greeks is unfolded from a Theory which has been for many Ages unknown (by *Th. Taylor*.) London. Faulder. 1794. *) III. vol. 8. cum figg. et tabulis.

Ad

*) Aut a. 1793. sec. *Brüggemann* View etc. pag. 359. ubi alia Britannorum, qui in uertendo aut

Ad pag. 182. sect. 6. lin. 1.

Sec. m. edit. libr. IV. cap. 17. vol. V. pag. 307. sqq. vbi alia quaedam notauit.

Ad pag. 183. lin. 17.

Leg. *Polygnoti*: et pag. 184. lin. 1. scr. comm. I. 1790. — comm. II. 1791. — *Lessing*. in *Obsl. criticis in ordinem redactis a J. Fr. Jac. Reichenbach*, Berol. 1794. min. 8. pag. 91. sqq. explicat illustratque *Pausan.* *Eliac.* cap. 18. pag. 442. ed. Kuhn. de figura et repraesentatione mortis in cista quadam et pag. 143. sq. interpretatur *Pausan.* IV. pag. 762. — cl. *Sturz* in tertio *Pr.* de nominibus *Graecor.* pag. 10. sq. ap *Pausan.* tom. I. pag. 77. ed. *Facii*, pro *Τάνταλος* legere iubet *Τάλως*, et in libr. IX. 36. *Ἀωρις* legitur pro *χλωρις*. — In *Millin Mag.* encyclop. tom. VI. an. 7. pag. 22 — 32. legitur epistola *Clauierii* ad *Corrayum* de noua, quam parat, *Pausaniae* versione franco-gall. quamque *Viscontii* commentar. archaeologicus ornabit, *Barbié du Boccage* geographicis notis illustrabit. Haud omnino laudat *Facii* editionem *Clauierius*, atque in textu graeco emendando versatus, adhibitis aliquot codd. *Pariensib.* suarum emendationum proposuit specimina, quae paucis repetita sunt in *Beckii* comm. societ. philol. *Lips.* III. part. I. pag. 140.

Ad

illustrando *Pausania* versati sunt, scripta enumerantur.

Ad §. 60. LVCIANVS.

Ad pag. 184. sect. 2. lin. 9.

Leg. Gallias. De Luciani aetate v. quoque
Add. ad Introd. II. 2. pag. 551.

Ad pag. 187. lin. 17.

Sec. m. ed. libr. V. cap. 9. vol. VIII. pag.
406. not. — mox lin. 25. v. Fabr. m. ed. libr.
IV. cap. 13. de Luciano, vol. V. p. 544. sq.

Ad pag. 188. lin. 3.

Corr. tom. II. — Ad pag. 189. de dialogo
de morte Peregrini Fabr. l. c. pag. 340. sq. m.
edit. Ex illo dialogo posse doctrinam s. reli-
gionem christianam egregie illustrari, mo-
nent *Huetius* in demonstratione euangel. pag.
62. *Buddeus* in diss. de veritate religionis chri-
stianae, philosophorum gentilium obtrecta-
tione confirmata, (Jenae. 1711. et 1727. rec.
in Miscellan. sacris, tom. I. pag. 451 — 522.)
pag. 475 — 481. et *Iortinus* in adnotatt. ad
histor. eccles. tom. I. pag. 145. Praeter ea
Frid. Theodor. Withof. in Pr. 1762. et 1763.
Lingae editis, putat, Lucianum in eo nobil-
issimam historiae mosaicae particulam, hucus-
que sepultam quali et a nemine obseruatam
exhibere. Add. *Tenzelii* exercitatt. selectas,
part. I. pag. 142 et *Io. Andr. Schmidtii* histor.
saec. II. fabulis variorum maculatam p. 20 —
27. — Quem Lucianus (cap. 15. dial. pag.
557. vbi v. interpr. in ed. *Reitzii*.) per νομοθετην
πρωτον Christianorum intelligere videatur, vi-

ri docti non consentiunt. Fabricius l. c. p. 341. arbitratur, Ioannem euangelistam eo significari. Contra innui Christum, opinatur *Tob. Pfanner* de catechumenis cap. I. §. 15. pag. 15. sed, quia primum legislatorem ab ἀνεσκοπισμένου ἀνδρου distinguat Lucianus, negant illam interpretationem *Lampe*, (qui fauere videtur hypothese de Ioanne) prolegg. ad Joh. lib. I. cap. 6. §. 9. pag. 100. *Buddeus* l. cit. ac *Tanaquil Faber* ad suam dialogi Luciani edit. Paris. 1675. 4. pag. 68. qui intelligit Paullum apostolum. Enimuero, quoniam Lucianus Peregrinum distinguat a primo Christianorum legislatore, *C. Buttinghausenio* in Pr. Heidelbergae 1761. (v *Tübingerische Berichte* a. 1761. nr. VII. VIII.) et in bibl. Hagana, class. III. fasc. 1. nr. 6. in comm. de primo Christianorum legislatore apud Lucianum in Peregrino, postquam p. 178 — 184. diversas variorum recitauit sententias p. 184. Lucianus videtur neuiquam in mente habuisse Paullum apost. sed Petrum, legatum diuinum, qui et Φιλαδελφίαν et opera caritatis aequae ac Paullus, passim I. Petr. I. 22 II. 17. III. 8. V. 9. in II. epist. I. 7. commendat.

Ad pag. 190. lin. 1.

De hac *Florentina* et de aliis edd. Luciani tam graecis quam latinis v. ad *Fabr. B. Gr.* V. pag. 348. sqq.

Ad pag. 190. lin. 23.

Scr. VIII. voll. — Editionis *Bipontinae* vol. X. additum est a. 1795. Virtutes et vitia
il-

illius edit. liberius indicantur in Jen. A. L. Z. a. 1800. nr. 120 — 122. vbi aliae quorundam opusculorum edd. simul recensentur; in his vberius examinatur et laudatur editio, quae noua quodammodo est recensio: Δουκιανου Σαμος, ἀπαντα. *Luciani Samosat. Opera omnia*, maxime ex fide codd. Paris. recensita. Edidit *Frid. Schmieder*, Gymn. Luther. Hal. collega. tom. prior. Halae Magdeb. 1800. mai. 8. — Acc. tomus *posterior*, cum additamento ad tomum priorem, ibid. 1801. Ad posterior. tomum ornandum accepit VV. LL. plurimum opusc. Lucian. ex cod. Goerlicensi et codd. tribus Augustanis descriptas. In praefat. promisit commentarios in omnes Luciani libros.

Ad pag. 193. med.

Aliquot Platinae versionis editt. hic memorare lubet: *Luciani Samos. Saturnalia. Cronosolon*, i. e. saturnalium legum lator. *Epistolae Saturnales. De luctu. Abdicatus Icaromenippus* s. hypernephelus. *Toxaris* s. amicitia. *Alexander* s. Pseudomantis. *Gallus* s. somnium. *Timon. Misanthropus. Pro tyrannicida declamatio. Erasmi declamatio lucianicae* respondens. De iis, qui mercede conducti degunt. *Dialogi XVIII. Hercules gallicus. Eunuchus* s. Pamphilus. De sacrificiis. *Conuiuium* s. Lapithae. De astrologia. *Des. Erasmo* interprete ex posteriori recognitione. Basil. per Jo. Froben. 1517. 4. v. *Panzeri* A. T. vol. VI. pag. 202. nr. 196. — (De prio-

priore ed. 1514. 4. v. Fabr. l. c. pag. 551. sq.) Eadem cum additamento in fronte libri: *Aliquot item ex eodem commentarii, Thoma Moro interprete, quos* *) in calce huius libri numeratos reperies. Quibus si graece scripta, quae propediem, diis propiciis, adiicientur, conferat studiosus lector, facile cognoscet, arbitror, cuiusmodi res sit peregrinam linguam, vt in aliam quamuis, ita in Latinam bene ac fideliter vertere. Basil. ap. Jo. Froben. M. D. XXI. (1521.) fól.

Luciani Samos. Hermotimus, seu de sectis dialogus sane perquam elegans ac festiuus, *Obfopoeo* interprete. Eiusdem item dialogi amatorii quatuor, *Chiliano Mansuetō* interprete. *Plutarchi Chaeronensis de liberorum educatione libellus, Jo. Metzler* interprete. Iam omnia haec recens versa ac edita. Haganoae, per Jo. Secerium. 1527. 8. De hac editiōne et memoratis interpretibus docte copioseque differuit *Fr. Otto Mencken.* in *Miscell. Lips.* nouis, vol. VI. part. IV. p. 569 — 576. — *Luciani elegantissima aliquot opuscula, iam recens per Vincent. Obfopoeum* latinitate donata. Haganoae per Jo. Sec. an. MDXXIX.

*) A Moro h. l. pag. 244. sqq. versa sunt opusc. *Luciani: Cynicus. Menippus siue Necromantia: Philopseudes s. incredulus: declamat. pro tyrannicida.* versiones quae ab Erasmiānis pag. 136 — 175. sunt diuersae. — Editio *graeca*, in titulo promissa, forsā per ed. Aldinam retardata, tum temporis nondum adspexit lucem. — Opusc. a Moro versa, sunt quoque in eius *Opp. Francof. et Lips.* 1689. fol. p. 257. sq.

MDXXIX. (1529.) in fine: Apud Haganoam per J. Secer. excudebatur, a. Dom. MDXXIX. mense Mart. in 3.

Luciani Sauros. Insomnium, seu vita. Ad liberalium disciplinarum studia commendanda plurimum conducens. Idem dialogus eiusdem, (graece.) Francisc. Paedareus Salisburgen. M. D. XXXVI. 3. In fine: Augustae procurit Philippus Vihardus, mens. Januar. 1556. v. *Panzeri A. T.* vol. VI. pag. 170. nr. 266. — Add. *Bünau. catal. I.* pag. 175. vbi multae edd. atque versiones praecipue scriptorum seorsim editorum enumerantur. — Editt. atque versiones, a doctis Britannis curatae, aliaque Britannorum scripta, in quibus Luciani quaedam opusc. aut loca vel emendantur, vel illustrantur, late indicantur a *Brüggemanno* in *View etc.* p. 560. sqq. et in *Supplement etc.* pag. 71. sqq.

Ad pag. 194. lin. 27.

Leedes edit. dialogorum selectorum cum scholiis primum prodiit Londini 1678. 12. — rec. Cantabrig. 1704. 8. — Dein, altera parte aucta, accedentibus notis Graevii, Gronovii, Iénfii et scholiaste graeco, Lond. 1710. 8. — 1726. 8. — 1750. et 1756. 8. Conf. noua acta erud. suppl. tom. II. sect. V. pag. 149. — *Luciani. quomodo historia conscribenda sit.* Edidit ac notis illustravit *Franc. Riollay* (cum vers. latina ex ed. Reitzii deprompta, in notis interdum emendata,) Oxon. e typogr. Clarendon. 1770. 8.

Ad

Ad pag. 195. med.

Luciani Samos. quaestio, quomodo historia sit scribenda. graece. Selectis aliorum suisque animaduerss. illustrauit et indicem vocabulorum ac rerum adiecit M. *Aug. Frid. Wilh. Rudolphus*, ord. philos. in acad. Viteberg. Adiunctus Lips. 1797. 8. Basis est ed. Reitzii, correctis tamen erroribus typographicis aliisque. In animaduerss. de veritate lection. et sensus agitur; et emendationes proponuntur. v. Eph. litter. Lips. a. 1797. plag. 37. p. 659. sqq. et bibl. vniuers. germ. Kilon. vol. 36. part. I. fasc. 4. p. 266, sqq. vbi laudatur quidem clar. Rudolphi opera; sed bonae correctiones atque interpretationes locorum quorundam adduntur. — Eadem laudatur, adspersis tamen quibusdam animaduerss., item *Bremeri* ac *Gehrichii* edd. (paullo post memorandae,) commendantur, contra *Martini* ac *Bielingii* opera parui aestimatur in Jen, A. L. Z. a. 1800. nr. 120 — 122.

Ad pag. 197. lin. 9.

Schierii edit. in nouo tituli folio notam a. 1796. 8. Brunsvici, quasi noua esset editio, tantummodo accepit. *J. Chr. Bremer* cum notis edidit gr. *Luciani dial. deorum*. Lipsiae. 1790. 8. — Pariter dialogus mortuorum, ib. 1791. 8. — *Sammlung einiger Schriften aus Lucians Werken, zum Gebrauche für Schulen, herausgegeben u. mit einem Register von Ch. E. Gehrich, Rector der Schule zu Goslar*. Gottingae. 1797. 8. sunt XII. dialogi, exclu-

clusis dialogis deorum ac mortuorum. Textui sunt subiectae memoratu digniores VV. lectt. et correctiones ex Reitzii editione excerptae. Conf. nou. bibl. germ. vniuers. Kilon. vol. 56. part. I. fasc. IV. pag. 271. sq.

Lucians Timon oder Menschenfeind. Mit erläuternden Anmerkungen, einem vollständigen Wortregister und einer Abhandlung über Lucians Lebensumstände, Schriften, Ausgaben, und Uebersetzungen, zum Gebrauch für Schulen, und Gymnas. Lips. 1796. 8. — *Lucians Göttergespräche, übersetzt, mit Anmerkungen. Ein Versuch von J. H. Quentel. Mülhaus.* 1796. 8. De vtraque edit. v. bibl. Kilon. laudat. a. 1798. vol. 38. part. I. fasc. IV. pag. 235. sq.

Ad pag. 198. lin. 6.

Opera *Luciani* in anglicum sermonem translata a *J. Carr.* Londin. III. priora voll. 1786. et duo reliqua voll. demum a. 1798. 8. ap. Longmann, cum adnotatt. nostra potissimum tempora spectantibus. Liberalis, at bona dicitur esse, versio, rescisis obscoenioribus. v. Monthly Magaz. m. Mart. 1798. nr. 29. pag. 220. — Podagra et Anacharsis a *Westio* anglice vers. cum *Pindari* odis. vol. I. pag. 237. sqq. Londin. 1749. 4. v. act. erud. Lips. 1755. m. Febr. pag. 90. sqq. — *Le Songe de Lucien, la Fable des Alcyons et du Misanthrope du même Auteur, trad. en Fr. par P. F. Lavau.* Paris. ap. Didot. 1801. 8. cum notis grammaticis. — *Variae VI. codd. numquam antea*
col-

collatorum lectiones a *Bellin du Ballu* in sua versione gallica enotatae, in *Schulen-Magazin*, II. 1. 1791. sunt excerptae. — Dialogi mortuorum in belgicam linguam conuersi notisque illustrati a B. V. F. *Ultraiecti ad Rh.* pars I. 1791. 8.

Ad pag. 199. sect. 6. lin. 1.

Sec. m. edit. vol. V. pag. 325. sqq. — *Add. Kistmacker* in adpend. II. ad *Thucydid.* edit. *Bipontinae* illustratum ac emendatum, *Monasterii* 1791. p. 151. sqq. in *Luciano* explicando versatur. — *M. Wilh. Lange* *Animaduersiones* ad quosdam *Luciani* libellos, (n. eos, qui in *Wolfii* collectione reperiuntur,) vna cum *diff. de fabulis romanensibus*, vt vocantur, *historicis.* *Halae Sax.* 1795. 8. *Conf. censuram* in *bibl. vniuers. germ. Kilon.* vol. 28. part. 1. fasc. 4. pag. 270. sq. — *Santenii obseru.* ad *Lucianum de Saltat.* c. 56. tom. II. pag. 289. excerptae in *Beckii comm.* *Lips. soc. philol.* II. part. 2. pag. 158.

Ad §. 61. AELIVS ARISTIDES.

Ad pag. 202. sect. 1. et 2.

De patria, aetate, peregrinationibus, vita, scriptis, editt. etc. *Aristidis* plura notavi ad *Fabricii B. Gr. libr.* IV. cap. 52. vol. VI. p. 12. sqq. quae hic repetere nolo.

Ad pag. 204. lin. 2.

Aristid. cum aliis opusculis ex *latina Guil. Canteri* versione prius prodiit *Basil. ap. Petr.*
Per-

Pernam 1566. fol. quatuor tom. in vno volumine. Subiungitur Canteri libellus de ratione emendandi scriptores graecos, in quo ex Aristide potissimum exempla repetit. Vfus est edit. Aristidis Florentina, ab Arlenio cum Mts. collata. Vid. de hac et sequenti edit. Fabric. l. c. pag. 36. — Editio autem *graecolat.* ab ipso *Guil. Cantero*, qui nondum XXXIII annos natus, iam d. 18. Mai. 1575. mortuus esset, curari non potuit. Repetita tamen sunt in hac ed. praeter interpretationem Canteri latinam, Canteri epistola nuncupatoria ad Maximilian. II. imperator. editioni versionis lat. praemissa, et Canteri in Aristidem prolegomena, in quorum fine, se, profitetur, omnia fidelissime conatum esse interpretari. „In erratis porro, inquit, corrigendis ea sumus vsi libertate, quam scriptor a multis iam saeculis neglectus merito concedebat, ita tamen, vt audaciam nimiam diligentissime cauerimus. Ac in duabus quidem orationibus. Panathenaica, et proxima, in Urbem, ab Aldina editione nonnihil adiuti sumus, in reliquis autem nostri ingenii coniectura qualicunque, rationis tamen haud experte, semper fere vsi sumus.” Denique declarat, codicem ab Arlenio collatum, suas coniecturas permultas confirmasse, et nouas emendationes aliquot, nec non defectuum supplementa subiecisse. — Secundam hanc versionis editionem et Ph. Iuntae Florentinam edita est illa *P. Stephani*, inscripta: Ἀριστίδου λόγοι, *Aelii Aristidis Adrianensis* oratoris

ris clarissimi, orationum tomi III. Interprete *Guilielmo Cantero*, Ultraiectino. Adiunximus varias eiusdem *Gulielmi Canteri* et aliorum lectiones, lectoris iudicio examinandas. Vna cum indice duplici: altero gnomologiarum: altero rerum et verbórum, eoque locupletissimo. Oliua Pauli Stephani. Anno M.DCIV. 8. sine vlla editoris praefatione. Typographus tamen in tom. III. indici praemisit *varias lectiones* tam *Guil. Canteri* quam et ex alterius codice, quas, ait, examines Lector, et in textum remittas, vt plerasque omnes necessarias. Stephan. autem in Panathenaica et in Romam oratione Aldinum sequutus est exemplar et contra fidem Canterianae versionis, atque omisit non solum Canteri notas marginales, sed etiam ὑποθέσεις graecas in Panathenaicam atque orationes Platonicas, in graeca Iuntina editione obuias.

Ad pag. 204. lin. 5.

Corrige *Hagan. 1535*, et conf. *Introduct. I. pag. 173. sq.*

Ad pag. 206. de PHRYNICHŌ, sect. 6. lin. 1.

Sec. m. edit. cap. 36. vol. VI. p. 175. sqq.

Ad §. 63. IAMBlichVS.

Ad pag. 207. lin. vlt.

In *Paciaudii* proloquio §. 11. pag. IV. sq. ed. Longi e rec. *G. H. Schaeferi* Lips. 1805. 12.

Ad

Ad pag. 208. lin. 3.

Sec. m. edit. cap. VI. vol. VIII. pag. 152. fqq. vbi quaedam adieci, praesertim in nota y.

Ad §. 64. IVLIVS POLLVX.

Ad pag. 209. lin. 3.

Corr. per Balthasarem Lasium et Thom. Platterum.

Ad pag. 210. sect. 6. lin. 2.

Sec. m. edit. cap. XXXV. vol. VI. pag. 141. fqq.

Ad pag. 211. de ADRIANO. lin. 5.

In noua edit. cap. XXXII. vol. VI. pag. 50. fqq.

Ad §. 66. SEXTVS.

Ad pag. 211. lin. antepen.

Exemplar. Antwerp. 1569. est in bibl. publ. Erlangensi.

Ad pag. 212. lin. 18.

Sexti Empirici Opera, ex recens. Fabricii curauit et commentario illustrauit J. G. Mund. voluminis I. pars prior, (quae continet textum gr. hypotypos.) Halae. 1796. 4. Vicia typographica, praecipue interpunctio ed. Fabric. interdum bene emendantur; inter-

terdum tamen noua operarum vitia sunt orta, nec vbique melior facta est interpunctio. Germanice vers. a J. G. Buhle. tom. I. Gotingae. 1801. 8.

Ad pag. 212. sect. 6. lin. 1.

Sec. m. edit. cap. XXI. vol. V. p. 527. sqq.

Ad §. 67. MOERIS ATTICISTA.

Ad pag. 213. lin. 1.

Inscriptio libelli est: Μοιριδος Αττικισου Λεξεις Αττικων και Έλληνων κατα σοιχσιον. Έκ Θεατρου εν Οξονια. Έν τῷ ἔτει αψιβ. Post Moerin peculiaris sequitur inscriptio: *Gregorius Martinus ad Adolph. Mekerchum* pro veteri et vera graecarum litterarum pronuntiatione. E bibliotheca Cl. V. Joannis Seldeni. Oxoniae e theatro Sheldoniano. 1712. 8.

Ad pag. 214. sect. 4.

Quae Fabricius vtroque loco cit. scripserat, ea coniuncta et aliquantum auctiora reposui in noua B. Gr. edit. libr. IV. cap. 36. sect. V. vol. VI. pag. 171. sqq.

Ad §. 68. MAXIMVS TYRIVS.

Ad pag. 214. sect. 4. lin. 6.

Pacii s. Paccii versio primum edita est Romae ap. Jac. Mazochium 1517. fol. — De edit. Basil.

Bafil. 1519. fol. v. Panzeri A. T. vol. VI. pag. 210. sqq.

Ad pag. 216. sect. 6. lin. 1.

Sec. m. edit. cap. XX. vol. V. pag. 515. sqq.

Ad §. 61. PHILOSTRATI.

Ad pag. 218. lin. 5.

Vulgarem sententiam Tiedemannus quoque in *Geist der spekultativen Philosophie*, tom. III. pag. 110. sqq. oppugnauit. Vid. *Fabr. B. Gr.* vol. V. p. 541. sq.

Ad pag. 219. lin. 22.

Corr. (1502.) fol. v. not. d. ad *Fabr. l. c.* pag. 545.

Ad pag. 222. lin. 20.

Corr. 1680. fol.

Ad pag. 223. sect. 6. lin. 3.

Sec. m. edit. cap. XXII. vol. V. p. 540. sqq. *Ueber den jüngern Philostratus u. seine Gemälde-Beschreibung v. M. P. I. Rehfues.* Tübing. 1800. 8. Conf. eph. litt. Erlang. a. 1800. nr. 40. m. Febr. — *Cel. Heynii Pr. I—VIII. Philostrati maginum illustratio.* Gottingae. 1796—1799. fol. (Multa Philostrati loca in notis emendantur.) — *Eiusdem Pr. duo: Philostrati iunioris imaginum illustratio.* ib.

1800.

1800. fol. quae omnia, auctiora, recusa sunt in *Chr. G. Heynii* Opusculis academicis, vol. V. Gottingae 1802. m. 8. pag. 1. sqq. et pag. 196. rec. est progr. (Gottingae 1801. fol. prius editum:) *Callistrati* statuarum illustratio cap. 1—14. ac p. 222. sqq. additum est Epimetrum in Philostratos et Callistratum. — Huius nimirum *Callistrati ἐπιγράσεις*, seu quatuordecim imaginum siue statuarum *descriptions* addi solent editionibus Philostratorum. *Callistratum* quidem antiquiorem Philostratis esse putabāt *Fabr.* l. c. §. XIII. (vbi p. 558. sqq. persequitur illius vitam atque aetatem, et ego plura adnotavi;) *Heyne* vero p. 198. istis seriore. Neque cl. *Frid. Jacobs* in *Animadverss. criticis* in *Callistrati* statuas et Philostratorum imagines; acc. descriptio nondum edita anaglyphorum in templo Apolloniadis, (etiam inscr. *Exercitation. critic. in scriptores vett. tom. II.*) Lips. 1797. m. 8. pag. 5—7. probat Fabricii sententiam; negat quoque, illum fuisse *Callistratum Aphidnaeum*, tempore Demosthenis viventem, (quae erat opinio Meursii). Add. *Ruhnken.* in historia critica oratorum graecor. pag. LVIII. sqq. de Callistrato Aphidnaeo. — Icones a Philostrato seniore non ex ingenio describi, sed vere fuisse, multumque posse artificibus prodesse, contendit cl. *C. A. Böttiger* in: *Archäologisches Museum* etc. Wimar. 1801. 8. pag. 19.

*Ad §. 70. de ZENOBIO.**pag. 225. lin. 11.*

In noua Fabr. edit. cap. XI. §. III. vol. V.
p. 108. sq.

---

*Ad §. 71. OPPIANVS.**Ad pag. 231. sect. 6. lin. 1.*

In noua Fabr. edit. libr. IV. cap. XXIV.
pag. 590. seqq. — *Jani Kutgersii* Glossarium
graecum nunc penitus restitutum, origini
suae vindicatum atque annotatt. illustratum
a *Frid. Strunzio*, Vitemberg. 1719 8. de quo
glossario eiusque editt. plura scripsi ad Fabric.
l. cit. p. 600.

---

*Ad §. 73. ATHENAEVS.**Ad pag. 231. sect. 1. lin. 7. et 8.*

In m. edit. cap. XXV. de *Athenaeo*. vol.
V. p. 604.

Ad pag. 234. lin. 12.

Atque duae *Athenaei* editt. interea lucem
adspexerunt. Prior nondum absoluta, habet
inscriptionem generalem: *Αθηναίου* — *Athe-*
naei Deipnosophistarum libri quindecim. Grae-
ce. tom. I. libr. I—V. continens; specialera
autem: *Athenaei Deipnosophistarum libri quin-*
decim. Ad editionem Lugdunensem postre-

mam emendatius expressi. Acced. *Villebrunii* interpretatio gallica et notae itemque *Isaaci Casauboni* animaduersiones integrae. Curauit, virorum doctorum emendationes, adnotationes vel editas, vel ineditas adiecit, indices nouos confecit *Godofred. Henricus Schäfer*. AA LL. M. *Pars I. Athenaei textum graecum* (librorum V) continens. Lipsiae in bibliopolio Schäferiano. 1796. m. 8. — *Pars II. Villebrunii interpretationem gallicam et notas* continens ib eod. anno. etiam cum peculiari gallica inscriptione: *Banquet des Savans par Athenée* — tom. I. *Livre I—V. Pars III. Is. Casauboni* animaduersiones virorumque doctorum emendationes, adnotationes vel editas vel ineditas continens, aut in peculiari inscript. *Casauboni animaduerss.* — — tom. I. *animadu.* Is. *Casaub. libr. I—V. continens.* ibid. eod. anno. — Praestantior tamen est editio huius sententiae; Ἀθηναίου — *Athenaei Naucraticae Dipsosophistarum libri quindecim.* Ex optimis codd. nunc primum collatis emendauit ac suppleuit; noua latina versione et animaduersionibus, cum Is. Casauboni aliorumque, tum suis illustrauit, commodisque indicibus instruxit *Jo. Schweighäuserus*, — T I. continens textum priorum trium librorum et tom. I. animaduerss. in duo priores libros. Argentor. ex typogr. societ. Bipont. an. IX. (1801.) — tom. II. siue textus libror. IV—VI. et tom. II. animaduerss. in III. et IV. libros. ac tom. III. animaduerss. in V. et VI. ibid. a. X. (1802.) conf. ephem. litt. Gothan.

a. 1802. scid. 101. p. 878. sqq. vbi censor quosdam profert emendatt. et cl. *Beckii* comment. soc. Lips. philol III. 2. p. 377., vbi censor iudicat, in emendandis poetarum fragmentis opera editori minus feliciter cessisse, et p. 378. laudat libellum: *Observationes criticae in Athenaeum scripsit Raphael Fiorillo*. Pars prima. Gottingae 1803. 8.

Ad pag. 234. sect. 6. lin. 1.

Sec. m. ed. vol. V. p. 602. sqq. add. *Brehmii bibliogr. Handbuch* tom. II. p. 241. sqq. — *Lessing* in *Obsl. criticis*, in ordinem redactis a *J. Fr. Reichenbach*, illustrat. *Athen.* I. p. 20. ed. Casaub. et libr. II. p. 44. de *Lampro* pag. 22. et 31. sqq.

Ad pag. 235. lin. 5.

Emendatius in *Ilgen*. *Opusculis philolog.* Erfurt. 1797. 8. pag. 247. sqq. nr. VI. cum *Ruhnkenii* notis et *Ilg.* 319. commentar. v. *Ien.* A. L. Z. a. 1800. nr. 134. p. 332. sqq., vbi a censore eruditae acutaeque adsparguntur animaduersiones. — Add. *Car. Frid. Heinrich* *observatt. in Hermesin. in eius Observatt. in auctores vett. partic. I. Hannou.* 1794. 8. et *Brehm.* l. cit. p. 439. sq.

Ad. pag. 235. lin. vlt.

Addantur: *Vlpiani* rhetoris *observationes* ex XVIII. *Demosthenis* orationibus: a *Paulo Rósa*, *Cremnitz-Vngarø*, in tom. V. *Gnomologiae Demosthenicae Balthasar. Imbricij.* *Basil.* 1570. 8.

Ad pag. 237. ALEXAND. APHRODISIENSIS.

sect. 4. lin. 4.

Memorantur exemplaria cum nota a. 1554. v. *Fabr. B. Gr. cap. 28. de Alex. Aphrod. vol. V. p. 654. et quae ibi in nota k. animaduerti.*

Ad pag. 238. med.

De *Alex. Aphrod.* commentariis in Aristotel. XII. *Metaphysic. de codd. atque editt. latinae versionis Jo. Genesii Sepuluedae, v. Fabric. l. cit. p. 657. sq. ac pag. 658. sqq. de reliquis Alex. Aphrod. libris horumque edd. et de eius scriptis deperditis aut nondum editis.*

Ad pag. 239. sect. 4.

De fato et libertate voluntatis lib. germanice versus a *Jo. Ge. Schultessio*, in huius *Biblioth. der griech. Philosophen*, tom. IV. Tiguri 1782. 8.

Ad §. 74. DIOGENES LAERTIVS.

Ad pag. 241. lin. 19.

Edit. Bonon. a. 1495. est in 4. et continet latinam *Ben. Brognoli* interpretationem. — Eodem an. Bononiae per *Jac. de Ragazonibus* prelo emissa est versio italica huius sententiae in 4.: *Vite de Philosophi vulgare. libro extracto da D. Laerthio e da altri antiquissimi doctori v. Paitoni* biblioteca degli Autori — *volgarizzati*, tom. I, vbi pag. 292—300. multae ver-

versiones italicae, etiam antiquiores, enumerantur. Add. ad *Fabr. B. Gr. V. p. 576. sq.*

Ad pag. 242. lin. 17.

Loco a. 1593. in aliis editt. scribitur nota anni 1594. Cum huius quidem anni indicio designatur illa Stephani edit. in catal. Pinell. tom. III. p. 165. (vbi plures Diogenis Laertii editt. occurrunt,) a *Freytagio* l. cit. p. 801. sq. etc. Cum nota tamen anni 1593. et Longolius et alii excitant illam edit. v. ad *Fabricii B. Gr. vol. V. p. 572. a me adnotata.*

Ad pag. 243. lin. 13.

Jo. Pearson. curam illius edit, tantum susceperat: v. *Freytag.* l. cit. p. 802. sq. Hinc factum esse videtur, vt illa in cat. Pinell. laudato sic citaretur. Eaedem, (n. Diog. Laert. vitae,) a *Jo. Pearson* gr. lat. Londini 1664. fol.

Ad pag. 246. sect. 6. lin. 4.

Sec. m. edit. *Fabr. cap. XXIII. vol. V. pag. 564. sqq.* — Add. de Thalete excerpta e *Diog. Laertio*, in *neuen Miscellaneen historischen, politischen, moralischen, auch sonst verschiedenen Inhalts*, Lips. part. VII. pag. 94—118. — *Gotthold Ephr. Lessingii* emendatt. et illustrationes *Diog. Laertii* in eius *philologisch. Nachlass über griech. und röm. Schriftsteller*, adiect. eius vitae a fratre *Car. Gotthelf. Lessing* editae, III. partt. Berol. 1793—1795. 8. — *Franc. Volcmari Reinhardi* progr. de veterum inductione, ad locum *Diogenis Laert.*

I. III. segm. 55. sq. — *Brehmii bibliograph. Handbuch.* tom II, p. 342. sqq. — *Fria. Guil. Sturz* in *specimine II. animaduersionum* in *Empedoclis carmina*, in *Beckii comment. soc. philol. Lips.* vol. I. part. II. p. 271. sq. *tentat et explicat vers. Empedoclis ap. Diog. Laert.* VIII. 59.

Ad pag. 248. sect. 4. lin. 2.

Add. cap. II. in vol. IV. pag. 615. sqq.

Ad §. 76. CLAVDIVS AELIANVS.

Ad pag. 252. fin.

Griechisches Lesebuch, enthaltend die interessantesten Erzählungen aus Aelians XIV. Büchern der vermischten Geschichte, mit grammatischen v. andern Anmerkungen, und einem vollständigen Wortregister, nach Trendelenburgs Theorie der griechischen Konjugation eingerichtet; für Schulen und Priuat-Studium herausgegeben von M. Wilh. Lange, Lehrer am Lutherischen Gymnas. in Halle. Halle. Halis Sax. 1797. 8. In comoda hac Aelian. Chrestomathia lectiones codd. aut coniecturae VV. DD. sunt iuterdum in textum receptae.

Ad pag. 255. lin. 5.

Sec. m. edit. cap. XXVI. vol. V. pag. 609. sqq. — C. G. Kühn progr. de via ac ratione, qua Aelianus sophista in historia animalium conscribenda vsus est. Lips. 1777. 4. — Jo.

Her.

Hermann progr. ad Ael. hist. animal. XVI. 6. de voc. Φαρράγης (quod sec. Linneum, *Manis*, a Germanis autem dicitur *Schuppen-thier*) Argentor. 1782. — *Jo. Christi. Henrici* locum Ael. V. H. XII. 43. vbi Μοῖσῶνες memorantur, illustravit in tertio progr. de militibus amicitia deuotis. Witteb. 1792. 4.

Ad pag. 255. lin. 13.

Frommanni Pr. auctius et castigatius recusum est in eius Opusculis philologici atque historici argumenti, tom. I. pag. 407. sqq. Coburgi 1770. 8. — De criticis *Richteri* obsf. vide supra pag. 59. — *Frid. Jacobs* in Exercitt. criticis in scriptores veteres, tom. I. Lips. 1796. 8. cap. 1. et 16 et 17. loca quaedam Aeliani et V. H. et hist. anim. tentat illustratque. — *G. Fr. Creuzer* in adpend. ad dissertat. de Xenophonte historico etc. part. I. Lips. 1799. varia Aelian. in V. H. loca emendare studuit. Add. *Brehmii bibliogr. Handbuch* etc. II. pag. 5. sqq.

Ad §. 77. DIO CASSIVS.

Ad pag. 258. not. lin. 2.

Leg. et tamen. — Enimvero notam anni 1591. exhibet quoque exemplar in cat. bibl. Bünaui. vol. I. p. 163.

Ad pag. 260. lin. 15.

Cel. *Morellius* in cod. quondam Veneto D. Marci nunc Parisino, saec. XI. detexit fra-

fragmenta libri LV. et LVI. de rebus Romanorum, Augusto imper. gestis, quae vna cum variis lectionibus reliquorum, quae in cod. seruati sunt, librorum et cum eruditis annotatt. edidit in libello, futuro editori et vero lectoribus Dionis Cassii vtilissimo maximeque necessario, atque inscripto: *Dionis Cassii* historiarum romanarum fragmenta cum nouis earundem lectionibus a *Jac. Morellio*, bibliothecae Venetae praefecto, nunc primum edita. Bassani, ex typogr. Remondiniana. 1798. 8. In praef. docte differit de Dionis Cassii libris, imprimis de illo codice. — Recusus est libellus, huius sententiae: *Dionis Cassii* historiarum rom. fragmenta, cum nouis earundem lectionibus a *Jac. Morellio* — primum Bassani — a. 1798. forma minori vulgata, nunc castigatius, formaque maiori, ad Reimarianam editionem accommodata, denuo excusa typis *J. J. Delance*. Paris. 1800. fol. Versio latina duorum fragmentorum, quam Morellius in sua edit. min. in notis proposuerat, in hac Parisina textui subiecta est. conf. *Beck*. comm. soc. Lips. philol. vol. II. part. 1. p. 165. Add. humanissimum *Morell.* in Bibliotheca Msta gr. et lat. tom. I. pag. 259. sqq. ubi duas quoque particularum Dionis Cassii versiones lat. ex codd. msst. saec. XV. factas memorat. Altera est *Caesaris oratio ad milites* ex libr. XXXVIII. (tom. I. p. 178. edit.) a *Lauro Quirino*, Patricio Veneto, latine redita, nonnisi tamen ex media circiter parte, quam ex codice bibl. Malatestianae Caesena-

ten-

tenfis Frater *Josephus Maria Mucciolus* edit in Catalogo codd. Mss. illius biblioth. Caesenaë, tom. II. p. 254. sqq. — Altera est: *Neruae Cocceii et Vlpii Traiani vitæ ex Dionis reliquiis*, (a Xiphilino seruat.) *Bonifacio Bembo Brixienfi interprete*: quæ adiectæ sunt *Herodiano* ex versione Angeli Politiani in edit. romana a. 1493.

Ad pag. 260. lin. 20.

Viuiani versionis ital. tom. I. et II. prodierunt Romæ 1790. — tom. III. 1791. tom. IV. 1792. — Entretien de Philisius et de Ciceron, trad. de *Dion-Cassius* (XXXVIII. 13 — 29.) avec des Remarques par *Saint Croix*; in *Magasin encyclop.* de M. Millin, tom. IV. 7. an. nr. 15. p. 7 — 52. Versioni subiectæ sunt notæ, quæ ad crisin atque interpretationem spectant: adnotationes autem, in calce adiectæ, sunt philosophicæ et historicæ. — *Penzel* versionis germ. tom. I. prima sectio, quæ continet libros Dion. Cassii 36 — 44. prodiit 1786. 8. — tom. II. sect. 2. a. 1799. *Penzel* in altero tomo sæpe culpat interpretationem *Wagnerianam* eamque ex latina *Xylandri* versione maximam partem, existimat, esse factam. *Penzelii* tamen animaduersiones historicæ ac geographicæ maiorem, quam ipsa versio, tulerat laudem. De priore tomo v. *Bibl. vniuers.* germ. vol. 76. part. 1. p. 226. sqq. *Jen. A. L. Z.* a. 1786. V. p. 589. et *Gotting. eph. litt.* a. 1788, p. 91. — de posteriore autem nouam bibl. vniu. vol. 56. part. 2. fasc.

fasc. 8. p. 509. sqq — *Demokratie v. Monarchie; eine freie Uebersetzung aus dem Griechisch. des Dio Cassius, nebst einem Fragmente über die Regierungsform in Vranos, sine loci veri nota, 1796. 8.*

Ad pag. 262. sect. 6.

Birger. Thorlacii comm. Suetonius, Dio Cassius, Josephus et Philo imperio Caii Caligulae et inuicem et cum aliis comparati. Hafniae 1797. — De Moulnes recitatio de Dione Cassio, in Mem. de l'Acad des sc. et B. L. ad an. 1790 et 1791. Berol. 1796. 4. nr. 23. — Brehm bibl. Handbuch etc. II. p. 327. sqq. — Fabric. B. G. meae, edit. cap. XII. vol. V. p. 138. sqq. et pag. 149. sq. de Xiphilino.

Ad pag. 262. sect. 7. lin. 7.

Alia exemplaria scriptor. hist. Augustae in fronte habent notam a. 1568.

Ad pag. 263. de APSINE, lin. 6.

Sec. m. edit. cap. XXXIII. vol. VI. p. 106. sq. nr. 12.

Ad §. 79. HERODIANVS.

Ad pag. 264. lin. 14.

Corr. 192. et 193. — De duplici edit. Bonon. 1495. v ad Fabr. B. Gr. VI. p. 288. et Panzeri A. T. I. p. 227. nr. 173. et 175.

Ad pag. 269. lin. 6.

Vol. III. Lips. 1792.

Ad

Ad pag. 271. sect. 5. lin. 1.

Sec. m. ed. cap. XXXIX. sect. VIII. vol. VI. pag. 286. sqq. add. *Brehm. bibliogr. Handbuch etc. tom. II. p. 492. sqq.*

Ad pag. 272. de AMMONIO SACCA, lin. 23.

In primis consule *Fabr. B. Gr. libr. IV. cap. XXIX. sect. XI. vol. V. p. 701. sqq. vbi quoque p. 702. in nota gg et hh de Origenie quaedam adscripsi.*

Ad §. 80. PLOTINVS.

Ad pag. 274. sect. 3. lin. 2.

De ed. Florent. 1492. fol. v. cel. Morell. ad Pinelli catal. tom. I. p. 251. sq. Ibid. memorantur exemplaria *Plotini* opp. lat. ex versione et cum commentario *Marsilii Ficini*. Basil. 1562. fol. et Opp. gr. ac lat. ex versione *Mars. Ficini*, Basil. impensis Ludou. Regis. 1615. fol.

Ad pag. 276. lin. 1.

Sec. nouam edit. cap. XXIX. vol. V. pag. 676. sqq. Add. cl. *M. Christ. Gottfr. Mulleri*, Rect. Citzensis scholae, progr. de cod. *Plotini* mst. qui in biblioth. episcopali Citzae seruatur. Lips. 1798. m. 8. Multae lectt. variae ex illo cod. adducuntur. — Concerning the Beautiful, or a paraphrase translation from the Greek of *Plotinus* Ennead. I. Book VI. by *Thomas Taylor*. Londin; 1737. 8.

Ad

Ad pag. 277. §. 83. de MINVCIANO. lin. 8.

Sec. nou. edit. lib. IV. cap. XXXIII. nr. 13. vol. VI. p. 107. sq. — et p. 105. nr. 10. de *MENANDRO* rhetore, qui probabili- ter vixit sub finem saeculi tertii, et de ed. *A. H. L. Heeren*, Gott. 1785. 8.

Ad §. 84. DION. CASSIVS LONGINVS.

Ad pag. 280. lin. 14.

Langbaeni ed. a. 1656. et 1638. ex prelo exiisse, notatur in *Brüggem*. View. etc. p. 386.

Ad pag. 281. lin. 18.

Heinecke edit. prodiit primum Dresdae 1757. mai. 8. — rec. cum praef. *Liscouii* ibid. 1742. m. 8.

Ad pag. 282. lin. 15.

Longin. de sublimitate. Parmae typ. *Bo-* don. in fol. mai. 4. et min. 8. — *Boilauii* versio recusa est in *Desseffarts* Recueil de Préceptes et d'Exemples sur le Beau et le sublime dans les Ouvrages d'Esprit. Paris 1798. 12. De aliis editt. ac versioibus et commentatoribus v. ad *Fabr* B. Gr. lib. IV. cap. XXXIII. nr. IX. vbi a pag. 79. de *Longino* agitur, p. 85. f.

Ad pag. 183. not. lin. vlt.

Corr. 155. Add. *Ruhnken* ad *Longin.* not. p. 250. sq.

Ad

Ad pag. 284. lin. 1.

Franc. Buddei diss. de eo, quod in oratione diuinum est, ad sect. I. D. Longini. Jenae. 1691. 4. Add. ad Introd. II. 2. p. 351. sqq. — *Brüggemann* View etc. pag. 386. sqq.

Ad §. 85. DEXIPPVS.

Ad pag. 284. lin. 5.

Sec. m. edit. libr. V. cap. I. vol. VII. pag. 535. — Conf. *Rectemeieri* comment. de Zofimi fide, in Volborth. bibl. philol. vol. II. p. 250. sq.

Ad §. 86. ACHILLES TATIUS.

Ad pag. 286. med.

Nitidam Achillis Tatii edit. curauit *Lud. Dutens*. Paris. 1776. 8.

Germanice verterunt *Ast* et *Güldenapfel*, Lips. 1802. 8. — Ad gallicas versiones praeterea pertinent: Les amours de Clitophon et de Leucippe trad. du Grec d' *Achilles Tatius* avec des notes par *Perron de Castera*. nouvelle ed. cum IV. figg. Paris. 1796. 18. II. voll. — *Barthelemy Mercier* Abbé de St Leger curavit *Bibliothèque des Romains*, trad. du Grec. cont. les narrations d'Amour de *Parthenius de Nicée*, et les affections d'amour par *Plutarque* (I. vol.) *Leucippe et Clitophon d'Achille-Statius*. (II. voll.) *Théagènes et Chariclée* par *He-*

Héliodore (II. voll.) *Daphnis et Cloé* par *Longus* (I. vol.) *Abrocome et Anthia* par *Xenophon d' Ephese* (I. vol.) *Cheréas et Callirhoé* par *Chariton* (II. voll.) *Ismene et Ismenias* par *Eustathe*. (I. vol.) *Rhodomante et Doficles*, par *Theodorus Prodrumus*. (I. vol.) *L'ane de Lucien* et *l'Histoire véritable du même*. (I. vol.) Paris. 1796 — 1797. 12. XII. voll. praemissae sunt singulis tomis historicae atque litterariae animaduerfiones. — rec. 1798. Omiffum ibi librum romanensem gallice vertit *le Brun: Aventures d' Apollonius de Tyr*, Roman trad. du grec par M. *le Brun*. Paris. 1798. 12. — *Achillem Tatium* gallice quoque vertit *Clement*. Paris. 1800. 12.

Ad pag. 287. sect. 6. lin. 1. et 2.

Sec. m. edit. libr. III. cap. XVIII. nr. XXIII. vol. IV. pag. 41. sqq. et libr. V. cap. VI. vol. VIII. p. 130. sqq. — *Brehm bibliogr Handbuch etc.* tom. II. pag. 1. sqq.

Finis tomi prioris.

Z
7021
H3
1792
Suppl.
t.1

Harles, Gottlieb Christoph
Theophili Christophori
Harles Svpplementa

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
